

Основи Відновлення

Посібник для вчителя
Курс релігії 225

Базовий курс

Основи Відновлення. Посібник для вчителя

Курс релігії 225

Мистецтво на обкладинці: *Відновлення Мелхиседекового священства*, художник Уолтер Рейн
Ми будемо вдячні за коментарі та виправлення. Будь ласка, надсилайте їх, в тому числі повідомлення про помилки, на адресу:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 E. North Temple St., Floor 8
Salt Lake City, Utah 84150-0008
USA

Email: ces-manuals@ldschurch.org

Будь ласка, вкажіть ваші ПІБ, адресу, приход і кіл.

Не забудьте вказати назву посібника. Потім запропонуйте ваші коментарі.

© 2015, 2016 by Intellectual Reserve, Inc.

Усі права застережено.

Printed in the United States of America

Версія 3, 5/16

Текст англійською мовою затверджено: 8/14

Затверджено на переклад: 8/14

Назва оригіналу: *Foundations of the Restoration Teacher Manual*

Ukrainian

12556 192

Зміст

Вступ до “Основи Відновлення. Посібник для вчителя (Курс релігії 225)”	v
1 Чудова робота і диво	1
2. Перше видіння	6
3 Поява Книги Мормона	11
4 Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії	17
5 Відновлення священства	22
6 Організація Церкви	27
7 Проповідувати вічну євангелію	32
8 Збирання Ізраїля в останні дні	37
9 Йти за сучасним пророком	43
10 Шукати істину	49
11 Голос Господа в Ученні і Завітах	56
12 Додаткові Писання у наші дні	60
13 “Видіння”	65
14 Кертлендський храм і ключі священства	70
15 Сила під час протистояння	75
16 Викуплення померлих	80
17 Учення євангелії в Наву	85
18 Товариство допомоги і Церква	91
19 Учення про вічний шлюб і сім’ю	97
20 Множинний шлюб	103
21 Пророча місія Джозефа Сміта	111
22 Мученицька смерть пророка Джозефа Сміта	116
23 Наступництво у президентстві	121
24 Вихід з Наву і шлях на Захід	128
25 Війна в Юті та різанина в Маунтін-Медоуз	136
26 Одкровення про священство	143
27 Готувати світ до Другого пришествя Ісуса Христа	149
28 Прискорення роботи зі спасіння	154
Роздатковий матеріал	159

Вступ до "Основи Відновлення. Посібник для вчителя (Курс релігії 225)"

Що очікується від учителя релігії?

Коли ви будете готуватися навчати, важливо, щоб ви розуміли мету семінарій та інститутів релігії:

"Наша мета—допомогти молоді та дорослій молоді розуміти вчення та Спокуту Ісуса Христа, покладатися на них, ставати гідними благословень храму і підготувати себе, свої сім'ї та інших людей до вічного життя з Небесним Батьком" (*Навчання і вивчення євангелії: Довідник для вчителів та провідників у семінаріях та інститутах релігії* [2012], с. х).

Ви можете досягти цієї мети, якщо будете старанно жити за євангелією, ефективно навчати ваших студентів євангелії і належним чином керувати вашим класом чи програмою. Готуючись і навчаючи євангелії у такий спосіб, ви будете гідними впливу Святого Духа (див. УЗ 42:14).

Це ваша можливість допомогти студентам навчатися за допомогою Духа, щоб вони могли зміцнити свою віру і поглибити своє навернення. Ви можете допомогти студентам досягти цього, якщо підведете їх до того, щоб вони виявили і зрозуміли значні вчення та принципи євангелії Ісуса Христа, відчули їх важливість і застосовували їх.

Довідник *Навчання і вивчення євангелії*---це важливий ресурс, який допоможе зрозуміти процес навчання і навчить вас досягати успіху у класі. Часто звертайтеся до цього довідника.

Які цілі цього курсу?

Цей курс, Основи Відновлення (Курс релігії 225), дає студентам можливість вивчати фундаментальні одкровення, учення, історичні події і людей, пов'язаних з поступовим Відновленням Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, як це все описано у Головних трудах, ученнях пророків останніх днів та в історії Церкви. Цей курс надасть студентам доктринальну базу та історичний контекст, необхідні для правильного розуміння учень та історії Церкви. Студенти зростуть у своїй здатності шукати істину, оцінювати істинність і надійність джерел матеріалів та відрізнити істину від помилки. Студенти будуть вивчати Писання, учення та історію Церкви у способи, які будуть стосуватися їхнього життя й обставин. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) свідчив про реальність Відновлення:

“Це відновлена Церква Ісуса Христа. Ми, як народ, є святими останніх днів. Ми свідчимо, що небеса було відкрито, що завіси було розсунуто, що Бог говорив і що Ісус Христос явив Себе. ...

Нехай полине подяка до Бога за Його чудові дари свідчення, повноваження, і учення, пов’язані з цією відновленою Церквою Ісуса Христа.

Це повинно бути нашим величним і єдиним посланням світу. Ми не пропонуємо його з вихваланням. Ми свідчимо зі смиренністю, але з урочистістю і повною щирістю” (“Чудова основа нашої віри”, *Ліягона*, лист. 2002, с. 81).

По мірі того, як студенти розвиватимуть більшу віру в Ісуса Христа і сильніше свідчення про відновлену евангелію, вони посилять своє зобов’язання укладати священні завіти, дотримуватися їх і бути краще підготовленими ділитися посланням Відновлення.

Що очікується від студентів?

Щоб отримати бали для завершення інституту, студенти мають читати уривки з Писань, виступи з генеральних конференцій та інші матеріали, перелічені у розділі Матеріали для прочитання студентами, для кожного уроку. Також студенти мають виконувати вимоги щодо відвідування і показувати своє знання матеріалів курсу.

Яка структура уроків цього посібника?

Це курс на один семестр і складається з 28-ми уроків, розрахованих на викладання протягом 50 хв. Якщо ваш клас зустрічається двічі на тиждень, проводьте по одному уроку на кожному занятті. Якщо ваш клас зустрічається лише раз на тиждень і заняття тривають 90--100 хв., тоді поєднайте уроки і проводьте по два уроки за одне заняття. План кожного уроку складається з 4-х розділів:

- Вступ
- Ознайомлення з матеріалом
- Рекомендації для навчання
- Матеріали для прочитання студентами

Вступ

Цей розділ містить коротке введення до тем і цілей уроку.

Ознайомлення з матеріалом

Цей розділ рекомендує матеріали, наприклад, послання пророків святих останніх днів, які можуть допомогти вам краще зрозуміти вчення, принципи та евангельські істини, які покриває урок.

Рекомендації для навчання

Розділ “Рекомендації для навчання” містить матеріали, які допоможуть вам знати, як те, *чого* навчати, так і те, *як* цього навчати (див. також підрозділи

4.3.3 та 4.3.4 у довіднику *Навчання і вивчення євангелії*). Запропоновані завдання для засвоєння задумані, щоб допомогти студентам виявити, зрозуміти і застосувати священні істини. Ви можете вибрати скористатися деякими з них чи всіма, адаптуючи їх до вашого індивідуального стилю навчання, щоб задовольнити потреби ваших студентів з урахуванням їх обставин. Обмірковуючи те, як застосовувати матеріали уроку, дотримуйтеся такої поради від старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Я часто чув, як президент Пекер навчав, що спочатку ми засвоюємо, а потім адаптуємо. Якщо ми твердо засвоїли запропонований урок, який нам слід викладати, то можемо йти за підказками Святого Духа, щоб адаптувати його. Але коли ми говоримо про таку гнучкість, виникає спокуса спочатку адаптувати, аніж засвоювати. Це баланс. І це постійний виклик. Але якщо ми спочатку засвоюємо, а потім адаптуємо---це хороший спосіб не відхилитися” (“Обговорення зі старійшиною Далліном Х. Оуксом” [Супутникова трансляція для семінарій та інститутів релігії, 7 серпня 2012 року], [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts)).

Цей курс містить цитати провідників Церкви, які, вірогідно, доступні багатьма мовами. Готуючись навчати, ви можете адаптувати уроки, скориставшись іншими доступними цитатами провідників Церкви, які відповідають темі.

У розділі “Рекомендації для навчання” висловлено принаймні одне вчення чи один принцип, і вони виділені жирним шрифтом. Коли студенти відкриватимуть для себе ці вчення й принципи і розповідатимуть, про що вони дізналися, їх слова можуть відрізнитися від використаних у посібнику. Коли таке стається, стережіться, щоб не створити враження, наче їх відповіді---неправильні. Але, якщо висловитися можна було б точніше, обережно допоможіть прояснити це визначення.

Цей навчальний план демонструє, як застосовувати основи навчання і вивчення євангелії в курсі, присвяченому певній темі (див. *Навчання і вивчення євангелії*, сс. 10, 23–31, 38–41). У найближчий час Семінарії та Інститути релігії опублікують документ, який називається “Teaching and Learning the Scriptures in Institutes of Religion” (Навчання і вивчення Писань в інститутах релігії), де буде краще пояснення того, як застосовувати основи євангельського навчання і вивчення у тематичному курсі.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описав певну користь, яка приходить від вивчення євангелії за темами:

“У той час, як читання книги Писань від початку до кінця надає нам основну широту знань, тематичне вивчення збільшує глибину наших знань. Пошук у одкровеннях зв’язків, зразків і тем вибудовується на цьому і збільшує наше духовне знання, ... він розширює нашу перспективу і розуміння плану спасіння.

На мій погляд, старанне дослідження для пошуку зв’язків, зразків й тем, напевно, і означає “бенкетувати” словами Христа. Завдяки цьому підходу відкривається потік води з духовного джерела, просвітлюється наше розуміння завдяки Його Духові, збільшується вдячність за святі Писання і зростає ступінь

духовної відданості, чого не можна отримати в жодний інший спосіб. Такий пошук дозволяє нам будувати на камені нашого Викупителя і протистояти вітрам злочестивості у ці останні дні” (“Джерело живої води” [Духовний вечір УБЯ, неділя, 4 лютого 2007 р.], сс. 2–3, speeches.byu.edu).

Деякі з матеріалів цього посібника основані на матеріалах з *Doctrine and Covenants and Church History Seminary Manual*.

Матеріали для прочитання студентами

У цьому розділі перелічені уривки з Писань, виступи провідників Церкви та інші матеріали, які збагатять розуміння студентами тем, яким присвячувалися уроки. Заохочуйте студентів та доручайте їм читати ці матеріали перед кожним уроком. По мірі того, як вони вивчатимуть ці натхненні матеріали, вони не лише будуть краще підготовлені брати участь в обговореннях у класі, але також отримають ширше і глибше розуміння тем курсу. Роздайте студентам перелік усіх завдань з розділу Матеріали для прочитання студентами на початку семестру.

Як я можу підготуватися навчати?

Господь допоможе вам у вашій підготовці до навчання. У процесі підготовки, можливо, вам буде корисно поставити собі наступні запитання:

- Чи молився/лася я про те, щоб отримати скерування від Святого Духа?
- Чи вивчав/ла я призначені уривки з Писань та розділу “Ознайомлення з матеріалом”?
- Чи прочитав/ла я навчальний план, щоб визначити, чи є щось, що необхідно адаптувати чи змінити, аби врахувати потреби моїх студентів?
- Як я можу прослідкувати, аби переконатися, що студенти отримують максимум з призначеного їм читання?
- Як я можу допомогти кожному з моїх студентів активно брати участь в уроці?

Вам також можуть допомогти наведені далі поради:

- Заохочуйте студентів читати перед кожним уроком призначені уривки з Писань і статті.
- Очікуйте від студентів виконання їхньої ролі як учнів.
- Часто надавайте студентам можливість пояснювати вчення і принципи своїми словами, ділитися доречним досвідом і свідчити про те, що вони знають і відчувають.
- З дня на день на кожному уроці урізноманітнюйте ваші підходи і вправи на засвоєння.
- Створіть атмосферу для навчання, яка буде запрошувати Духа і давати студентам привілей та відповідальність навчати одне одного і навчатися одне в одного (див. УЗ 88:78, 122).

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав:

“Зробіть усе можливе, щоб студенти брали активну участь, оскільки таке використання свободи волі студента уповноважує Святого Духа навчати. ... Коли студенти будуть промовляти істини, ці істини будуть підтверджуватися в їхніх душах, і зміцнювати їх особисті свідчення” (“To Understand and Live Truth” [evening with Elder Richard G. Scott, Feb. 4, 2005], 3, si.lds.org).

Як я можу адаптувати уроки для людей з фізичними чи розумовими вадами?

Під час підготовки до уроку пам'ятайте про студентів, які мають особливі потреби. Пристосуйте вправи і завдання, щоб допомогти їм з ними впоратися.

Щоб знайти більше ідей та матеріалів зверніться до сторінки Disability Resources на сайті disabilities.lds.org і в посібнику Seminars and Institutes of Religion policy (Семінарії та Інститути релігії. Політика) до розділу, який називається “Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities” (Як пристосувати уроки та програми для студентів з вадами).

УРОК 1

Чудова робота і диво

Вступ

В минулому Небесний Батько закінчував періоди відступництва, покликаючи пророків, які отримували божественну владу для відновлення повноти євангелії і встановлення Церкви Ісуса Христа. Джозеф Сміт був таким пророком у нашому розподілі. Розуміння того, як

Бог веде Свій народ і встановлює Свою Церкву через пророків, дозволить студентам більш глибоко цінувати потребу у Відновленні і розвинути більшу здатність навчати інших про Відновлення.

Ознайомлення з матеріалом

- М. Рассел Баллард, “Чудо святої Біблії”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2007, сс. 80–82.
- Гордон Б. Хінклі, “На зламі віків”, *Ліягона*, січ. 2000, сс. 87--90.
- Neal A. Maxwell, “From the Beginning”, *Ensign*, Nov. 1993, 18–20.
- *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), сс. 31–36.

Рекомендації для навчання

Амос 8:11–12; Джозеф Сміт—Історія 1:5–10

Велике Відступництво і необхідність Відновлення

Почніть урок, написавши на дошці наступне:

Голод =

Попросіть когось із студентів прочитати вголос Амос 8:11–12. Попросіть студентів слідкувати за текстом і визначити, що символізує слово *голод*.

- Який, згідно з пророцтвом Амоса, мав настати голод? (Напишіть відповіді студентів на дошці навпроти напису “Голод =”).
- Що, за пророцтвом Амоса, робитимуть люди через цей голод?
- Які ви бачили у світі докази того, що існував голод “почути Господні слова”? (Амос 8:11).

Поясніть, що хоча пророцтво з Амос 8:11–12 вірогідно здійснювалося в історії багато разів, одним з яскравих його виповнень є відоме нам Велике Відступництво. Ви можете запропонувати студентам написати *Відступництво*, а також *Велике Відступництво* на полях їх Писань поряд з Амос 8:11–12.

Покажіть наступну цитату і попросіть студента вголос її прочитати. Попросіть студентів пошукати фактори, які посприяли Великому Відступництву.

“Після смерті Ісуса Христа нечестиві люди переслідували апостолів і членів Церкви і вбили багатьох з них. Зі смертю апостолів ключі священства й керівна влада священства були забрані з землі. Апостоли зберігали чистоту вчення, правильний порядок і норми гідності для членів Церкви. Без апостолів вчення було поступово перекручено, в Церковній організації та обрядах священства, таких, як хрищення і дарування Святого Духа, були зроблені неправомочні зміни.

Без одкровення і влади священства люди поклалися на земну мудрість, коли тлумачили Писання, принципи й обряди євангелії Ісуса Христа. Хибні ідеї пропонувалися як істинні. Більшість знань щодо справжнього образу і природи Бога Батька, Його Сина Ісуса Христа і Святого Духа були втрачені. Учення про віру в Ісуса Христа, покаяння, хрищення і дар Святого Духа були перекручені або забуті. Влада священства, дана Христом апостолам, більше не перебувала на землі” (*Проповідуйте Мою євангелію: путівник для місіонерського служіння* [2005], с. 35).

- Згідно з цими словами, які фактори призвели до Великого Відступництва?
- Чому важливо розуміти, що Велике Відступництво насправді відбулося? (Студенти можуть використати різні слова, але переконайтеся, що вони визначили наступний принцип: **Знання про те, що сталося Велике Відступництво, може допомогти нам усвідомити необхідність Відновлення євангелії**).

Поясніть, що під час цього періоду Відступництва Небесний Батько продовжував впливати на світ Світлом Христа, яке “дано кожній людині” (Мороній 7:16), і силою Святого Духа, який свідчить, що євангелія істинна (див. Путівник по Писаннях, “Святий Дух”, scriptures.lds.org). Він надихав чоловіків і жінок з багатьох культур, які прагнули отримати Його допомогу протягом цього часу. Християнські реформатори, як Мартін Лютер та Уільям Тіндейл, трудилися заради того, щоб допомогти християнам жити ближче до ідеалів, які вони знайшли в Біблії. Зусилля реформаторів, філософів і навіть державних діячів Європи та Північної Америки привели до більшої поваги до людської гідності та релігійних свобод у багатьох куточках світу. Попри ці важливі події, Бог ще не повністю відновив Свою Церкву. (Див. *Проповідуйте Мою євангелію*, сс. 45–46).

Покажіть наступну цитату Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008), і попросіть студента вголос її прочитати:

“Протягом століть небеса залишалися запечатаними. Хороші чоловіки і жінки, і їх було немало—дійсно величні і прекрасні люди—намагалися виправити, зміцнити і вдосконалити свої системи поклоніння і зміст учення. Я висловлюю їм свою шану і повагу. Наскільки кращим став світ завдяки їхнім сміливим вчинкам. Хоча я вірю, що їхня робота була натхненною, вона не супроводжувалася відкриттям небес і явленням Божества” (“Чудова основа нашої віри”, *Ensign*, лист. 2002, с. 80).

Нагадайте студентам, що у 1820 році юнак Джозеф Сміт шукав істинну Церкву і не міг її знайти. Попросіть студентів подумки прочитати Джозеф

Сміт—Історія 1:5–10 і пошукати фрази, які описують труднощі, викликані Великим Відступництвом.

- Якими фразами (назвіть кілька) Джозеф Сміт описував духовні проблеми свого часу?
- Як Джозеф описав свої почуття, викликані релігійним неспокоєм, який панував навколо нього?

Нагадайте студентам, що пошук істини Джозефом Смітом привів до Першого Видіння і його покликання пророком. (Ці теми будуть обговорюватися на наступному уроці). Зауважте, що покликання пророка Джозефа Сміта і Відновлення євангелії відбулося за порядком, встановленим Богом, і цей порядок повторювався в історії. Наприклад, покликання Еноха (див. Мойсей 6:26–32) і Ноя (див. Мойсей 8:17–20) відбувалося за цим порядком. Покажіть наступне пояснення цього зразка і попросіть студента вголос його прочитати:

“Біблійна історія має записи про багато випадків, коли Бог промовляв до пророків, і також розповідає про багато випадків відступництва. Щоб завершити кожен період загального відступництва, Бог проявляє любов до Своїх дітей, покликаючи іншого пророка і даючи йому владу священства, щоб відновити євангелію Ісуса Христа і навчати їй заново. По суті, пророк діє як управитель, наглядаючи за сім'єю Бога тут, на землі. Такі періоди, коли пророчі обов'язки були визначальними, називаються розподілами часів” (*Проповідуйте Мою євангелію*, с. 33; див. також Путівник по Писаннях, “Розподіл”).

- Яким чином Відновлення євангелії через Джозефа Сміта відповідало зразку, відомому з більш ранніх розподілів? (Студенти можуть використовувати різні слова, але переконайтеся, що вони визначають наступне вчення: **Після періодів загального відступництва Бог покликає пророків і дає їм владу відновлювати євангелію і заново їй навчати.** Студенти також мають зрозуміти це вчення: **Джозеф Сміт був покликаний Богом, щоб відновити євангелію для нашого розподілу**).
- Як розуміння цього зразка може допомогти вам пояснити людині з іншої церкви, що таке Відновлення.

Наголосіть, що у Першому видінні Джозеф Сміт дізнався про відсутність на землі істинної Церкви і необхідність відновлення повноти Христової євангелії. Хоча у Біблії є пророцтва про Велике Відступництво, найважливішим доказом того, що це відступництво відбулося, є те, що Джозефа Сміта було покликано пророком і повнота євангелії була відновлена.

2 Нефій 27:25–26; Учення і Завіти 1:12–30

Відновлення євангелії---це “чудова робота і диво”

Поясніть, що в Писаннях згадуються деякі з причин, чому Господь відновив Свою євангелію на землі в останні дні.

Попросіть студентів подумки прочитати пророцтво Ісаї про Відновлення, яке міститься в 2 Нефій 27:25–26, і пошукати, як Господь описував духовний стан

світу в період Відновлення. Ви можете порадити студентам позначити слова і фрази, які описують цей духовний стан. (*Примітка:* Один з найефективніших способів для студентів побачити і запам'ятати, чого вони навчилися з Писань, ---це відмічати важливі слова і фрази). Дайте студентам достатньо часу, а потім попросіть їх розказати, що вони знайшли.

- Чому, на вашу думку, про Відновлення говорять як про “чудову роботу і диво”?
- Що ви бачите “чудового” і “дивного” у Відновленні? (Коли студенти відповідатимуть, зауважте, що Відновлення євангелії як “чудова робота і диво” є прикладом теми, яка повторюється в Ученні і Завітах. “Теми---це головні, повторювані та поєднуючі якості або ідеї” [Девід А. Беднар, “Джерело живої води” (Духовний вечір УБЯ, 4 лютого 2007), с. 5, speeches.byu.edu]).

Попросіть одну половину класу опрацювати Учення і Завіти 1:12–17 і пошукати, які причини для Відновлення євангелії назвав Господь. Попросіть іншу половину класу опрацювати Учення і Завіти 1:18–30 і пошукати способи, якими Відновлення євангелії мало благословити дітей Бога. (*Примітка:* Учення і Завіти 1:30 будуть більш детально вивчатися в уроці 6).

Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися знайденим. Переконайтеся, що студенти розуміють наступну істину:

Відновлення євангелії допомагає тим, хто вірить у Христа, зростати у вірі і долати випробування останніх днів.

Прочитайте вголос висловлювання пророка Джозефа Сміта (1805–1844):

“[Пророки] з радісним передчуттям чекали на день, в якому ми живемо, і, запалені небесним і радісним очікуванням, вони співали, і писали, і пророкували про наш день” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 187*).

- Чому пророки минулого чекали на наш день? (Одна ідея, яку вірогідно назвуть студенти---це та, що **Відновлення пошириться світом і підготує світ до Другого пришествя Ісуса Христа**).

Покажіть наступну цитату Президента Гордона Б. Хінклі і попросіть кількох студентів по черзі вголос її прочитати:

“Мої брати і сестри! Чи усвідомлюєте ви, що ми маємо? Чи усвідомлюєте ви наше місце у великій драмі людської історії? Це головний момент з усього, що відбувалося раніше. ...

Робота останніх днів Всемогутнього, про яку говорили в давнину, про яку пророкували пророки і апостоли, настала. Ось вона. З якоїсь причини, невідомої для нас, але по мудрості Божій, ми отримали привілей прийти на землю у цей славетний вік. ...

З огляду на те, що ми маємо і що ми знаємо, ми мусимо бути кращими людьми, ніж ми є. Ми повинні бути більше схожими на Христа, ми маємо більше прощати, більше допомагати і бути уважними до всіх, хто оточує нас.

Ми знаходимося на зламі віків, охоплені великим і урочистим відчуттям історії. Це останній і заключний розподіл часів, на який вказувало все, що відбувалося в минулому. Я свідчу про реальність та істинність всього цього" ("На зламі віків", *Ліягона*, січ. 2000, с. 90).

- Які думки і почуття викликають у вас слова "ми знаходимося на зламі віків"?
- Якщо це не є занадто особистим, поділіться випадком з вашого життя, який зміцнив ваше свідчення про відновлену євангелію Ісуса Христа.
- Що ми можемо робити, щоб продемонструвати нашу вдячність за Відновлення євангелії?

Матеріали для прочитання студентами

- Ісаїя 29:13–14; Амос 8:11–12; 2 Нефій 27:1–5, 25–26; Учення і Завіти 1:12–30; Джозеф Сміт—Історія 1:5–10.
- Гордон Б. Хінклі, "На зламі віків", *Ліягона*, січ. 2000, сс. 87–90.

УРОК 2

Перше видіння

Вступ

Розповідь про Перше видіння Джозефа Сміта, яка міститься в Дорогоцінній Перлині, була написана для того, щоб виправити неправдиву інформацію про Церкву. Протягом свого життя пророк Джозеф Сміт надав кілька розповідей про Перше видіння. Ці розповіді можуть

поглибити наше розуміння цієї події і зміцнити нашу віру у Відновлення. Мета цього уроку---допомогти студентам зрозуміти, наскільки важливо мати свідчення про цю унікально важливу подію.

Ознайомлення з матеріалом

- Гордон Б. Хінклі, “Чудова основа нашої віри”, *Ensign*, лист. 2002, сс. 78–81.
- “First Vision Accounts” (Розповіді про Перше видіння), *Gospel Topics*, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Рекомендації для навчання

Джозеф Сміт—Історія 1:1–2

Пророк написав про Перше видіння для того, щоб виправити неправдиві розповіді

Поясніть, що у 1838 році Джозеф Сміт почав працювати над своєю офіційною історією. Розділ Дорогоцінної Перлини, відомий як Джозеф Сміт—Історія, є скороченим варіантом цієї набагато довшої історії.

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос Джозеф Сміт—Історія 1:1–2. Попросіть клас прослідкувати і знайти, які причини для підготовки своєї історії назвав Джозеф Сміт.

- Як написано у вірші 1, що було пущено в обіг серед людей у перші дні Церкви?
- Які були наміри тих, хто організував пересуди проти Церкви?
- Як ця ситуація схожа на ту, що існує у наші дні?

Поясніть, що у наші дні також є окремі особи чи групи людей, які, прагнучи зруйнувати віру, розповсюджують інформацію про Церкву, яка є хибною чи оманливою.

- Які причини написання своєї історії навів Джозеф? (Щоб “вивести з омани громадську думку, і надати усім шукачам істини можливість володіти фактами, ... як вони відбувалися” [Джозеф Сміт—Історія 1:1]).
- Чому важливо, щоб “шукачі істини” про Відновлення поклалися на розповідь Джозефа Сміта з перших вуст? (Студенти можуть використовувати різні слова, але переконайтеся, що усім зрозуміло, що **якщо люди покладаються на розповідь пророка, це допоможе їм не бути обманутими неправдивою чи оманливою інформацією**).

Покажіть наступну пораду від старійшини Ніла Л. Андерсена, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть студентів подумки її прочитати:

“Завжди знаходилися люди, які воліли згнатьбити Церкву і знищити віру. Сьогодні вони використовують Інтернет.

Деяка інформація про Церкву, якою б вона переконливою не здавалася, є просто неправдивою” (“Випробування вашої віри”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012, с. 41).

- Які джерела нам треба знаходити і яким довіряти у нашому особистому прагненні пізнати істину стосовно Першого видіння, відновлення євангелії та інших подій історії Церкви? Чому? (Допоможіть студентам зрозуміти наступний принцип: **Щоб нас не обманула неточна чи фальшива інформація, шукачі істини мають знаходити гідні довіри джерела інформації про Церкву та її історію замість того, щоб просто приймати будь-яку інформацію, яку вони чують або читають, включаючи інформацію, яка приходить в результаті пошуку в Інтернеті**).

Поясніть, що критики Церкви наводять аргументи проти реальності Першого видіння, кажучи, що Джозеф Сміт не записав свій досвід з видінням, поки не пройшло багато років після того, як воно відбулося. Поясніть, що 14-літній Джозеф Сміт неохоче говорив про своє видіння через реакцію тих, кому він про це спочатку розповів (див. Джозеф Сміт—Історія 1:21–26). Він записав цю подію, коли відчув, що для цього настав слушний час. Спаситель навчав Петра, Якова та Івана, щоб вони не говорили про їх досвід на Горі Преображення до того, як Він воскресне (див. Матвій 17:9), пояснивши, що про священний досвід слід розповідати лише тоді, коли підкаже Дух.

Розповіді про Перше видіння

Примітка: Навчаючи цій частині уроку, залиште достатньо часу для вивчення останньої частини уроку, яка покриває Джозеф Сміт—Історія 1:8–20.

Поясніть студентам, що Джозеф Сміт написав особисто чи з допомогою писарів, принаймні чотири різні варіанти розповіді про Перше видіння. Крім цього, кілька розповідей про Перше видіння були записані сучасниками Джозефа Сміта. У кожній розповіді робиться наголос на різних аспектах досвіду Джозефа, але вони усі містять важливі спільні складові того, що Джозеф бачив і чув. Щоб допомогти студентам зрозуміти причини відмінностей між різними розповідями, попросіть їх подумати про наступне:

- Згадайте про якусь важливу або значущу подію, яку ви переживали у своєму житті. Як розповідь про цю подію може відрізнятись в залежності від того, кому ви її розповідаєте? Як вона може відрізнятись в залежності від того, коли чи чому ви розповідаєте про цю подію?

Попросіть студента прочитати вголос наступне твердження, а студентів—послухати, на що очікують історики, коли про певну подію розповідається багато разів:

“Різні розповіді про Перше видіння містять послідовну історію, хоча вони, звичайно ж, відрізняються за наголосом і в деталях. Історики очікують на те, що коли особа розповідає про якусь подію в різних умовах різним аудиторіям протягом багатьох років, то кожна розповідь підкреслюватиме різні аспекти і міститиме унікальні подробиці. Дійсно, відмінності, подібні до тих, які є у розповідях про Перше видіння, є у багатьох розповідях з Писань про видіння Павла на дорозі до Дамаску і про те, що сталося з апостолами на Горі Преображення [Дії 9:3–9; 22:6–21; 26:12–18; Матвій 17:1–13; Марк 9:2–13; Лука 9:28–36]. Але попри відмінності, основна послідовність залишається однаковою у всіх розповідях про Перше видіння. Дехто помилково вважає, що будь-які відмінності у переказі історії є доказом того, що вона сфабрикована. Натомість багаті історичні записи дають нам змогу дізнатися про цю визначну подію більше, ніж якби вона була менш детально задокументована” (“First Vision Accounts” (Розповіді про Перше видіння), Gospel Topics, lds.org/topics).

Щоб показати приклад відмінностей у розповідях, ви можете сказати студентам, що “тоді, як розповідь 1832-го року є більш особистою історією Джозефа Сміта, як юнака, який прагнув отримати прощення, розповідь 1838-го року зосереджується на видінні, як на початку “підйому і розвитку Церкви” (“First Vision Accounts” (Розповіді про Перше видіння), Gospel Topics, lds.org/topics). Нагадайте студентам, що призначені їм матеріали для прочитання включають статтю з Gospel Topics, яка називається “First Vision Accounts” (Розповіді про Перше видіння), і яка містить більш детальний аналіз кожної з різних розповідей про Перше видіння. Попросіть студентів опрацювати статтю в позакласний час, щоб краще зрозуміти, як кожна розповідь сприяє кращому розумінню нами Першого видіння. (Примітка: Нагадайте студентам про те, як важливо читати завдання під заголовком “Матеріали для прочитання студентами” до уроку. Це допоможе їм робити свій внесок в обговорення у класі).

- Як існування багатьох розповідей про Перше видіння підтверджує цінність і поглиблює наше розуміння цієї священної події? (Допоможіть студентам зрозуміти, що **велика кількість розповідей про Перше видіння Джозефа Сміта дає нам змогу дізнатися більше про цю священну подію, ніж ми могли б дізнатися, якби ця подія була менш детально задокументована**).

Покажіть наступну цитату Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008) і попросіть студента вголос її прочитати:

“У мене не викликає занепокоєння те, що Пророк Джозеф Сміт дав кілька варіантів Першого видіння, як не змушує непокоїтися те, що є чотири різні автори евангелій у Новому Завіті, кожен з власною точкою зору і кожен з яких розповідає про події з власною метою, з якою в той час їх писав” (“God Hath Not Given Us the Spirit of Fear”, *Ensign*, Oct. 1984, 5).

Складіть власне свідчення про реальність Першого видіння та Відновлення евангелії через пророка Джозефа Сміта.

Джозеф Сміт—Історія 1:8–20

Істинність Церкви тримається на істинності Першого видіння

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Джозеф Сміт—Історія 1:8–15.

- Назвіть те, що робив Джозеф Сміт, аби знайти відповіді на свої запитання?
- Чому, на ваш погляд, Сатана намагався перешкодити молитві Джозефа Сміта?

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Джозеф Сміт—Історія 1:16–19.

- Назвіть деякі з важливих істин, які ми дізнаємося з віршів 16–17. (По мірі того, як студенти відповідатимуть, наголосіть, що **коли Небесний Батько та Ісус Христос явилися Джозефу Сміту, на землі були відновлені вічні істини**).

Покажіть і прочитайте вголос наступну цитату старійшини Теда Р. Каллістера, який служив у президентстві сімдесятиників. Ви можете запропонувати, щоб під час вашого читання студенти відмічали у своїх примірниках Писань істини, на яких наголошує брат Каллістер. Ви також можете запропонувати, щоб вони записали *істини, про які дізнався Джозеф*, на полях біля Джозеф Сміт—Історія 1:16–19. (Примітка: Якщо ви будете навчати студентів відмічати й виділяти уривки з Писань, то допоможете їм розвинути важливу навичку ефективного вивчення Писань [див. *Навчання і вивчення євангелії: Довідник для вчителів та провідників у семінаріях та інститутах релігії* (2012), с. 21]).

“Джозеф Сміт був помазаником Господнім, який мав відновити Церкву Христа на землі. Коли він вийшов з гаю, то нарешті дізнався про чотири основоположні істини, які тоді ще не викладалися більшістю тогочасного християнського світу.

По-перше, він дізнався, що Бог Батько і Його Син Ісус Христос—це дві окремі й різні істоти. ...

Другою важливою істиною, яку відкрив Джозеф Сміт, було те, що Батько й Син мають прославлені тіла з плоті й кісток. ...

Третьою істиною, про яку дізнався Джозеф Сміт, було те, що Бог все ще промовляє до людини сьогодні, що небеса не закриті. ...

Четвертою істиною, про яку дізнався Джозеф Сміт, було те, що повної і досконалої Церкви Ісуса Христа тоді не було на Землі” (“Джозеф Сміт—пророк відновлення”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, сс. 35–36).

- Чому, на вашу думку, важливо знати і розуміти ці істини про Небесного Батька та Ісуса Христа?
- Як те, що нам потрібні ці істини, може допомогти пояснити, чому Сатана намагався перешкодити молитві Джозефа Сміта?

Щоб підкреслити важливість Першого видіння Джозефа Сміта, покажіть наступну цитату Президента Гордона Б. Хінклі і попросіть студента вголос її прочитати:

“Уся наша міць основана на дійсності [Першого видіння]. Воно або відбулося, або ні. Якщо ні, то ця робота—шахрайство. Якщо воно відбулося, то ця робота найбільш важлива і прекрасна під небесами. ...

У 1820 році відбулася славетна подія у відповідь на молитву хлопця, який прочитав у своїй сімейній Біблії слова Якова: “А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,—і буде вона йому дана” (Якова 1:5).

На цій унікальній і чудовій події основана дійсність цієї Церкви” (“Чудова основа нашої віри”, *Ensign*, лист. 2002, с. 80).

- Як істинність цієї Церкви пов’язана з Першим видінням Джозефа Сміта?
- Чому важливо мати свідчення про те, що Джозеф Сміт бачив Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа? (Студенти можуть давати різні відповіді, але переконайтеся, що буде ясно визначено наступний принцип: **Коли ми отримуємо свідчення про те, що Джозеф Сміт бачив Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа, ми також пізнаємо істинність Відновлення євангелії**).

Завершуючи цей урок, наголосіть на важливості отримання особистого свідчення про істинність Першого видіння. Це особисте свідчення, побудоване на скелі одкровення, допомагає нам залишатися сильними у нашій вірі, коли ми зустрічаємося з неправдивою інформацією щодо пророка Джозефа Сміта і Церкви. Свідчіть, що спосіб, у який Джозеф Сміт дізнався про істину, спрацює і для нас. Ми можемо шукати істину, читати Писання, обдумувати і зрештою запитувати Бога, і Він відповість (див. Якова 1:5). Попросіть студентів обміркувати, як вони отримали свідчення про те, що Батько і Син явилися Джозефу Сміту. Виділіть час на те, щоб один чи два студенти поділилися тим, як вони отримали свідчення про Перше видіння.

Матеріали для прочитання студентами

- Джозеф Сміт—Історія 1:1–26.
- Гордон Б. Хінклі, “Чудова основа нашої віри”, *Ensign*, лист. 2002, сс. 78–81.

УРОК 3

Поява Книги Мормона

Вступ

Господь послав ангела Моронія, щоб підготувати Джозефа Сміта отримати і перекласти Книгу Мормона. Мало відомо про сам процес перекладу. Джозеф Сміт сказав, що Книга Мормона була перекладена "даром і силою Бога" (вступ до Книги Мормона, видання 1830 р.).

Згідно з законом свідків (див. 2 Коринтянам 13:1), Господь дозволив кільком іншим особам бути свідками цього давнього літопису. Їхні свідчення посилюють достовірність Книги Мормона для усього світу.

Ознайомлення з матеріалом

- Neal A. Maxwell, "By the Gift and Power of God", *Ensign*, Jan. 1997, сс. 36–41.
- "Book of Mormon Translation" (Переклад Книги Мормона), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- "Поява Книги Мормона і Відновлення священства", розділ 5 посібника *Історія Церкви в Повноті часів, Посібник для студента 2-ге видання*, (Посібник ЦСО, 2003), сс. 55--70.

Рекомендації для навчання

Джозеф Сміт—Історія 1:30–35, 42–54

Перекладено даром і силою Бога

Попросіть одного чи двох добровольців підсумувати для усього класу, що вони пам'ятають про візит ангела Моронія до молодого Джозефа Сміта ввечері 21 вересня 1823 року. Якщо потрібно, поділіться наступною інформацією:

"Ввечері 21 вересня 1823 року Джозеф ліг спати у своїй кімнаті на горищі в родинному дерев'яному будинку в Пальмірі, шт. Нью-Йорк, але не змикав очей, поки інші в кімнаті не позасинали, і щиро молився, щоб зрозуміти цілі Бога щодо нього. ...

У відповідь на молитву Джозеф побачив світло, що стало з'являтися в його кімнаті і ставало дедалі яскравішим, доки кімната не стала "світлішою, ніж у полудень". Біля його ліжка з'явився небесний посланець, який стояв у повітрі і на якому була "білосніжна мантия". (Джозеф Сміт—Історія 1:30–31). Цим посланцем був Мороній—останній нефійський пророк, який століття тому закопав пластини, що на них була написана Книга Мормона, і який тепер тримав ключі, що стосувалися цього священного літопису (див. УЗ 27:5). Його було послано сказати Джозефу, що Бог пробачив йому його гріхи і що Він має для нього велику роботу. Зокрема, Джозефу необхідно було піти до сусіднього пагорбу, де зберігався священний літопис на золотих пластинах. ... Джозеф мав перекласти цей літопис і явити його світові.

Наступного дня Джозеф пішов до пагорбу, де були закопані пластини Книги Мормона. Там він зустрів Моронія і побачив пластини, але йому було сказано, що він не отримає їх ще протягом чотирьох років. ...

22 вересня 1827 року [дружина Джозефа, Емма,] вирушила з ним до пагорбу і чекала неподалік, поки Мороній передавав пластини в руки пророка” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], сс. 59–61).

Попросіть студентів відкрити титульну сторінку Книги Мормона і швиденько проглянути перший абзац, шукаючи інформацію про те, як цей древній запис мав з’явитися і бути перекладеним. Після того, як студенти прочитають, попросіть їх розказати, що вони з’ясували. (Студенти мають визначити наступну істину: **Книга Мормона була перекладена даром і силою Бога**).

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос Джозеф Сміт—Історія 1:34–35. Попросіть студентів у класі прослідкувати за текстом і знайти один спосіб, у який Господь допомагав Джозефу Сміту перекладати Книгу Мормона.

- Згідно з цими віршами, яким способом Господь допоміг Джозефу Сміту перекласти цей священний літопис? (Господь надав для перекладу Урім і Туммім).

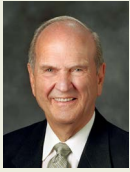
Поясніть, що ще одним засобом, яким користувався Джозеф Сміт під час перекладу Книги Мормона, був невеликий овальний камінь, який іноді називають “камінь провидця”, який він знайшов за кілька років до того, як отримав золоті пластини (див. “Book of Mormon Translation” (Переклад Книги Мормона), Gospel Topics, lds.org/topics). Історичні записи свідчать, що під час перекладу іноді пророк використовував Урім і Туммім, а іноді “камінь провидця”.

Прочитайте вголос наступну цитату, щоб допомогти студентам зрозуміти, що Господь відкривав пророку англійський переклад Книги Мормона через Урім і Туммім й камінь провидця:

“Коли його розпитували про конкретні деталі стосовно процесу перекладу, Джозеф повторював у кількох випадках, що це було зроблено “даром і силою Бога” й одного разу додав: “не було задуму розповідати світові про усі деталі появи Книги Мормона”.

Але писарі та інші, хто спостерігали за процесом перекладу, залишили багато розповідей, які прояснюють цей процес. В деяких розповідях сказано, що Джозеф вивчав літери на пластинках. В більшості розповідей сказано, що Джозеф використовував Урім і Туммім (або перекладачі, або камінь провидця) і в багатьох розповідях сказано, що він використовував цей один камінь. Згідно з цими розповідями, Джозеф клав перекладачі, або камінь провидця у капелюха, прикладав до нього своє обличчя, щоб унеможливити потрапляння зовнішнього світла, і вголос читав англійські слова, які з’являлися на цьому предметі. Описання цього процесу нагадує уривок з Книги Мормона, в якому сказано про підготовку Богом каменя, “який буде сяяти в темряві, як світло” [Алма 37: 23–24] (“Book of Mormon Translation” (Переклад Книги Мормона), Gospel Topics, lds.org/topics).

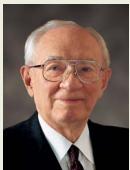
Поясніть, що допомога Господа була також очевидною завдяки короткому проміжку часу, за який Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона. Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, і попросіть студента вголос його прочитати:

“Згадайте, наскільки швидко Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона. Працюючи з квітня до червня 1828 року, Джозеф переклав 116 сторінок, які Мартін Харріс пізніше загубив. Джозеф почав перекладати знову у вівторок, 7 квітня 1829 року, з Олівером Каудері в якості писаря. Рукопис був завершений через вісімдесят п’ять днів, 30 червня того року. Звичайно ж, не увесь цей час був присвячений роботі над перекладом. ... За обережними підрахунками, це зайняло шістдесят п’ять або менше робочих днів, коли пророк та його писарі перекладали цю книгу, яка у нинішньому виданні налічує 531 сторінку. (Див. John W. Welch, *Ensign*, Jan. 1988, pp. 46–47). За розрахунками це, в середньому, вісім сторінок на день. Зверніть на це увагу, коли самі будете перекладати книгу, або коли будете планувати графік власного читання Книги Мормона” (“A Treasured Testament”, *Ensign*, July 1993, 61–62).

- Які є характерні риси того, що поява Книги Мормона відбулася “даром і силою Бога”?
- Якщо ми не знаємо усіх деталей, які супроводжували появу Книги Мормона, як ми можемо знати, що ця книга істинна? (Ми можемо отримати духовне свідчення про Книгу Мормона, не знаючи усіх подробиць стосовно процесу її перекладу).
- Що допомогло вам отримати свідчення про Книгу Мормона?

Попросіть когось із студентів прочитати вголос вказане далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Спочатку явився Мороній з пластинами, з яких була перекладена Книга Мормона. Яка це була особлива й дивовижна подія! Історія Джозефа про золоті пластини була просто фантастичною. У неї було важко повірити і легко було поставити її під сумнів. Чи міг він самостійно написати її? Ось вона, мої брати і сестри, кожен може її побачити, тримати, читати. Кожна спроба пояснити її появу, окрім пояснення самого Джозефа, розпадалася від власної неспроможності. Він практично не мав освіти і при цьому за дуже короткий час явив світові переклад, виданий на більш ніж 500 сторінках. ...

Усі ці роки критикани намагалися знайти їй мирське пояснення. Вони заперечували її. Вони насміхалися з неї. Але вона пережила всіх їх, і сьогодні її вплив більший, ніж будь-коли в її історії” (“Камінь, який відсічено від гори”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2007, с. 85).

- Якими словами ви могли б допомогти людині, якій важко повірити, що Книга Мормона істинна?

Свідчіть, що Книга Мормона була явлена даром і силою Бога.

Учення і Завіти 17

Свідчення трьох свідків і восьми свідків

Поясніть, що у той час, як Джозеф Сміт перекладав Книгу Мормона, він дізнався, що Господь призначить інших людей бути свідками давнього літопису (див. 2 Нефій 27:12–13; Етер 5:2–5). У той час Олівер Каудері, Девід Уйтмер і

Мартін Харріс висловили особисте бажання бути цими особливими свідками. Учення і Завіти 17 містить настанови Господа цим чоловікам.

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 17:1–6. Попросіть решту класу прослідкувати за текстом і знайти, що Господь звелів робити свідкам після того, як вони побачать пластини. Після того, як студенти розкажуть про знайдені відповіді, запитайте:

- Чому, на вашу думку, цим чоловікам треба було виявити віру, як пророкам давнини, перш ніж Господь дозволив би їм побачити пластини?
- Згідно з віршами 3–5, яку відповідальність матимуть ці свідки після того, як побачать пластини?
- Яку відповідальність маємо ми, коли Господь показує нам істинність Книги Мормона? (Студенти мають виявити принцип, подібний до наступного: **Після того, як ми отримуємо свідчення про істину, на нас лежить відповідальність свідчити про неї.** [Див. також УЗ 88:81]). Ви можете зауважити, що цей принцип також є прикладом зразка, який ми можемо знайти в Писаннях. “Зразок---це план, модель чи стандарт, який можна використовувати як путівник для повторюваних дій чи виготовлення чогось” [Девід А. Беднар, “Джерело води живої” (Духовний вечір ЦСО, 4 лют., 2007), с. 4, speeches.byu.edu]).
- Як свідчення про істину може бути виявом нашої віри?

Запросіть студента прочитати вголос розповідь Джозефа Сміта про події, пов’язані з трьома свідками:

“Мартін Харріс, Девід Уїтмер, Олівер Каудері і я вирішили піти у ліс й намагалися отримати через палку і смиренну молитву здійснення обіцянь. ... [Після] нашої другої невдачі Мартін Харріс запропонував, що йому треба відійти від нас, оскільки вважав, як він це висловив, що його присутність була причиною того, що ми не отримали бажаного. Тому він відійшов від нас, і ми знову стали на коліна, й не так багато хвилин продовжували молитися, як ... перед нами постав ангел [Мороній]. У своїх руках він тримав пластини. ... Він перегортав сторінки одна за одною, щоб ми могли їх побачити і чітко розглянути вигравіювання на них. ... Ми почули голос з яскравого світла над нами, який промовляв: “Ці пластини були відкриті силою Бога і були перекладені силою Бога. Їх переклад, який ти побачив, є точним, і я заповідую вам свідчити про те, що ви зараз бачите і чуєте”.

Тоді я залишив Девіда та Олівера і пішов шукати Мартіна Харріса, якого знайшов досить далеко і який гаряче молився. Невдовзі він сказав мені, однак, що він ще не досяг мети стосовно Господа і гаряче попросив мене приєднатися до нього в молитві, щоб він також міг отримати ті самі благословення, які щойно отримали ми. Тому ми, відповідно, почали молитися разом і зрештою отримали те, чого бажали; ми ще не завершили молитися, як перед нашими очима постало те саме видіння, принаймні воно знову було відкрите мені, і я ще раз побачив і почув те саме; у той же момент Мартін Харріс закричав, будучи явно у стані екстазу від радості: “Цього досить, цього досить, мої очі побачили, мої очі побачили” (in *History of the Church*, 1:54–55).

Джозеф повернувся до будинку Уїтмерів і сказав своїм батькам: “Господь зробив так, що пластини були показані ще трьом, окрім мене, які також побачили ангела і муситимуть свідчити про істинність того, що я казав, бо вони самі знають, що я не обманюю людей. І в мене таке відчуття, наче з мене звалився страшний тягар, який був ледь не більший за

такий, що я міг би знести. ... і через це моя душа радіє, що я більше не буду самотнім в цьому світі!" (in Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, book 8, page 11, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845).

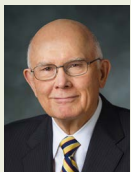
- Як ви гадаєте, чому Джозеф Сміт радів після цього випадку? (Він більше не був єдиним свідком пластин і небесного посланця).

Поясніть, що ще вісім свідків отримали можливість побачити пластини.

Попросіть одну половину класу прочитати "Свідчення трьох свідків", а інша половина нехай прочитає "Свідчення восьми свідків", обидва свідчення можна знайти на вступних сторінках Книги Мормона. Попросіть студентів пошукати важливі елементи досвіду свідків. Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися знайденим.

- Чим досвід трьох свідків відрізнявся від досвіду восьми свідків? (Три свідки чули голос Бога і бачили ангела, але не тримали пластини в руках. Джозеф Сміт показав пластини восьми свідкам і вони могли торкатися їх. Вісім свідків були більш свідками фізичного існування пластин, у той час як три свідки мали більш духовний досвід).
- Як ви гадаєте, чому існування багатьох свідків було настільки важливе для появи Книги Мормона?

Деякі студенти можуть не знати, що кожен з трьох свідків і дехто з восьми свідків зрештою пішли з Церкви. Попросіть когось зі студентів прочитати вголос наведені далі слова старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

"На фоні всіх можливих заперечень свідчення трьох свідків Книги Мормона має велику силу. ... Добре відомо, що через незгоди та ревності, які стосувалися інших провідників Церкви, кожний з трьох свідків був відлучений від Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів протягом приблизно восьми років після видання їхнього свідчення. ... Проте до кінця життя ... жоден з цих свідків не відступився від свого надрукованого свідчення і не сказав нічого, що кинуло б тінь на його правдивість.

До того ж, їхнє свідчення залишається неспростованим ніякими іншими свідками. Будь-хто може відкинути це свідчення, проте, як він пояснить те, що три чоловіки відмінної репутації об'єдналися і не відмовлялися від надрукованого свідчення до кінця життя, навіть коли зазнавали висміювання й інших особистих негараздів? Як і самій Книзі Мормона, цьому немає кращого пояснення, ніж те, що вміщено в самому свідченні, урочистій заяві прекрасних і чесних чоловіків, котрі розповіли про те, що бачили" ("Свідок: Мартін Гарріс", *Ліягона*, лип. 1999, с. 41).

- Як, на вашу думку, свідчення Трьох свідків посилює той факт, що вони ніколи не відмовлялися від свого свідчення, навіть після того, як їх було виключено з Церкви? (Поясніть, що пізніше Олівер Каудері та Мартін Харріс були повторно охрищені).

Направте студентів до Учення і Завіти 17:6 і наголосіть, що цей вірш містить найважливіше можливе свідчення про істинність Книги Мормона. Цей вірш містить свідчення Самого Бога, завірене клятвою, що Книга Мормона істинна.

Попросіть студентів уявити, що їхнє особисте свідчення про Книгу Мормона може бути додано до кожного примірника Книги Мормона. Попросіть студентів поділитися тим, що б вони включили у своє свідчення.

Попросіть студентів поділитися з кимось своїм свідченням про Книгу Мормона до наступного уроку.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 17; Джозеф Сміт—Історія 1:29–54.
- Neal A. Maxwell, “By the Gift and Power of God”, *Ensign*, Jan. 1997, сс. 36–41.

УРОК 4

Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії

Вступ

Книга Мормона—це ключовий камінь нашої релігії і доказ того, що Бог відновив євангелію Ісуса Христа на землі у наші дні. Президент Езра Тафт Бенсон (1899–1994) навчав, що Книга Мормона—це ключовий камінь нашого свідчення про Христа. Вона—ключовий камінь нашого вчення. Вона—ключовий камінь нашого

свідчення” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 5). По мірі того, як студенти поглиблюватимуть свої свідчення про Книгу Мормона, вони зможуть зміцнитися проти тих, хто намагається спростувати її достовірність.

Ознайомлення з матеріалом

- Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 4–7.
- Джеффри Р. Холланд, “Безпека для душі”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, сс. 88–90.
- “Book of Mormon and DNA Studies” (Книга Мормона і дослідження ДНК), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 17:6; 19:26; 20:5–12

Книга Мормона є доказом того, що Бог відновив істину в наші дні.

До початку уроку напишіть на дошці наступні дати і події.

1820 Отримано Перше видіння

1823 Починаються візити Моронія

1829 Відновлено священство

Червень 1829 Завершено переклад Книги Мормона

6 квітня, 1830 Організовано Церкву

- Про що ми дізнаємося з послідовності цих подій стосовно ролі Книги Мормона у Відновленні євангелії? (Книга Мормона мала бути завершена до того, як можна було відновити Церкву. Вона відіграватиме значну роль у розповсюдженні євангелії).

Поясніть, що коли у квітні 1830 року Церкву було організовано, друк Книги Мормона був щойно завершений, і продаж книги був розрекламований менше ніж за два тижні до того. Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 20:8–12 і пошукати, що Книга Мормона містить і що вона доводить. Ви також можете порадити студентам позначити те, що вони знайшли. (*Примітка:* Протягом цього курсу ви можете заохочувати студентів відмічати важливі істини, які вони знаходять у своїх Писаннях). Поки студенти читатимуть, напишіть на дошці таке незавершене речення:

Книга Мормона доводить світу, що ...

Давши студентам достатньо часу, запитайте у них наступне:

- На основі того, що ви прочитали, як би ви завершили записане на дошці висловлювання? (Студенти можуть використовувати різні слова, але переконайтеся, що вони виявлять наступну істину: **Книга Мормона доводить світу, що Писання істинні, що Бог надихає і покликає людей виконувати Його роботу у наші дні, і що Бог є незмінним**).
- Як Книга Мормона доводить, що Бог надихає і покликає людей виконувати Його роботу у наші дні?
- Коли особа пізнає, що Книга Мормона істинна, які знання отримує він чи вона стосовно пророка Джозефа Сміта?

Попросіть студентів тихо прочитати Учення і Завіти 17:6 і 19:26, шукаючи, що спільного є у цих двох віршах.

- Що спільного у цих двох віршах? (Проголошення Господа про істинність Книги Мормона).
- Наскільки цінним для вас є знання, що Господь проголосив Його свідчення про істинність Книги Мормона?

Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії

Напишіть на дошці наступну істину: **Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії.**

- Що, на вашу думку, означає цей вислів?

Покажіть наступну цитату Президента Езри Тефта Бенсона (1899--1994), і попросіть студента вголос її прочитати:

“Є три пояснення того, чому Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії. Вона—ключовий камінь у нашому свідченні про Христа. Вона—ключовий камінь нашого вчення. Вона—ключовий камінь свідчення” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 5).

Поділіть клас на маленькі групи. Дайте завдання кожній групі обговорити одну з наступних тем: як Книга Мормона є “ключовим каменем у нашому свідченні про Христа”, як вона є “ключовим каменем нашого вчення”, або яким чином вона---“ключовий камінь свідчення”. (Вам, можливо, треба буде призначити кожному тему більш, ніж одній групі). Дайте кожній групі копію наступного роздаткового матеріалу і попросіть їх використати твердження, яке підходить до теми їхнього обговорення.

Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії

“Ключовий камінь у нашому свідченні про Христа”

Книга Мормона—це ключовий камінь у нашому свідченні про Ісуса Христа, Який Сам є наріжним каменем усього, що ми робимо. Вона свідчить про Його реальність. ... Її свідчення про Господаря є ясним, цільним і сповненим сили. ... Багато хто в сучасному християнському світі відкидає божественність Спасителя. Вони піддають сумнівам Його чудесне народження, Його досконале життя і реальність Його славетного воскресіння. Книга Мормона навчає про істинність всього цього ясно і безпомилково. Вона також надає найвичерпніше пояснення вчення про Спокуту” (Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 5).

“Ключовий камінь нашого вчення”

“У Книзі Мормона ми знайдемо повноту учень, необхідних для нашого спасіння. Їх викладено настільки просто і зрозуміло, що навіть діти можуть навчитися шляхам, що ведуть до спасіння і піднесення. Книга Мормона пропонує так багато всього, що розширює наше розуміння вчення про спасіння. Без неї більшість учень, які містяться в інших Писаннях, не були б настільки простими і цінними” (Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 6).

“Ключовий камінь свідчення”

“Книга Мормона є ключовим каменем свідчення. Так само, як арка розпадеться, якщо забрати ключовий камінь, так само вся Церква буде стояти або впаде, в залежності від істинності Книги Мормона. ... Якщо Книга Мормона істинна, ... тоді людина повинна прийняти твердження стосовно Відновлення і всього, що його супроводжує” (Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 6).

Надавши групам достатньо часу, попросіть їх розповісти решті класу про своє обговорення.

Завершіть цю частину уроку, попросивши студентів поділитися тим, що вони відчують щодо Книги Мормона і поділитися, яким чином вона була ключовим каменем їхніх власних свідчень.

Вороги намагаються довести неістинність Книги Мормона

Попросіть когось із студентів прочитати вголос наведене далі висловлювання старійшини Джеффри Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Протягом [більш ніж 180] років цю книгу досліджували й піддавали нападкам, її заперечували й виявляли в ній протиріччя, критикували й шматували, як, можливо, не чинили з жодною іншою книгою в сучасній історії релігії, а, можливо, як з жодною іншою книгою в *будь-якій* історії релігій. І вона встояла. Натомість теорії, які приписували її авторство від Етена Сміта до Соломона Сполдінга, або ж божевільному параноїку чи підступному генію, народжувалися, галасливо лунали і вмирали, зазнаючи краху. Жодна з цих відверто жалюгідних “відповідей” щодо цієї книги ніколи не витримувала перевірки, оскільки *не існує жодної іншої відповіді* окрім тієї, яку дав Джозеф---її молодий неосвічений перекладач. Мої слова вторитимуть словам мого прадіда, який доволі просто сказав: “Жодна злочестива людина не могла написати таку книгу, як оця, і жодна добра людина не могла б написати її, якби ця книга не була істинною і ця людина не отримала заповідь від Бога це зробити” (“Безпека для душі”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, с. 89).

- Чому важливо пам’ятати, що сучасні вороги Церкви часто намагаються дискредитувати Книгу Мормона?
- Як слова прапрадіда старійшини Холланда підтримують істинність Книги Мормона?

Наприклад, ви можете пояснити, що один із способів, у який сучасні вороги Книги Мормона намагаються її дискредитувати---це використовуючи факти про ДНК, щоб дискредитувати будь-який зв’язок між народом Книги Мормона і корінними американцями. Якщо у студентів є запитання стосовно цього питання, заохочуйте їх прочитати статтю з Gospel Topics (Євангельських тем) “Book of Mormon and DNA Studies” (Книга Мормона і дослідження ДНК), яка знаходиться на [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Міцно тримайтеся того, що, як ви знаєте, є істинним

Попросіть студентів уявити, наче друг сказав їм, що він чи вона почули щось, що суперечить істинності Книги Мормона.

- Яку пораду ви б дали своєму другові?
- Як може ваше свідчення про те, що Книга Мормона істинна, допомогти вам, коли ви зустрінетеся з критикою Книги Мормона?

Попросіть когось із студентів прочитати наведене далі висловлювання старійшини Джеффри Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“У миті ... сумніву, чи тривоги, тримайтеся віри, якої ви вже набули, навіть якщо вона й обмежена. ... Коли ці моменти настають і з'являються проблеми, які відразу не усунути, **міцно тримайтеся за те, що ви вже знаєте, і твердо стійте доти, доки не прийде додаткове знання**” (“Вірую, Господи”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, сс. 93–94).

- Як ви можете застосувати слова старійшини Холланда, коли зустрічаєтеся з запитаннями стосовно істинності Книги Мормона? (Студенти можуть пропонувати різні відповіді, але ви можете наголосити на наступному принципі: **Коли у нас виникають запитання чи сумніви стосовно євангелії, ми маємо міцно триматися того, що, як нам уже відомо, є істинним, і вірити, що ми можемо або знайти відповідь через подальше вивчення, або що Бог відкриє нам відповідь в майбутньому**).
- Які істини ви вже знаєте про Книгу Мормона і принципи, які вона містить? Як ви отримали це знання?

Завершіть урок, показавши наступний вислів Президента Езри Тефта Бенсона і запросивши студента вголос його прочитати:

“Усі святі останніх днів повинні зробити вивчення цієї книги справою всього свого життя. Інакше вони піддають свою душу небезпеці й нехтують тим, що могло б принести духовну і інтелектуальну злагоду в усе їхнє життя. Є різниця між наверненим, який буде на камені Христа завдяки Книзі Мормона і продовжує триматися за жезл із заліза, і наверненим, який цього не робить” (“The Book of Mormon Is the Word of God”, *Ensign*, Jan. 1988, 5).

- Як регулярне вивчення Книги Мормона захистило вас від тих, хто бажає зруйнувати вашу віру?

Свідчіть про істинність Книги Мормона. Попросіть студентів подумати, як Книга Мормона вплинула на їхнє життя. Попросіть їх подумати про те, що вони можуть зробити, аби вивчення Книги Мормона стало для них пріоритетнішим. Нагадайте студентам обіцяння Моронія, яке міститься у Мороній 10:3–5, що ті, хто бажає зміцнити своє свідчення про Книгу Мормона, можуть зробити це, вивчаючи цю книгу і молячись, щоб дізнатися про її істинність.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 17:6; 19:26; 20:5–12.
- Джеффри Р. Холланд, “Безпека для душі”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, сс. 88–90.

УРОК 5

Відновлення священства

Вступ

15 травня 1829 року Іван Христитель явився Джозефу Сміту й Оліверу Каудері і відновив Ааронове священство. Невдовзі потому давні апостоли Петро, Яків та Іван явилися Джозефу та Оліверу і відновили Мелхиседекове священство. Мелхиседекове священство має владу над

усіма чинами Церкви і керує усіма духовними питаннями. Цей урок допоможе студентам зрозуміти, як працює Церква під управлінням Мелхиседекового священства.

Ознайомлення з матеріалом

- Томас С. Монсон, “Священство—священний дар”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2007, сс. 57–60.
- Даллін Х. Оукс, “Ключі і повноваження священства”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 49–52.
- Larry C. Porter, “The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods”, *Ensign*, Dec. 1996, 30–47.

Рекомендації для навчання

Джозеф Сміт—Історія 1:68–71; Учення і Завіти 13:1

Іван Христитель відновив Ааронове священство

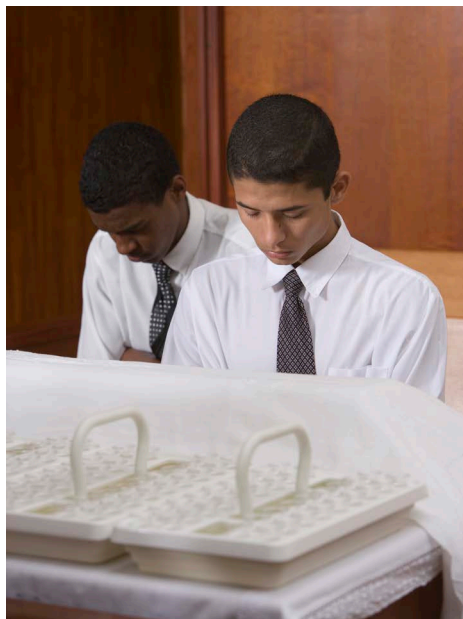
Покажіть зображення хрищення (див. Молодий чоловік христиться [Альбом “Євангелія в мистецтві” (2009), № 103; див. також LDS.org]) і малюнок, де зображено виконання обряду причастя (див. Благословення причастя [Альбом “Євангелія в мистецтві” № 107; див. також LDS.org]). Попросіть студентів описати, наскільки відрізнялось би їхнє життя від нинішнього, якби у них не було доступу до цих священних обрядів. Нагадайте студентам, що ці обряди представляють деякі з благословень, які ми отримуємо завдяки відновленню Ааронового священства.

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос Джозеф Сміт—Історія 1:68. Попросіть учнів прослідкувати за текстом і визначити, що робили Джозеф Сміт і Олівер Каудері і що спонукало їх запитати у Господа про хрищення. Нехай студенти розкажуть, що вони знайшли.

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос Джозеф Сміт—Історія 1:69. Зауважте, що слова посланця, Івана Христителя, також записані в Ученні і Завітах 13. Запитайте решту студентів:

- Чому Джозеф Сміт і Олівер Каудері мали отримати священство від небесного посланця? (На землі не було жодної людини, яка на той час мала ключі священства [див. Уложення віри 1:5]).

Попросіть студентів прочитати Джозеф Сміт—Історія 1:70–71. Поясніть, що ці вірші прояснюють, що пророк Джозеф Сміт був першим, хто застосував священство у цьому

розподілі. Дехто запитує, чому Іван Христитель не христив Джозефа Сміта і Олівера Каудері і чому двом чоловікам було заповідано надати священство один одному. Ви можете пояснити, що хоча було необхідно, щоб небесний посланець з належним повноваженням відновив владу священства на землі для нового розподілу, як тільки цю владу було відновлено, усі земні обряди, такі як хрищення і висвячення, мали виконуватись смертними особами. Крім того, настанова Івана Христителя, щоб Джозеф і Олівер передарували священство одне одному, розмістила “висвячення і хрищення у правильному взаємозв’язку одне з одним [або у правильному порядку]” (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:91).

Напишіть на дошці наступне запитання:

Як Ааронове священство допомагає нам отримати доступ до благословень Спокути Ісуса Христа?

Попросіть студентів обдумувати це запитання, коли ви читатимете вголос наведене далі висловлювання старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Як слід розуміти, що Ааронове священство володіє “ключами священнослужіння ангелів” і “євангелії покаяння, і хрищення зануренням для відпущення гріхів”? Значення цього відкривається в обрядах хрищення і причастя. Хрищення---для відпущення гріхів, а причастя---це поновлення завітів і благословень хрищення. І першому, і другому обрядам має передувати покаяння. ...

Жодний з [нас] не жив без гріха після [нашого] хрищення. Не маючи певного способу для додаткового очищення після хрищення, кожен з нас був би загубленим для духовного. ...

Нам заповідано покаятися в гріхах, і прийти до Господа зі скрушеним серцем і впокореним духом та причаститися у відповідності з причасними завітами. Коли ми поновлюємо свої христильні завіти в такий спосіб, Господь поновлює очишувальну дію нашого хрищення. ...

Неможливо перебільшити важливість Ааронового священства в цьому процесі. Всі ці життєво важливі кроки в процесі відпущення гріхів виконуються через спасительний обряд хрищення і відновлювальний обряд причастя” (“Ааронове священство і причастя”, *Ліягона*, січ. 1999, сс. 43--46).

Попросіть студентів поділитися своїми відповідями на запитання на дошці. Свідчіть, що **обряди Ааронового священства роблять доступними багато благословень Спокути Ісуса Христа, включаючи хрищення для відпущення гріхів.**

Джозеф Сміт—Історія 1:72; Учення і Завіти 84:19–22; 107:8, 18–19

Петро, Яків та Іван відновили Мелхиседекове священство

Попросіть учнів прослідкувати за текстом, коли студент вголос читатиме Джозеф Сміт—Історія 1:72. Для того, щоб студенти краще розуміли контекст цього уривку, поясніть, що невдовзі після візиту Івана Христителя, Джозеф Сміт і Олівер Каудері отримали Мелхиседекове священство від Петра, Якова та Івана. Це відбулося у травні 1829 року, десь поблизу ріки Сасквеганна (див. Larry C. Porter, “The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods”, *Ensign*, Dec. 1996, 30–47). Після того, як Церкву було організовано, пророк отримав інші одкровення про вчення і мету священства. Священство---це частина теми по всій книзі Учення і Завіти.

Попросіть студентів подумки опрацювати Учення і Завіти 84:19 і 107:8, 18–19 і пошукати, як ці вірші описують владу Мелхиседекового священства. Ви можете запропонувати їм написати біля цих уривків перехресні посилання. (*Примітка:* Використання перехресних посилань---це навичка навчання, яка може надати додаткову інформацію про уривок, який вивчається, або допоможе краще його зрозуміти). Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися тим, про що вони дізналися стосовно Мелхиседекового священства. Коли вони відповідатимуть, напишіть на дошці наступні фрази:

Керує євангелією

Тримає ключі від таємниць царства

Тримає ключ пізнання Бога

Тримає ключі духовних благословень Церкви

Тримає ключі отримання одкровенень

Тримає ключі спілкування з воїнством небесним та перебування з Батьком і Сином

Ви можете підсумувати відповіді на дошці, наголосивши на наступній істині:

Мелхиседекове священство тримає ключі усіх обрядів і духовних благословень Церкви. Щоб допомогти студентам краще зрозуміти фрази на дошці, обговоріть деякі або всі з наступних запитань:

- Якими способами Мелхиседекове священство “керує євангелією”? (УЗ 84:19). (Відповіді можуть включати виконання певних обрядів, головування над Церквою і керування нею).
- Що, на вашу думку, означає, що Мелхиседекове священство “тримає ключ від таємниць царства”? (УЗ 84:19). (Ви можете пояснити, що “Таємниці Божі---це духовні істини, які пізнаються тільки через одкровення”, [Путівник по Писаннях, “Таємниці Божі”, scriptures.lds.org]. Серед інших таємниць, цей вірш говорить про храмові обряди, які невдовзі мали бути відкриті Джозефу Сміту, і той факт, що вони мають виконуватися владою Мелхиседекового священства. У храмі гідні члени Церкви можуть пізнати деякі з “таємниць Бога”, коли братимуть участь в обрядах, які там надаються, і дотримуватимуться пов’язаних з ними завітів).
- Як Мелхиседекове священство допомагає нам здобути “пізнання Бога”? (УЗ 84:19). (Ми здобуємо пізнання Бога, коли беремо участь в обрядах, які виконуються Мелхиседековим священством).

Щоб допомогти студентам зрозуміти фразу “пізнання Бога”, ви можете прочитати наступний вислів президента Джеймса Е. Фауста (1920–2007) з Першого Президентства:

“Що таке ключ пізнання Бога і чи може хтось отримати його? Без священства не було б повноти пізнання Бога. Пророк Джозеф Сміт сказав, що “Мелхиседекове священство ... є каналом, через який усе знання, учення, план спасіння і кожний важливий аспект відкриваються з небес” [Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 108] (“Ключ пізнання Бога”, Ліягона, лист. 2004, с. 52).

Попросіть одного зі студентів прочитати Учення і Завіти 84:20–22. Попросіть решту класу слідувати за текстом і шукати способи, якими кожен член Церкви може насолоджуватися духовними благословеннями, доступними завдяки Мелхиседековому священству. Потім поставте такі запитання:

- Які обряди можна виконувати лише владою Мелхиседекового священства? (Конфірмація, висвячення у Мелхиседекове священство, храмові обряди,

благословення немовлят, благословення хворих, патріарше благословення, рукопокладання людини у покликання).

- Як обряди священства можуть допомогти людині відчутти “силу божественності”, тобто силу стати як Бог?
- Як обряди Мелхиседекового священства можуть підготувати нас побачити обличчя Бога?
- Як обряди священства допомогли вам стати більше схожими на Бога?
- Який інший досвід вплинув на ваше свідчення про священство і вашу вдячність за нього?

Ви можете поділитися власним свідченням про благословення священства. Заохочуйте студентів подумати, що вони можуть робити, щоб жити у більшій відповідності з настановами, які приходять від їх провідників священства.

Матеріали для прочитання студентами

- Джозеф Сміт—Історія 1:68–72; Учення і Завіти 13:1; 84:18–22; 107:1–19.
- Томас С. Монсон, “Священство—священний дар”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2007, сс. 57–60.

УРОК 6

Організація Церкви

Вступ

В одкровенні, даному пророку Джозефу Сміту, Господь заповідав, щоб Його Церква була організована 6 квітня 1830 року (див. УЗ 20, вступ до розділу; УЗ 20:1). Це одкровення також краще пояснює членам Церкви місію і вчення Спасителя. В одкровенні, записаному в Ученні і

Завітах 1:30, Господь назвав відновлену Церкву, як "єдину, істинну й живу Церкву на лиці всієї землі", що наголосило на важливості ролі, яку Церква відіграє в останні дні і в нашому житті.

Ознайомлення з матеріалом

- Генрі Б. Айрінг, "Істинна й жива Церква", *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, сс. 20–24.
- "Організація Церкви Ісуса Христа", розділ 6 в посібнику *Історія Церкви в Повноті часів, Посібник для студента*, 2-ге видання, (Посібник ЦСО, 2003), сс. 71--83.
- Boyd K. Packer, "The Only True Church", *Ensign*, Nov. 1985, 80–83.
- Jeffrey G. Cannon, "Build Up My Church": D&C 18, 20, 21, 22", *Revelations in Context series*, Jan. 3, 2013, history.lds.org.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 20:1–3

Відновлення Церкви Ісуса Христа

Почніть урок, попросивши студентів описати, що їм відомо про Церкву, встановлену Ісусом Христом у новозавітні часи. Потім запитайте:

- Що, як ми віримо, сталося з Церквою Ісуса Христа після смерті апостолів?
- Як це пояснює потребу у відновленні Церкви Ісуса Христа?

Попросіть студента прочитати вголос наступний вислів, у той час як інші учні нехай прислухаються, яким чином організація Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів відновила важливі ознаки Церкви, встановленої Ісусом Христом у новозавітні часи.

"6 квітня 1830 р., лише через 11 днів після виходу в продаж Книги Мормона, група людей, приблизно 60 чоловік, зібралася в дерев'яному будинку Пітера Уйтмера старшого у Фейетті, шт. Нью-Йорк. Там Джозеф Сміт офіційно організував Церкву, згодом названу в одкровенні Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів (див. УЗ 115:4). То була радісна подія, і Дух було рясно пролито. Було прислужено причастя, віруючих охристили, дарували Святого Духа, а чоловіків було висвячено у священство. В одкровенні, отриманому під час зборів, Господь призначив Джозефа Сміта керівником Церкви: "провидцем, перекладачем, пророком, апостолом Ісуса Христа, старійшиною Церкви, за волею Бога Батька і за благодаттю вашого Господа Ісуса Христа" (УЗ 21:1). Церкву Ісуса Христа знову було встановлено на землі" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007]*, сс. 10–11).

Попросіть студентів описати деякі ознаки відновленої Церкви Ісуса Христа, які були подібними до ознак новозавітної Церкви.

Поясніть, що коли ми читаємо Учення і Завіти, може бути корисним читати вступи до розділів. Це допомагає визначити історичний контекст одкровенень. Попросіть когось зі студентів прочитати вголос вступ до розділу Учення і Завіти 20. (Ви можете вказати, що у виданні Учення і Завітів 2013 року деяка історична інформація, якої не було у виданні 1981 року, була додана до вступів до розділів). Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 20:1–3. Попросіть клас стежити за текстом і знайти якісь деталі Відновлення евангелії. Запитайте:

- Яким істинам про Відновлення евангелії навчають ці вірші? (Одна з істин, яку мають визначити учні, це що **Бог покликав Джозефа Сміта і заповідав йому організувати Церкву Ісуса Христа**).

Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008).

“Джозеф Сміт і його товариші зустрілися у непримітному дерев’яному будинку на фермі Пітера Уйтмера у маленькому поселенні Фейтт, штат Нью-Йорк, і організували Церкву Христа. ...

Почавши з шести членів, ми зросли до величезної сім’ї віруючих. ... Із того маленького поселення виріс рух, який сьогодні просувається у приблизно 160 країнах світу. ... Це дивовижний розвиток. Зараз більше членів Церкви мешкає за межами цієї країни. Це також видатна подія. Жодна з церков, яка виникла на землі Америки, не зростала так швидко і не розповсюджувалася так широко. ... Це безпрецедентне явище” (“Церква прямує вперед”, *Ліягона*, лип. 2002, с. 4).

- Що для вас є дивовижним у швидкому зростанні Церкви в останні дні?
- Як можемо ми, як окремі люди, допомагати зростати Церкві Господа у наші дні?

Учення і Завіти 20:17–37, 68–69

Учення Церкви Ісуса Христа й обов’язки охрищених членів Церкви

Поясніть, що розділ 20 Учення і Завітів був відомий першим членам Церкви за назвою Уложення і Завіти Церкви. У цьому розділі міститься багато інструкцій Господа стосовно вчення Церкви Ісуса Христа та обов’язків її членів. Це одкровення було прочитане вголос на одній з перших конференцій Церкви.

Попросіть студентів уявити, що вони---нові члени Церкви у 1830 році і хочуть дізнатися, у що їм слід вірити як членам Церкви Ісуса Христа. Попросіть одну половину класу тихо прочитати Учення і Завіти 20:17–28 а іншу---вірші 29–36, і пошукати вчення, які важливо знати кожному члену відновленої Церкви Господа. Ви можете запропонувати їм позначити те, що вони знайшли.

Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися знайденими істинами і пояснити, чому кожна істина для них важлива. Ви

можете написати на дошці наступну істину: **Через одкровення Господь прояснив учення і принципи, на яких основана Його євангелія.**

Ви можете попросити одну половину класу прочитати Учення і Завіти 20:37, щоб знайти вимоги до тих, хто бажає охреститися. Попросіть іншу половину класу прочитати Учення і Завіти 20:68–69 і пошукати вимоги Господа до нас після хрищення. Зауважте, що настанови в цих віршах створюють чіткий зразок, який мають наслідувати члени Церкви.

Обговоріть з класом наступні запитання:

- Що має продемонструвати людина, перш ніж він чи вона зможуть охреститися? (Студенти мають визначити наступне: **До того, як людей може бути охрищено, вони мають бути смиренними, каятися, бажати узяти на себе ім'я Ісуса Христа і твердо вирішити служити Йому до кінця**).
- Що Господь очікує від нас після того, як ми охристилися? (Відповіді студентів можуть бути різними, але вони мають визначити наступну істину: **Після хрищення ми показуємо Господу нашу гідність побожною ходою та розмовою**).
- Що, на вашу думку, означає “проявити [себе] ... побожною ходою та розмовою”? (УЗ 20:69).
- Чому до членів Церкви, які “ход[ять] у святості перед Господом”, можуть прийти благословення? (УЗ 20:69).

Якщо дозволить час, ви можете сказати студентам, що вчення і практики Церкви, записані в розділі Учення і Завіти 20, також описані в Книзі Мормона, що допомагає нам зрозуміти, що Церква Ісуса Христа була в своїй основі однаковою в усі розподіли. Наприклад, учення, описані в Учення і Завіти 20:17–36, також описані в Книзі Мормона. У такий же спосіб обряди і практики, записані в книзі Учення і Завіти 20:73–80, також записані в Книзі Мормона.

Учення і Завіти 1:30

“Єдина істинна й жива Церква”

Поясніть, що багато хто у наші дні вірить, що усі церкви істинні й однаково правильні в очах Бога. Але, десь через півтора року після організації Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, Господь дав важливе описання Церкви. Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 1:30. Потім запитайте:

- Як Господь описав відновлену Церкву? (Студенти мають висловити наступну істину: **Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів---це єдина істинна і жива Церква на лиці всієї землі**).
- Що для вас означає те, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів---це “єдина істинна і жива церква” на землі? (До того, як студенти дадуть відповіді, ви можете нагадати їм, що мета цього вчення полягає не в тому, щоб ми відчували себе кращими за інших).

Покажіть наведені далі висловлювання старійшини Генрі Б. Айрінга з Першого Президентства і старійшини Девіда А. Беднара з Кворуму Дванадцятьох Апостолів і попросіть студента вголос їх прочитати. Попросіть решту класу слідкувати за текстом, шукаючи, чому вважається, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів---це “єдина жива та істинна Церква”.

“Це істинна Церква, єдина істинна Церква, бо в ній знаходяться ключі священства. Лише в цій Церкві Господь дав владу запечатувати як на землі, так і на небі, як Він дав її в часи апостола Петра. Ті ключі були відновлені Джозефу Сміту, якого потім було вповноважено дати їх членам Кворуму дванадцятьох” (Генрі Б. Айрінг, “Істинна й жива Церква”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, с. 20).

“Господь проголосив, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є “єдиною істинною і живою Церквою на лиці всієї землі” (див. УЗ 1:30). Ця відновлена Церква є істинною, оскільки вона є Спасителевою Церквою; Він---“дорога, і правда, і життя” (Іван 14:6). І ця Церква жива завдяки роботі і дарам Святого Духа” (Девід А. Беднар, “Отримання Святого Духа”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2010, с. 97).

- Як істини, визначені президентом Айрінгом і старійшиною Беднаром, виділяють Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів серед будь-якої іншої церкви на землі? (Це Церква Спасителя, у ній є робота і дари Святого Духа і в ній знаходяться ключі священства. Ви можете запропонувати студентам написати деякі з цих ідей на полях їх Писань поряд з Учення і Завіти 1:30).

Поясніть, що президент Бойд К. Пекер, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів цитував з книги Учення і Завіти 1:30 і потім пояснив, чому це отримане у божественний спосіб описання Церкви настільки важливе. Запропонуйте одному зі студентів прочитати вголос таке висловлювання старійшини Пекера:

“Якщо відмовитися від цього вчення, то не зможете виправдати необхідність Відновлення. ...

Ми не вигадували вчення про єдину істинну церкву. Воно прийшло від Господа. Незалежно від того, як нас сприймають люди, якими б зарозумілими ми не виглядали, яку б критику не викликали, нам треба навчати цього усіх, хто буде слухати. ...

Ми не кажемо, що в інших людей немає істини. Господь описав їх як тих, хто має “вигляд божественності”. Навернені до Церкви можуть приносити з собою усю істину, яку мають, і до неї буде додаватися” (“The Only True Church”, *Ensign*, Nov. 1985, 82).

- Як це вчення пояснює необхідність Відновлення?

Попросіть студентів пояснити, як люди можуть пізнати самі, чи Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів істинна.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 1:30; 20:1–3, 17–37, 68–69.
- Генрі Б. Айрінг, “Істинна й жива Церква”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, сс. 20–24.

УРОК 7

Проповідувати вічну євангелію

Вступ

Учення і Завіти містять одкровення від Господа для певних членів Церкви, дані через пророка Джозефа Сміта, в яких Він заповідав членам Церкви проголошувати покаяння і збирати Його вибраних. Церква швидко зростала, по мірі того, як пророк Джозеф

Сміт покликав місіонерів і вони ставали інструментами в руках Господа. Сьогодні члени Церкви отримують благословення від місіонерської роботи, коли усвідомлюють і виконують свій обов'язок, допомагаючи ділитися євангелією.

Ознайомлення з матеріалом

- Ніл Л. Андерсен, "Це—диво", *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, сс. 77–80.
- Л. Том Перрі, "Приводьте душі до Мене", *Ensign* чи *Ліягона*, трав. 2009, сс. 109–112.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 29:4–7; 33:2–7

Господь покликає слуг допомагати збирати Його дітей

Покажіть наступну цитату Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008) і попросіть студента вголос її прочитати:

"Місіонерська робота є джерелом життєвої сили Церкви. Вона є головним джерелом її зростання. Саме завдяки цьому служінню Церква стала такою, якою є сьогодні" ("Місіонерське служіння", *Перші всевітні збори навчання провідництва*, 11 січня 2003, с. 19).

- Якими способами, на вашу думку, місіонерську роботу можна вважати "джерелом життєвої сили Церкви"?

Поясніть, що на ранніх етапах Відновлення люди часто просили пророка отримати для них одкровення, щоб вони могли знати, який внесок вони можуть зробити у виконання роботи Господа. Іноді ці одкровення приходили для однієї особи, іноді--для кількох людей. Поясніть, що Учення і Завіти 33 є прикладом одкровення, отриманого для двох осіб, Езри Тейра та Нортропа Світа.

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 33:2–7. Попросіть учнів класу слідкувати за текстом і шукати використані Господом слова, фрази чи символи, які стосуються нашої ролі у виконанні місіонерської роботи і підкреслюють важливість проголошення євангелії в останні дні.

- Які символи використав Господь? (Коли студенти будуть відповідати, ви можете записувати їхні відповіді на дошці).
- Як ці символи ілюструють нашу роль у виконанні місіонерської роботи і наголошують на важливості проповідання євангелії?

Попросіть студентів уважно опрацювати 6-й вірш і визначити, що досягається, якщо ми проголошуємо євангелію іншим. Потім попросіть їх сказати своїми словами, що вони знайшли. (Студенти можуть зробити це різними словами, але вони мають визначити наступний принцип: **Коли ми проголошуємо євангелію Ісуса Христа іншим, ми допомагаємо збирати вибраних Господа**. Ви можете розповісти, що після цього одкровення Езра Тейр “наповнив свою комору” людьми, які хотіли почути, як Джозеф Сміт та інші проповідують євангелію [Documents, Volume 1: July 1828–June 1831, vol. 1 of the Documents series of *The Joseph Smith Papers* (2013), 206]).

Поділіться зі студентами наступним визначенням збирання Ізраїля, яке надав старійшина Брюс Р. Мак-Конкі (1915–1985), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Збирання Ізраїля передбачає віру в усе те, що Господь вже пропонував Своему стародавньому вибраному народу, прийняття усього цього і життя у гармонії з усім цим. ... Воно передбачає віру в євангелію, приєднання до Церкви і прихід у Царство” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515).

Попросіть студента прочитати вголос наступну розповідь про декого з перших місіонерів, покликаних після того, як Церкву було організовано. Попросіть учнів у класі прислухатися, як ці перші місіонери досягали успіху у збиранні деяких вибраних Господа.

“[Восени 1830 року] Господь повідомив Джозефу Сміту, що Олівер Каудері, Пітер Уйтмер молодший, Парлі П. Пратт і Зайба Пітерсон мали “іти до Ламанійців і проповідувати Мою євангелію їм” (УЗ 28:8; 30:5–6; 32:1–3). Місіонери подолали приблизно 1,5 тисячі миль, ненадовго затримуючись для проповідання серед різних індіанських племен. ... Однак найбільший успіх прийшов до місіонерів, коли вони зупинилися в околицях Кертленда, шт. Огайо. Там вони охрестили 130 навернених, переважно колишніх членів Реформованої баптистської громади Сідні Рігдона, таким чином відкривши місце, якому наступного року судилося стати місцем збирання сотень членів Церкви. Місіонери також знайшли навернених серед поселенців округи Джексон, шт. Міссурі, де згодом буде встановлено місто Сіон” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 151; див. також Richard Dilworth Rust, “A Mission to the Lamanites: D&C 28, 30, 32,” *Revelations in Context series*, Feb. 22, 2013, history.lds.org).

Поясніть, що ці навернення у північному Огайо більше ніж вдвічі збільшили кількість членів Церкви на той час.

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 29:4–7 і пошукати описання того, хто такі “вбрані Господа”.

- Як Спаситель описав Своїх вибраних?

Поясніть студентам, що робота перших місіонерів, які служили за межами Північної Америки, включає драматичний приклад того, як Господь використовує Своїх слуг, щоб збирати Своїх вибраних. Попросіть когось із студентів прочитати вголос наступний підсумок. Попросіть решту учнів класу прислухатися, щоб почути пораду пророка Джозефа Сміта старійшині Геберу Ч. Кімболу (1801–1868).

“Гебер Ч. Кімбол, член Кворуму дванадцятьох, згадував: “Приблизно на початку червня 1837 р. пророк Джозеф прийшов до мене, коли я сидів ... у храмі в Кертленді, і тихо сказав мені: “Брате Гебер, Дух Господній прошепотів мені: “Нехай Мій слуга Гебер вирушає до Англії, проголошує Мою євангелію і відкриває двері спасіння тому народові”. Старійшина Кімбол був приголомшений думкою про таке започаткування: “Я відчув себе одним з найслабкіших слуг Бога. Я спитав Джозефа, що я маю казати, коли прибуду на місце; він сказав мені звертатися до Господа і Він буде керувати мною, говорячи через мене тим самим духом, що скеровує і його”.

Пророк також передав покликання Орсону Гайду, Уїлларду Річардсу і Джозефу Філдингу в Кертленді, а також Айзеку Расселлу, Джону Снайдеру і Джону Гудсону в Торонто, Канада. Ці брати мали приєднатися до старійшини Кімбола на його місії в Англії. Зустрівшись у Нью-Йорку, вони вирушили до Великої Британії 1 липня 1837 р. на кораблі *Геррік*. Ця перша місія за межами Північної Америки привела до Церкви близько 2000 навернених за перший рік перебування місіонерів в Англії. Старійшина Кімбол радісно писав пророкові: “Богові слава, Джозефе, Господь з нами серед народів!”

Друга апостольська місія до Британії, в якій брала участь більшість членів Кворуму дванадцятьох під керівництвом Бригама Янга, була скерована пророком з Наву. Вирушивши восени 1839 р., Дванадцяттеро прибули до Англії у 1840 р. Там вони почали свої труди, завдяки яким до 1841 р. привели більше 6000 навернених до Церкви” (*Учення: Джозеф Сміт*, сс. 331–332).

- Яку пораду отримав Гебер Ч. Кімбол від пророка Джозефа Сміта?
- Опишіть час, коли ви відчували допомогу Господа у ваших зусиллях поділитися євангелією.

Учення і Завіти 4:1–7; 18:10–16; 31:1–12; 34:5–6; 39:20–23; 88:81

Ті, хто був попереджений, мають попередити своїх ближніх.

Поясніть, що Учення і Завіти постійно нагадують членам Церкви про обов'язок і благословення участі в місіонерській роботі. Наш обов'язок ділитися євангелією з іншими---це зразок і тема, які повторюються в одкровеннях, записаних в Ученні і Завітах. Якщо навчитися розрізняти зразки і теми, це дозволить читачам краще бенкетувати словами Христа (див. Девід А. Беднар, “Джерело живої води” [Вогник ЦСО для молодих дорослих, 4 лютого 2007], speeches.byu.edu).

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 88:81 і потім підсумувати своїми словами, як це стосується сучасних членів Церкви. (Одна з відповідей, які можуть дати студенти---це, що **усі, хто прийняв євангелію Ісуса Христа, несуть обов'язок ділитися нею з іншими**).

Розмістіть або намалуйте на дошці наступну таблицю. Розділіть клас на три групи і призначте кожній групі по одному уривку з Писань. Попросіть студентів прочитати призначені їм уривки і пошукати обов'язки й обіцяні благословення, пов'язані з проповіданням євангелії.

	<i>Обов'язки</i>	<i>Благословення</i>
<i>Учення і Завіти 4:1–7</i>		
<i>Учення і Завіти 18:10--16</i>		
<i>Учення і Завіти 31:1–12</i>		

Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися знайденим з рештою класу.

Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Девіда А. Беднара, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть студента вголос його прочитати: Попросіть учнів послухати описання нашого особистого обов'язку ділитися євангелією, надане старійшиною Беднаром.

“Віддані послідовники Ісуса Христа завжди були і завжди будуть доблесними місіонерами. Місіонер—це послідовник Христа, який свідчить про Нього як Випкупителя і проголошує істини Його євангелії.

Церква Ісуса Христа завжди була і завжди буде місіонерською Церквою. Члени Спасителевої Церкви взяли на себе урочисте обіцяння допомагати у виконанні цього божественного доручення, даного Господом Своїм апостолам, як це написано у Новому Завіті:

“Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь” (Матвій 28:19–20).

Святі останніх днів серйозно ставляться до цієї відповідальності—навчати всіх людей в усіх країнах про Господа Ісуса Христа та Його відновлену євангелію. ...

Справді, ми відчуваємо урочисту відповідальність—нести це послання всім народам, племенам, язикам та людям” (“Ходіть і побачте”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, с. 107).

- Чому члени Спасителевої Церкви мають дивитися на місіонерську роботу, як на урочисту відповідальність?

Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Л. Тома Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть студента вголос його прочитати.

Попросіть клас слідкувати за текстом і подумати, чому вони можуть хотіти більш старанно ділитися євангелією.

“У центрі євангелії знаходиться Спокута нашого Господа і Спасителя. Спокута дає силу, яка змиває гріхи, щоб зцілити і дати життя вічне. Усі незбагненні благословення Спокути можуть отримати тільки ті, хто живе за принципами євангелії і проходить її обряди, такі як: віра в Ісуса Христа, покаяння, хрищення, отримання Святого Духа, а також ті, хто витерпить до кінця. Наше велике місіонерське послання для світу--це те, що людству запропоновано врятуватися і приєднатися до стада Доброго Пастиря, самого Ісуса Христа.

Наше місіонерське послання зміцнюється знанням про Відновлення. Ми знаємо, що Бог говорить до Своїх пророків сьогодні, як Він це робив у давнину. Ми також знаємо, що Його євангелія діє з силою і владою відновленого священства. Жодне послання не має такої великої вічної важливості для кожного, хто живе сьогодні на землі” (“Приводьте душі до Мене”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2009, сс. 110–111).

- Чому, на вашу думку, кожен з нас має більш старанно ділитися євангелією? (Відповіді мають містити наступне: **Коли ми ділимося євангелією з іншими, ми даємо їм доступ до благословень Спокути Ісуса Христа**).

Попросіть студентів опрацювати Учення і Завіти 34:5–6; 39:20–23, і пошукати ще одну важливу причину того, чому Господь заповідав нам ділитися євангельським посланням з іншими. (Студенти можуть використати різні слова, але їм треба визначити наступну істину: **Коли ми ділимося євангельським посланням з іншими, ми допомагаємо їм готуватися до Другого пришествя Ісуса Христа**).

- Як розуміння вічної важливості євангелії спонукає вас ділитися ним з людьми не вашої віри?
- Опишіть якийсь власний досвід того, як ви ділилися євангелією з іншими.

Виділіть студентам кілька хвилин на те, щоб обдумати і записати, що вони можуть робити, щоб ділитися євангелією. Наприклад, вони можуть написати ім'я якоїсь знайомої людини, яка не є членом Церкви, і взяти зобов'язання поділитися з нею євангелією. Попросіть кількох студентів поділитися тим, що вони планують робити. Заохочуйте студентів діяти за будь-якими підказками, які вони отримують, і щодня молитися про можливість ділитися євангелією з іншими людьми.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 4:1–7; 18:10–16; 29:4–7; 31:1–12; 33:2–7; 34:5–6; 39:20–23; 88:81.
- Ніл Л. Андерсен, “Це---диво”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, сс. 77–80.

УРОК 8

Збирання Ізраїля в останні дні

Вступ

Не пройшло й року з моменту організації Церкви, як Господь заповідав святим зібратися в Огайо (див. УЗ 37:3). З того часу святі останніх днів збиралися у різних місцях, прагнучи йти за сучасним пророком і облаштувати безпечні місця для життя. На цьому уроці

студенти дізнаються, що Господь збирає Свій народ, щоб зміцнити їх і підготувати до отримання більших благословень, включаючи благословення храму (див. УЗ 84:4).

Ознайомлення з матеріалом

- Рассел М. Нельсон, “Збирання розсіяного Ізраїля”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2006, сс. 79–82.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 38:31–33; 39:15; 95:8; 110:9

Заклик зібратися в Огайо

Покажіть карту “США. Район Нью-Йорку, Пенсільванії та Огайо” (Карти Церковної історії, № 3), розміщену в кінці книги Учення і Завіти, або іншу карту цієї території.

Попросіть студентів знайти приблизні місця наступних визначних подій Відновлення: Перше видіння (Манчестер, Нью-Йорк), відновлення священства (Гармоні, Пенсільванія) та організація Церкви (Фейетт, Нью-Йорк).

Потім попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос наступне твердження:

“Сідні Рігдон, у минулому священнослужитель, а тепер новонавернений з району Кертленда, і його друг, який не був членом Церкви, Едвард Партридж, дуже хотіли зустрітися з пророком, щоб більше дізнатися про вчення Церкви. У грудні 1830 року вони проїхали більше 250 миль до Фейєтту, штат Нью-Йорк, щоб побачити Джозефа Сміта. Вони попросили його дізнатися про волю Господа щодо них і святих у Кертленді. У відповідь Господь дав одкровення, щоб святі з Нью-Йорка “разом зібралися в Огайо” (УЗ 37:3). На третій і останній конференції Церкви в штаті Нью-Йорк, яка відбулася 2 січня 1831 року на фермі Уйтмера, Господь повторив Свій наказ, [щоб члени Церкви переїхали до Огайо]. ... Це був перший заклик святим збиратися разом, даний у цьому розподілі. ...

68 членів Церкви з Коулсвілля вирушили в Огайо в середині квітня 1831 року. Такими ж послухними Господній заповіді були 80 святих з філії у Фейєтті й 50---з філії в Манчестері, які залишили свої домівки на початку травня 1831 року. ... У середині травня всі приходи Церкви з Нью-Йорка змогли перетнути на пароплавах озеро Ері до бухти Фаєрпорт, штат Огайо, де їх зустріли святі-побратими і супроводжували до місць, призначених для них у містах Кертленд і Томпсон. Велике збирання Ізраїля останніх днів почалося” (*Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* [2001], сс. 17–19).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 38:31–33. Попросіть решту класу стежити за текстом і знайти способи, якими мали благословлятися святі після виконання заповіді зібратися в Огайо. Студенти мають визначити чотири благословення: (1) святі могли “уникнути сили ворога”; (2) вони могли “бути зібраними до [Бога] як праведний народ”; (3) вони могли отримати закон Бога; і (4) їх мало бути “обдаровано силою згори”. Ви можете запропонувати студентам пронумерувати ці чотири благословення у своїх примірниках Писань. (*Примітка:* Визначення списків у Писаннях може допомогти студентам побачити ключові моменти, на яких наголошує Господь чи пророки).

Напишіть на дошці наступне: **Господь збирає Свій народ, щоб захистити їх і зміцнити духовно.** Ви можете зауважити, що в Писаннях учення про збирання часто пов’язане із захистом. “Зв’язки---це взаємопов’язані відношення або зв’язуючі ланки між ідеями, людьми, речами чи подіями, і Писання сповнені зв’язками” (Девід А. Беднар, “Джерело живої води” (Духовний вечір ЦСО, 4 лютого 2007), с. 4, speeches.byu.edu).

Поясніть, що так само, як Господь привів давній Ізраїль до гори Сінай, і дав їм Свій закон, так само Він повелів святим останніх днів збиратися в Огайо, щоб вони могли отримати Його закон у цьому розподілі (див. УЗ 38:32). В Огайо Господь почав відкривати Свій закон Церкві (див. вступ до розділу УЗ 42).

Потім запитайте:

- Як збирання з тими, хто розділяє ваші вірування і норми, допомагає вам захиститися від сили Сатани?
- Як отримання законів Бога допомагає нам зміцнюватися духовно?
- Що, на вашу думку, означає, що в Огайо святих буде “обдаровано силою згори”?

Поясніть, що обіцяні благословення “обдарування силою згори” почали здійснюватися, коли було завершено Кертлендський храм через п’ять років

після зібрання святих в Огайо. Небесні посланці відвідали збудований храм, щоб відновити Джозефу Сміту й Оліверу Каудері ключі і владу, необхідні для виконання священних обрядів. Духовні прояви виливалися на багатьох святих під час освячення храму. І невелика кількість святих отримали храмове омовіння і помазання у храмі. Через кілька років, у Наву, обіцяння про обдарування згори набуло подальшого виконання, коли було запроваджено обряди храмового ендаумента для святих. Покажіть наступний вислів, даний в Наву пророком Джозефом Смітом, і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати:

“Якою була мета збирання ... народу Божого в будь-яку епоху світової історії? ... Головна мета---побудувати Господу дім, де Він міг би відкрити Своему народу обряди Свого дому і слави Свого царства та навчати людей шляху спасіння” (Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], сс. 422).

- У який спосіб ви бачили, як Бог благословляє святих останніх днів, коли вони збираються і будують храми, як Він заповідав?

Учення і Завіти 45:62–67

Господь описує Новий Єрусалим або Сіон

Поясніть, що невдовзі після того, як святі з Нью-Йорка зібралися в Огайо, почали з'являтися багато неправдивих повідомлень у газетах й поширюватися багато чуток з неправильною інформацією і наклепами про Церкву. Протягом цього часу пророк Джозеф Сміт отримав одкровення про призначене місце збирання і безпеки.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 45:62–67. Попросіть решту класу слідувати за текстом і визначити, яку мету мав Господь, заповідавши святим збиратися у “західні краї” (УЗ 45:64). Можна поставити такі запитання:

- Що, за словами Господа, було “саме біля ваших дверей”? Що для вас означає фраза “саме біля ваших дверей”?
- Що Господь бажав, аби святі зробили, коли зберуться разом у західних краях?
- Чому їм треба було збирати їхні багатства? (Поясніть, що слово *спадщина* означає землю, яку вони мали придбати і на якій мали жити і поклонятися Господу).
- Як мала називатися земля спадку святих?

Поясніть, що у Писаннях слово *Сіон* може мати кілька значень. Іноді воно стосується людей Сіону і описує їх як “чистих серцем” (УЗ 97:21). В інших місцях слово *Сіон* стосується усієї Церкви та її колів (див. УЗ 82:14). Слово *Сіон* також може означати конкретні географічні місця. В Ученні і Завітах 45:66–67 *Сіон* означає фізичне місто, встановлене святими, куди вони зрештою зберуться, яке іноді називається Новим Єрусалимом (див. також 3 Нефій 20:22;

21:23; Етер 13:1–8; Біблійний словник в англomовній версії Біблії СОД, “Zion”). Обговоріть наступні запитання:

- Як Господь описав Новий Єрусалим, або Сіон? (Студенти мають визначити наступне учення: **Новий Єрусалим буде місцем миру, захисту і безпеки та слава Господа перебуватиме там**).
- Яким чином ваше членство в Церкві дало вам безпеку і мир Сіону?

Поясніть, що під кінець четвертої конференції Церкви, яка проводилася в червні 1831, у Кертленді, штат Огайо, Господь наказав Джозефу Сміту та іншим старійшинам подорожувати парами приблизно 1450 км до Міссурі і проповідувати на шляху (див. УЗ 52, передмова). Після прибуття пророк отримав одкровення, в якому було сказано, що Міссурі—це “земля обіцяння і місце для міста Сіон”, а Індепенденс, шт. Міссурі, було названо “центрального місцем” (УЗ 57:1–3). Протягом кількох наступних років сотні святих останніх днів, охочих побудувати Сіон, переїхали до округу Джексон, штату Міссурі. На жаль, виникли конфлікти між членами Церкви та іншими жителями території, і ситуація набула жорстокого розвитку. Святі були змушені полишити свої домівки в окрузі Джексон у листопаді і грудні 1833 року.

Учення і Завіти 115:5–6

Народ Бога сьогодні збирається в колах Сіону

Для того, щоб показати зусилля святих зібратися в інших місцях безпеки і миру, покажіть карту “Рух Церкви на Захід” (Карти історії Церкви, № 6), розміщену в кінці Учення і Завітів.

Поясніть, що святі були зрештою змушені полишити Кертленд, шт. Огайо, а також територію Західного Міссурі. У 1839 році святі почали збиратися в Наву, шт. Іллінойс, де вони заснували велике місто. Але невдовзі після смерті пророка Джозефа Сміта члени Церкви були знову змушені полишити свої домівки. Вони переїхали до Скелястих гір і заснували поселення по всій західній території Північної Америки, з Головним управлінням Церкви, встановленим у Солт-Лейк-Сіті.

Попросіть студентів прочитати Учення і Завіти 115:5–6. Потім запитайте:

- За цими віршами, які благословення обіцяні тим, хто збирається в колах Сіону? (Відповіді мають включати наступну істину: **Ми збираємося в коли Сіону заради притулку і захисту від зла**).
- Яким чином коли Сіону можуть надавати членам Церкви захист і притулок у їхніх власних країнах?
- Коли ви відчували силу і захист, збираючись зі святими у вашому приході чи філії?

Щоб допомогти студентам краще зрозуміти, що сьогодні означає для членів Церкви збиратися в колах Сіону, покажіть наступне висловлювання старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть студента вголос його прочитати:

“У перші роки цього останнього розподілу збирання в Сіон відбувалося в різних місцевостях Сполучених Штатів: в Кертленді, в Міссурі, в Наву і біля вершин гір. Завжди збирання було в місцях, де мали бути храми. З утворенням колів і побудовою храмів у більшості тих країн, де є значна кількість вірних, сучасна заповідь полягає в тому, щоб збиратися не в одному місці, а збиратися в колах у своїх власних країнах. Там вірні можуть мати всі благословення вічності в домі Господа. ... І у такий спосіб коли Сіону стають “захистом і прихистком від грози і гніву, коли вони невідворотно прийдуть на всю землю” (УЗ 115:6) (“Підготовка до Другого пришествия”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2004, с. 8).

Попросіть когось зі студентів прочитати наведені далі слова Президента Спенсера В. Кімбола (1895–1985):

“Збирання Ізраїля полягає у приєднанні до істинної Церкви і в приході до знання істинного Бога. ... Тому будь-яка людина, яка прийняла відновлену євангелію і яка тепер прагне поклонятися Господу своєю власною мовою і зі святими в країні, де вона живе, виконала закон збирання Ізраїля і є спадкоємцем усіх благословень, обіцяних святим у ці останні дні” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 439).

- Що, як ви бачили, відбувалося з кількістю храмів, побудованих Церквою протягом вашого життя?
- Які благословення ви отримали завдяки тому, що є членом колу чи округу Сіону? Які благословення ви отримали завдяки святому храму?

На завершення попросіть студентів подумати, що вони можуть зробити, аби допомогти іншим людям отримати духовний захист і силу, які приходять від сповненої віри участі в колах Сіону і в поклонінні у святих храмах. Попросіть студентів діяти за підказками Духа, які вони можливо отримали.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 37:1–3; 38:31–33; 39:15; 45:62–67; 95:8; 110:9; 115:5–6.

- Рассел М. Нельсон, “Збирання розсіяного Ізраїля”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2006, сс. 79–82.

УРОК 9

Йти за сучасним пророком

Вступ

У той день, коли була організована Церква, Господь пообіцяв духовну безпеку тим, хто буде прислухатися до слів пророка (див. УЗ 21:4–6). Незабаром після того, щоб допомогти членам Церкви уникнути обману, Господь дав подальше одкровення, що лише пророк має

повноваження отримувати одкровення для всієї Церкви (див. УЗ 28:1–7). Пророк також має повноваження уточнювати Писання. Розуміння цих істин посилює духовну безпеку в ці останні дні.

Ознайомлення з матеріалом

- Рассел М. Нельсон, “Підтримка пророків”, *Ensign* або *Ліягона* лист. 2014, сс. 74–77.
- Ezra Taft Benson, “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet” [Brigham Young University devotional, Feb. 26, 1980], speeches.byu.edu; see also *Tambuli*, June 1981, 1–8.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 21:1–6

Прислухайтесь до слів пророка

Запитайте студентів, якими званнями ми іноді називаємо Президента Церкви. Напишіть відповіді студентів на дошці. Потім попросіть одного зі студентів вголос прочитати Учення і Завіти 21:1 у той час як решта класу слідкуватимуть за текстом. Записуйте на дошці будь-які додаткові звання. Потім запитайте:

- Як кожне зі звань у цьому вірші описує роботу Президента Церкви?

Допоможіть студентам зрозуміти контекст розділу Учення і Завіти 21, пояснивши, що одкровення, записане там, було відкрите у день, коли була організована Церква. (*Примітка:* Коли студенти навчаться розуміти контекст Писань, вони з більшою вірогідністю зрозуміють значення і важливість того, що вони читають). Потім запитайте:

- Чому першим членам Церкви було важливо усвідомлювати, що пророче покликання Джозефа Сміта значно відрізнялося від ролей провідників інших церков?

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 21:4–5 у той час як решта класу слідкуватиме за текстом. Потім обговоріть наступне:

- Чому іноді потрібно мати терпіння і віру для того, щоб прислухатися до поради пророка?

За потребою можете поділитися зі студентами наступним висловом Президента Гарольда Б. Лі (1899–1973):

“Ми маємо навчитися прислухатися до слів і заповідей, які Господь даватиме через свого пророка. ... Вам може не сподобатися те, що кажуть церковні провідники. Це може протирічити вашим політичним уподобанням. Це може протирічити вашим суспільним переконанням. Це може перешкоджати деяким аспектам вашого громадського життя. Але якщо ви сприйматимете ці слова так, немов-би вони вийшли безпосередньо з вуст Господа, з терпінням і вірою, то матимете обіцяння, що “ворота пекла не подолають вас; так і Господь Бог розсіє сили темряви перед вами і зробить так, щоб небеса захиталися вам на благо і заради слави Його імені (УЗ 21:6)” (Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі [2000], сс. 84–85).

За підказкою Духа ви можете пояснити наступне:

1. Як святі останніх днів, ми не віримо, що пророки є досконалими чоловіками. Та Господь ніколи не дозволить їм відвести Церкву з правильного шляху (див. Офіційна декларація---1, “Excerpts from Three Addresses by President Wilford Woodruff Regarding the Manifesto”).
2. Ми віримо у продовження одкровенень і радіємо цьому. В історії Церкви бували випадки, коли один пророк уточнював попередню пророчу пораду чи визначав учення або практики колись широко прийняті, які пізніше мали змінитися. Наприклад, у перші роки Церкви членів Церкви заохочували збиратися в одному центральному місці, як наприклад, у Кертленді, шт. Огайо, чи в окрузі Джексон, шт. Міссурі. Сьогодні членів Церкви заохочують збиратися у своїх місцевих колах чи округах.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 21:6.

Попросіть решту класу слідкувати за текстом і знайти обіцяння, дані тим, хто прислухається до слів пророка. Ви також можете порадити студентам позначити те, що вони знайшли. Потім запитайте:

- Як би ви підсумували обіцяння, дані тим, хто прислухається до слів пророка? (Хоча слова студентів можуть бути різними, вони мають визначити наступний принцип: **якщо ми прислухаємося до слів пророка, ми будемо захищені від супротивника**. По мірі того, як студенти будуть давати відповіді, ви можете пояснити, що близьким по змісту до слова *хитати* є слово зрушувати, тобто вивільняти щось з підставки чи з посудини. Таким чином інтерпретація вірша 6 може бути такою, що коли небеса хитаються “для [нашого] блага”, одкровення і благословення “вивільняються” і проливаються на нас).

Покажіть наступну цитату президента Генрі Б. Айрінга, з Першого Президентства, і попросіть студента вголос її прочитати:

“Пошук шляху до безпеки в пораді пророків має сенс для людей сильної віри. Коли говорить пророк, ті, чия віра слабка, можуть вважати, що чують мудру людину, яка дає хорошу пораду. ...

Але вибір не прийняти пораду пророка змінює саму основу, на якій ми стоїмо. Вона стає більш небезпечною. Неприйняття поради пророка

зменшує нашу здатність прийняти натхненну пораду в майбутньому” (“Finding Safety in Counsel”, *Ensign*, May 1997, 25).

- Чому “сама основа, на якій ми стоїмо”, може ставати “більш небезпечною”, якщо ми відкидаємо поради пророків? Які приклади свідчать про те, що це правда?
- Коли ви, чи якийсь ваш знайомий, були благословенні тим, що прислухалися до поради сучасних пророків?
- Як може принцип прийняття пророчої поради застосовуватися до релігійних, моральних і соціальних питань сьогодення?

Заохочуйте студентів обдумувати, що вони можуть зробити, щоб мати право на благословення, обіцяні у вірші Учення і Завіти 21:6. Запевніть їх, що по мірі того, як вони щиро прислухаються до слів сучасних пророків, вони отримують більші благословення зараз і у вічностях. Поясніть, що прийняття порад пророків не означає, що ми сліпо слухаємося їх слів.

Прочитайте вголос наведене далі висловлювання Президента Гарольда Б. Лі:

“Для нас, святих останніх днів, недостатньо просто слідувати за нашими провідниками й приймати їхні поради. Ми маємо ще більш важливий обов’язок—отримати для себе непохитне свідчення про небесне призначення цих людей, свідчення про те, що їхні слова, звернені до нас, є волею нашого Небесного Батька” (Учення: Гарольд Б. Лі, с. 45).

Учення і Завіти 28:2, 6–7; 43:1–7

Господь дає одкровення за певним порядком

Поясніть, що невдовзі після того, як Церква була організована, деякі члени Церкви були введені в оману через зусилля супротивника надати підроблене пророче спрямування. Попросіть студента прочитати вголос вступ до розділу 28 Учення і Завітів у той час, як решта класу слідкуватиме за текстом (див. також Jeffrey G. Cannon, “All Things Must Be Done in Order: D&C 28, 43”, *Revelations in Context series*, Apr. 4, 2013, history.lds.org). Потім запитайте:

- Якби члени Церкви продовжували вірити у так звані одкровення від Гайрама Пейджа, які могли виникнути проблеми?

Дайте студентам час на те, щоб опрацювати Учення і Завіти 28:2, 6–7. Потім запитайте:

- Як це послання від Господа уточнило роль Президента Церкви? (Студенти мають розуміти наступне вчення: **Президент Церкви має ключі до отримання одкровень для Церкви**).

Щоб допомогти студентам поглибити їхнє розуміння цього вчення, попросіть студента прочитати вголос наступну історичну передумову для Учення і Завіти 43:

У лютому 1831 року жінка на ім'я місис Хаббл приїхала до святих у Кертленді, шт. Огайо. Вона заявила, що вона пророчиця і що вона отримала одкровення для Церкви, що вона знала, що Книга Мормона істинна, і що вона має стати учителем у Церкві. Вона змогла обманути деяких святих. Джозеф Сміт і інші були занепокоєні її впливом та іншими фальшивими одкровеннями серед святих. Пророк вирішив запитати у Господа про те, що слід зробити, й отримав одкровення, записане зараз в Учення і Завіти 43 (див. *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, vol. 1 of the Documents series of *The Joseph Smith Papers* [2013], 257).

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 43:1–7 і пошукати, які вчення Господь розкрив у той час. Ви також можете порадити студентам позначити те, що вони знайшли. Ви також можете запропонувати їм записати перехресні посилання цих віршів з Учення і Завіти 28:2. Зауважте, що одкровення, записане в розділі 28, було для святих у Нью-Йорку, а одкровення, записане в розділі 43, було для святих у Кертленді. Потім запитайте:

- На момент надання одкровення, записаного в Учення і Завіти 43, хто був призначений отримувати заповіді та одкровення для всієї Церкви?
- Які вчення ми можемо пізнати з цих віршів? (Студенти можуть використовувати різні слова, але вони мають визначити наступні вчення: **Є лише одна людина, призначена в один час отримувати одкровення для всієї Церкви. Ті, хто прислухається до Президента Церкви, не будуть обмануті**).

Ви можете поділитися наступним висловлюванням старійшини Л. Тома Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Є порядок, за яким Господь відкриває Свою волю людству. Ми всі маємо право звертатися до Господа й отримувати натхнення через Його Дух у межах нашого управління. Батько й мати можуть отримати одкровення стосовно своєї сім'ї, єпископ—стосовно призначеного йому приходу—і так по всій Церкві до самого Першого Президентства. ... Пророк Джозеф Сміт сказав:

“Це не за Божим порядком, щоб хтось із членів Церкви чи будь-хто інший отримував настанови стосовно тих, хто за повноваженнями є вищими за них” [*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 197–198] (“Ми віримо всьому, що Бог відкрив”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2003, сс. 85–86).

- Як знання про те, що одкровення від Бога завжди приходять через визнані канали священства, допомагає вам не бути обманутими? Як це знання може принести мир у ваше життя?
- Як Господній порядок одкровення підтримує порядок в Церкві?

Учення і Завіти 90:1–6

Господь установив порядок в Церкві

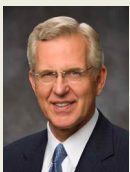
Поясніть, що в міру того, як Церква зростала, Господь скеровував пророка Джозефа Сміта в організації священства і членства в Церкві.

Прочитайте вголос або коротко перекажіть наступне висловлювання:

“У той час, як зростала кількість членів Церкви, пророк продовжував отримувати одкровення про чини священства. Згідно з настановами Господа він організував Перше Президентство, яке складалося з нього, як Президента, і Сідні Рігдона та Фредеріка Уільямса, як радників. Він також зорганізував Кворум Дванадцятьох Апостолів і Перший кворум сімдесятників. Він покликав і висвятив єпископів та їхніх радників, первосвящеників, патріархів, вищі ради, сімдесятників та старійшин. Він організував перші коли в Церкві” (*Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* [1996], с. 26).

Поясніть, що Перше Президентство має унікальне положення в Церкві. Попросіть студентів опрацювати Учення і Завіти 90:1–6 і назвати конкретні обов’язки Першого Президентства. (Перше Президентство “носить ... ключі царства” [вірш 2] і є засобом, за допомогою якого “пророцтва буде дано” Церкві [вірш 4]). Коли студенти відповідатимуть, вам, можливо, потрібно буде пояснити, що слово “пророцтва” стосується одкровень від Бога, даних через Його пророків.

Запросіть когось зі студентів прочитати вголос наведене далі висловлювання старійшини Д. Тодда Крістофферсона, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Попросіть клас прислухатися, щоб визначити два різні способи, якими вчення встановлюється в Церкві.

“У 1954 році Президент Дж. Рубен Кларк мол., тоді радник у Першому Президентстві, пояснив, як у Церкві проголошується певне вчення та якою є виняткова роль Президента Церкви. Стосовно членів Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів він сказав: “Ми повинні усвідомлювати, що деяким генеральним авторитетам було призначено особливе покликання; вони володіють особливим даром; вони підтримані як пророки, провидці та одкровителі, що дає їм право на особливий духовний дар, який стосується їхнього навчання людей. Вони мають право, силу і повноваження проголошувати намір і волю Бога Його народові, підпорядковуючись винятковій владі і повноваженням Президента Церкви. ...”

Президент Церкви може оголосити або розтлумачити певні доктрини на основі отриманого ним одкровення (див., наприклад, УЗ 138). Доктринальні роз’яснення також можуть прийти від спільної ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів (див., наприклад, офіційну декларацію---2) (“Учення Христа”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2012, сс. 86–88).

- Чому важливо пам’ятати, хто має владу проголошувати світу “намір і волю Бога”?

На завершення попросіть студентів подумати про те, що вони дізналися з послань сучасних пророків та апостолів. Попросіть студентів поділитися своїми свідченнями про те, як ці послання благословили їх.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 21:1–6; 28:2, 6–7; 43:1–7; 90:1–6, 16.
- Рассел М. Нельсон, “Підтримка пророків”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, сс. 74--77.

УРОК 10

Шукати істину

Вступ

Діти Бога заохочуються “прагнути знання, ... через навчання і також через віру” (УЗ 88:118). Використання цього зразка допомагає людям ставати гідними допомоги Святого Духа у процесі навчання. Сьогодні Інтернет й інші джерела надають багато інформації--якусь правдіву, якусь неправдіву, а якусь

оманливу--стосовно вчення Церкви, її історії і позиції стосовно соціальних питань, і через це нам особливо важливо покладатися на допомогу Святого Духа, щоб відрізнити істину від помилки. Складовою цього процесу є вміння знаходити належні джерела інформації та користуватися ними.

Ознайомлення з матеріалом

- Дітер Ф. Ухтдорф, “Що таке істина?” (Духовний вечір ЦСО, 13 січня, 2013), lds.org/broadcasts.
- “Becoming Like God” (Ставати подібними до Бога), Gospel Topics, lds.org/topics.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 88:118, 121–126

Модель навчання

Прочитайте вголос надане далі описання Школи пророків, навчання в якій проходило в Кертленді, шт. Огайо:

“У 1833 р. пророк і група кертлендських святих мали унікальну можливість вивчати євангелію. У січні того року, відповідно до повеління Господа (див. УЗ 88:127–141), пророк організував Школу пророків, щоб навчати носіїв священства їхній роботі служіння й підготувати їх до проповідання євангелії. Школа проходила на другому поверсі крамниці Ньюела К. Уїтні, де жив пророк. У ній навчалось близько 25 братів, декому з них доводилося їхати за сотні миль заради можливості вивчати євангелію в кімнаті розміром не більше за 11 на 14 футів. Згодом багато з них стали апостолами, сімдесятниками та іншими провідниками Церкви. Хоча пророк та інші брати час від часу вивчали і мови, вони переважно зосереджувалися на вивченні доктрин євангелії, старанно навчаючись з раннього ранку до самого вечора. Ця Школа проіснувала чотири місяці, і подібні школи згодом працювали в Кертленді й у Міссурі, куди приходили сотні людей” (Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 263).

Поясніть, що Учення і Завіти 88 містять інструкції від Господа тим, хто мав відвідувати Школу пророків. Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 88:118 і знайти модель навчання, встановлену Господом. Потім обговоріть наступні запитання:

- Що, на вашу думку, означає “прагн[ути] знання ... через навчання і також через віру”?

- Яким чином слідування цій моделі збільшує нашу здатність навчатися? (Студенти можуть давати різні відповіді, але переконайтеся, що усім ясно, що **коли ми застосовуємо у процесі навчання віру, ми стаємо гідними отримання допомоги Господа**).

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 88:121–126, де записані подальші інструкції Господа для Школи пророків. Попросіть решту класу слідувати за текстом і шукати принципи, які допоможуть нам зрозуміти, як навчатися вірою. Ви також можете порадити студентам позначити те, що вони знайшли. Ви можете записувати ці принципи на дошці, поки студенти називатимуть їх. Ви також можете запропонувати студентам записати на полях своїх Писань біля цих віршів фразу “принципи, які навчають, як навчатися вірою”. (*Примітка:* Записи на полях Писань можуть допомогти студентам легше знаходити і згадувати важливі принципи). Якщо вистачить часу, можете попросити студентів пошукати в Алма 32:28, 41–43 та Іван 7:17 додаткові принципи.

- Як дотримання принципів, яким навчають ці вірші, може допомогти нам навчатися через навчання і через віру? (Коли студенти відповідатимуть, ви можете наголосити, що дотримання цих принципів допоможе нам бути гідними допомоги Духа).
- Якщо ми гідні супроводу Духа Господа, як цей Дух впливає на наш пошук істини?

Учення і Завіти 91:1–6

Відрізнити істину від помилки

Покажіть наступну цитату президента Дітера Ф. Ухтдорфа, з Першого Президентства, і попросіть студента вголос її прочитати:

“Зараз, як ніколи раніше в історії світу, у нас з’явився більш легкий доступ до великої кількості інформації--дещо з неї правдиве, дещо хибне, але більшість правдива лише частково.

Відповідно, ще ніколи в історії світу не було такої нагальної потреби навчитися, як правильно знаходити різницю між істиною і помилкою” (“Що таке істина?” [Духовний вечір ЦСО, 13 січня, 2013], 3, [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts)).

- Які можуть бути наслідки, якщо ми не навчимося відрізнити істину від помилки?

Напишіть на дошці наступне запитання:

Як ми можемо правильно відрізнити істину від помилки?

Поясніть, що одкровення, записані в Учення і Завіти 91, навчали Джозефа Сміта, як визначити чи є істинним щось, прочитане ним в апокрифі.

Попросіть одного із студентів прочитати вголос вступ до розділу 91, у той час

як решта класу слідкуватиме за текстом. Потім попросіть студентів обдумувати записане на дошці запитання під час опрацювання усім класом Учення і Завітів 91.

Поясніть, що апокриф---це збірка священних книг юдейського народу. Ці книги не були з самого початку включені в юдейську Біблію (Старий Завіт), але вони були включені у грецький переклад Біблії незадовго до часів Христа. Коли перші християни поєднували книги Біблії через кілька століть по тому, вони включили книги апокрифів як додаток. Деякі християнські релігії вважають книги апокрифів Писаннями, але інші релігії не вірять, що це натхненні письмена. Примірник Біблії, яку використовував Джозеф Сміт, щоб написати свій натхненний переклад, містив апокрифи. Джозеф запитав Господа, чи має його переклад Біблії включати ці книги.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 91:1–3.

- Що Джозеф дізнався про апокрифи? (Ви можете пояснити, що *вставлене руками людей*---це матеріал, який було включено у манускрипт і який іноді призводив до перекручення початкового тексту).

Попросіть іншого студента прочитати вголос Учення і Завіти 91:4–6.

- Як може порада у віршах 4–6 допомогти нам відрізнити істину від помилки та оцінити надійність того, що ми читаємо? (Студенти можуть використати різні слова, але переконайтеся, що вони визначили наступну істину: **Святий Дух може допомогти нам знати, чи є істинним те, що ми читаємо**).

Поясніть, що надлишок доступної через Інтернет інформації створив все більш нагальну для кожного з нас потребу мати духовний дар розпізнавання (див. УЗ 46:23), щоб знати, як правильно відрізнити істину від помилки. (Щоб дізнатися більше про те, чому дар розпізнавання настільки важливий у нашому житті, дивіться статтю старійшини Девіда А. Беднара “Зі швидким сприйняттям”, *Ensign* або *Ліягона*, груд. 2006, сс. 14–20).

Дайте кожному студенту копію наступного висловлювання старійшини Стівена Е. Сноу, сімдесятника. Попросіть студентів опрацювати два перші абзаци поради, яку дав старійшина Сноу стосовно оцінювання інформації, яку ми можемо читати про історію Церкви та її вчення.

Баланс при вивченні історії Церкви

Старійшина Стівен Е. Сноу, сімдесятник, сказав:

“В Інтернеті є багато легкодоступної інформації---хорошої, поганої, правдивої, неправдивої---включаючи інформацію про історію Церкви. Ви можете багато прочитати про нашу історію, але важливо читати про неї і розуміти її в контексті. Проблема з деякою інформацією он-лайн полягає в тому, що вона вирвана з контексту і ви насправді не бачите усієї картини.

Інформація, за допомогою якої намагаються принизити Церкву, як правило, дуже суб’єктивна і несправедлива. Нам треба шукати джерела, які більш об’єктивно описують наші вірування і

нашу історію. Деякі веб-сайти є дуже агресивними і можуть використовувати сенсаційність у представленні інформації. Шукайте джерела від істориків, які є визнаними і викликають повагу, незалежно від того, є вони членами Церкви, чи ні.

Деякі молоді люди здивовані і шоковані антимормонськими матеріалами в Інтернеті, оскільки вони не загартовані проти них. Можливо вони не провели достатньо часу над духовною стороною підготовки, щоб зміцнитися проти усього того, що може прийти. Коли події життя приходять і вибивають з-під їхніх ніг ґрунт, важливо, щоб вони виконували те основне, про що ми завжди говоримо: продовжували вивчати Писання і вдумливо молитися нашому Небесному Батькові. Ті основи готують людей до усіх видів випробувань, включаючи антимормонські статті, з якими вони зустрічатимуться он-лайн" ("Balancing Church History", *New Era*, June 2013, 21–22).

- Оскільки нам треба уважно оцінювати надійність джерел інформації про історію Церкви та її вчення, як ви можете використати вчення старійшини Сноу задля допомоги в оцінюванні правдивості того, що ви читаєте про Церкву?

Попросіть студентів подумки прочитати третій абзац цитати старійшини Сноу. Потім обговоріть наступне запитання:

- Як порада старійшини Сноу допоможе, коли ви зустрінетеся з інформацією, яка може суперечити тому, у що ви вірите?

Залишатися вірними, коли виникають запитання

Поясніть, що у членів Церкви іноді можуть бути запитання або навіть сумніви про вчення Церкви, її історію або позицію в соціальних питаннях. Прочитайте з вашими студентами наступні слова президента Дітера Ф. Ухтдорфа:

"Мати запитання---це природно: насінина щирих досліджень часто проростала і перетворювалася на величне дерево розуміння. Мало хто з членів Церкви у той чи інший період не вирішував би серйозні або делікатні запитання. Одна з цілей Церкви---плекати і розвивати зернину віри---іноді навіть на піщаному ґрунті сумнівів та непевності" ("Приєднуйтеся до нас", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2013, с. 23).

Надайте кожному студенту копію роздаткового матеріалу "Відрізнити істину від помилки", де містяться поради від церковних провідників тим, хто має запитання чи сумніви. Попросіть студентів подумки прочитати висловлювання з роздаткового матеріалу і визначити принципи, які допоможуть комусь із вірою підійти до запитань чи сумнівів. Після того, як пройде достатньо часу, попросіть студентів пояснити, як те, що вони прочитали у роздатковому матеріалі, може допомогти комусь, хто має запитання чи сумніви про вчення, історію Церкви, чи її позицію стосовно соціальних питань.

На завершення уроку наголосіть, що хоча можуть виникати якісь запитання, на які ми не можемо знайти відповіді у цьому житті, **ми можемо знаходити відповіді на наші найважливіші запитання, коли виконуємо заповіді,**

вивчаємо підходящі джерела інформації—особливо слова сучасних пророків—шукаємо скерування в молитві і застосовуємо терпіння і віру.

Попросіть студентів розповісти про випадки, коли вони відчували допомогу Господа,---як Він вів їх до істини і відповідав на їхні запитання.

Заохотьте студентів переглянути висловлювання з роздаткового матеріалу і попросіть їх дотримуватися поради з уроку, щоб прагнути знання через навчання і віру.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 88:118–126; 91:1–6.
- Дітер Ф. Ухтдорф, “Що таке істина?” (Духовний вечір ЦСО, 13 січня, 2013), lds.org/broadcasts.

Відрізнати істину від помилки

У всіх розподілах євангелії сили зла протистояли Богу і Його роботі. Але роботу Бога не зупинити. У ці останні дні камінь було відсічено від гори, і він “покотиться, доки він не наповнить усю землю” (УЗ 65:2). Але оскільки окремих членів Церкви можна обманути, кожен з нас має “пильнувати і молитися завжди” (3 Нефій 18:18).

“Ні вам, ні мені у цю епоху просвіти, коли повноту євангелії вже відновлено, не потрібно плисти невідомими морями або подорожувати невідомими дорогами, щоб знайти істину. Люблячий Небесний Батько склав план нашої подорожі і дав надійного провідника, яким є *послух*. Знання про істину й відповіді на наші найважливіші запитання надходять до нас, коли ми послухні заповідям Божим” (Томас С. Монсон, “Послух приносить благословення”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, с. 89).

“Мої дорогі друзі, будь ласка: відразу ж ставте під сумнів свої сумніви, перш ніж сумніватися у своїй вірі. Ми ніколи не повинні дозволяти сумнівам взяти нас в полон і утримувати від Божественної любові, миру і дорогоцінних дарів, які приходять завдяки вірі в Господа Ісуса Христа” (Дітер Ф. Ухтдорф, “Приєднуйтеся до нас”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2013, с. 23).

“Сатана є великим обманщиком, “хто братів наших скаржив” [Об’явлення 12:10], батько неправди [див. Іван 8:44], який постійно прагне ошукати нас, щоб він міг скинути нас [див. УЗ 50:3]. ... Для тих, хто вже пізнав істину, його головна стратегія---посяти насіння сумнівів. Наприклад, він змусив багатьох членів Церкви спіткнутися,

коли ті знаходили інформацію про Церкву, яка, на їхній погляд, суперечила тому, що вони пізнали раніше.

Якщо з вами відбувається щось подібне, пам'ятайте, що у цей вік інформації існує багато людей, які піддають сумнівам будь-що і все, у будь-який час і всюди. ...

І завжди доречно пам'ятати, що коли якусь інформацію надруковано на папері, розміщено в Інтернеті, вона часто повторюється або має впливову групу послідовників,---все це ще не робить її істиною.

Іноді неправдиві заяви або інформацію подають у такий спосіб, що вони здаються доволі правдоподібними. ...

Те, що може здаватися суперечливим зараз, може стати абсолютно зрозумілим, коли ми шукатимемо і отримаємо більш надійну інформацію" (Дітер Ф. Ухтдорф, "Що таке істина?" [Духовний вечір ЦСО, 13 січня, 2013], lds.org/broadcasts).

"Коли ми починаємо порівнювати сучасні практики й те, що пропонує світ, з тим, що нам відомо про Божий план і з положеннями, представленими у слові Бога і вченнях Його сучасних пророків, ... ми знаємо, що це принесе нам вічну безпеку" (Даллін Х. Оукс, "Як у душі своїй він обраховує" [вечір зі старійшиною Далліном Х. Оуксом, 8 лют. 2013 р.], lds.org/broadcasts).

"У миті страху чи сумніву, чи тривоги, тримайтеся віри, якої ви вже набули, навіть якщо вона й обмежена. ... Коли ці моменти настають і з'являються проблеми, які відразу не усунути, *міцно тримайтеся за те, що ви вже знаєте, і твердо стійте доти, доки не прийде додаткове знання*" (Джеффри Р. Холланд, "Вірую, Господи", *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, сс. 93–94).

"Ми можемо нагадати широкому досліднику, що для інформації в Інтернеті немає опції "фільтрувати за істинністю". Деяка інформація, якою б переконливою вона не здавалася, є просто неправдивою" (Ніл Л. Андерсен, "Джозеф Сміт", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, с. 29).

"Відповіді на духовні питання даються тим людям, які не кам'яніють серцем, які запитують з вірою, вірячи, що отримають, і які старанно дотримуються заповідей" (Пол В. Джонсон, "Модель вивчення духовних істин" [Спутникова трансляція для семінарій та інститутів релігії, 7 серпня 2012 року], si.lds.org).

“Вивчати Церкву ... зі слів її відступників---[це] як проводити інтерв'ю з Юдою, щоб зрозуміти Ісуса” (Neal A. Maxwell, “All Hell Is Moved” [Brigham Young University devotional, Nov. 8, 1977], 3, speeches.byu.edu).

УРОК 11

Голос Господа в Ученні і Завітах

Вступ

Учення і Завіти є доказом того, що Бог промовляє до пророків у останні дні і що Він готує світ до Другого пришестя Ісуса Христа. Коли ми читаємо одкровення, які знаходяться в Ученні і Завітах, ми можемо чути голос

Ісуса Христа. Коли ми почнемо розуміти важливість книги Учення і Завіти, ми будемо цінувати її вчення понад усі багатства світу.

Ознайомлення з матеріалом

- Езра Тефт Бенсон, "Книга Мормона та Учення і Завіти", *Ліягона*, січ. 2005, сс. 8–12.

Рекомендації для навчання

Вступ до книги Учення і Завіти

Голос Господа в Ученні і Завітах

Покажіть наступне висловлювання Президента Езри Тефта Бенсона (1899–1994): Попросіть студента його прочитати, а решту класу слідкувати за текстом.

"Книга Мормона веде людей до Христа. Учення і Завіти ведуть людей до царства Христа, до самої Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів "єдиної істинної і живої Церкви на лиці всієї землі" [див. УЗ 1:30]. Я знаю це.

Книга Мормона є "ключовим каменем" нашої релігії, а Учення і Завіти є вінцевим каменем, з неперервним одкровенням в останні дні. Господь поставив Свою печатку схвалення на обох каменях, на ключовому і вінцевому" ("Книга Мормона та Учення і Завіти", *Ліягона*, січ. 2005, с. 10).

- Що ви знайшли в Ученні і Завітах такого, що свідчить про важливість цієї книги для Церкви й окремих її членів?

Попросіть учнів класу відкрити свої Писання на Вступі до Учення і Завітів, який знаходиться на початку книги Учення і Завіти. Попросіть пару студентів по черзі прочитати вголос перший і третій абзаци, а решту класу слідкувати за текстом. Попросіть їх пошукати, чим Учення і Завіти відрізняються від інших книг Писань і звернути увагу на те, як у Вступі наголошено на тому, щоб почути голос Господа. Потім запитайте:

- Чим Учення і Завіти відрізняються від інших Головних трудів?
- Що у Вступі сказано про "голос Господа Ісуса Христа"? (Допоможіть студентам зрозуміти, що **коли ми вивчаємо Учення і Завіти, ми можемо навчитися впізнавати голос Господа Ісуса Христа**. Поясніть,

що фраза “голос Господа”, або інші варіанти цієї фрази, зустрічаються в Ученні і Завітах понад 40 разів [наприклад, див. УЗ 1:2; 18:35–36; 76:30]; фраза “так каже Господь” використовується понад 60 разів в Ученні і Завітах [наприклад, див. УЗ 36:1; 56:14]. “Почути голос Господа”---це важлива тема в Ученні і Завітах.

Покажіть таке висловлювання старійшини Ніла А. Максвелла (1926–2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Попросіть студента його прочитати, а решту класу слідкувати за текстом.

“Якби хтось запитав, яка книга Писань найбільш часто надає шанс “почути”, як говорить Господь, більшість одразу ж згадали б Новий Завіт. Новий Завіт---це дивовижна збірка справ і багатьох учень Месії. Але в Ученні і Завітах ми чуємо голос разом із словом Господа. Ми можемо майже “почути”, як Він говорить” (“The Doctrine and Covenants: The Voice of the Lord”, *Ensign*, Dec. 1978, 4).

- Як те, що ви навчитеся чути і розпізнавати голос Господа через вивчення Учення і Завітів, може змінити ваше життя?

Виділіть студентам кілька хвилин на те, щоб опрацювати восьмий абзац Вступу до Учення і Завітів. Попросіть їх визначити вчення, записані в Ученні і Завітах. Після того, як пройде достатньо часу, запитайте:

- Що робить книгу Учення і Завіти “вартою більше, ніж багатства всієї землі”?

Ви можете поділитися тим, що сказав старійшина Стівен Е. Сноу, сімдесятник, про одкровення, які містяться в Ученні і Завітах:

“Через ці натхненні і надихаючі одкровення Учення і Завіти навчають важливим ученням і повторюють їх. ... Старійшина Джон А. Уідтсоу (1872–1952) писав, “кожне вчення, якому навчають у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, або описане, або пророковане у книзі Учення і Завіти. Наскільки мені відомо, немає вчення, якому навчають у Церкві, яке б не знаходилося у тому чи іншому вигляді у цій книзі”. Він додав, що Учення і Завіти є настільки важливими, оскільки “жодна інша з наших священних книг не заявлена як така, що містить повний огляд усіх учень Церкви” [*The Message of the Doctrine and Covenants* (1969), 117]” (“Treasuring the Doctrine and Covenants”, *Ensign*, Jan. 2009, 52).

Попросіть студентів поділитися тим, як вивчення Учення і Завітів благословило їхнє життя.

Учення і Завіти 1:1–17; 5:10

Історія виникнення Учення і Завітів

Поясніть студентам, що одкровення, записані в Учення і Завіти 1, були спочатку надані Господом, як передмова до Книги Заповідей, яка була першою збіркою одкровень Джозефа Сміта. Ця збірка одкровень, разом з багатьма

іншими одкровеннями пророка та *Lectures on Faith* (Лекціями про віру), пізніше була опублікована як Учення і Завіти. Розділ 1 пояснює необхідність цієї книги Писань для наших днів. Попросіть когось зі студентів прочитати вголос вступ до розділу Учення і Завіти 1. Допоможіть студентам проаналізувати вступ до розділу, поставивши наступні запитання:

- Яке рішення було прийняте на спеціальній конференції старійшин? (Одкровення, отримані Джозефом Смітом до цього часу, будуть опубліковані у вигляді книги. Нагадайте студентам, що хоча ця книга спочатку називалася Книга Заповідей, пізніше вона стала називатися Учення і Завіти).

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 1:1–5. Потім запитайте клас:

- До кого звертається Ісус Христос у цих віршах?
- Як би ви підсумували головне послання, записане у цих віршах?
- Як, за словами Господа, Він донесе Своє попередження до всіх людей? (Студенти мають визначити наступне вчення: **Господь доносить Своє попередження до усіх людей через Своїх обраних слуг**).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 1:12. Потім запитайте:

- Згідно з віршем 12, до якої події Господь хоче підготувати світ? (Ви можете пояснити, що фраза “Господь близько” стосується Другого пришествя Ісуса Христа).

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 1:14–16 і подивитися, як Господь описує світ, в якому ми живемо. Після того, як студенти поділяться знайденим, попросіть їх прочитати 17-й вірш і пояснити, що зробив Господь для владнання проблеми, описаної у віршах 14–16.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 5:10, а решту класу прослідкувати за текстом. Потім обговоріть наступне:

- Що ви дізналися з цього уривку про унікальне покликання Джозефа Сміта? (Студенти мають визначити наступну істину: **Господь покликав Джозефа Сміта, щоб донести світу Його слово**).

Попросіть когось із студентів прочитати наведене далі висловлювання старійшини Джеффри Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Крім усього, чого Джозеф [Сміт] досягнув ..., він залишив нам у спадок божественне одкровення—не одне окреме одкровення без доказів і наслідків, і не “лагідне натхнення, що поступово проникає в розум хороших людей”, а конкретні, задокументовані вказівки від Бога, що продовжують надходити. Як лаконічно сказав один мій друг і відданий Церкві вчений: “У час, коли закладини християнства були під натиском сил просвітницького раціоналізму, Джозеф Сміт [однозначно і своїми силами] повернув сучасне християнство до його витоків в одкровенні” [Richard L. Bushman, “A Joseph Smith for the Twenty-First Century”, in *Believing History* (2004), 274] (“Пророки, провидці і одкровителі”, *Ensign* або

Ліягона, лист. 2004, с. 8).

- Як цей урок поглибив ваше розуміння мети і важливості Учення і Завітів?
- Як Учення і Завіти зміцнили ваше свідчення про божественне покликання Джозефа Сміта як пророка Бога?

Завершіть, запитавши, чи не хоче хтось із студентів поділитися своїми свідченнями про вчення, принципи та істини, записані в Ученні і Завітах.

Матеріали для прочитання студентами

- Вступ до Учення і Завітів; Учення і Завіти 1:1–39; 5:10.
- Езра Тефт Бенсон, “Книга Мормона та Учення і Завіти”, *Ліягона*, січ. 2005, сс. 8–12.

УРОК 12

Додаткові Писання у наші дні

Вступ

Господь продовжує надавати нам божественне скерування, відкриваючи Своє слово і Свою волю своїм слугам через Святого Духа. Оскільки Бог продовжує промовляти до сучасних пророків, канон Писань ще

поповнюється. Додаткові Писання, які надаються у наші дні—як переклад Біблії, зроблений Джоозефом Смітом, та книга Авраама—підтверджують, прояснюють і розширяють наше розуміння євангелії.

Ознайомлення з матеріалом

- Джеффри Р. Холланд, “Мої слова ... ніколи не припиняються”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, сс. 91–94.
- “Translation and Historicity of the Book of Abraham” (Переклад та історичність Книги Авраама), *Gospel Topics*, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- Elizabeth Maki, “Joseph Smith’s Bible Translation: D&C 45, 76, 77, 86, 91”, *Revelations in Context* series, Mar. 20, 2013, [history.lds.org](https://www.history.lds.org).

Рекомендації для навчання

Писання останніх днів

Запропонуйте студентам уявити наче хтось з їхніх друзів щиро їх запитують: “А чому мормони мають інші Писання окрім Біблії? Я вважав/ла, що Біблія містить усі слова Бога”. Попросіть студентів підняти руку, якщо їм вже ставили подібне запитання. Попросіть кількох студентів поділитися тим, як вони відповіли на це запитання, і що вони відчували, коли свідчили про Писання іншим.

Напишіть на дошці слово *канон*. Покажіть наступні висловлювання старійшини Джеффри Р. Холланда і старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть двох студентів по черзі вголос їх прочитати. Попросіть клас прислухатися, щоб почути значення слова *канон* у контексті цих висловлювань.

“Деякі християни переважно через свою щирю любов до Біблії заявляють, що крім Біблії іншого справжнього Писання бути не може. Заявляючи цим про вичерпаність канону Писань, наші друзі з інших вірувань зачиняють двері перед божественним гласом, яким ми дорожимо в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів—Книгою Мормона, Ученням і Завітами, Дорогоцінною Перлиною та поточними настановами, отримуваними від Божих помазаників, пророків і апостолів” (Джеффри Р. Холланд, “Мої слова ... ніколи не припиняються”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, с. 91).

“Більшість християн вірять, що Бог закрив канонічні Писання—ухвалену підбірку священних книг, які використовують як Писання,—невдовзі після смерті Христа, і з того часу більше не було подібних за значенням одкровень. Джозеф Сміт навчав і показував, що канонічні Писання відкриті [див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 196]. ...

Джозеф Сміт навчав, що Бог вестиме Своїх дітей, даючи їм доповнення до канонічних Писань. Книга Мормона є таким доповненням. Те саме стосується й одкровень у книгах *Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина*” (Даллін Х. Оукс, “Фундамент для нашої віри”, *Ліягона*, січ. 2011, с. 29).

- Що означає фраза “канонічні Писання”? (Це “визнане, офіційне зібрання священних книг. У Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів канонічні книги мають назву Головних трудів” [Путівник по Писаннях, “Канон”, scriptures.lds.org]).
- Що означає те, що святі останніх днів вірять у відкритий канон? (Хоча вони можуть використовувати різні слова, переконайтеся, що студенти розуміють наступну істину: **Офіційне слово Бога міститься не лише в Біблії** [див. Уложення віри 1:9]).
- На що впливає наша віра в те, що Господь досі дає Писання через одкровення пророкам останніх днів?

Учення і Завіти 42:56; 45:60–62; 76:15–19; 93:53; 94:10

Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом

Напишіть на дошці наступну істину:

Через пророка Джозефа Сміта Господь відкрив додаткові Писання, які підтверджують, пояснюють і розширюють наше знання істини.

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос вступ до розділу Учення і Завіти 35. Попросіть клас прослідкувати за текстом і пошукати, що пророк Джозеф Сміт і Сідні Рігдон робили, коли отримали одкровення, яке міститься у цьому розділі.

- Яку роботу виконували пророк Джозеф Сміт і Сідні Рігдон, коли отримали це одкровення?

Для того, щоб пояснити, що таке Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом, попросіть студента прочитати вголос два наступні абзаци:

Десь влітку 1830 року, Господь заповідав Джозефу Сміту перекласти Біблію. Джозеф Сміт не перекладав Біблію з однієї мови на іншу і не мав оригінального манускрипту Біблії, з якого можна було б перекладати. Замість цього Джозеф читав і вивчав уривки з Біблії

Короля Джеймса, а потім вносив виправлення і доповнення за натхненням від Святого Духа. Таким чином переклад був більш натхненним варіантом, ніж традиційний переклад.

Переклад Джозефа Сміта торкнувся понад 3000 віршів з Біблії Короля Джеймса. Ці зміни містили доповнення (щоб уточнити зміст чи контекст або для відновлення пророчих писань, як, наприклад, книги Мойсея), видалення, реорганізацію віршів і повну реструктуризацію певних розділів. Додаткову інформацію можна знайти у Перекладі Джозефа Сміта, див. Путівник по Писаннях, "Переклад Джозефа Сміта (ПДС)".

Намалюйте на дошці наведену далі таблицю:

<p><i>Учення і Завіти 45:60–62</i></p> <p><i>Учення і Завіти 42:56, виноска а</i></p> <p><i>Учення і Завіти 76:15–19</i></p> <p><i>Учення і Завіти 93:53</i></p>	<p><i>Вступи до розділів Учення і Завіти 35; 76; 77; 86; 91</i></p> <p><i>Учення і Завіти 94:10, виноска б</i></p>
--	--

Поділіть клас на дві групи. Попросіть кожну групу опрацювати матеріали в одній колонці, шукаючи інформацію про Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом. Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися тим, про що вони дізналися. Потім поставте наступне запитання:

- Який, на вашу думку, вплив мала робота з перекладу на духовну освіту Джозефа Сміта і на відновлення євангельських істин?

Для того, щоб допомогти студентам оцінити, як на Церкву вплинув Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом, попросіть студентів відкрити "Хронологічний порядок оглаву" (розміщений на початку книги Учення і Завіти) і поясніть, що пророк працював над перекладом в основному між червнем 1830 р. і липнем 1833 р. Потім запитайте:

- Скільки розділів з Учення і Завітів були отримані з червня 1830 р. по липень 1833 р.? (Пророк отримав 74 одкровлення, які стали частиною Учення і Завітів у цей період часу).

Ви також можете сказати, що книги Мойсея і Джозеф Сміт---Матвій, обидві з яких є в Дорогоцінній Перлині, також є частиною Перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом, і були отримані у цей період часу. Книга Мойсея---це переклад Джозефа Сміта перших восьми розділів книги Буття. Джозеф Сміт зрозумів, наскільки багато було втрачено з Біблії, коли перекладав вірші про Еноха. Біблія Короля Джеймса містить 109 слів про Еноха, а книга Мойсея містить про Еноха 5240 слів.

- Що може свідчити велика кількість одкровень, отриманих у цей період часу, про роль перекладу Джозефа Сміта у Відновленні?

- Розглядаючи розділи Учення і Завітів, отримані протягом цього часу, погляньте, які з важливих учень були відкриті у цей період часу? (Приклади важливих учень, відкритих у цей період часу, можна знайти в розділах 29, 42, 45, 76, 88 та 93).

Покажіть наступну цитату і попросіть студента вголос її прочитати:

“Переклад Біблії був важливим для духовної освіти самого пророка та поширення відновленої євангельської істини. Коли він переглядав Старий та Новий Завіти, то часто отримував одкровення, що прояснювали або доповнювали біблійні уривки. У такий спосіб пророк отримав від Господа багато одкровень, що нині включені до Учення і Завіти 74, 76, 77, 86, 91 та частково до багатьох інших розділів Учення і Завітів” (Учення: Джозеф Сміт, с. 209).

Свідчіть, що надання Господом через одкровення великої частини Учення і Завітів є прямим наслідком роботи Джозефа Сміта над перекладом Біблії. Ви також можете пояснити, що частини Перекладу Джозефа Сміта були додані до видання 1979 року Біблії СОД за версією Короля Джеймса, завдяки чому ці важливі одкровення стали більш доступними і благословили життя членів Церкви.

Книга Авраама

Попросіть студентів проглянути вступи до розділів книги Авраама. Коротко обговоріть з класом зміст книги Авраама. Потім розкажіть, що влітку 1835 року чоловік на ім'я Майкл Чендлер привіз до Кертленда, штат Огайо, чотири мумії і кілька сувоїв папірусу стародавніх єгипетських письмен. Члени Церкви придбали мумії та сувої папірусу. Хоча точний метод перекладу невідомий, пророк Джозеф Сміт переклав деякі письмена протягом кількох місяців після придбання єгипетських папірусів. Починаючи з березня 1842 року, частини книги Авраама були опубліковані у церковній газеті, яка називалася *Times and Seasons*. Пізніше книга Авраама була опублікована у Дорогоцінній Перлині.

Розкажіть наступну коротку розповідь про появу книги Авраама. Попросіть студентів послухати, що нам відомо стосовно процесу перекладу.

Ті, хто заперечує автентичність книги Авраама, загалом наголошують на тому, що рукописи (папіруси) недостатньо стародавні, щоб бути написаними Авраамом, який жив близько двох тисяч років до народження Христа. Проте Джозеф Сміт ніколи й не заявляв, що папіруси були написані Авраамом власноруч або це було зроблено в часи Авраама. “Давні записи часто передаються у вигляді копій або копій з копій. Запис Авраама міг бути відредагований ... пізнішими писарями, так само, як і пророки-історики Книги Мормона, Мормон та Мороній, редагували письмена більш давніх народів” (“Translation and Historicity of the Book of Abraham” (Переклад та історичність Книги Авраама), Gospel Topics, lds.org/topics).

Під час перекладу пророк Джозеф Сміт, можливо, працював з частинами папірусу, які пізніше були знищені. Тому “мабуть марно оцінювати здатність Джозефа перекладати папірус, якщо зараз у нас є лише частина папірусу, яку він у себе мав” (“Translation and Historicity of the Book of Abraham” (Переклад та історичність Книги Авраама)). Також

вірогідним є те, що уважне вивчення Джозефом Смітом написаного привело його до отримання "одкровення стосовно ключових подій і вчень у житті Авраама, так само, як до цього він отримав одкровення стосовно життя Мойсея, вивчаючи Біблію" ("Translation and Historicity of the Book of Abraham" (Переклад та історичність Книги Авраама)). Хоча ми не знаємо, як саме Джозеф Сміт переклав книгу Авраама, ми знаємо, що переклад було здійснено через дар і силу Бога.

- Які є приклади того, як додаткові Писання, доступні завдяки пророку Джозефу Сміту, покращують наше розуміння плану Бога для Його дітей?

Ви, можливо, захочете свідчити, що коли студенти вивчатимуть доктринально важливу книгу Авраама, Святий Дух буде їм свідчити про її важливість і справжність.

Учення і Завіти 1:38; 68:3–5

Постійні одкровення приходять через сучасних пророків

Попросіть студента прочитати вголос Учення і Завіти 1:38 і попросіть іншого студента вголос прочитати Учення і Завіти 68:4. Запитайте в учнів класу, що вони дізнаються з цих уривків. (Студенти мають назвати наступний принцип: **Коли слуги Господа говорять силою Святого Духа, їхні слова доносять волю Господа**).

- Який ваш досвід викликав у вас почуття вдячності за те, що Господь і сьогодні продовжує виливати одкровення?

Поясніть студентам, що у Церкві певні одкровення пророкам останніх днів є канонізованими (прийнятими в якості Писань) за законом загальної згоди (див. УЗ 26:1–2). Членів Церкви просять підтримувати пророка й апостолів, коли ті додають одкровення до Писань. Наприклад, на генеральній конференції 1978 року, члени Церкви підтримали пророка й апостолів стосовно додання Офіційної декларації—2, яка дозволяла отримувати священство усім гідним чоловікам членам Церкви, до канону Писань.

Попросіть студентів повернутися до когось, хто сидить поруч, і коротко обговорити, що вони можуть сказати комусь, хто вірить, що канон Писань закритий і ми не можемо отримувати додаткові Писання від Бога.

Завершіть, попросивши студентів подумати, що вони можуть зробити, аби зміцнити свої свідчення, що небеса відкриті і що Господь продовжує відкривати Свої слова у наші дні.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 1:38; 42:56; 45:60–62; 68:3–5; 76:15–19; 93:53; 94:10.
- Джеффри Р. Холланд, "Мої слова ... ніколи не припиняються", *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, сс. 91–94.

УРОК 13

“Видіння”

Вступ

Видіння, дане пророку Джозефу Сміту і записане зараз в Учення і Завіті 76, дає нам основоположне розуміння життя після смерті, а також ступенів слави. З нього ми

також дізнаємося, що нам слід робити, щоб знову жити у присутності Небесного Батька та Ісуса Христа.

Ознайомлення з матеріалом

- Л. Том Перрі, “План спасіння”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2006, сс. 69–72.
- Matthew McBride, “‘The Vision’: D&C 76”, *Revelations in Context series*, Mar. 11, 2013, history.lds.org.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіті 76

Основоположне розуміння життя після смерті

Поясніть, що у 1830 році багато християн мали одне з двох основних вірувань про небеса і пекло, які іноді описують як “традиційний” та “універсальний” погляди. “Традиційний” погляд був простим: небеса---для праведних, пекло---для неслухняних. “Універсальний” погляд полягав у тому, що Бог не вічно буде карати грішників, але усі зрештою будуть спасенні у царстві Бога. На той час члени Церкви Ісуса Христа знали не набагато більше ніж інші християни про небеса і пекло. У лютому 1832 р. Джозеф Сміт і Сідні Рігдон мали видіння, яке значно змінило погляди і вірування святих останніх днів стосовно життя після смерті. Це видіння, записане в Учення і Завіті 76, показало складне поєднання Божої любові, милосердя, справедливості і судження, та відкрило двері для кращого бачення плану Небесного Батька. Протягом багатьох років перші члени Церкви називали це видіння просто---“Видіння”. (Див. Matthew McBride, “‘The Vision’: D&C 76”, *Revelations in Context series*, Mar. 11, 2013, history.lds.org).

Попросіть одного зі студентів коротко описати записане в Учення і Завіті 76. Покажіть наступну цитату Президента Уілфорда Вудраффа (1807-1898) і попросіть студента вголос її прочитати:

“Я вважаю, що Учення і Завіті ... містить кодекс найурочистіших, найбогоподібніших проголошень, які будь-коли давалися людському роду. Я згадаю тільки про “Видіння” [у розділі 76], як про одкровення, яке дає більше світла, більше істини і більше принципів, ніж будь-яке інше одкровення з будь-якої іншої книги, що ми будь-коли читали. Воно пояснює для нашого розуміння наш нинішній стан, звідки ми прийшли, чому ми тут і куди ми йдемо. Будь-яка людина може знати через це одкровення, якими будуть її доля і стан” (*Учення Президентів Церкви: Уілфорд Вудрафф* [2004], с. 123).

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос вступ до розділу Учення і Завіти 76. Попросіть іншого студента вголос прочитати Учення і Завіти 76:15–19.

- Що робили Джозеф і Сідні, що привело до отримання ними цього одкровення?
- Чого ми можемо навчитися з їхнього досвіду стосовно вивчення та обдумування Писань? (Переконайтеся, що студенти бачать зв'язок між обдумуванням Писань і отриманням одкровення).

Примітка: Наголосіть на тому, що обдумування Писань---це важлива навичка вивчення Писань, яка дає Святому Духу більше можливостей відкривати для нас істину.

Учення і Завіти 76:1–10

Обіцання вірним

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 76:1–4. Попросіть клас слідкувати, шукаючи слова або фрази, які описують Ісуса Христа. Ви також можете поради́ти студентам позначити те, що вони знайшли. Поясніть, що якості Спасителя, описані у цих віршах, є прикладом переліку в Писаннях. Перелік в Писаннях---“це низка пов'язаних ідей, думок чи вказівок. Пошук переліків в Писаннях може допомогти вчителям і студентам знаходити ключові моменти, на яких наголошує той, хто писав” (*Навчання і вивчення євангелії* [2012], с. 27). Вкажіть, що Учення і Завіти 76 містять певну кількість переліків в Писаннях.

- Які з якостей Ісуса Христа, із вказаних у віршах 1–4, мають для вас найбільше значення? Чому?

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 76:5–10 і пошукати, що Господь обіцяв вірним. Попросіть студентів звернути увагу на перелік обіцянь у віршах 6–10. Ви можете запропонувати студентам відмітити пункти цього переліку, щоб зробити наголос на обіцаннях Господа.

- Згідно з віршем 5, що нам треба робити, щоб відчути, як Спаситель буде до нас милостивим, благодатним і шануватиме нас?

Допоможіть студентам визначити наступний принцип з їхнього вивчення цих віршів: **Якщо ми будемо боятися Господа і служити Йому у праведності, Він буде шанувати нас і буде милостивим до нас.** Нагадайте студентам, що у цьому контексті “боятися” Господа означає шанувати Його.

Щоб допомогти студентам поглибити їхнє розуміння цих віршів, поставте такі запитання:

- З обіцянь, знайдених вами у віршах 5–10, які з них ви б особливо хотіли отримати? Чому?
- Що, на вашу думку, вам потрібно робити, щоб отримати ці благословення?

Дайте студентам хвилину подумати, чому було б варто прагнути отримати ці благословення, і оцінити, як добре вони шанують Господа і служать Йому в праведності й істині.

Зверніть увагу студентів, що починаючи з вірша 11, в решті розділу 76 записано одкровення Господа про “таємниці Його царства”, які “перевершують усе розуміння” (вірш 114). Одкровення відкриває нашому розумінню дива вічності, навчаючи нас про життя прийдешнє і повідомляючи нам те, що раніше не було відоме.

Учення і Завіти 76:19–24

Видіння Батька і Сина

Поясніть, що Учення і Завіти 76 містять серію видінь. Для того, щоб дати студентам огляд того, що Джозеф Сміт і Сідні Рігдон побачили у цих видіннях, покажіть розміщене внизу зображення або дайте його копію кожному студенту. Поясніть, що кожна частина схеми присвячена одному видінню.

Скажіть, що одним з видінь, відкритих Джозефу Сміту і Сіднею Рігдону того дня, було видіння Батька і Його Сина, Ісуса Христа. Розмістіть або напишіть на дошці наступні запитання:

Які істини про Ісуса Христа ми пізнаємо з цього одкровення?

Про які з цих істин ви можете свідчити? Як ви знаєте, що вони істинні?

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 76:19–24 і подумати, як би вони відповіли на записані на дошці запитання. Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися своїми відповідями на ці запитання. Відповіді студентів можуть відрізнятись, але переконайтеся, що вони розуміють наступні принципи. **Ісус Христос є живою, прославленою істотою. Ісус Христос є Єдинопородженим від Батька. Ісус Христос є Творцем цього та інших світів. Жителі цього та інших світів є буквально синами і дочками Бога.**

Ви можете поділитися своїм свідченням про Спасителя.

Учення і Завіти 76:25–113

План спасіння

Поясніть, що вірші 25–113 розділу 76 навчають чудовим істинам про план спасіння. Запросіть студентів вибрати одну групу цих віршів, як вони написані на схемі, і швиденько їх прочитати. Поділіть студентів на пари і попросіть їх обговорити, про що вони дізналися або що знайшли надихаючого у прочитаних віршах. Обговоріть класом наступне запитання:

- Які основоположні вчення про життя і смерть допомагають нам зрозуміти Учення і Завіти 76? (Студенти можуть використовувати різні слова, але переконайтеся, що вони розуміють, що з **Учення і Завітів 76 ми отримуємо основоположне розуміння життя після смерті і того, що нам слід робити, щоб жити знову в присутності Небесного Батька й Ісуса Христа**).

Поясніть, що одним із найважливіших видінь, даних Джозефу Сміту і Сідні Рігдону, було видіння цілестіального царства. Попросіть студентів прочитати Учення і Завіти 76:50–53, щоб знайти перелік вимог для входження у цілестіальне царство. Ви можете запропонувати студентам відмітити чи пронумерувати ці вимоги в їхніх примірниках Писань. Після того, як один зі студентів поділиться тим, що він чи вона знайшли, поставте запитання, подібні до наступних:

- Що, на вашу думку, означає сприйняти “свідчення Ісуса”? (Мати віру у викупну місію Спасителя і жити за Його заповідями).
- Що означає “долати вірою”? (Долати спокуси і гріхи, застосовуючи віру в Ісуса Христа і вірно терплячи до кінця).
- Що означає бути запечатаними “Святим Духом обіцяння”? (Святий Дух, Який також є Святим Духом обіцяння, свідчить Батьку, що ми правильно отримали спасительні обряди Його евангелії і що ми вірно дотримувалися укладених нами завітів).

Підсумуйте Учення і Завіти 76:54–70, пояснивши, що в цих віршах записані багато благословень, які отримають піднесені жителі цілестіального царства. Дайте студентам трохи часу на те, щоб прочитати ці вірші і пошукати обіцяні благословення чи умови, які мають для них особливе значення.

- Що з обіцяного вірним має для вас особливе значення? Чому?
- Як вірш 69 допомагає нам зрозуміти роль Спасителя у житті спадкоємців цілестіального царства? (Кожен з нас, незалежно від того, наскільки сильно ми стараємося, не зможе зробити усе необхідне для усадкування цілестіального царства. Лише через викупну жертву Спасителя ми можемо бути очищені від наших гріхів і стати досконалими).
- Як може знання істин про план спасіння, записане в Учення і Завіти 76, допомогти нам робити кращий вибір у житті?

Покажіть наступну цитату президента Бойда К. Пекера і попросіть студента вголос її прочитати:

“Якщо ми не маємо знання про план євангелії, гріх здається нам природним, невинним і навіть виправданим. Немає кращого захисту для нас від супротивника, ніж знати істину—знати план!” (*Our Father’s Plan* [1994], 27).

- Якими способами знання про істини, які містяться в Ученні і Завітах 76, дає нам захист від впливу Сатани?
- Як ваше знання про план нашого Небесного Батька захищало і благословляло вас?

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 76:114–117. Попросіть решту класу стежити за текстом і знайти обіцяння, дане тим, хто очищує себе. Попросіть студентів описати обіцяння, дане у цьому уривку.

Після того, як студенти дадуть відповіді, покажіть наступне висловлювання пророка Джозефа Сміта (1805–1844) стосовно видіння, записаного в Ученні і Завітах 76:

“Я міг би пояснити у сто разів більше, ніж будь-коли раніше про слави царств, показаних мені у видінні, якби мені це було дозволено і якби люди були готові отримати це” (в *History of the Church*, 5:402).

Для того, щоб допомогти студентам застосувати те, про що вони дізналися у класі, напишіть на дошці наступні незакінчені фрази:

Після вивчення Учення і Завіти 76:

Я знаю, що ...

Я хочу ...

Я буду ...

Запропонуйте студентам закінчити ці фрази на аркуші паперу. Заохочуйте їх подумати, чи зробить їх те, що вони вибирають, гідними успадкувати цілестяльне царство і бути гідними інших благословень, обіцяних в Ученні і Завіти 76. Поділіться вашим свідченням про істини, обговорені сьогодні у класі.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 76.
- Л. Том Перрі, “План спасіння”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2006, сс. 69–72.

УРОК 14

Кертлендський храм і ключі священства

Вступ

Після майже трьох років боротьби і фінансових жертв Кертлендський храм був освячений 27 березня 1836 року. Освячення супроводжувалося дивовижними подіями, а через тиждень небесні посланці відновили

ключі священства Джозефу Сміту й Оліверу Каудері. Ці ключі є відмінною рисою Церкви і благословили мільйони людей, які зібралися в Церкву.

Ознайомлення з матеріалом

- Джеффри Р. Холланд, “Наша найбільш відмінна риса”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2005, сс. 43–45.
- Девід А. Беднар, “З честю зберігати ім’я і положення”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2009, сс. 97–100.
- “Славетні дні в Кертленді, 1834–1836 рр.”, розділ 13 в *Історія Церкви у Повноту часів. Посібник для студента*, 2-ге видання (Посібник ЦСО, 2003), сс. 153–168.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 109:1–28

Святі жертвують для побудови Кертлендського храму

Покажіть студентам зображення Кертлендський храм (див. *Альбом “Євангелія в мистецтві”* [2009], с. 117; див. також LDS.org). Поясніть, що святі працювали і жертвували майже протягом трьох років для побудови Кертлендського храму. У цьому вони були свідками виконання обіцяння Господа, що якщо вони виконуватимуть Його заповіді, вони будуть “мати силу побудувати його” (УЗ 95:11). Близько 1000 людей відвідали освячення храму, яке проводилося 27 березня 1836 року. Молитва освячення, отримана Джозефом Світом в одкровенні, записана в Учення і Завіти 109.

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 109:1–5. Заохочуйте учнів класу слідкувати за текстом, особливо відмічаючи фрази, які описують жертви святих для побудови храму. Потім поставте такі запитання:

- Які фрази використав Джозеф Сміт для описання жертв святих?

Щоб допомогти студентам краще зрозуміти, які жертви зробили святі, попросіть студента прочитати вголос наступний підсумок:

Між червнем 1833 і березнем 1836 рр. чоловіки і жінки працювали пліч-о-пліч над будівництвом і завершенням побудови дому Господа. Одні клали камінь, інші перевозили каміння, хтось праяв пряжу і плів одяг для працівників, хтось виготовляв завіси для дому

Господа. Вони робили це все, "щоб Син Людський міг мати місце, де явити Себе Своему народові" (УЗ 109:5). Деякі святі останніх днів, такі як Джон Теннер, віддали значну частку свого статку на побудову храму. Загалом, побудова храму обійшлася майже в 40000 доларів США---величезну суму на той час. Попри вартість і жертви, святі, працюючи, вірно виконували цю заповідь Господа (див. УЗ 95:11). Побудова Кертлендського храму була працею, сповненою любові, а також уроком послуху, жертви та віри.

- Які жертви вимагаються від нас сьогодні, щоб ми могли насолоджуватися благословеннями храму?
- Які благословення приходять у наше життя, коли ми жертвуємо заради виконання роботи Господа?

Для того, щоб відповісти на це запитання, покажіть наступний вислів сестри Керол Б. Томас, з генерального президентства Товариства молодих жінок. Попросіть одного зі студентів вголос його прочитати:

© Busath.com

"Жертвування---це дивовижний принцип. Якщо ми охоче віддаємо наш час і таланти і все, що маємо, воно стає однією з найвірніших форм поклоніння. Воно може розвинути в нас глибоке почуття любові до кожної людини та до нашого Спасителя, Ісуса Христа. Завдяки жертвуванню наші серця можуть змінитися; ми живемо ближче до Духа й маємо меншу потребу в матеріальних речах" ("Жертва---вклад на вічність", *Ліягона*, лип. 2001, с. 77).

Попросіть студентів подумки прочитати Учення і Завіти 109:12–13 і 20–21, та пошукати, як священна природа храму використовується в цій молитві. Попросіть студентів поділитися тим, що в цих віршах вразило їх найбільше.

Скажіть студентам, що у молитві освячення Джозеф Сміт просив Господа про конкретні благословення. Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 109:12–15, 22–28. Заохочуйте учнів класу слідкувати за текстом і шукати благословення, які можуть прийти до тих, хто гідно служить в храмі. Ви можете порадити студентам позначити важливі слова і фрази, які справили на них враження. Потім обговоріть наступні запитання:

- Які, з цих названих вами благословень, мають для вас найбільше значення? Чому?
- Які вчення чи принципи ми можемо засвоїти з цих віршів?
(Переконайтеся, що студенти визначили наступний принцип: **Коли ми з вірою поклоняємося в храмі, ми можемо отримати більший захист і силу проти нечестивості світу**).

Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Девіда А. Беднара, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть студента вголос його прочитати:

“Будь ласка, обміркуйте [Учення і Завіти 109:24–28] у світлі теперішніх протистоянь ворога і того, що ми говорили про наше бажання узяти на себе ім'я Ісуса Христа та благословення захисту, обіцяного тим, хто з честю зберігає ім'я і положення у святому храмі. Важливо те, що ці благословення завіту призначені всім поколінням та на всю вічність. Я запрошую вас неодноразово вивчати та з молитвою обмірковувати значення цих Писань у вашому житті та для вашої сім'ї.

Нам не треба дивуватися спробам Сатани розладнати або знеславити храмову роботу та поклоніння. Диявол зневажає чистоту та силу Господнього дому. Захист, доступний кожному з нас, завдяки храмовим обрядам та завітам, постає великою перешкодою для злих намірів Люцифера” (“З честю зберігати ім'я і положення”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2009, сс. 97–100).

- Як ви відчували зростання духовної сили в результаті храмового поклоніння?

Запросіть студентів подумати, що вони можуть зробити, щоб отримати більше благословень, обіцяних тим, хто з вірою поклоняється в храмі. Нагадайте студентам, що якщо вони обдумують Писання і слова пророків, їхні серця і розум будуть більш відкриті для натхнення від Господа.

Учення і Завіти 110

Ісус Христос, Мойсей, Ілля та Еліяс з'явилися у Кертлендському храмі

Поясніть, що Бог винагородив жертву святих у побудові Кертлендського храму виливом духовних проявів у дні освячення. Якщо дозволить час, коротко обговоріть кілька розповідей з розділу 13 (“Славетні дні в Кертленді, 1834–1836 рр.”) з *Історія Церкви у Повноту часів. Посібник для студента*, 2-ге видання (Посібник ЦСО, 2003), особливо підрозділ, який називається “Повторення П'ятдесятниці”, сс. 175–178). Скажіть студентам, що, можливо, найвизначніша з тих подій відбулася 3 квітня 1836 року, через тиждень після освячення храму.

Попросіть студента прочитати вголос вступ до розділу 110 Учення і Завітів, і попросіть решту класу слідкувати за текстом. Потім поставте наступне запитання:

- Кому було дане це видіння? Що робили Джозеф Сміт і Олівер Каудері перед тим, як з'явилася це видіння?

Поясніть студентам, що перші десять віршів Учення і Завітів 110 складаються із прославленого видіння, даного Джозефу Сміту й Оліверу Каудері, коли їм явився Спаситель, щоб оголосити Своє прийняття Кертлендського храму. Попросіть студентів подумки прочитати ці вірші, шукаючи важливі істини про Спасителя і про храм. Виділивши студентам достатньо часу подумати, спитайте:

- Що у цих віршах справило на вас враження? Чому?
- Згідно з віршем 6, Спаситель сказав: “нехай радіють серця всього Мого народу”. Чому, на вашу думку, у святих була причина радити у той час?

Поясніть, що після того, як видіння Спасителя закінчилося, відбулася серія видінь. У цих видіннях Мойсей, Еліяс та Ілля по одному явилися Джозефу Сміту й Оліверу Каудері.

Напишіть на дошці наступне:

Мойсей: Учення і Завіти 110:11

Еліяс: Учення і Завіти 110:12

Ілля: Учення і Завіти 110:13–15

Розділіть клас на три групи. Призначте кожній групі одне із написаних на дошці імен. Попросіть студентів опрацювати відповідний уривок з Писань, щоб дізнатися більше про конкретні ключі священства, які було відновлено. Виділивши на це достатньо часу, запропонуйте студентам поділитися знайденим.

Наступні пояснення можуть допомогти студентам глибше зрозуміти те, що вони прочитали. Попросіть студента прочитати вголос кожен цитату після того, як ви обговорите відповідний уривок з Писань:

Мойсей: Ключі збирання Ізраїля дають владу керувати проповіданням євангелії чотирьом сторонам світу. "Доречно, що Мойсей, який першим вів Божих дітей до їхньої землі успадкування, передав ключі збирання Ізраїля відновленій Церкві", (Рассел М. Нельсон, "Збирання розсіяного Ізраїля", *Ensign* або *Лягона*, лист. 2006, с. 82, виноска 28).

Еліяс: "Чоловік по імені Еліяс явно проживав на землі у дні Авраама, і він передав розподіл євангелії Авраама Джозефу Сміту й Оліверу Каудері у Кертлендському храмі (шт. Огайо) 3 квітня, 1836 року" (Біблійний словник в англійській версії Біблії СОД, "Elias"). "Еліяс [повернув] "євангелію Авраама", великий завіт Авраама, за яким вірні отримують обіцяння вічного зростання, обіцяння того, що через цілестіальний шлюб їхнє вічне потомство буде таким же чисельним як пісок морський або як зірки на небі за кількістю" (Брюс Р. Мак-Конкі, "The Keys of the Kingdom", *Ensign*, May 1983, 22).

Ілля: "Ця сила запечаткування, яка була покладена на Іллю---це сила, яка поєднує чоловіків з дружинами і дітей з батьками на час і на вічність. Ця поєднуюча сила існує у кожному обряді євангелії. ... Саме цією силою усі обряди, які стосуються спасіння, пов'язані або запечатані, і це була місія Ілли---прийти і відновити їх" (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [1957], 5).

Прочитайте вголос Учення і Завіти 110:16 і заохочуйте студентів слідкувати за текстом. Попросіть студентів визначити, що було доручено Джозефу Сміту й Оліверу Каудері на той час ("ключі цього розподілу"). Потім поставте наступне запитання:

- Згідно з віршем 16, що ми можемо знати завдяки відновленню цих ключів? (Наближається Друге пришествя).

- Враховуючи сказане у вірші 16, чому ключі, відновлені Мойсеєм, Еліясом та Іллею, треба було відновити до того, як прийде “великий і жахливий день Господа”?
- Які благословення ви отримали завдяки відновленню цих ключів священства? (Після того, як студенти дадуть свої відповіді, підсумуйте важливість відновлення цих ключів, назвавши цей принцип: **Ключі місіонерської роботи, вічних сімей і храмової роботи допомагають нам підготувати себе і світ до Другого пришествя Ісуса Христа**).

Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Джеффри Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів і попросіть студента вголос його прочитати:

“Наявність священства Бога з його ключами, обрядами, божественним походженням та здатністю зв’язувати на небі те, що зв’язано на землі, є обов’язковою для істинної Церкви Бога, а також *унікальною* ... і без нього не було би Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (“Наша найбільш відмінна риса”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2005, с. 43).

Поділіться тим, яким благословенним було ваше життя до цього часу завдяки відновленню ключів священства. Свідчіть, що ключі священства є відмінною рисою Церкви. Вони відрізняють Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів від будь-якої іншої церкви на землі.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 109:1–28; 110:1–16.
- Девід А. Беднар, “З честю зберігати ім’я і положення”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2009, сс. 97–100.

Сила під час протистояння

Вступ

Протягом 1837–1838 років, дух критиканства, суперечок і відступництва розповсюдився серед деяких провідників і членів Церкви у Кертленді, шт. Огайо, та в північній частині штату Міссурі. Проблеми поглибилися, оскільки деякі люди почали відкрито виступати проти пророка

Джозефа Сміта. Досвід перших святих навчає нас, що коли ми зустрічаємо протидію, ми можемо знайти духовну силу, якщо будемо праведно жити і підтримувати Господніх слуг.

Ознайомлення з матеріалом

- “Стережіться гірких плодів відступництва”, розділ 27 в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 317–329.
- Джеффри Р. Холланд, “Уроки, отримані завдяки подіям у в’язниці Ліберті” (Духовний вечір ЦСО, 7 вересня, 2008), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
- Ніл Л. Андерсен, “Випробування вашої віри”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012 р., сс. 39–42.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 112:10–15

Відступництво в Кертленді, шт. Огайо

Напишіть на дошці такі слова: *злий, ображений, заздрисний*. Попросіть студентів згадати часи, коли вони мали ці почуття.

Покажіть наступну розповідь і попросіть студента вголос її прочитати. Попросіть студентів визначити, яка ситуація викликала у Томаса Б. Марша почуття, записані на дошці.

Невдовзі після того, як Томас Б. Марш отримав покликання апостола у 1835 році, його було призначено президентом Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Навесні 1837 року президент Марш дізнався, що один з дванадцятьох апостолів, старійшина Парлі П. Пратт, запланував місію в Англію без вказівки президента Марша. Президент Марш, який був у шт. Міссурі, написав старійшині Пратту й іншим членам Кворуму дванадцятьох і запросив зустрітися з ним у Кертленді, шт. Огайо, 24 липня 1837 року, щоб досягти єдності в їх планах щодо місії. Проте за місяць до цієї зустрічі, двоє інших членів Кворуму дванадцятьох, старійшини Гебер С. Кімбол та Орсон Хайд, поїхали до Англії, отримавши місіонерські покликання від пророка Джозефа Сміта. Президент Марш був явно засмучений тим, що члени Кворуму дванадцятьох починали проповідувати євангелію в Англії, не узгодивши цього з ним.

- Що міг зробити президент Марш у цій ситуації, щоб уникнути почуттів, перелічених на дошці?

- Чому небезпечно дозволяти подібним почуттям керувати нашими думками й діями? (Скажіть студентам, що подібні почуття є образливими для Святого Духа і часто приводять до більш серйозного гріха).

Попросіть студентів продовжити, прочитавши наступне:

Президент Марш розповів про своє занепокоєння пророку Джозефу Сміту і хотів отримати від нього пораду. У відповідь Господь дав одкровення, записане в Учення і Завіті 112.

У липні 1837 року, коли Господь дав це одкровення, у Церкві панували розбрат, суперечки і відступництво. Гордіня і жадібність призвела деяких людей до відвертої критики пророка Джозефа Сміта і сумнівів у його повноваженнях. Деякі члени Церкви, серед яких були деякі члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навіть намагалися змістити Джозефа Сміта як Президента Церкви.

- Які почуття призвели деяких членів Церкви до відмови від своїх свідчень про істину і до відкритої протидії пророку Джозефу Сміту?

Попросіть студентів прочитати Учення і Завіті 112:10–12, 15 і пошукати, яку пораду дав Господь президенту Маршу та іншим членам Кворуму дванадцятьох, яка може допомогти членам Церкви не критикувати своїх провідників.

Попросіть студентів розповісти, що вони знайшли. Потім запитайте:

- Як може порада з цих віршів допомагати членам Церкви не критикувати провідників Церкви? (По мірі того, як студенти будуть ділитися своїми відповідями, допоможіть їм зрозуміти наступні принципи: **Якщо ми смиренні, Господь вестиме нас і дасть нам відповіді на наші молитви. Господь вимагає від нас, щоб ми підтримували тих провідників, які мають ключі головувати над Церквою.** Ви можете запропонувати студентам поєднати перехресними посиланнями вірш 15 та Учення і Завіті 84:35–38. Ви також можете сказати, що порада повчати членів Кворуму дванадцятьох була дана президенту Кворуму Дванадцятьох Апостолів і не стосується окремих членів Церкви).

Надайте кожному студенту копію роздаткового матеріалу, розміщеного в кінці цього уроку. Ви можете поділити клас на невеликі групи і доручити кожній групі прочитати разом розділ, який називається “Відступництво у Кертленді: необхідність з вірою йти за провідниками Церкви”. Попросіть студентів обговорити в групах запитання, розміщені в кінці розділу.

Ви можете завершити цю частину уроку, показавши й обговоривши наступне твердження президента Гебера Ч. Кімбола (1801--1868) з Першого Президентства:

“Я дам вам ключову [ідею], яку брат Джозеф Сміт викладав нам, бувало, в Наву. Він казав, що перший крок до відступництва робиться, коли втрачають довіру до провідників цієї Церкви та царства, і що коли ви розпізнаєте цей дух, ви можете знати, що той, хто має цей дух, знаходиться на шляху до відступництва” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 320).

Для того, щоб наголосити на важливості вірного слідування за пророком та іншими провідниками Церкви, прочитайте наступну розповідь з життя Бригама Янга (1801–1877), який на той час був членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

“Перебуваючи в Кертленді, президент Бригам Янг зустрів групу відступників, які планували змову проти пророка Джозефа Сміта в самих стінах храму. Він сказав: “Я встав, і з простотою та переконанням сказав їм, що Джозеф був пророком, і що я знав це, та що вони можуть на нього скаржитися і лихословити проти нього стільки, скільки забажають, але не зможуть зруйнувати його призначення бути пророком Бога, вони можуть лише зруйнувати власні повноваження, відрізати те, що пов’язує їх з пророком і Богом, і піти в пекло” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 79).

Учення і Завіти 121:1–10, 16–17; 122:1–9

Протидія в північній частині штату Міссурі

Ви можете залишити студентів у маленьких групах і попросити кожну групу прочитати другий розділ роздаткового матеріалу, який називається “Конфлікт у північній частині штату Міссурі: Учитися витерплювати протидію з розумінням”. Поясніть, що у цьому розділі описані деякі вчинки, які призвели святих до вигнання з північної частини штату Міссурі та ув’язнення Пророка у в’язниці Ліберті. Попросіть студентів обговорити в групах запитання, розміщені в кінці цього розділу.

Після того, як студенти виконають завдання з роздаткового матеріалу, поясніть, що розділи Учення і Завітів 121–123 містять уривки з листа, написаного Джозефом Смітом під кінець його перебування у в’язниці Ліберті.

Попросіть студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 121:1–6.

Попросіть студентів пошукати запитання, які пророк ставив Господу.

- Які ви знайшли запитання?

Попросіть одного зі студентів уголос прочитати Учення і Завіти 121:7–10, 16–17; 122:7–9. Попросіть клас слідувати за текстом і подумати про те, як відповіді Господа на благання Джозефа Сміта могли зміцнити Джозефа, щоб він міг витримати тривале протистояння з боку ворогів.

Попросіть студентів назвати, які вчення і принципи вони засвоїли з прочитаних ними віршів. (Відповіді можуть включати наступне: **Якщо ми з розумінням витримаємо протидію у смертному житті, Бог благословить нас зараз і у вічності. Ті, хто звинувачує слуг Господа, є**

слугами гріха. Нас може бути зміцнено у наших випробуваннях, якщо ми будемо покладатися на Спокуту Спасителя і пам'ятати Його приклад сповненого віри терпіння).

Покажіть наведені далі слова старійшини Ніла Л. Андерсена, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть одного зі студентів уголос їх прочитати:

“За визначенням, випробування—випробовують. Можливо будуть: біль, збентеження, безсонні ночі та мокрі від сліз подушки. Але наші випробування не повинні призводити до духовної смерті. Вони не повинні відводити нас від наших завітів або від домашніх для Бога. ...

Подібно до того, як під дією сильного вогню залізо перетворюється на сталь, коли ми залишаємося вірними під час важкого випробування *нашої* віри, ми духовно очищуємося і зміцнюємося” (“Випробування вашої віри”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012, сс. 41–42).

Попросіть студентів подумати, що вони зробили чи будуть робити, аби пам'ятати, що Бог може зміцнити їх, коли вони проходять випробування чи відчувають протистояння їхній вірі. Виділіть час на те, щоб студенти розповіли про випадки, коли поклалися на Бога у важкі часи, чи поділилися своїми думками про це.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 112:10–15; 121:1–10, 16–17; 122:1–9.
- Ніл Л. Андерсен, “Випробування вашої віри”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012 р., сс. 39–42.

Залишатися сильними під час протидії

Відступництво у Кертленді: необхідність з вірою йти за провідниками Церкви

У 1837 році святі у Кертленді, шт. Огайо, зустрілися з певними фінансовими проблемами. Для того, щоб допомогти святам стати більш незалежними фінансово, Джозеф Сміт з іншими провідниками Церкви відкрили компанію, схожу на банк і назвали її Кертлендське товариство безпеки. Через розповсюджену в ті часи економічну депресію, багато банків у Сполучених Штатах банкрутували. Кертлендське товариство безпеки також збанкрутувало восени 1837 року. Двісті інвесторів банку втратили майже все, а Джозеф Сміт зазнав найбільших збитків. Хоча Кертлендське товариство безпеки не було спонсороване Церквою, деякі святі вважали, що це банк Церкви чи банк пророка, і звинувачували Джозефа Сміта у своїх фінансових проблемах. Дехто навіть почав називати його занепалим пророком. Але попри збанкрутування банку багато з тих, хто втратили кошти, залишалися у вірі і були вірними пророку.

Дух відступництва і критиканства почав охоплювати багатьох святих. На червень 1838 року приблизно 200 чи 300 відступників відійшли від Церкви, серед них чотири апостоли, три свідки Книги Мормона і член Першого Президентства. Але більшість святих реагували на цей період випробувань з вірою, як це робив Бригам Янг. Їх зміцнював Господь і вони залишалися вірними своїм свідченням. Кілька людей, які залишили Церкву протягом цього періоду відступництва,

пізніше повернулися і попросилися знову приєднатися до Церкви Господа. Серед них були Олівер Каудері, Мартін Харріс, Люк Джонсон та Фредерік Г. Уільямс.

Під час цієї боротьби в Кертленді, кілька відступників прагнули вбити Джозефа Сміта. Попереджені Духом, він та Сідні Рігдон вночі на 12 січня 1838 року поїхали звідти. Їхні вороги багато днів переслідували їх, але Господь їх захищав. Вони прибули зі своїми сім'ями до Фар-Уесту, шт. Міссурі, 14 березня 1838 року.

Обговоріть групою наступні запитання:

- Які принципи ми можемо засвоїти з цих подій стосовно того, як реагувати на протидію у нашому житті? Що ми можемо дізнатися з цих подій стосовно того, як реагувати на опозицію проти Церкви?
- Що ми можемо робити, щоб залишатися вірними провідникам Церкви, хоча ми можемо чути, як інші люди їх критикують?
- Як ви були благословенні тим, що йшли за пророком?

Конфлікт у північній частині штату Міссурі: Учити́ся витерплювати протидію з розумінням

У 1837 та 1838 роках деякі ображені члени Церкви і ті, кого з неї виключили, і які жили серед святих у Фар-Уесті, почали судитися проти Церкви та її провідників і докучати їй. У червні 1838 року Сідні Рігдон гаряче виступив з промовою, яка пізніше стала називатися "Проповідь про сіль". Він згадавав Матвія 5:13 і сказав, що якщо сіль втратить свою силу, вона ні на що не годиться, і її можна лише викинути, маючи на увазі, що ті, хто пішов з Церкви, мають бути вигнані з-посеред святих. Через два тижні, 4 липня, Сідні Рігдон виступив з промовою, в якій пообіцяв, що святі будуть захищатися, навіть якщо почнеться "війна на знищення". Хоча обидва ці виступи, здавалося, суперечили настанові Господа "пропонувати мир" (див. УЗ 105:38), обидві проповіді були опубліковані і викликали велике занепокоєння серед тих, хто не був святими останніх днів.

У ці часи навернений на імення Семпсон Евард давав священні клятви тим, хто приєднувався до сформованої ним банди мародерів, яка називалася Даніти. Евард наставляв їх грабувати й обкрадати жителів Міссурі, кажучи, що це допоможе їм будувати царство Бога. Евард переконав своїх послідовників, що його інструкції приходили від Першого Президентства. Пізніше істина вийшла на поверхню і Еварда було виключено з Церкви. Вчинки Еварда дуже нашкодили репутації Церкви і призвели до того, що пророк потрапив до в'язниці Ліберті.

У жовтні 1838 року між деякими членами Церкви і міліцією штату Міссурі відбувся бій, який призвів до кількох смертей з кожної сторони. Перебільшені розповіді про бій дійшли до губернатора штату Міссурі, Лілбурна У. Боггса, який потім видав те, що стало відомим, як наказ про винищення: "До мормонів слід ставитися як до ворогів і їх *необхідно винищити* або вигнати зі штату, якщо необхідно, заради загальної користі" (процитовано в *History of the Church*, 3:175). Невдовзі місто Фар-Уест було оточене міліцією, яка за кількістю у п'ять разів перевищувала кількість мобілізованих святих. Джозеф Сміт і інші провідники Церкви перебували у в'язниці Ліберті, де вони залишалися всю зиму. Решту святих змусили поїхати зі штату.

Обговоріть у групі наступні запитання:

- Які принципи, засвоєні нами з цих подій, допоможуть нам краще перенести протидію?
- Чому для кожного з нас важливо наслідувати приклад Спасителя у часи кризи або протидії? Що сталося у північній частині штату Міссурі через те, що святі цього не робили?
- Коли ви бачили, як слова або вчинки якоїсь людини викликали у когось позитивне сприйняття Церкви?

УРОК 16

Викуплення померлих

Вступ

В рамках відновлення усього під час розподілу повноти часів, Господь через пророка Джозефа Сміта відновив учення про викуплення померлих. Це учення відновлювалося "рядок за рядком". Робота викуплення померлих є суттєво важливою для спасіння як живих так і

мертвих, й пророк Джозеф Сміт навчав про важливість виконання цієї роботи: "Найвеличнішим обов'язком, покладеним на нас Богом у цьому світі, є знаходити своїх померлих" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007]*, с. 481).

Ознайомлення з матеріалом

- Річард Г. Скотт, "Радість від викуплення померлих", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012, сс. 93–95.
- Д. Тодд Крістофферсон, "Викуплення померлих та свідчення про Ісуса", *Ensign*, січ. 2001, сс. 10–13.
- "Ставати спасителями на горі Сіон", 41 розділ в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007)*, сс. 475–484.
- Matthew S. McBride, "Letters on Baptism for the Dead: D&C 127, 128", *Revelations in Context* series, May 29, 2013; history.lds.org.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 137

Видіння цілестіального царства, дане Джозефу Сміту

Надайте студентам наступну історичну інформацію:

"У листопаді 1823 року, Алвін Сміт, найстарша дитина Люсі Мак Сміт і Джозефа Сміта ст., раптово захворів і лежав при смерті. Алвіну було 25 років, він був сильним й здібним молодим чоловіком, і його наполеглива праця значно сприяла фінансовій стабільності сім'ї. Його матір описувала його як "юнака винятково благочестивої вдачі", чий "шляхетність і щедрість" благословляли оточуючих "кожну годину його життя". ...

Знаючи, що помирає, Алвін скликав своїх братів і сестер й поговорив з кожним із них. Джозефу, якому було майже 18 років, і який ще не отримав золотих пластин, Алвін сказав: "Я хочу, щоб ти був гарним хлопцем і робив усе, що в твоїх силах, щоби отримати літописи. Будь вірним в отриманні вказівок і дотриманні кожної заповіді, переданої тобі. ..."

Коли Алвін помер, сім'я попросила пресвітеріанського священника в Пальмірі, шт. Нью-Йорк, священнослужити на його похороні. Оскільки Алвін не належав до громади того священника, у своїй проповіді він проголосив, що Алвін не може бути спасеним. Уільям Сміт, молодший брат Джозефа, згадував: "[Той священник] ... проголосив з великою переконаністю, що [Алвін] пішов до пекла, оскільки Алвін не належав до церкви, але він був хорошим хлопцем, і моєму батькові не сподобалося це" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007]*, сс. 407, 409).

- Оскільки вчення про викуплення померлих не було відновлене на момент смерті Алвіна, які занепокоєння могли бути у сім'ї Смітів стосовно спасіння Алвіна?

Скажіть студентам, що цей урок допоможе їм зрозуміти, що Господь відкривав учення про викуплення померлих поступово, рядок за рядком. Попросіть студентів мовчки прочитати передмову до Учення і Завіти 137. Поясніть, що це одкровення було дане лише за кілька місяців до освячення Кертлендського храму. (Ви можете сказати, що в передмову до розділу 137 Учення і Завітів, в редакції 2013 року, були внесені певні зміни).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 137:1–6, а клас нехай слідує за текстом. Обговоріть наступне:

- Кого побачив Джозеф Сміт в цілестіальному царстві? (Студентам може бути цікаво дізнатися, що батько і матір Джозефа Сміта були живі на момент отримання цього видіння; в дійсності, батько Джозефа був з ним у кімнаті, коли прийшло це одкровення).
- Згідно з віршем 6, чому Джозеф Сміт здивувався, побачивши свого брата Алвіна в цілестіальному царстві? (Ви можете нагадати студентам, що це видіння було отримане за кілька років до того, як Джозеф Сміт дізнався про вчення стосовно викуплення померлих).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 137:7–9.

Попросіть клас прослідкувати за текстом і пошукати вчення, яке допомогло свягим останніх днів краще зрозуміти план Бога щодо спасіння Його дітей.

- Що передбачав план Бога для таких людей, як Алвін Сміт, які померли без можливості прийняти євангелію Ісуса Христа чи виконати обряд хрищення? (Поки студенти будуть обговорювати свої ідеї, назвіть наступне вчення: **Усі люди, які помирають без знання євангелії і які б прийняли це знання, якби його почули, успадкують цілестіальне царство**).
- Чого це вчення навчає вас про характер Небесного Батька і Його любов до Своїх дітей?
- Коли вас утішало це вчення? Коли ви бачили, як інші, можливо ті, кого ви навчали в якості місіонера, отримали втіху від свого розуміння цього вчення?

Учення і Завіти 124:30–34; 127:5–8; 128:1–18; 138:28–37

Вікарні обряди за померлих

Пророк Джозеф Сміт вперше розповів про обряд хрищення за померлих на похоронах Сеймура Брансона, 15 серпня 1840 року, незабаром після заснування поселення святих в Наву, шт. Іллінойс. Члени Церкви були здивовані і захоплені, коли дізналися про це вчення, надане через одкровення. Протягом кількох місяців після цього оголошення святі виконували хрищення за своїх померлих родичів у річці Міссісіпі, яка протікала неподалік (див. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 409; *Історія Церкви у Повноту часів, Посібник для студента*, 2-ге видання, [Посібник ЦСО, 2003], с. 267).

- Як ця проповідь сприяла зростанню розуміння плану Небесного Батька щодо спасіння Його дітей? (Поки студенти відповідатимуть, напишіть на дошці наступну істину: **Спасительний обряд хрищення можна виконати за тих, хто не прийняв євангелію під час смертного життя**).
- Якою, на вашу думку, була б ваша реакція, якби ви почули перший у цьому розподілі виступ пророка Джозефа Сміта стосовно вчення про хрищення за померлих?

Поясніть, що на жовтневій генеральній конференції Церкви 1841 року, в Наву, шт. Іллінойс, пророк Джозеф Сміт оголосив, що Господь бажає, щоб святі припинили виконувати хрищення за померлих, поки ці хрищення не можна буде виконувати в Його домі (див. УЗ 124:29–34). 8 листопада 1841 року Бригам Янг, на той час президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, освятив христильну купіль у підвалі недобудованого храму в Наву, і члени Церкви почали виконувати вікарні хрищення за померлих.

Попросіть студентів прочитати передмову до Учення і Завіти 127, в якій пояснюється, що розділ 127---це лист від пророка Джозефа Сміта до святих, в якому він навчає вести записи про виконані хрищення за померлих. Поясніть, що десь через тиждень Джозеф написав іншого листа на тему хрищення за померлих, який знаходиться в Учення і Завіти 128.

Напишіть на дошці наведені далі посилання на Писання. (Не пишіть на дошці пояснення з дужок, оскільки воно призначено лише для вас, як учителя).

Учення і Завіти 127:5–7; 128:8 (Коли обряд виконано владою священства і зроблено відповідний запис, обряд є таким, що зв'язує на небі і на небесах).

Учення і Завіти 128:6–7 (Запис вікарних обрядів буде міститися в книгах, які будуть відкриті, щоб судити мертвих).

Учення і Завіти 128:15, 17–18 (Спасіння наших померлих предків є суттєво важливим для нашого спасіння).

Призначте студентів прочитати кожен уривок з написаних на дошці. Попросіть їх пошукати вчення, які допомогли нам зрозуміти план Бога стосовно викуплення померлих. Запросіть студентів підсумувати вчення про викуплення померлих, вказане у кожному уривку з Писань. Попросіть кількох студентів написати вчення на дошці біля цих уривків. Скажіть, що одкровення, записані в Ученні і Завітах 127 та 128, ілюструють звичайний зразок, використаний у Відновленні євангелії—Господь відкриває істини рядком за рядком замість того, щоб відкривати їх усі одночасно.

Поясніть студентам, що через багато років після того, як були отримані ці одкровення, Господь надав подальше пояснення Свого плану щодо викуплення померлих. У 1918 році Президент Джозеф Ф. Сміт отримав видіння про викуплення померлих. Це видіння прийшло тоді, коли він оплакував втрату

свого сина, Гайрума М. Сміта, який помер раніше того року, коли служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Попросіть студентів прочитати Учення і Завіти 138:28–37 і пошукати істини, відкриті Президенту Джозефу Сміту стосовно викуплення померлих.

- Яким істинам стосовно викуплення померлих навчають ці вірші? (Коли студенти ділитимуться знайденими істинами, переконайтеся, що вони розуміють цю істину: **Під проводом Ісуса Христа праведні посланці навчають євангелії тих, хто знаходиться в духовній в'язниці**).
- Як ці додаткові істини допомагають нам зрозуміти, яким чином ті, хто помер без отримання обрядів євангелії, наприклад Алвін Сміт, можуть отримати спадок у цілестіальному царстві?

Прочитайте вголос наступні слова старійшини Девіда А. Беднара, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Як члени відновленої Церкви Христа, за завітом ми маємо обов’язок знаходити своїх предків і виконувати для них спасительні обряди євангелії, “щоб вони не без нас досконалість одержали” (Євреям 11:40; див. також *Учення: Джозеф Сміт*, с. 481). І “нас без наших мертвих не можна зробити досконалими” (УЗ 128:15) (“І серця дітей повернуться”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2011, с. 25).

- Чому робота викуплення померлих має бути пріоритетом у нашому житті?
- Як надання спасительних обрядів нашим померлим родичам допомагає їм і нам ставати досконалими?

Прочитайте вголос наступне висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Храмова і сімейно-історична робота має силу однаковою мірою благословляти і тих, хто пішов за завісу, і тих, хто ще живий. Вона облагороджує всіх залучених до неї. Вони в буквальному розумінні допомагають своїм сім’ям сягнути піднесення” (“Покоління поєднані любов’ю”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2010, с. 93–94).

- Як учення про викуплення померлих свідчить про безкінечний вплив Спокути Ісуса Христа?

Прочитайте вголос наведені далі слова старійшини Річарда Г. Скотта, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Господь відкрив пророку Джозефу Сміту величну доктрину про святий обряд хрищення. Це світло пролилось тоді, коли інші християнські церкви навчали, що смерть безповоротно і навічно визначає долю душі. Вони навчали того, що охрищені були нагороджені нескінченною радістю, тоді як усі інші зазнавали вічного страждання, без надії на викуплення. ...

Ця славетна доктрина є ще одним свідченням всеохоплюючої природи Спокути Ісуса Христа. Він зробив спасіння доступним для кожної душі, яка кається. Його Спокута перемогла смерть, і Він дозволяє гідним померлим отримати всі обряди спасіння. Ці обряди будуть зроблені для них іншими людьми” (“Радість від викуплення померлих”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012, с. 93).

- Який досвід навчив вас про те, наскільки важливо брати участь в роботі з викуплення померлих?
- Як ваше свідчення зросло завдяки вашій участі в роботі викуплення померлих? (Попросіть кількох студентів поділитися своїми свідченнями).

Заохочуйте студентів поміркувати, як вони можуть брати участь у величній роботі викуплення померлих, через сімейно-історичний пошук чи завдяки служінню в якості повірених у виконанні храмових обрядів. Поділіться своїм свідченням, що через роботу, виконану в сучасних храмах, усі діти Небесного Батька можуть отримати усі необхідні для спасіння обряди.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 124:30–41; 127:1–9; 128:1–18; 137:1–10; 138:28–37.
- Річард Г. Скотт, “Радість від викуплення померлих”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2012, сс. 93–95.

УРОК 17

Учення євангелії в Наву

Вступ

Кілька перших років, проведених святыми в Наву, пройшли в мирі і процвітанні. У цей час Джозеф Сміт отримував одкровення і потім навчав певним доктринам, унікальним для Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, і пояснював їх. Ці доктрини стосувалися мети

храмів, нашого божественного потенціалу ставати подібними до Небесного Батька, а також деяких учень, викладених в Уложеннях віри. Цей урок допоможе студентам зрозуміти велич пророка Джозефа Сміта, а також наш божественний потенціал.

Ознайомлення з матеріалом

- “Бог, Вічний Батько”, розділ 2 в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 39–46.
- “Поглиблення віровчення в Наву”, розділ 20 в *Історія Церкви у Повноту часів, Посібник для студента, 2-ге видання*, (Посібник ЦСО, 2003), сс. 267–278.
- “Becoming Like God” (Ставати подібними до Бога), Gospel Topics, lds.org/topics.

Рекомендації для навчання

Уложення віри

Важливі твердження стосовно євангельських доктрин

Поясніть, що в Наву, шт. Іллінойс, Джозеф Сміт написав листа Джону Вентворту, редактору газети *Chicago Democrat*, який попросив інформацію про мормонів. У листі пророк виклав історію святих останніх днів разом з коротким переліком доктринальних вірувань, які пізніше стали відомими як Уложення віри. (Увесь лист відтворено в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], сс. 444–451).

Покажіть наведені далі слова старійшини Л. Тома Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть одного зі студентів уголос їх прочитати:

“[Уложення віри] належать до найважливіших формулювань вчень Церкви і, безсумнівно, є найбільш стислими. Якщо ви ними скористаєтеся як дороговказом, який спрямує вас у вивченні євангелії Ісуса Христа, то зрозумієте, що підготовлені проголосувати своє свідчення про відновлену істину всьому світові. Ви зможете проголосити просто, чітко і глибоко основоположні вірування, які ви цінуєте як член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (“Учення і принципи, що містяться в Уложеннях віри”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2013, с. 48).

- Як би ви підсумували те, чого навчав старійшина Перрі? (Коли студенти ділитимуться своїми підсумками, допоможіть їм зрозуміти наступну істину:

Якщо ми засвоїмо учення, викладені в Уложеннях віри, ми будемо більш готові проголошувати наші вірування іншим).

- Коли ви скористалися Уложеннями віри, щоб допомогти іншим розуміти євангелію?

Попросіть учнів класу відкрити Уложення віри і мовчки їх прочитати. Давши студентам достатньо часу подумати, обговоріть наступні запитання:

- Яке уложення віри є для вас особливо цінним і чому?
- Як учення з Уложень віри скеровують вас і зміцнюють ваше свідчення, що Джозеф Сміт був пророком Бога?

Учення і Завіти 124:25–28, 37–42

Відновлення храмових обрядів

Поясніть, що після того, як святі осіли в Наву, шт. Іллінойс, пророк Джозеф Сміт отримав заповідь побудувати храм. Так само як і з храмом, побудованим у Кертленді, шт. Огайо, це завдання вимагало великих жертв від святих останніх днів.

Запросіть кількох студентів по черзі вголос прочитати Учення і Завіти 124:25–28, 37–42. Попросіть клас слідувати, шукаючи Господні настанови про борги Церкви. Перед тим, як проаналізувати ці вірші, поясніть, що вони стосуються скинії, побудованої Мойсеєм та його народом. Народ Мойсея не виконував хришень за померлих. Ніяка робота за померлих не виконувалася до тих пір, доки Спаситель не започаткував цю роботу у духовному світі після Своєї смерті. Потім запитайте студентів:

- Згідно з ученнями Господа у цих віршах, чому святим у Наву був потрібен храм? (Коли студенти відповідатимуть, наголосіть на цьому вченні: **Певні спасительні обряди є прийнятними для Господа лише за умови, що їх виконують в храмах).**

Поясніть студентам, що Кертлендський храм “був побудований *головним чином* для відновлення ключів повноважень” (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:242). У храмі в Наву ці ключі священства використовувалися для виконання спасительних обрядів за живих і вікарних обрядів за померлих. Протягом двох останніх років свого життя Джозеф Сміт надав храмовий ендаумент невеликій групі вірних членів Церкви. Він також запровадив обряд запечаткування чоловіка і дружини на вічність.

- Які храмові обряди згадуються в Учення і Завіти 124:39?

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос наступне висловлювання. Попросіть учнів класу прислухатися, чому храмові обряди важливі у плані Небесного Батька:

“У відповідь на Господній наказ [побудувати храм у Наву] пророк і святі почали якнайшвидше будувати дім Господові. Але пророк усвідомлював, що побудова займе

кілька років, і він знав, що святі потребували усіх благословень храму. Отже, 4 травня 1842 р., хоча храм і не було повністю добудовано, Джозеф Сміт виконав ендаумент для нечисленної групи вірних братів.

Ця група зібралась у великій верхній кімнаті крамниці пророка, побудованій з червоної цегли. ...

У щоденнику пророка записано: "Я провів день у верхній частині крамниці ... разом з генералом Джеймсом Адамсом із Спрінгфілду, патріархом Гайрумом Смітом, єпископами Ньюелом К. Уїтні і Джорджем Міллером, а також з президентом Бригамом Янгом і старійшинами Гебером Ч. Кімболом і Уїллардом Річардсом, навчаючи їх принципам і порядку священства, виконуючи омовіння, помазання, ендаументи і дарування ключів, що належать Аароновому священству, і далі, до найвищого порядку Мелхиседеківського священства, встановлюючи порядок, що належить Старому Дням, а також усі ті плани й принципи, завдяки яким кожен має змогу отримати повноту тих благословень, які підготовлено для Церкви Першонародженого, і прийти та перебувати в присутності Елогима у вічних світах" (Учення: Джозеф Сміт, сс. 419–420).

Запитайте студентів:

- Чому було необхідно відновити храмові обряди?

Після відповіді студентів ви можете прочитати наступне висловлювання старійшини Роберта Д. Хейлза з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

"Головна мета храмів—надати обряди, необхідні для нашого піднесення в цілестяльне царство. Храмові обряди спрямовують нас до Спасителя і дають благословення, які ми отримуємо завдяки Спокуті Ісуса Христа" ("Благословення храму", *Ліягона*, жовт. 2009, с. 48).

- Як ваше життя було благословенне завдяки відновленню храмових обрядів?

Попросіть студентів обміркувати протягом наступного тижня, як вони можуть зробити поклоніння у домі Господа більшим пріоритетом у їхньому житті.

Псалми 82:6; Матвій 5:48; Іван 10:32–34; Римлянам 8:16–17; 2 Петра 1:3–4; 1 Івана 3:2–3; Учення і Завіти 93:11–20; 132:20

Наш божественний потенціал

Поясніть, що у Біблії записані слова давніх пророків, які писали про наш божественний потенціал. Напишіть на дошці наступні посилання на Писання і попросіть студентів прочитати кілька з них і пошукати, чого вони навчають про наш вічний потенціал: Псалми 82:6; Матвій 5:48; Іван 10:32–34; Римлянам 8:16–17; 2 Петра 1:3–4; 1 Івана 3:2–3. Ви можете заохочувати студентів робити перехресні посилання між цими уривками з Писань або пов'язувати їх, коли вони вивчатимуть ці уривки.

Після того, як пройде достатньо часу, запитайте:

- Чого ми можемо навчитися з цих уривків з Писань про наш потенціал? (Хоча студенти можуть використати різні слова, вони мають зрозуміти це вчення: **Як діти нашого Небесного Батька, ми маємо потенціал стати такими як Він**).
- Які фрази у цих віршах описують наш божественний потенціал?

Поясніть, що сучасні Писання теж навчають про наш божественний потенціал. Попросіть одного зі студентів уголос прочитати Учення і Завіти 93:11–13, 19–20 та Учення і Завіти 132:20. Допоможіть студентам зрозуміти таке вчення: **Як Спаситель ми можемо рости від благодаті до благодаті, доки не отримаємо від повноти Батька.**

Поясніть, що одна з найвизначніших промов пророка Джозефа Сміта була виголошена під час генеральної конференції Церкви у квітні 1844 року. Під час цієї промови пророк віддав шану брату Кінгу Фоллетту, який незадовго до цього помер. Ця проповідь стала відома, як Промова на похороні Кінга Фоллетта. Надайте всім студентам копію роздаткового матеріалу “Уривки з Промови на похороні Кінга Фоллетта”. Попросіть їх прочитати ці уривки і підкреслити слова та фрази, які пояснюють, чому нам варто прагнути зрозуміти характер Бога.

Уривки з Промови на похорон Кінга Фоллетта

Пророк Джозеф Сміт (1805–1844) навчав:

“Якщо людина нічого не вчиться, окрім як їсти, пити і спати, і не розуміє жодних задумів Бога, то й тварина розуміє все теж саме. Вона їсть, п’є, спить і нічого не знає про Бога. І при цьому знає стільки ж, скільки ми, якщо ми не зможемо зрозуміти натхнення Всемогутнього Бога. Якщо люди не розуміють характер Бога, вони не розуміють себе. ...

Моя найперша мета---пізнати характер єдиного мудрого й істинного Бога, що Він за істота. ...

Сам Бог колись був таким, якими ми є зараз, і Він є піднесеною людиною, і сидить на престолі там, на небесах! Це є великою таємницею. Якби зараз було розірвано завісу і великий Бог, Який тримає цей світ на своїй орбіті і Який підтримує всі світи і все Своєю силою, зробив Себе видимим, я кажу вам, якби ви побачили Його сьогодні, ви б побачили Його у людській подобі, схожого на вас зовнішньо, на образ і в самій подобі людини. Бо Адам був створений у такий же спосіб, на образ і за подобою Бога, і отримав настанови від Нього і ходив з Ним, розмовляв і спілкувався з Ним, як одна людина розмовляє і спілкується з іншою” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], сс. 42–43*).

“Отже у цьому полягає вічне життя---пізнати єдиного мудрого і правдивого Бога, і ви самі повинні навчитися бути богами, царями і священниками Богові, ... просуваючись від одного малого ступеня до іншого, від малої здатності до великої, від благодаті, до благодаті, від піднесення до піднесення, доки ви не отримаєте

воскресіння померлих і не зможете жити у вічному паланні, і посісти у славі, як і ті, хто отримав престол вічної сили і слави" (Учення: Джозеф Сміт, с. 222).

Допоможіть студентам проаналізувати ці вчення, запитавши їх:

- Чому для нас важливо пізнавати характер і природу Бога та наші стосунки з Ним, як з нашим Небесним Батьком?
- У чому полягає процес, завдяки якому ми стаємо подібними до Небесного Батька?

Щоб поглибити у студентів розуміння їх божественного потенціалу, покажіть наступний вислів Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008). Попросіть одного зі студентів прочитати його вголос:

"Увесь задум євангелії полягає в тому, щоб вести нас вперед і вгору до вищих досягнень, зрештою, навіть до божества. Ця велична можливість була сформульована Пророком Джозефом Смітом у його Промові на похороні Кінга Фоллетта [див. *History of the Church*, 6:302–17] і наголошена Президентом Лоренцо Сноу. Це така велична і незрівнянна концепція: *Яким Бог зараз є, такою людиною може стати!* [Див. Лоренцо Сноу, *The Teachings of Lorenzo Snow*, ed Clyde J. Williams (1984), 1].

Наші вороги критикували нас за те, що ми вірили в це. Наша відповідь така, що ця висока думка в жодному випадку не принижує Бога Вічного Батька. Він---Всемогутній. Він Творець і Правитель Всесвіту. Він найвеличніший з усіх і завжди таким буде. Але так само, як і будь-який земний батько бажає, щоб його сини і дочки були в усьому успішними в житті, так і я вірю, що наш Батько на Небесах бажає для своїх дітей, щоб вони могли наблизитися до Його стану і стояли поряд з ним, яскраво випромінюючи божу силу і мудрість" ("Don't Drop the Ball", *Ensign*, Nov. 1994, 48).

Для того, щоб підсумувати, поставте студентам такі запитання:

- Як можуть вплинути на наше життя ці важливі істини про Небесного Батька і наш божественний потенціал?
- Обдумуючи те, що ми сьогодні обговорили (Уложення віри, храмові обряди і наш божественний потенціал), як може розуміння цих істин допомогти вам цінувати пророка Джозефа Сміта? Як розуміння цих істин може допомогти вам зрозуміти характер Бога і ваші стосунки з Ним як вашим Батьком на Небесах? (Виділіть час на те, щоб студенти записали свої думки).

Попросіть студентів свідчити, або розповісти про деякі думки, які вони записали, якщо це не щось дуже особисте. Завершіть, поділившись вашим свідченням про вчення, які викладалися у цьому уроці, і про пророка Джозефа Сміта, як людину, що отримувала величні одкровення.

Матеріали для прочитання студентами

- Псалми 82:6; Матвій 5:48; Іван 10:32–34; Римлянам 8:16–17; 2 Петра 1:3–4; 1 Івана 3:2–3; Учення і Завіти 93:11–22; 124:25–28, 37–42; 132:20–24.
- “Бог, Вічний Батько”, розділ 2 в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 39–46.

УРОК 18

Товариство допомоги і Церква

Вступ

“Товариство допомоги готує жінок до отримання ними благословень вічного життя, допомагаючи їм збільшувати свою віру та особисту праведність, зміцнювати свої сім’ї та домівки і допомагати тим, хто в нужді” (“The Purpose of Relief Society”, lds.org/callings/relief-society/purposes).

Цей урок допоможе студентам краще зрозуміти заснування Товариства допомоги і його цілі. Студенти також побачать, що жінки мають великі можливості та обов’язки у побудові царства Бога, які є для них унікальними.

Ознайомлення з матеріалом

- Даллін Х. Оукс, “Ключі і повноваження священства”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 49–52.
- М. Рассел Баллард, “Чоловіки, жінки і сила священства”, *Ліягона*, вер. 2014, сс. 28–33.
- Джулі Б. Бек, “Бачення пророків стосовно Товариства допомоги: віра, сім’я, допомога”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2012, сс. 83–85.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 25

Господні настанови для Емми Сміт

Покажіть наступне висловлювання Президента Спенсера У. Кімбола (1895–1985), і попросіть студентів уголос його прочитати:

“Більша частина великого зростання Церкви в останні дні відбудеться завдяки багатьом добрим жінкам світу ... які великою кількістю приходять до Церкви. Це відбуватиметься такою мірою, що жінки Церкви випромінюватимуть праведність і виразність у своєму житті, і такою мірою, що жінки Церкви чітко відрізнятимуться—по-хорошому—від жінок світу” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В Кімбол* [2006], с. 239).

- Які думки викликає у вас це висловлювання?
- Чи знаєте ви жінок, які випромінюють щастя у праведному житті? Як вони позитивно вплинули на життя тих, хто їх знає?

Поясніть, що цей урок зосереджується на способах, якими Товариство допомоги благословляє дочок і синів Небесного Батька у відновленій Церкві Ісуса Христа.

Попросіть студентів звернутися до Учення і Завіти 25 і подивитися передмову, щоб знайти, до кого звертається Господь у цьому одкровенні. Потім

прочитайте вголос 3-й вірш. Поясніть студентам, що в очах Господа Емма Сміт була “вибрана пані”. На перших зборах жіночого Товариства допомоги в Наву, Джозеф Сміт пояснив, що “вибрана---означало, що вона була вибрана для особливої роботи”. Він також сказав, що одкровення, дане Еммі Сміт, було “здійснене, коли сестру Емму вибрали до президентства Товариства [допомоги]” (in *History of the Church*, 4:552–553). Поділіть клас на дві половини і попросіть одну половину прочитати Учення і Завіти 25:4–9 а іншу прочитати Учення і Завіти 25:10–15. Попросіть студентів знайти доручення чи покликання, дані Господом Еммі Сміт. Вони можуть зробити список цих обов’язків або відмітити їх у своїх Писаннях. Надавши студентам достатньо часу для цього, попросіть їх поділитися знайденим.

- Який внесок у зростання Церкви зробило б виконання цих обов’язків?
- Які благословення пообіцяв Господь Еммі Сміт, якщо вона буде виконувати Його заповіді?

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 25:16.

- Хоча це було одкровення для Емми Сміт, у який спосіб слова Господа можна застосувати до нас? (Учення про слухняність та інші принципи евангелії, викладені у цьому одкровенні, стосуються всіх. [Примітка: Поясніть, що порівняння Писань з нашим власним досвідом є важливою навичкою вивчення Писань, яка допомагає нам бачити подібності між нашим досвідом і досвідом осіб з Писань]).

У міру того, як студенти даватимуть свої відповіді на ці запитання, допоможіть їм зрозуміти наступну істину: **Якщо ми вірно виконуємо заповіді і виконуємо наші доручення від Господа, ми отримаємо корону праведності.** Ви можливо захочете свідчити про цю істину.

Товариство допомоги є важливою складовою відновленої Церкви Ісуса Христа.

Скажіть студентам, що Господь відкривав організацію Церкви рядок за рядком. У цьому процесі він дав Еммі Сміт дуже важливе покликання. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос наведений далі підсумок стосовно організації Товариства допомоги. Попросіть студентів прислухатися до того, як бачення пророком Джозефом Смітом Товариства допомоги перевищувало початкове бачення жінок.

В Наву жінки святі останніх днів були благословенні власною організацією в Церкві. Це почалося з того, що кілька жінок, яких вела Сара Грейнджер Кімбол, організувалися, щоб пошити для чоловіків, які працювали в храмі, сорочки. Жінки вирішили формально організуватися і потім попросили Елайзу Р. Сноу написати статут для своєї групи. Коли вони порадилися з пророком Джозефом Смітом, він сказав їм, що їх статут був відмінним, але він запропонував жінкам організуватися у кращий спосіб. 17 березня 1842 року пророк разом зі старійшинами Джоном Тейлором та Уїллардом Річардсом зустрілися з 20-ма жінками у верхній кімнаті, де пророк організував жіноче Товариство допомоги в Наву. Емму Сміт обрали як президента організації, таким чином виконавши одкровення, в якому вона була названа як “вибрана

пані" (УЗ 25:3). Пізніше пророк сказав, що мета організації полягала в тому, щоб сестри "допомагали бідним" і "рятували душі" (див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 459).

28 квітня 1842 року пророк знову зустрівся із сестрами. Він сказав їм, що вони отримуватимуть настанови за порядком священства і потім проголосив: "І тепер я повертаю ключ за вас в ім'я Бога, і це Товариство радітиме, і знання і розум полинуть віднині" (*Учення: Джозеф Сміт*, с. 457).

Ви можете сказати студентам, що вони можуть прочитати протоколи перших зборів Товариства допомоги на josephsmithpapers.org/paperSummary/Nauvoo-relief-society-minute-book.

- Як бачення пророка стосовно потенціалу Товариства допомоги розширило початкову пропозицію Сари Кімбол?
- Що, на вашу думку, означають наступні слова пророка Джозефа Сміта: "І тепер я повертаю ключ за вас в ім'я Бога"? (Товариство допомоги було організовано під проводом священства тими, хто мав ключі священства).

Покажіть наступні вислови сестри Зіни Д. Х. Янг (1821–1901) і сестри Джулі Б. Бек, колишніх генеральних президентів Товариства допомоги, стосовно мети Товариства допомоги і попросіть трьох студентів прочитати ці вислови. Попросіть клас слідкувати за текстом і подумати, чого ці слова навчають щодо цілей Товариства допомоги.

"Товариство допомоги ... було спершу організоване близько півстоліття тому пророком Джозефом Смітом; за зразком Святого Священства і під його скеруванням, щоб надати тимчасові благословення бідним і нужденним: надавати заохочення слабким, зупинити тих, хто помиляється, для кращого розвитку та застосування співчуття і милосердя жінки, щоб вона мала можливість отримати духовну силу і силу для досягнення більшого добра у роботі викуплення людської сім'ї" (Зіна Д. Х. Янг, "First General Conference of the Relief Society", *Woman's Exponent*, Apr. 15, 1889, 172).

Busath.com

"Пророк Джозеф Сміт визначив мету Товариства допомоги і навчав сестер шляхам досягнення цієї мети. ... Нашою організацією й досі керують пророки, провидці та одкровителі" (Джулі Б. Бек, "Товариство допомоги---це священна робота", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, с. 111).

"Так само, як пророки Господа постійно навчали старійшин і первосвящеників про їхнє призначення і обов'язки, так вони ділилися своїм баченням і щодо сестер Товариства допомоги. З їхніх слів стає зрозумілим, що цілі Товариства допомоги—це збільшувати віру і особисту праведність, зміцнювати сім'ї та домівки, а також шукати тих, хто потребує допомоги, і надавати її. *Віра, сім'я та допомога*—ці три простих слова виражали бачення пророків щодо сестер Церкви" (Джулі Б. Бек, "Бачення пророків стосовно Товариства допомоги: віра, сім'я, допомога", *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2012, с. 83).

- Як цілі Товариства допомоги благословляють усю Церкву? (Студенти мають визначити наступну істину: **Товариство допомоги прагне збільшити**

віру й особисту праведність, зміцнити сім'ї й домівки та надати допомогу, знаходячи нужденних і допомагаючи їм. Коли жінки досягають цих цілей, благословляється уся Церква).

- Як, за вашими спостереженнями, Товариство допомоги досягало цих цілей?

Покажіть наступний вислів і попросіть студента вголос його прочитати:

“Пророк Джозеф Сміт проголосив: “Церква ніколи не була організованою досконало, доки жінки не були так організовані” [Учення: Джозеф Сміт, с. 457]. ...

“Окрім Джозефа Сміта, також й інші пророки останніх днів свідчили про те, що організація Товариства допомоги є натхненною частиною Відновлення, завдяки чому жінки в Церкві покликаються на церковні посади, щоб служити одна одній та благословляти всю Церкву. Президент Джозеф Ф. Сміт ... сказав: “Цю організацію Бог створив, уповноважив, установив і висвятив, щоб її члени служили справі спасіння душ жінок і чоловіків” [Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт (1998), с. 184]” (Дочки в Моєму Царстві: історія і спадок Товариства допомоги [2011], с. 7).

- Чого цей вислів навчає стосовно ролі, яку відіграє Товариство допомоги у Відновленні євангелії? (Коли студенти відповідатимуть, переконайтеся, що вони розуміють цю істину, навіть якщо висловлять її іншими словами: **Товариство допомоги є божественно натхненною складовою Відновлення Церкви Ісуса Христа.** Напишіть цю істину на дошці).
- Як знання про те, що організація Товариства допомоги є частиною Відновлення, впливає на ваше життя?
- Як участь жінок у виконанні покликань в Церкві допомагає Церкві бути “організованою досконало”?

Жінки і священство

Поясніть студентам, що є ті, хто цікавиться, чому жінок не висвячують у чини священства. Наголосіть, що хоча ми не знаємо, чому жінок не висвячують у чини священства, ми знаємо, що жінки беруть участь у роботі священства у своїх церковних покликаннях і в своїх домівках.

Роздайте кожному студенту копію наступного вислову старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати. Попросіть студентів назвати способи, у які жінки можуть застосовувати владу священства:

Жінки і священство

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав:

“У зверненні до Товариства допомоги Президент Джозеф Філдінг Сміт, на той час президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав наступне: “Хоча сестрам не дано священство, його не було ввірено їм, це не означає, що Господь не дав їм повноважень. ... Чоловік може мати повноваження, дане йому, або сестра може мати дане їй повноваження виконувати певну роботу в Церкві, яка є обов’язковою і абсолютно необхідною для нашого спасіння, зокрема, як робота, яку наші сестри виконують в Домі Господа. Вони мають повноваження, дане їм для здійснення величного і прекрасного, того, що є священним перед Господом, і зв’язування є настільки ж сильним, як і благословення, дані чоловіками, які мають священство” [“Relief Society—An Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4].

У тому видатному зверненні Президент Сміт знову й знову повторював, що жінкам були дані повноваження. Самим жінками він сказав: “Ви можете говорити з повноваженням, тому що Господь дав вам це повноваження”. Він також сказав, що Товариству допомоги “були дані сила і повноваження робити багато чудових справ. Робота, яку вони виконують, здійснюється божественним повноваженням”. І, звичайно, церковна робота, яка здійснюється жінками або чоловіками, чи то в храмі, чи в приходах або філіях, виконується під керівництвом тих, хто має ключі священства. Таким чином, говорячи про Товариство допомоги, Президент Сміт пояснив: “[Господь] дав їм цю величну організацію, в якій вони мають повноваження служити під керівництвом єпископів приходів ..., намагаючись задовольнити як духовні, так і матеріальні потреби наших людей” [“Relief Society—An Aid to the Priesthood”, 4–5]. ...

Ми не звикли говорити про те, що жінки мають повноваження священства у своїх церковних покликаннях, але яке ще повноваження це може бути? Коли жінка—молода або літня—рукопокладається, щоб проповідувати євангелію як місіонер повного дня, їй дається повноваження священства виконувати функції священства. Те ж саме дійсне, коли жінку рукопокладають служити провідником або вчителем у церковній організації під керівництвом особи, яка тримає ключі священства. Кожен, хто діє в чині або покликанні, отриманому від людини, яка тримає ключі священства, використовує повноваження священства для виконання покладених на нього обов’язків” (“Ключі і повноваження священства”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 50–51).

- Які істини стосовно ролей та обов’язків жінок у Церкві ви почули від старійшини Оукса? (У міру того, як студенти ділитимуться своїми відповідями, переконайтеся, що вони розуміють цю істину: **Коли жінок рукопокладають на служіння у Церкві, вони отримують владу священства виконувати свої обов’язки**).

Для того, щоб поглибити розуміння студентів і їх почуття стосовно істин, які вони обговорили у класі, розділіть студентів на пари і попросіть їх обговорити наступне:

- Як ми можемо покращити наші слова про жінок у Церкві, щоб це відображало істинну значущість їхнього внеску?

Попросіть студентів поділитися своїми почуттями стосовно впливу жінок і тієї роботи, яку вони виконують, як учні у царстві Господа. Заохочуйте студентів діяти на основі того, що вони відчули протягом уроку, тобто підносити на новий рівень важливість Товариства допомоги в їхньому житті.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 25.
- Джулі Б. Бек, "Бачення пророків стосовно Товариства допомоги: віра, сім'я, допомога", *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2012, сс. 83–85.

УРОК 19

Учення про вічний шлюб і сім'ю

Вступ

Євангелія Ісуса Христа робить наголос на вченні, що шлюб і сім'я встановлені Богом. Пророк Джозеф Сміт навчав, що пари у шлюбі можуть продовжувати бути чоловіком і дружиною після Воскресіння. Одкровення від Господа пояснює, що "новий і вічний завіт шлюбу" (УЗ

131:2) є необхідним для отримання піднесення. Цей урок пояснить студентам, що для того, аби шлюб тривав вічність, пара має бути запечатана тим, хто має ключі священства, а потім жити праведно.

Ознайомлення з матеріалом

- Рассел М. Нельсон, "Целестіальний шлюб", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2008, сс. 92–95.
- Девід А. Беднар, "Шлюб є невід'ємною частиною Його вічного плану", *Ensign*, черв. 2006, сс. 82–87.
- "Чому храмовий шлюб?" *Ліягона*, серп. 2013, сс. 56--58.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 49:15–17; 131:1–4

"Новий і вічний завіт шлюбу"

Примітка: Коли ви будете проводити цей урок, пам'ятайте, що у вас можуть бути студенти із складними сімейними обставинами або такі, що відчувають біль стосовно шлюбу чи можливості мати дітей. Під час підготовки і проведення цього уроку беріть до уваги потреби цих студентів.

Скажіть студентам, що у 1831 році у Кертленді, шт. Огайо, до Церкви приєднався Ліман Коплі. Він був членом Об'єднаного товариства віруючих у Другу появу Христа, яких зазвичай називали шейкери через їх манеру поклонятися, у процесі чого вони трясли своїми тілами, співаючи, танцюючи і плескаючи долонями під музику. Хоча Ліман Коплі вірив у євангелію, він також продовжував вірити у деякі вчення шейкерів. Він відвідав Джозефа Сміта і в результаті візиту Господь дав Джозефу одкровення, відоме зараз як Учення і Завіти 49, 7 травня 1831 року. (У передмові до більш ранніх видань Учення і Завітів ця дата вказана як березень 1831 року. Недавно історики з'ясували, що більш точна дата це 7 травня 1831 року).

Шейкери відкидали шлюб і вірили, що мають жити у повному целібаті (відмові від сексуальних стосунків). Господь виправив це неточне вчення в одкровенні і також заповідав Ліману Коплі та іншим проповідувати євангелію шейкерам.

Попросіть студентів прочитати Учення і Завіти 49:15–17 і пошукати, що сказав Господь стосовно важливості шлюбу і сім'ї. Запитайте:

- Чого у цих віршах Господь навчає про шлюб? (Студенти мають визначити наступне вчення: **Шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом**).
- Що, на вашу думку, означає те, що шлюб встановлено Богом, “щоб земля могла досягти кінцевої мети свого сотворіння”? (Відповіді студентів мають включати наступні істини: **Чоловікам і жінкам заповідано мати дітей. Землю було створено як місце, де діти Бога могли б жити в сім'ях**).
- Як може розуміння істин, яким навчають ці вірші, допомогти нам пояснити вчення Церкви про шлюб.

Поясніть, що через кілька років розуміння святими важливості вчення про вічний шлюб і сім'ю значно зросло. 16 травня 1843 року Джозеф Сміт відвідав Рамус, шт. Іллінойс. Живучи у будинку Веніямина та Мелісси Джонсон, пророк навчав їх про вічний шлюб. Деякі з настанов пророка, даних у Рамусі, записані в Учення і Завіти 131. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 131:1–4, а потім запитайте:

- Що нам слід робити, аби досягти найвищого ступеня цілестіального царства? (Студенти мають визначити наступне вчення: **Щоб досягти найвищого ступеня цілестіального царства, ми маємо увійти в новий і вічний завіт шлюбу**. Поясніть, що слово *новий* у цьому контексті означає, що цей завіт був заново відновлений у нашому розподілі. Термін *вічний* означає, що цей завіт існував завжди та існуватиме усю вічність. Ви можете запропонувати студентам записати ці визначення на полях своїх Писань).
- Як у наші дні чоловік і жінка входять у цей “новий і вічний завіт шлюбу”?

Наголосіть, що чоловіки і жінки можуть входити у новий і вічний завіт шлюбу лише у святих храмах. Особи, які уклали шлюб поза храмом, можуть використовувати у своїх шлюбних клятвах такі терміни, як “одружені на час і вічність”, але Бог не визнаватиме ці шлюби у вічності.

Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати. Заохочуйте студентів пошукати, чого навчав старійшина Нельсон про те, чому вічний шлюб настільки важливий:

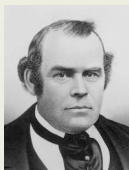
“Тема шлюбу обговорюється по всьому світу, оскільки існують різні погляди стосовно того, яким має бути подружнє життя. Мета мого виступу на цю тему—проголосити, як апостолу Господа, що шлюб між чоловіком і жінкою є священним—його встановлено Богом. Я також стверджую чесноту храмового шлюбу. Це найвища і найдовготриваліша форма шлюбу, яку наш Творець може запропонувати своїм дітям.

Спасіння—це особиста справа, тоді як піднесення—справа сімейна. ...

Для здобуття вічного життя ми повинні укласти вічний завіт з нашим Небесним Батьком [див. УЗ 132:19]. Це означає, що храмовий шлюб стосується не лише чоловіка і дружини; він включає в себе партнерство з Богом [див. Матвій 19:6] (“Целестіальний шлюб”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2008, сс. 92–93).

- Що, на вашу думку, означає це речення: “Спасіння---це особиста справа, тоді як піднесення---справа сімейна”?
- Що означає прийняти “партнерство з Богом” у вічному шлюбі? Чому, на вашу думку, у шлюбі важливо мати партнерство з Богом? (Лише у шлюбі особа укладає завіт з іншою людиною і з Богом. Усі інші євангельські завіти укладаються між особою і Богом).
- Як може відновлене вчення про вічний шлюб і сім’ю надихати людину мати бажання створити тривалий шлюб, де пануватиме любов?

Старійшина Парлі П. Пратт (1807–1857), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснив, як на нього вплинуло знання про це відновлене вчення. Попросіть когось із студентів прочитати вголос наступний абзац:

“Саме від [Джозефа Сміта] я дізнався, що дружина мого серця може залишитися зі мною на час і на всю вічність. ... Від нього я дізнався, що ми можемо удосконалювати цю любов, зростати і збільшуватися в ній протягом усієї вічності; а результатом нашого безкінечного союзу буде потомство---численне, як зорі небесні або пісок узбережжя морського. ... Я любив і раніш, але не знав чому. Але тепер я любив---з чистотою---з силою піднесеного, натхненного почуття” (*Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. [1938], 297–98).

Перш ніж продовжувати урок, мудрим буде коротко обговорити наступне:

“Деякі члени Церкви лишаються неодруженими не з власної вини, у той час як хочуть одружитися. Якщо ви опинилися в такій ситуації, будьте певні, що “тим, хто любить Бога, ... усе допомагає на добре” (Римлянам 8:28). Якщо ви лишаєтесь гідним (гідною), одного дня у цьому житті чи в наступному вам будуть дані всі благословення вічних сімейних стосунків” (*Стіякі у вірі: Довідник з євангелії* [2005], с. 195).

Учення і Завіти 132:1–21

Целестіальний шлюб є невід’ємним кроком до піднесення

Поясніть, що десь через два місяці після того, як Джозеф Сміт отримав настанови, записані в Ученні і Завітах 131, він продиктував одкровення, відоме зараз як Учення і Завіти 132. Попросіть когось зі студентів прочитати вголос передмову до Учення і Завіти 132. Поясніть, що практика множинного шлюбу буде обговорюватися на наступному уроці. Попросіть іншого студента прочитати вголос Учення і Завіти 132:3–6. Попросіть клас слідкувати за текстом і визначити слова і фрази, які підкреслюють важливість укладання нового і вічного завіту шлюбу. Обговоріть такі запитання:

- Які слова і фрази у цих віршах пояснюють важливість вічного шлюбу?
- Якими є наслідки відкидання цього вчення? (Ви можете пояснити, що слово *проклято* означає припинення вічного розвитку людини).

Примітка: Виділіть кілька хвилин, аби нагадати студентам про важливу навичку вивчення Писань---відмічання ключових слів і фраз, яку вони щойно використали в Ученні і Завітах 132:3–6. Під час вивчення Писань важливо звертати увагу на слова і фрази і розуміти їх. У віршах 3–6 важливо розуміти наступні фрази: “сприйняти й підкоритися”, “мусять коритися”, “якщо ви не дотримаєтеся цього завіту, тоді вас буде проклято”, “жоден не може відкинути”, “мусить і буде”. Деякі з цих фраз також є прикладами зв’язків між ідеями в Писаннях. Зв’язки показують, як ідеї стосуються одна одної або як вони пов’язані. Наприклад, вірш 3 показує зв’язок між ідеями, що стосуються підготовки, сприйняття і послуху.

Попросіть студентів мовчки прочитати Учення і Завіти 132:7–8, шукаючи умови Господнього закону, які дають можливість чоловіку і дружині жити як подружжю після цього життя.

- Згідно з цими віршами, які умови необхідні для того, щоб шлюб залишався вічним? (Коли студенти відповідатимуть, напишіть на дошці наступну істину: **Якщо завіт укладається належним повноваженням священства і запечатується Святим Духом обіцяння, він триватиме вічно**).

Дайте наступне визначення Святого Духа обіцяння: “Святий Дух обіцяння---це Святий Дух зі складу Божества (Дії 2:33). Він стверджує, що праведні вчинки, обряди й завіти сприйняті Богом. Святий Дух обіцяння свідчить Батькові, що обряди спасіння виконані належним чином і що завіти, пов’язані з ними, дотримано” (Путівник по Писаннях, “Святий Дух обіцяння”, scriptures.lds.org).

Аби допомогти студентам глибше зрозуміти це вчення, прочитайте наступне висловлювання старійшини Брюса Р. Мак-Конкі (1915--1985), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Запечатати---означає затвердити, виправдати або схвалити. Таким чином дія, запечатана Святим Духом обіцяння, підтверджена Святим Духом; її схвалено Господом і людина, яка взяла на себе зобов’язання, виправдана Духом у тому, що вона вчинила. Підтверджуюча печать схвалення накладається на дію лише в тому випадку, якщо ті, хто укладають договір, є гідними завдяки особистій праведності отримати божественне схвалення”

(*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 361–362).

Господь продовжував називати необхідні умови для укладання вічного шлюбу і його благословення, як це записано в Ученні і Завіти 132:19–21. Призначте студентів опрацювати в парах цей уривок. Попросіть пари скласти два переліки: (1) умови, за яких шлюб буде вічним, і (2) благословення, які будуть отримані, коли ці умови будуть виконані. В закінченому вигляді ці переліки матимуть наступний вигляд:

Умови, за яких шлюб буде вічним

Шлюб має укладатися згідно з законом Господа і за “новим і вічним завітом”.

Шлюб має бути запечатаний Святим Духом обіцяння.

Шлюбна церемонія має здійснюватися тим, хто має ключі священства.

Подружжя має перебувати у завіті з Богом.

Благословення, які будуть отримані

Подружжя підніметься у Перше Воскресіння.

Подружжя успадкує престоли, царства, панування і влади, владарювання та усі висоти та глибини.

Шлюб матиме повну силу після фізичної смерті.

Подружжя пройде повз ангелів.

Подружжя буде піднесене і матиме славу у всьому.

Подружжя матиме “продовження сімені навіки” (їхня сім'я і потомство продовжуватимуть існувати у вічності і матимуть вічне зростання).

Подружжя стануть богами і не матимуть кінця.

Подружжя будуть над усім і матимуть усю силу і все буде їм підкорятися.

Обговоріть наступні запитання, щоб допомогти студентам краще зрозуміти необхідні умови й обіцяні благословення вічного шлюбу:

- Що, на вашу думку, означає “додержуватися” завіту шлюбу? (Ви можливо захочете пояснити, що одне із значень слова *додержуватися*---це дотримуватися або залишатися. Це також означає жити згідно з завітом).
- Чому самого лише запечаткування у храмі недостатньо для досягнення вічного шлюбу?
- Які думки і почуття виникають у вас, коли ви обмірковуєте те, що Небесний Батько вам пообіцяв?

Прочитайте наступне висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Целестіальний шлюб є центральною частиною підготовки до вічного життя. Він вимагає укладання шлюбу з належною людиною, у належному місці, належною владою і відданого дотримання цього священного завіту. Тоді людина може отримати запевнення щодо піднесення в целестіальному царстві Бога” (“Целестіальний шлюб”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2008, с. 94).

- Як би ви пояснили комусь, хто не є членом Церкви, важливість укладання шлюбу “у належному місці, належною владою”?

- Враховуючи важливість учення про вічний шлюб і сім'ю, що ви можете робити зараз, щоб підготуватися до вічного шлюбу і формування міцних стосунків?

Попросіть студентів подумати, що їм, можливо, треба змінити в їхньому житті, щоб краще підготуватися до храмового запечатування чи для того, щоб дотримуватися завітів, пов'язаних з цим запечатуванням. Поділіться своїм свідченням, що прагнення мати вічний шлюб варте того, щоб жертвувати і докладати зусилля.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 49:15–17; 131:1–4; 132:1–24.
- Рассел М. Нельсон, "Целестіальний шлюб", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2008, сс. 92–95.

Множинний шлюб

Вступ

Шлюб між одним чоловіком і однією жінкою—це закон Господа, якщо тільки Він не дасть іншу заповідь (див. Кн. Якова 2:27–30). Пророку Джозефу Сміту було заповідано відновити практику множинного шлюбу, яка практикувалася в Церкві більш ніж півстоліття, поки Президент Уїлфорд Вудраф не отримав від Господа

натхнення припинити цю практику. Множинний шлюб був великим випробуванням віри для Джозефа Сміта і більшості, хто його практикував. У міру того, як студенти застосовуватимуть віру, вони можуть пізнати, що практика множинного шлюбу в останні дні була частиною Відновлення всього.

Ознайомлення з матеріалом

- “Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” (Множинний шлюб у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів), Gospel Topics, lds.org/topics.
- “Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo” (Множинний шлюб у Кертленді і Наву), Gospel Topics, lds.org/topics.
- “Plural Marriage and Families in Early Utah” (Множинний шлюб та сім’ї у перші роки існування шт. Юта), Gospel Topics, lds.org/topics.
- “The Manifesto and the End of Plural Marriage” (Маніфест і кінець практики множинного шлюбу), Gospel Topics, lds.org/topics.

Примітка: Ці тематичні статті на євангельські теми нададуть вам набагато більше матеріалу, ніж ви можете викласти протягом виділеного часу. Будь ласка, пам’ятайте про це під час підготовки уроку і під час навчання.

Рекомендації для навчання

Кн. Якова 2:27–30; Учення і Завіти 132:1–2, 34–48, 54, 63

Господь відкриває практику множинного шлюбу

Поясніть, що в 1831 році, коли Джозеф Сміт працював над натхненим перекладом Старого Завіту, відомим як Переклад Джозефа Сміта, він прочитав, що деякі давні пророки практикували множинний шлюб (також відомий, як полігамія). Серед цих пророків були Авраам, Яків, Мойсей та Давид. Джозеф Сміт вивчав і обдумував Писання, щоб дізнатись, яким чином ці пророки були виправдані у цій практиці (див. УЗ 132:1–2). Господь відкрив відповіді на його запитання в одкровенні, яке зараз відоме як Учення і Завіти 132. Хоча дата цього одкровення—12 липня 1843 року, вірогідно, що Джозеф Сміт отримував одкровення стосовно записаних у цьому розділі принципів протягом певного періоду, починаючи ще десь з 1831 року.

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 132:34–36. Попросіть клас стежити за текстом у своїх Писаннях і знайти, чому Авраам і Сарра почали практикувати множинний шлюб.

- Відповідно до вірша 34, чому Сарра дала Авраамові ще одну дружину? Чого це навчає нас стосовно практики множинного шлюбу? (Коли студенти відповідатимуть, напишіть на дошці наступний принцип: **Множинний шлюб є прийнятною практикою лише, коли Господь поведе це**).

Попросіть когось із студентів прочитати вголос Кн. Якова 2:27, 30. Наголосіть на наступному принципі: **Шлюб між одним чоловіком і однією жінкою є Божою нормою, якщо тільки Він не поведе інакше**. Вкажіть, що у цих віршах також вказана причина, з якої Господь ввів практику множинного шлюбу---щоб “виро[стити] сім'я для [Господа]”, збільшивши кількість дітей, народжених у вірних батьків (див. також УЗ 132:63).

Поясніть, що Господь відкрив Джозефу Сміту, як записано в Учення і Завіті 132:37–43, що коли Його люди практикують множинний шлюб через те, що Він заповідав їм це, вони не винні в гріху перелюбу. Але будь-хто, хто практикує множинний шлюб, не отримавши заповіді від Господа через Його пророка, є винним у гріху перелюбу. Зазначте студентам, що слово *знищено* у віршах 41 та 54 означає, що тих, хто порушує свої священні завіти, включаючи свій завіт шлюбу, буде відокремлено від Бога і від Його завітного народу (див. також Дії 3:22–23;1 Нефій 22:20).

Попросіть студентів мовчки прочитати Учення і Завіти 132:40 і знайти іншу причину практики множинного шлюбу, яку назвав Господь.

- Відповідно до вірша 40, що збирався зробити Господь в останньому розподілі? (“Відновити все”).

Поясніть, що слово “все” стосується законів і обрядів євангелії, які було відкрито в попередніх розподілах. Напишіть на дошці наступну істину: **Заповідь жити за законом множинного шлюбу в останні дні була частиною відновлення всього** (див. також Дії 3:20–21).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 132:45, 48. Попросіть клас стежити за текстом у своїх Писаннях і знайти, що дало змогу Джозефу Сміту взяти участь у здійсненні відновлення всього. Допоможіть студентам зрозуміти наступний принцип: **Множинний шлюб може бути дозволений лише через ключі священства, надані Президенту Церкви**.

Надайте кожному студенту копію роздаткового матеріалу, розміщеного в кінці цього уроку. Попросіть студента вголос прочитати перший розділ, який називається “Множинний шлюб”.

- Як знання про те, що практика множинного шлюбу була дана пророку Джозефу Сміту через одкровення, допомагає вам краще розуміти цю практику перших років існування Церкви?

Практика множинного шлюбу була випробуванням віри

Попросіть одну половину класу мовчки прочитати у роздатковому матеріалі розділ, який називається “Складна заповідь”. Інша половина нехай прочитає “Випробування віри”. Потім обговоріть наступні запитання:

- Які були причини того, чому пророк Джозеф Сміт та інші могли неохоче застосовувати практику множинного шлюбу?

- Що відчули Джозеф Сміт, Люсі Уокер та інші, що зрештою допомогло їм подолати великі труднощі, і вони змогли прийняти закон множинного шлюбу та жити за ним?

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати у роздатковому матеріалі розділ, який називається “Джозеф Сміт і множинний шлюб”.

Поясніть студентам, що ми багато чого не знаємо стосовно практики множинного шлюбу у ранній Церкві. Наприклад, наше нинішнє розуміння терміну *запечаткування* не зовсім таке, яким воно було у 1840-х роках, коли практика запечаткування була ще нова і деякі аспекти цієї практики не були до кінця зрозумілими. Ми чуємо термін *запечаткування* й автоматично думаємо про *шлюб*, але для Джозефа Сміта і перших святих *запечаткування* не завжди означало *шлюб* у повному сенсі, що означає жити разом як чоловік і жінка. Багато подробиць стосовно практики множинного шлюбу залишалися конфіденційними й історичні записи просто не дають відповіді на всі наші запитання. Заохочуйте студентів прочитати “Матеріали для прочитання студентами” в кінці уроку, щоб знайти докладнішу інформацію стосовно практики множинного шлюбу.

Ви можете нагадати студентам, що коли вони будуть вивчати тему множинного шлюбу, вони мають пам’ятати зразок, який наслідував Джозеф Сміт у своєму вивченні євангелії. Він вивчав, розмірковував і молився, щоб здобути знання. Вони також мають пам’ятати, що є багато інформації про множинний шлюб в Інтернеті та в багатьох друкованих джерелах, яким не можна довіряти. Деякі автори, які пишуть про Церкву та її історію, витягують інформацію з контексту або включають неповну істину, що може вводити в оману. Мета деяких з цих матеріалів---знищити віру.

Офіційна декларація---1

Господь відкрив, що святі останніх днів мають припинити практику множинного шлюбу

Поясніть, що практика множинного шлюбу поширилася після того, як святі прибули на територію шт. Юта, і пізніше була припинена згідно з одкровенням. Попросіть студентів по черзі прочитати вголос роздатковий матеріал під заголовками “Протидія множинному шлюбу” та “Другий маніфест”.

- З якими наслідками стикнулися перші святі останніх днів через те, що виконували заповідь Господа практикувати множинний шлюб?

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос два останні абзаци Офіційної декларації---1 в Ученні і Завітах і перший та сьомий абзаци документа “Уривки з трьох звернень Президента Уілфорда Вудраффа стосовно маніфесту”, розміщеного після Офіційної декларації---1. Потім запитайте:

- Чого навчав святих Президент Вудрафф? (Серед принципів, яким він навчав, є такі: **Господь ніколи не дозволить Президенту Церкви відвести Церкву на манівці. Господь направляє Свій народ через одкровення Президенту Церкви**).

Наступне може допомогти надалі пояснити, чому було прийнято рішення припинити практику множинного шлюбу:

Президент Джордж К. Кеннон мав такі думки стосовно процесу отримання одкровення, завдяки якому з'явився Маніфест: "Президентство Церкви має ходити так само, як і ви,---сказав він.--- Їм так само треба робити кроки, як і вам треба робити кроки. Вони мають покладатися на одкровення від Бога, коли вони їм приходять. Вони не можуть бачити кінець від початку, як його бачить Господь. Усе, що ми можемо зробити,---сказав президент Кеннон, говорячи про Перше Президентство,---це прагнути дізнатися розум та волю Бога, і коли вона нам відкривається, хоча це може суперечити усім почуттям, які у нас до цього були, у нас немає вибору, як лише зробити крок, який нам показує Бог, і довіряти Йому" ("The Manifesto and the End of Plural Marriage" (Маніфест і кінець практики множинного шлюбу), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

На завершення уроку запитайте студентів:

- Беручи до уваги те, про що ви дізналися, як би ви відреагували, якби хтось запитав вас, чи практикують святі останніх днів множинний шлюб?

Прочитайте наведене далі твердження Президента Гордона Б. Хінклі (1910--2008):

"Якщо з'ясується, що хтось із членів Церкви практикує множинний шлюб, то такого відлучають від Церкви, а це є найсерйознішим покаранням, яке може застосувати Церква. ... Понад століття тому Бог чітко відкрив Свою волю пророкові Уїлфорду Вудраффу про те, що практика множинного шлюбу повинна бути припинена, і це означає, що в даний час вона суперечить закону Бога. Навіть у тих країнах, де цивільний або релігійний закон дозволяють полігамію, Церква навчає, що шлюб має бути моногамним, і не приймає у свої члени тих людей, які практикують множинний шлюб" ("Що люди питають про нас?" *Ліягона*, січ. 1999, сс. 82--85).

Наступний абзац також може допомогти в обговоренні нинішніх практик Церкви:

"У відповідності з ученнями Джозефа Сміта, Церква дозволяє чоловіку, чия дружина померла, бути запечатаним до іншої жінки, коли він одружується повторно. Більш того, членам Церкви дозволено виконувати обряди за померлих чоловіків і жінок, які уклали шлюб на землі більше ніж один раз, запечатуючи їх до усіх подружжів, з якими у них був законний шлюб. У точності природа цих стосунків у наступному житті невідома, і багато сімейних стосунків будуть переглянуті у наступному житті. Святих останніх днів заохочують довіряти нашому мудрому Небесному Батькові, Який любить Своїх дітей і робить усе для їхнього зростання і спасіння" ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" (Множинний шлюб у Кертленді і Наву), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Перед завершенням цього уроку можливо буде мудро сказати студентам, що деякі люди, які відійшли від Церкви, сьогодні практикують множинний шлюб.

Вони заохочують людей молитися й обдумувати, чи це правильно---практикувати множинний шлюб сьогодні. Нам не слід прагнути отримати одкровення, яке суперечить тому, що відкрив Господь через Своїх пророків. Господь відкрив через Своїх пророків, що практика множинного шлюбу у Церкві припинилася. Будь-хто, хто сьогодні захищає практику множинного шлюбу, не є слугою Господа.

Поділіться своїм свідченням стосовно пророка Джозефа Сміта. Ви можете свідчити, що він отримав одкровення від Бога і послухався його так само, як це було з давніми пророками Авраамом, Ісаком та Яковом (див. УЗ 132:37).

Матеріали для прочитання студентами

- Кн. Якова 2:27–30; Учення і Завіти 132:1–3, 34–48, 54, 63; Офіційна декларація---1.
- “Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” (Множинний шлюб у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів), Gospel Topics, lds.org/topics.

Розуміння того, що таке множинний шлюб

Множинний шлюб

“Святі останніх днів вірять, що шлюб одного чоловіка з однією жінкою є існуючим законом Господа стосовно шлюбу. У біблійні часи Господь заповідавав декому практикувати множинний шлюб---шлюб одного чоловіка з більше ніж однією жінкою. Через одкровення Господь наказав Джозефу Сміту встановити практику множинного шлюбу серед членів Церкви на початку 1840-х років. Понад півстоліття множинний шлюб практикувався деякими святими останніх днів під проводом Президента Церкви” (“Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” (Множинний шлюб у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів), Gospel Topics, lds.org/topics).

Складна заповідь

Елайза Р. Сноу (1804–1887), другий генеральний президент Товариства допомоги, була запечатана до пророка Джозефа Сміта. Вона записала наступний випадок, коли пророк Джозеф Сміт навчав принципу множинного шлюбу її брата Лоренцо Сноу.

“Пророк Джозеф відкрив своє серце [Лоренцо Сноу] і описав важкі муки розуму, які він відчував, долаючи протиріччя у своїх почуттях, природні наслідки впливу освіти та соціальних звичаїв щодо впровадження множинного шлюбу. Він знав голос Бога—він знав, що Всемогутній наказав йому виконати цю заповідь—показати приклад і встановити целестіальний множинний шлюб. Він знав, що йому доведеться боротися не лише зі своїми упередженнями й схильностями та долати їх, а і з упередженнями й схильностями всього християнського світу, спрямованими проти нього; але Бог,

Який стоїть над усім, дав заповідь, і Його треба слухатися. Однак пророк вагався і певний час відкладав виконання цієї заповіді, поки ангел Божий не став перед ним з витягнутим мечем і не сказав йому, що якщо він не буде діяти і не впровадить множинний шлюб, його священство буде узятє від нього і його має бути знищено! Це свідчення він склав не лише моєму братові, але й іншим—свідчення, яке не можна заперечити [спростувати]" (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 69–70).

Випробування віри

Багато з тих, кому було важко прийняти принцип множинного шлюбу, були благословенні духовним підтвердженням істинності цього принципу.

"За словами Хелен Мар Кімбол, Джозеф Сміт сказав, що "практикування цього принципу буде найважчим випробуванням з усіх, через які святі повинні будуть випробувувати свою віру". Хоча це було одним із "найважчих" випробувань її життя, вона свідчила, що воно було "одним із найбільших благословень". ...

Люсі Уокер згадувала свої внутрішні переживання, коли Джозеф Сміт попросив її стати його дружиною. "Кожне почуття моєї душі повстало проти цього",---писала вона. Але після кількох безсонних ночей, проведених на колінах в молитві, вона відчула полегшення, коли її кімната була "сповнена святим випромінюванням", схожим на "діамантові сонячні промені". Вона сказала: "Моя душа була сповнена спокійним, приємним миром, якого я раніше ніколи не відчувала" і "надзвичайне щастя сповнило усе моє ество" ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" (Множинний шлюб у Кертленді і Наву), Gospel Topics, Ilds.org/topics).

Джозеф Сміт і множинний шлюб

Багато жінок були запечатані до Джозефа Сміта, але їх точна кількість невідома.

"В часи, коли практикувався множинний шлюб, для святих останніх днів запечатування на час і вічність відрізнялися від запечатувань лише на вічність. Запечатування на час і вічність включали зобов'язання і стосунки протягом цього життя, і, як правило, включали можливість сексуальних стосунків. Запечатування лише на вічність означали стосунки лише у наступному житті.

... Деякі жінки, запечатані до Джозефа Сміта, пізніше свідчили, що їх шлюби були на час і на вічність, у той час як інші вказували, що їхні стосунки були тільки на вічність.

Більшості жінок, запечатаних до Джозефа Сміта, було від 20 до 40 років під час їх запечатування до нього. Найстаршій, Фанні Янг, було 56 років. Наймолодшою була Хелен Мар Кімбол, ... яка була запечатана до Джозефа за кілька місяців до її 15-річчя. Шлюб у такому віці, неприйнятний за нинішніми стандартами, був легальний у ті часи, і деякі жінки уклали шлюб у середньому підлітковому віці. Хелен Мар Кімбол говорила, що її запечатування до Джозефа було лише на вічність, вказуючи, що ці стосунки не передбачали сексуальних стосунків. ...

Джозеф Сміт був запечатаний до кількох жінок, які вже перебували в шлюбі. Жодна з цих жінок і Джозеф не дали багато пояснень щодо цих запечатувань, хоча кілька жінок сказали, що були запечатані лише на вічність. Інші жінки не залишили ніяких записів, і тому не повідомили, чи були їхні шлюби на час і вічність, чи лише на вічність.

Є кілька пояснень цієї практики. Ці запечатування могли підготувати спосіб створити вічні узи чи зв'язки між сім'єю Джозефа та іншими сім'ями в Церкві. Ці узи поширювалися як вертикально, від батьків до дітей, так і горизонтально, від однієї сім'ї до іншої. Сьогодні вічність таких уз досягається через храмові шлюби осіб, які також запечатані до своїх сімей, в яких народилися, і таким чином сім'ї поєднуються" ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" (Множинний шлюб у Кертленді і в Наву), Gospel Topics, Ilds.org/topics).

Після смерті пророка багато жінок були запечатані до нього, не маючи з ним ніяких стосунків у смертному житті.

Протидія множинному шлюбу

Багато релігійних та політичних лідерів у Сполучених Штатах були проти системи множинних шлюбів, яку вони вважала аморальною і нецивілізованою. Святих останніх днів висміювали в публічних промовах, книгах, журналах та газетах. Конгрес Сполучених Штатів ввів закони, які обмежували свободу членів Церкви і шкодили Церкві економічно, обмежуючи кількість майна, яким могла володіти Церква. "Згідно з цим законом влада повинна була арештовувати й ув'язнювати чоловіків, які мали більше однієї дружини, та позбавляти їх права голосу, права приватності в їхніх домах і можливості насолоджуватися іншими громадянськими свободами" (*Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* [2001], с. 97). На 1890 рік сотні вірних святих останніх днів відсиділи у в'язниці. Інші переховувалися, щоб уникнути арешту й ув'язнення. За цих умов багато сімей страждали від стресу, горя, бідності і голоду.

Хоча світ висміював їх за практику множинного шлюбу, багато вірних святих останніх днів захищали цю практику і свідчили про своє знання того, що вона була відкрита Богом через пророка Джозефа Сміта.

Ці складні обставини змусили Президента Уілфорда Вудраффа з молитвою прагнути провладу Господа стосовно практикування святими множинного шлюбу. У 1889 році Президент Вудрафф настановив провідників Церкви припинити навчати принципу множинного шлюбу. На 1890 рік укладалося дуже мало множинних шлюбів і це робилося всупереч настановам Президента Вудраффа. Однак дехто з людей опублікував повідомлення, що Церква досі пропагувала практику множинного шлюбу. Ці повідомлення посилювали протистояння проти Церкви. У вересні 1890 року Президент Вудрафф видав Маніфест, відомий зараз як Офіційна декларація---1 в Ученні і Завітах.

Другий Маніфест

"Маніфест [Офіційна декларація---1] проголосив намір Президента Вудраффа підкоритися законам Сполучених Штатів. Там нічого не було сказано про закони інших країн. З самого відкриття колоній у Мексиці і Канаді провідники Церкви виконували шлюбні церемонії для множинних шлюбів у цих країнах, і після жовтня 1890 року там продовжували тихо укладатися множинні шлюби. ... За виняткових обставин невелика кількість нових множинних шлюбів була виконана у Сполучених Штатах між 1890 та 1904 роками, хоча невідомо, чи ці шлюби було

законно укладати в межах штатів” (“The Manifesto and the End of Plural Marriage” (Маніфест і кінець практики множинних шлюбів), Gospel Topics, lds.org/topics).

“Під час квітневої генеральної конференції 1904 року, Президент [Джозеф Ф.] Сміт видав переконливу заяву, відому як Другий Маніфест, згідно з якою укладання нових множинних шлюбів каралося виключенням з Церкви” (“Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” (Множинні шлюби у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів), Gospel Topics, lds.org/topics).

УРОК 21

Пророча місія Джозефа Сміта

Вступ

Після мученицької смерті Джозефа Сміта старійшина Джон Тейлор, який був з Джозефом Смітом, коли його вбили, вшанував пророка (можливо разом з одним або кількома іншими святими), написавши таке: “Джозеф Сміт, Пророк і Провидець Господа, зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина,

що будь-коли жила на світі, окрім Самого Ісуса” (УЗ 135:3). Цей урок допоможе студентам побачити, як служіння пророка виповнило давні пророцтва. У цьому уроці також буде розглядатися внесок, зроблений Джозефом Смітом для спасіння усіх дітей Бога.

Ознайомлення з матеріалом

- Ніл Л. Андерсен, “Джозеф Сміт”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, сс. 28–31.
- Тед Р. Каллістер, “Джозеф Сміт—Пророк відновлення”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, сс. 35–37.
- “УЗ 135:3. Джозеф Сміт зробив більше для спасіння людей, ніж будь-яка інша людина, окрім Ісуса”, *Doctrine and Covenants Student Manual* (Church Educational System manual, 2001), сс. 349–350.

Рекомендації для навчання

2 Нефій 3:1–21

Передбачена місія Джозефа Сміта

Попросіть студентів назвати, що перше приходить їм в голову, коли вони думають про Джозефа Сміта. Попросіть кількох студентів коротко розповісти про випадок, коли вони були вдячні за пророка Джозефа Сміта.

Скажіть студентам, що пророк Нефій записав певну пораду, яку дав Легій своєму сину Йосипу. Ця порада записана в 2 Нефій 3 і містить пророцтво, дане Йосипом у Єгипті стосовно сім’ї Легія та останніх днів. Вірогідно, що Легій дізнався про ці пророцтва, прочитавши пластини з латуні. У 2 Нефій 3 ми дізнаємося, що Йосип в Єгипті передбачив місію Джозефа Сміта в останні дні. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос 2 Нефій 3:6–9. Попросіть клас слідувати за текстом і знайти, як Йосип з Єгипту описав Джозефа Сміта.

- Якими словами і фразами скористався Йосип з Єгипту, щоб описати Джозефа Сміта? (Відповіді мають включати “вибраний провидець”, “його дуже поважатимуть”, “великий у Моїх очах” і “великий, як Мойсей”. Ви можете запропонувати студентам відмітити ці фрази в Писаннях; на полях поряд з віршами 6–9 вони також можуть написати *Джозеф Сміт*).
- Чим Джозеф Сміт був схожий на Мойсея і Йосипа з Єгипту? (Див. також Переклад Джозефа Сміта, Буття 50:24–35 [У Путівнику по Писаннях]).

- Згідно з віршами 7–8, що передбачив Йосип з Єгипту стосовно місії Джозефа Сміта? (Переконайтеся, що студенти зрозуміли цю істину: **Господь поставить Джозефа Сміта, щоб привести людей до пізнання Його завітів і для виконання Його роботи**).

Попросіть студентів розділитися на пари і опрацювати 2 Нефій 3:7, 11–15, 18–21. Попросіть кожну пару скласти список того, що, згідно з Писаннями, робитиме Джозеф Сміт для виконання роботи Господа. Ви можете запропонувати студентам скласти цей список, відмітивши важливі фрази, знайдені ними у цих віршах. Дайте студентам для цього достатньо часу, а потім попросіть кілька пар поділитися знайденим. (Відповіді мають містити наступне: приводитиме людей до знання завітів [вірш 7]; оприлюднить Книгу Мормона [вірші 13, 18–21]; переконуватиме людей в істинності Біблії [вірш 11]; буде зміцнений [вірш 13]; і приводитиме людей до спасіння [вірш 15]).

Покажіть наступне висловлювання Президента Бригама Янга (1801–1877), і попросіть студента вголос його прочитати:

“Це було вирішено на радах у вічності, задовго до того, як землю було закладено, що він, Джозеф Сміт, має бути в останньому розподілі цього світу людиною, яка принесе слово Бога людям. ... Господь наглядав за ним і за його батьком, і за батьком його батька, і за його предками назад у часі аж ... до Адама. Він наглядав за цією сім'єю і цією кров'ю, як вона циркулювала від самого початку і до народження цього чоловіка. Він був висвячений наперед у вічності, щоб головувати у цьому останньому розподілі” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], с. 343).

Для того, щоб відчуті істинність і важливість висвяченої наперед місії Джозефа Сміта, обговоріть наступне:

- Чому для вас важливо знати, що Джозеф Сміт був висвячений наперед і підготовлений у своєму доземному житті бути пророком Відновлення?

Учення і Завіти 135:3

Джозеф Сміт “зробив більше для спасіння людей, ... окрім Самого Ісуса”

Попросіть студентів поділитися, що б вони сказали чи свідчили про Джозефа Сміта, якби їм треба було зробити це лише кількома реченнями. Поясніть, що після смерті Джозефа Сміта було написано текст із його вшануванням, і пізніше це увійшло до книги Учення і Завіти. Попросіть когось зі студентів прочитати вголос перше речення з Учення і Завітів 135:3. Запитайте:

- Яку істину про Джозефа Сміта висловлено у цьому реченні? (Студенти мають назвати наступну істину: **Джозеф Сміт зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, окрім Ісуса**).

Для того, щоб розглянути роботу і внесок пророка Джозефа Сміта, організуйте студентів у маленькі групи. Доручіть їм проглянути Учення і Завіти та пригадати уроки, які обговорювалися в цьому курсі до цього часу. Попросіть їх скласти перелік благословень і вчень, відновлених через пророка

Джозефа Сміта, які сприяють нашому спасінню. Виділивши достатньо часу, попросіть студентів обрати у своєму переліку один пункт і розказати членам своєї групи, як це вплинуло на їхнє життя і як це веде їх до спасіння.

Для того, щоб підсумувати відповіді студентів, покажіть наступний вислів старійшини Теда Р. Каллістера, який служив у президентстві сімдесятників. Попросіть студента прочитати це вголос у той час як інші студенти слідкуватимуть за текстом:

“Через Джозефа Сміта були відновлені уся влада, ключі, вчення й обряди, необхідні для спасіння і піднесення. Ви не можете піти ще кудись у світі і знайти це. Цього не можна знайти в будь-якій іншій церкві. Цього не можна знайти в будь-якій людській філософії, науковому викладі, або паломництві, як би розумно вони не виглядали. Спасіння можливо знайти лише в одному місці, визначеному Самим Господом, коли Він сказав, що це “єдина істинна й жива Церква на лиці всієї землі (УЗ 1:30)” (“Джозеф Сміт—пророк відновлення”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, с. 37).

Виділіть студентам час на те, щоб подумати, як служіння Джозефа Сміта сприяло їхньому власному спасінню, а потім запитайте:

- Чим конкретно відрізнялось би ваше життя від нинішнього, якби не служіння пророка Джозефа Сміта?

Учення і Завіти 122:1–2; Джозеф Сміт—Історія 1:33

Ім'я Джозефа буде мати “добру і погану славу серед усіх народів”

Скажіть студентам, що попри усе хороше, що зробив Джозеф Сміт, у нього було багато наклепників, особливо під кінець його життя. Цей аспект його життя також був передбачений давніми пророками (див. наприклад, 3 Нефій 21:10). Попросіть одного зі студентів прочитати вголос слова Моронія до Джозефа Сміта про тих, хто буде протистояти йому, як це записано в Джозеф Сміт—Історія 1:33. Попросіть іншого студента прочитати вголос Учення і Завіти 122:1–2. Допоможіть студентам сформулювати істину, яка міститься у цих уривках, запитавши:

- Як би ви підсумували сказане в цих двох уривках з Писань про те, як люди реагуватимуть на Джозефа Сміта? (Коли студенти ділитимуться своїми висновками, допоможіть їм зрозуміти цю істину: **У той час як багато хто у світі не буде поважати Джозефа Сміта, праведні прагнутимуть отримати благословення, які стали доступними завдяки його служінню**).
- Чому, на вашу думку, пророк Джозеф Сміт має так багато критиків і ворогів, навіть через багато років після своєї смерті? (Свідчення про Відновлення тримається на тому, чи був Джозеф Сміт пророком, який виконував роботу Бога чи ні. Тому Сатана продовжує намагатися дискредитувати Джозефа Сміта).

Попросіть студента прочитати наступне висловлювання старійшини Ніла Л. Андерсена, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

“Багато з тих, хто відкидає роботу Відновлення, просто не вірять, що небесні істоти говорять до людей на землі. Вони кажуть: це неможливо, щоб золоті пластини були передані ангелом і перекладені силою Бога. Через цю зневіру вони швидко відкидають свідчення Джозефа, а деякі, на жаль, навіть вдаються до того, що паплюжать життя пророка й обмовляють його характер.

Ми особливо засмучуємося, коли хтось, хто колись шанував Джозефа, відступає від свого переконання, а потім лихословить пророка.

“Дослідження Церкви ... очима людей, які відступили від неї,—якось сказав старійшина Ніл А. Максвелл,—це майже те саме, що брати інтерв'ю у Юди, щоб зрозуміти Ісуса. Відступники завжди розповідають нам більше про себе, ніж про те, від чого вони відійшли” [“All Hell Is Moved” (Brigham Young University devotional, Nov. 8, 1977), 3; speeches.byu.edu]. ...

Негативних коментарів щодо пророка Джозефа Сміта ставатиме більше у міру того, як ми наближаємося до Другого пришестя Спасителя. Напівправа і витончена брехня нікуди не подінуться. Члени сім'ї та друзі потребуватимуть вашої допомоги. Зараз настав час [підготуватися], щоб бути готовим допомогти тим, хто шукає істину” (“Джозеф Сміт”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, сс. 28–30).

Обговоріть наступні запитання:

- Чому корисно пам'ятати про те, що хоча після смерті пророка Джозефа Сміта пройшло багато років, вороги Церкви продовжують нападати на його репутацію?
- Що ми можемо зробити, щоб допомогти шукачам істини пізнати, що Джозеф Сміт є пророком Бога?

Покажіть наведені далі слова старійшини Ніла Л. Андерсена і попросіть одного зі студентів уголос їх прочитати:

“Щирий шукач має сприймати поширення відновленої євангелії як плід Господньої роботи через пророка. ...

Ісус сказав:

“Не може родити добре дерево плоду лихого, ані дерево зле плодів добрих родити. ...

По їхніх плодах ви пізнаєте їх!” [Матвій 7:18, 20].

Ці пояснення є переконливими, але щирому шукачеві не слід покладатися виключно на них у своєму пошуку істини.

Кожна віруюча людина потребує духовного підтвердження божественної місії і характеру пророка Джозефа Сміта. Це є правильним для кожного покоління. Духовні запитання заслуговують на духовні відповіді від Бога” (“Джозеф Сміт”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, сс. 29–30).

Дайте студентам можливість свідчити про пророка Джозефа Сміта, поставивши їм наступні запитання:

- Які аспекти Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ви бачите як доказ пророчої місії Джозефа Сміта?
- Який особистий досвід зміцнив ваше свідчення стосовно пророка Джозефа Сміта?

На завершення покажіть наведені далі висловлювання Бетшеби В. Сміт (1822–1910), яка служила четвертим генеральним президентом Товариства допомоги, і Президента Бригама Янга (1801–1877). І сестра Сміт і Президент Янг знали Джозефа Сміта у смертному житті. Попросіть когось зі студентів прочитати ці висловлювання вголос.

“Коли я почула про євангелію, я знала, що вона є істинною; коли я вперше прочитала Книгу Мормона, я знала, що вона натхненна Богом; коли я вперше побачила Джозефа Сміта, я знала, що стою лицем до лиця з пророком живого Бога, і в моєму розумі не було сумніву стосовно його повноваження” (Бетшеба В. Сміт, процитовано в *Дочки в Моєму Царстві: історія і спадок Товариства допомоги* [2011], с. 36).

“Мені хочеться вигукувати, кричати “алілуя” кожного разу, коли я думаю, що знав Джозефа Сміта, пророка, якого Господь підняв і висвятив, і якому дав ключі і владу розбудовувати царство Бога на землі” (процитовано в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 501).

Попросіть студентів подумати про своє свідчення стосовно пророка Джозефа Сміта і що вони можуть зробити, аби поділитися ним з іншими людьми особисто чи в соціальних мережах. Заохочуйте їх подумати, з ким би вони хотіли поділитися цим свідченням, і потім здійснити це бажання.

Матеріали для прочитання студентами

- 2 Нефій 3:1–21; Учення і Завіти 122:1–2; 135:3; Джозеф Сміт—Історія 1:33.
- Ніл Л. Андерсен, “Джозеф Сміт”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, сс. 28–31.

УРОК 22

Мученицька смерть пророка Джозефа Сміта

Вступ

Відступники всередині Церкви та опоненти за її межами своїми діями призвели до мученицької смерті пророка Джозефа Сміта і його брата Гайрума Сміта. Їхні смерті додатково і переконливо запечатали їхні свідчення про Книгу Мормона, Учення і Завіти й відновлену євангелію

Ісуса Христа. Вивчення студентами життя і мученицької смерті пророка Джозефа Сміта допоможе їм досягнути велику кількість благословень, даних їм Господом через служіння пророка Джозефа Сміта, з чією допомогою Він відновив Свою євангелію в останні дні.

Ознайомлення з матеріалом

- Томас С. Монсон, “Пророк Джозеф Сміт—учитель, що вчив прикладом”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2005, сс. 67–70.
- “Мученицька смерть”, розділ 22 в *Історія Церкви у Повноті часів, Посібник для студента*, 2-ге видання, (Посібник ЦСО, 2003), сс. 291–304.
- “Мученицька смерть: пророк запечатав своє свідчення власною кров’ю”, розділ 46 в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 535–546.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 135:4–5; 136:36–39

Вороги прагнули вбити Джозефа Сміта

Покажіть зображення Картеджської в’язниці. Поясніть студентам, що 27 червня 1844 року пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум, на той час патріарх Церкви, були вбиті у цій в’язниці Картеджа, шт. Іллінойс. Джозефу Сміту на момент смерті було 38 років, а Гайруму—44.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 136:36–39, а клас нехай слідкує за текстом. Заохочуйте студентів під час читання знайти, як Господь підсумував життя Джозефа Сміта і виконану ним роботу. Потім обговоріть наступне запитання:

- Як Господь описав життя і роботу пророка Джозефа Сміта? (Відповіді студентів мають містити наступні істини: **Джозеф Сміт заклав основи роботи Бога у цьому розподілі євангелії. Пророк Джозеф Сміт був невинний у момент його смерті і з вірою виконав місію, доручену йому Богом**).

Для того, щоб допомогти студентам зрозуміти певні впливи, які мала смерть пророка, скажіть їм, що святі жили у відносному спокої у штаті Іллінойс десь протягом трьох років, але у 1842-у вони знову зіткнулися із протистоянням. Серед опонентів Церкви були громадяни Іллінойсу, які боялися політичного впливу святих. Інші заздрили економічному зростанню Наву і критикували повноваження міського управління і міліції Наву. Дехто не розумів певні унікальні вчення і практики мормонів. Відступники всередині Церкві й опоненти за її межами поєднали свої зусилля для боротьби проти Пророка і Церкви.

Роздайте кожному студенту копію роздаткового матеріалу, розміщеного в кінці цього уроку. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ, який називається “Протистояння Пророку і Церкви”.

Поясніть, що згідно із законами, які діяли в часи смерті Пророка, знищення друкарського верстату не було порушенням жодного закону. Прочитайте наступний вислів старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Поправка до Конституції Сполучених Штатів, яка гарантувала свободу преси, щоб захистити її від дій урядів міст і штатів, не була прийнята до 1868 року, і не була введена в дію в якості федерального закону до 1931 року. ... Нам слід судити про вчинки попередників на основі законів, заповідей і обставин їх часів, а не наших” (“Joseph, the Man and the Prophet”, *Ensign*, May 1996, 72).

- Чому важливо пам’ятати останнє речення у вислові старійшини Оукса, розмірковуючи про вчинки перших провідників Церкви? (Ви можете сказати, що більшість членів міської ради Наву були членами Церкви, але вони діяли в рамках своїх повноважень як вибраних чиновників, коли видавали наказ знищити друкарський верстат. Церква, як організація, не чинила ніяких дій проти преси, але рада міста зробила це, щоб “припинилося ... порушення спокою” [in *History of the Church*, 6:432]).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Джозеф і Гайрум безпідставно звинувачені”. Попросіть іншого студента прочитати вголос Учення і Завіти 135:4. Попросіть клас прослідкувати за текстом і знайти, яке пророцтво зробив Джозеф Сміт на шляху до Картеджу.

- Хоча кожна смертна людина недосконала, якою, на вашу думку, має бути людина, щоб у неї була “совість чиста від провин перед Богом і перед усіма людьми”? (УЗ 135:4).

Поясніть, що коли Гайрум Сміт готувався їхати до в’язниці у Картеджі, він прочитав Етер 12:36–38 і потім перегорнув сторінку. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 135:5, які є прямою цитатою цих віршів з книги Етера, а решту класу попросіть прослідкувати за текстом. Попросіть студентів поміркувати, чому цей уривок з Писань міг бути

важливим для Гайрума. Ви можете запропонувати студентам відмітити будь-які слова і фрази, які їх вразили.

- Які конкретно слова чи фрази у цьому тексті з книги Етера, на вашу думку, могли мати значення для Гайрума перед лицем ув'язнення і можливої смерті?
- Що, на вашу думку, означає наступна фраза: “Всі люди будуть знати, що мій одяг не заплямований вашою кров’ю”? (Ви можете попросити студентів поєднати перехресними посиланнями вірш 5, Кн. Якова 1:19 та Мосія 2:27, щоб розкрити значення цієї фрази. Навчитися записувати перехресні посилання біля уривків з Писань до інших уривків, які доповнюють їх зміст, є важливою навичкою вивчення Писань).

Попросіть студентів подумати, що могли відчувати Джозеф і Гайрум, знаючи, що якнайкраще виконали свої покликання і обов’язки.

- Чого ми можемо навчитися з прикладів Джозефа і Гайрума Смітів, що могло б допомогти нам виконувати обов’язки, доручені нам Богом?

Учення і Завіти 135:1–3, 6–7

Мученицька смерть у Картеджі і вшанування Джозефа Сміта

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос передмову до Учення і Завіти 135. (Ви можете вказати, що різниця між передмовами в Писаннях, виданих у 1981 і 2013 роках, відображає сучасні дослідження). Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 135:1–2 а потім розділ роздаткового матеріалу, який називається “Мученицька смерть у Картеджській в’язниці”. Попросіть членів класу слідкувати за текстом, у той час як ці студенти читатимуть.

- Що, на вашу думку, означає фраза “запечатуючи свідчення цієї книги та Книги Мормона”?

У міру того, як студенти ділитимуться своїми думками, ви можете записати на дошці наступне визначення: “запечатувати” означає затверджувати щось назавжди, наприклад, свідчення. Ви можете запропонувати студентам записати це визначення у своїх Писаннях біля 1 вірша.

Попросіть студентів мовчки прочитати Учення і Завіти 135:3, 6–7, і пошукати деякі істини, про які ми дізнаємося з цього проголошення стосовно мученицької смерті Джозефа і Гайрума Смітів.

- Які істини ви пізнали з цього вислову про мученицьку смерть Джозефа і Гайрума Смітів? (Студенти можуть назвати багато істин, включаючи наступну: **Джозеф Сміт зробив для спасіння людей у цьому світі більше, ніж будь-яка інша людина, окрім Ісуса). Книга Мормона й Учення і Завіти були явлені задля спасіння світу).**
- У чому конкретно, на вашу думку, ваше життя відрізнялося б від нинішнього, якби не служіння пророка Джозефа Сміта?

Попросіть студента прочитати вголос слова старійшини Далліна Х. Оукса з розділу роздаткових матеріалів, який називається “Вшанування пророка Джозефа Сміта”.

- Чому важливо розуміти, що люди, які тісно спілкувалися з Джозефом Смітом, вважали його пророком і “шанованим, добродієчним чоловіком”?

На завершення запитайте студентів, чи не хотів би хтось із них поділитися своїм свідченням про Джозефа Сміта. Заохочуйте студентів шукати протягом кількох наступних днів можливості поділитися з іншими своїм свідченням стосовно пророка Джозефа Сміта і його ролі у відновленні євангелії Ісуса Христа.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 135:1–7; 136:36–39
- Томас С. Монсон, “Пророк Джозеф Сміт—учитель, що вчив прикладом”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2005, сс. 67–70.

Мученицька смерть пророка Джозефа Сміта

Протистояння пророку і Церкві

На червень 1844 року ворожість щодо Церкви значно посилилася. Деякі жителі Іллінойсу обговорювали можливість вигнати святих зі штату, в той час як інші планували вбити пророка. Деякі учасники змови проти пророка і Церкви були колишніми членами Церкви, які відступили. 7 червня 1844 року Уільям Лоу, який служив другим радником у Першому Президентстві, та інші відступники надрукували перше видання газети, яка називалася *Nauvoo Expositor*. У спробі налаштувати громадян проти Пророка і Церкви, ці чоловіки використали цю газету, щоб лихословити про Джозефа Сміта й інших провідників Церкви. Джозеф Сміт, який був мером Наву, і більшість членів міської влади Наву побачили, що ця підбурююча газета могла підштовхнути натовп до жорстоких дій проти міста. Вони оголосили цю газету порушувачем публічного спокою і видали наказ зруйнувати друкарський верстат газети *Nauvoo Expositor*.

Джозеф і Гайрум безпідставно звинувачені

“Внаслідок дій мера та міської ради, які призвели до знищення *Nauvoo Expositor*,] чиновники Іллінойсу висунули пророку, його брату Гайруму та іншим представникам міської влади Наву необґрунтоване звинувачення в порушенні громадського спокою. Губернатор Іллінойсу Томас Форд наказав чоловікам прибути на суд до Картеджа, шт. Іллінойс, в окружний адміністративний центр, і пообіцяв їм захист. Джозеф знав, що якщо поїде до Картеджа, його життя буде у великій небезпеці через погромників, що погрозували йому.

Вважаючи, що лише вони були потрібні зловмисникам, Джозеф і Гайрум вирішили поїхати на Захід, щоб врятувати своє життя. 23 червня вони перетнули р. Міссісіпі, але того ж дня брати з Наву знайшли пророка і сказали, що в місто увійдуть регулярні війська, якщо він не здасться владі в Картеджі. Пророк погодився на це, розраховуючи заспокоїти і владу, і погромників. 24 червня Джозеф і Гайрум Сміти попрощалися зі своїми сім'ями і виїхали з іншими представниками муніципальної влади Наву до Картеджа, добровільно здавшись окружній владі наступного дня. Коли братів на поруки звільнили від першого звинувачення, їх безпідставно звинувачували в державній зраді щодо штату Іллінойсу, заарештували і відвезли до в'язниці Картеджа на слухання. Старійшини Джон Тейлор і Уїллард Річардс, єдині члени Дванадцятьох,

які тоді не служили на місії, добровільно приєдналися до них” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], сс. 535–536).

Мученицька смерть у Картеджській в’язниці

Протягом дня 27 червня 1844 року відвідувач дав Джозефу револьвер. Коли юрба намагалася увійти до кімнати, де утримувався пророк та інші чоловіки, вони застрелили Гайрума, який хотів захистити усіх в кімнаті. Джозеф підбіг до дверей і намагався крізь дверну раму вистрелити з пістолета в коридор. Вистрелили лише три патрони з шести, поранивши кількох погромників. Потім погромники просунули свої рушніці крізь напівзачинені двері, а Джон Тейлор намагався збити назад дула їхніх рушниць ціпком.

У міру того, як конфлікт у дверному прорізі посилювався, Джон Тейлор намагався втекти з кімнати через вікно. У той час, як він намагався вистрибнути у вікно, йому з дверей поцілили у стегно, а також хтось вистрелив у нього з вулиці. Він впав на підлогу, і під час спроб залізти під ліжко, яке стояло біля вікна, його було серйозно поранено трьома іншими пострілами. У той час як рушніці почали просовувати через проріз дверей, Уїллард Річардс почав бити їх ціпком.

Потім Джозеф Сміт вирішив утекти через те саме вікно. Поки Уїллард Річардс намагався зупинити юрбу в дверях, пророк стрибнув до відкритого вікна. Коли він це зробив, у нього влучили кулі як зсередини, так і з-поза меж в’язниці. Він випав з вікна, вигукнувши, “О Господи, Боже мій!” і впав на землю. Люди з юрби, які були всередині в’язниці, побігли на вулицю, аби переконатися, що Джозеф був мертвий. Хоча ніхто з членів Церкви до Картеджу не їхав, хтось закричав: “Мормони йдуть!”—і вся юрба розбіглася.

Вшанування пророка Джозефа Сміта

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав:

“Чоловіки, які знали Джозефа найкраще і в керівництві Церквою стояли до нього найближче, любили і підтримували його як пророка. Його брат Гайрум помер біля нього. Джон Тейлор, який також був з ним, коли його було вбито, сказав: “Я свідчу перед Богом, ангелами і людьми, що він був хорошим, шанованим і добродішним чоловіком ... —що його особиста і суспільна репутація була бездоганною—і що він жив і помер, як людина Бога” (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; див. також УЗ 135:3). Бригам Янг проголосив: “Я не думаю, що на землі живе людина, яка знала [Джозефа Сміта] краще мене; і я сміливо можу заявити, що окрім Ісуса Христа на світі не жив і не живе кращий чоловік” [*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 459] (“Joseph, the Man and the Prophet”, *Ensign*, May 1996, 73).

УРОК 23

Наступництво у президентстві

Вступ

Під кінець свого життя Джозеф Сміт передав ключі священства цього розподілу членам Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Після мученицької смерті пророка, на зборах, які проводилися 8 серпня 1844 року, багато святих отримали духовні прояви, які підтвердили їм, що Бригам Янг, на той час президент Кворуму

Дванадцятьох Апостолів, має вести Церкву. Якщо студенти розуміють принципи, пов'язані з наступництвом у президентстві Церкви, вони матимуть впевненість, що Господь вибрав і підготував кожну особу, яка стає Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Ознайомлення з матеріалом

- “Succession in the Presidency”, chapter 3 in *Teachings of the Living Prophets Student Manual* (Church Educational System manual, 2010), 28–41.
- “Дванадцятьом---вести Царство далі”, розділ 23 в *Історія Церкви у Повнолітні часів, Посібник для студента*, 2-ге видання, (Посібник ЦСО, 2003), сс. 305–316.
- Brent L. Top and Lawrence R. Flake, “The Kingdom of God Will Roll On”: Succession in the Presidency”, *Ensign*, Aug. 1996, 22–35.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 107:33; 112:30–32

Апостоли мають ключі цього розподілу

Поставте наступне запитання:

- Як процес обрання нового Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів відрізняється від того, як можуть вибирати провідників інших організацій?

Скажіть студентам, що на цьому уроці буде розглядатися процес, як передавалося керівництво Церквою після смерті пророка Джозефа Сміта. Поясніть, що за кілька років до своєї смерті пророк отримав одкровення стосовно Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Попросіть студентів опрацювати Учення і Завіти 107:33 та 112:30–32, і пошукати, як Господь описав повноваження священства членів Першого Президентства і Кворуму дванадцятьох.

- Як Господь описав повноваження Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів. (Переконайтеся, що студенти розуміють наступний принцип: **Члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів мають ключі священства цього розподілу, а Дванадцять діють під проводом Першого Президентства**).

Роздайте кожному студенту копію роздаткового матеріалу, розміщеного в кінці цього уроку. Поясніть, що Джозеф Сміт провів останні місяці свого життя, часто зустрічаючись з членами Кворуму Дванадцятьох Апостолів, щоб підготувати їх до керівництва Церквою. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Збори з Дванадцятьма Апостолами, березень 1844 року”. Скажіть студентам, що це коротка розповідь про збори, проведені пророком Джозефом Смітом з апостолами та іншими провідниками Церкви, як це описав президент Уілфорд Вудрафф, який був на той час апостолом. Після читання спитайте:

- Як передача ключів членам Кворуму Дванадцятьох Апостолів допомогла їм підготуватися до тих часів, коли пророка Джозефа Сміта з ними вже не буде. (Вони отримали ті самі ключі священства, які мав пророк Джозеф).
- Чому для Джозефа Сміта було важливо передати ці ключі священства апостолам до своєї смерті? (На той момент Джозеф Сміт був єдиним, хто мав усі ключі священства цього розподілу. Якби він не передав ці ключі іншим, ангелам довелось би знову приходити на землю, щоб їх відновити).

Учення і Завіти 124:127–128

Бригам Янг був наступником Джозефа Сміта в якості Президента Церкви

Поясніть, що коли Кворум Дванадцятьох Апостолів був спочатку організований у 1835 році, старшинство визначалося за віком. Томас Б. Марш, який був на той час найстарішим апостолом, вважався старшим апостолом (з того часу стало відомо, що Девід У. Паттен був насправді найстаршим апостолом).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 124:127–128. Поясніть, що у жовтні 1838 року президент Марш відступив і пішов з Церкви, а Девід У. Паттен помер. Потім, як пояснюється у цих віршах, старшим апостолом став Бригам Янг. Після першого обрання апостолів і дотепер, старшинство в Кворумі Дванадцятьох Апостолів визначається за датою висвячення.

Поясніть, що коли Джозеф і Гайрум Сміт загинули 27 червня 1844 року, Дванадцять, окрім Джона Тейлора та Уілларда Річардса, служили у східних Сполучених Штатах на місіях. Та протягом трьох тижнів усі апостоли дізналися про трагічну новину і поспіхом повернулися до Наву. По своєму прибутті апостоли побачили серед членів Церкви збентеження щодо того, хто мав вести Церкву. Деякі члени Церкви вважали, що керівництво Церквою по праву переходило до Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Протягом наступних місяців кілька чоловіків зробили заяви, що вони мають право вести Церкву. Попросіть двох студентів вголос прочитати розділи роздаткового матеріалу, які називаються “Заява Сідні Рігдона” та “Заява Джеймса Стренга”. Поки клас слухає, попросіть їх подумати про те, які занепокоєння могли б викликати у них ці заяви, якби вони були в Наву в ті часи.

Прослідкуйте за результатами роздумів, запитавши студентів:

- Чому заяви, зроблені цими чоловіками, не були легітимними? (Вам, можливо, треба буде сказати, що хоча Сідні Рігдон був членом Першого Президентства, Джозеф не передавав йому ключів священства).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос роздатковий матеріал, який називається “7 серпня 1844 року”. Обговоріть з класом наступне запитання:

- Чому було важливим свідчення Бригама Янга про ключі апостольства? (Після того, як студенти дадуть свої відповіді, напишіть на дошці наступне вчення: **Апостоли мають усі ключі священства, необхідні для головування над Церквою**).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “8 серпня 1844 року, 10:00 ранку”.

- Як Господь благословив святих знанням про те, кого Він призначив вести Церкву?
- Як ми можемо сьогодні знати, що провідників Церкви покликано Богом? (Після того, як студенти дадуть свої відповіді, напишіть на дошці наступний принцип: **Через Святого Духа ми можемо отримати свідчення, що ті, хто веде Церкву, були покликані Богом**).
- Коли ви відчували, як Дух свідчив вам, що нинішнього Президента Церкви покликав Бог?

Поясніть, що на зборах, які проводилися 8 серпня о 14:00, виступали Бригам Янг та інші апостоли. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “8 серпня 1844 року, 14:00”.

Поясніть, що коли Джозеф Сміт помер, Бригам Янг, як старший апостол, міг відразу ж використувати всі ключі священства. Понад три роки після мученицької смерті пророка Кворум Дванадцятьох Апостолів головував над Церквою під проводом Бригама Янга. Потім, 5 грудня 1847 року, Бригама Янга було підтримано як Президента Церкви і Перше Президентство було реорганізоване.

Сідні Рігдон переїхав до Піттсбурга, шт. Пенсільванія, й організував Церкву Христа з апостолами, пророками, священниками і царями. До 1847 року ця церква припинила своє існування. І хоча заяви Джеймса Стренга щодо президентства були неправомірними, троє з колишніх дванадцятьох апостолів---Уільям Е. Маклеллін, Джон Е. Пейдж та Уільям Сміт---підтримали його. Стренга у 1856 році вбили розчаровані послідовники.

Для того, щоб допомогти студентам зрозуміти процес наступництва у Президентстві Церкви сьогодні, покажіть наступну цитату президента Бойда К. Пекера, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, про те, що сталося після смерті Президента Гордона Б. Хінклі. Попросіть одного зі студентів прочитати це висловлювання вголос:

“Не виникало питання стосовно того, що треба робити, не було ніяких вагань. Ми знали, що старший апостол був Президентом Церкви. І на цьому священному зібранні Кворум Дванадцятьох Апостолів підтримав Томаса Спенсера Монсона як Президента Церкви. ... І тепер, відповідно до Писань, він є єдиною людиною на землі, яка має право використовувати всі ці ключі. Але всі ми тримаємо їх як апостоли. Один з-поміж нас був покликаний та висвячений, і він стає Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (“Дванадцять”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, с. 83).

- Після смерті Президента Церкви, хто завжди буде наступним Президентом Церкви? (Старший апостол, який є президентом Кворуму Дванадцятьох Апостолів).

У деяких студентів може бути запитання стосовно того, коли Президент Церкви отримує ключі, необхідні для головування над Церквою. Поясніть, що кожному апостолу даються усі ключі, щойно його висвячено в апостоли. Попросіть когось із студентів прочитати вголос наведене далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі (1910--2008):

“Але влада застосовувати ті ключі є лише у Президента Церкви. Коли він помирає, ця влада починає діяти у старшого апостола, якого тоді називають, рукопокладають і висвячують, як пророка і Президента його товариші у Раді дванадцятьох” (“Come and Partake”, *Ensign*, May 1986, 47).

- Які ви маєте почуття, знаючи, що царство Господа на землі буде рухатися вперед після смерті Президента Церкви з невеликою заминкою?

Ви можете завершити цей урок свідченням, що ті самі ключі священства і сили, які Джозеф Сміт передав Бригаму Янгу і членам Кворуму Дванадцятьох Апостолів, тримає сьогодні Президент Церкви, його радники у Першому Президентстві і члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Ви також можете поділитися тим, як ви отримали ваше свідчення про те, що провідники Церкви покликаються Богом. Попросіть студентів з молитвою прагнути отримати свідчення про істини, які вони сьогодні обговорили, або зміцнити їх.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 107:33; 112:30–32; 124:127–128.
- Бойд К. Пекер, “Дванадцять”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2008, сс. 83–87.

Наступництво у Президентстві Церкви

Збори з Дванадцятьма Апостолами, березень 1844 року

Президент Уїлфорд Вудрафф (1807–1898) згадує:

“Я пам’ятаю останню промову, яку виголосив [Джозеф Сміт] незадовго до своєї смерті. ... Він був на ногах десь три години. Кімната була наче наповнена поглинаючим вогнем. Його обличчя було ясным, наче бурштин, і він був убраний в силу Бога. Він виклав нам наш обов’язок. Він розгорнув перед нами повноту цієї величної Божої роботи; і звертаючись до нас, він сказав: “Брати, на моїй голові було запечатано кожний ключ, кожну силу, кожний принцип життя і спасіння, які Бог будь-коли давав будь-якій людині, що будь-коли жила на лиці землі. І ці принципи, це священство і сила належать цьому великому й останньому розподілу, який Бог Небесний Своєю рукою встановив на землі. Нині,---сказав він, звертаючись до Дванадцятьох,---я запечатаю на ваших головах кожний ключ, кожну силу і кожний принцип, які Господь запечатав на моїй голові”. ...

Сказавши нам це, він додав: “Я кажу вам: тягар цього царства тепер лежить на ваших плечах; ви маєте нести його по всьому світу, і якщо ви не робитимете це, то будете прокляті” (процитовано в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 538*).

Заява Сідні Рігдона

Сідні Рігдон, перший радник у Першому Президентстві, прибув до Наву з Піттсбурга, шт. Пенсільванія, 3 серпня 1844 року. Він призначив особливі збори на вівторок, 6 серпня, щоб члени Церкви могли обрати главу Церкви. Здавалося, наче Сідні Рігдон намагався провести ці збори, щоб члени Церкви могли схвалити його положення як глави Церкви до того, як повернуться усі Дванадцять Апостолів з їхніх місій до східних частин Сполучених Штатів. На щастя, зусиллями старійшини Уїлларда Річардса і старійшини Парлі П. Пратта, збори були перенесені на четвер, 8 серпня 1844 року, коли більшість апостолів повернулися до Наву.

Сідні Рігдон заявив, що оскільки раніше він покликався і висвячувався бути промовцем для Джозефа Сміта (див. УЗ 100:9), на ньому лежала відповідальність “наглядати, щоб Церква скеровувалася правильним чином” (в *History of the Church, 7:229*).

Заява Джеймса Стренга

Після смерті Джозефа Сміта Джеймс Стренг, який христився у лютому 1844 року, заявляв, що отримав листа від Джозефа Сміта, де було сказано, що Джозеф призначив Стренга бути його наступником. Лист був підробкою, але здавалося, що там був підпис Джозефа Сміта, і це ввело в оману деяких членів Церкви, коли Стренг їм його показав. Стренг також сказав, що його відвідав ангел, який дав йому ключі.

7 серпня 1844 року

Старійшини Джон Тейлор, Уїллард Річардс, Парлі П. Пратт і Джордж А. Сміт вже були в Наву, коли прибув Сідні Рігдон. Більшість решти апостолів, включаючи Бригама Янга, повернулися до Наву ввечері 6 серпня 1844 року. Наступного дня, 7 серпня, апостоли зустрілися під час наради вдома у Джона Тейлора. Пізніше того дня Дванадцять Апостолів, вища рада і первосвященники зустрілися разом. Президент Янг попросив Сідні Рігдона передати своє послання святым. Сідні Рігдон сміливо проголосив, що він бачив видіння і що жодна людина не могла бути наступником Джозефа Сміта в якості Президента Церкви. Потім він запропонував, щоб його призначили бути опікуном людей.

Після того, як Сідні Рігдон завершив свій виступ, Бригам Янг (1801–1877) сказав:

“Мені неважливо, хто на чолі церкви, ... але я маю знати одну річ, і це те, що про це каже Бог. У мене є ключі і засоби пізнати думку Бога на цю тему. ...

Джозеф поклав на наші голови усі ключі і сили, які належать Апостольству, які він мав сам до того, як його було забрано, і жоден чоловік чи група чоловіків не може постати між Джозефом і Дванадцятьма у цьому світі й у світі прийдешньому.

Як часто Джозеф казав Дванадцятьом: “Я заклав основу, на якій вам слід будувати, бо на ваших плечах лежить царство” (в *History of the Church*, 7:230).

8 серпня 1844 року, 10:00 ранку.

8 серпня 1844 року, о 10:00 ранку святі зібралися в Наву, щоб почути заяву Сідні Рігдона щодо його права бути главою Церкви. Він виступав перед тисячею святих протягом десь півтори години, пояснюючи, чому він має бути главою Церкви. Кілька людей описали його виступ як ненатхненний.

Президент Бригам Янг коротко виступив і сказав, що він би волів краще повернутися до Наву, щоб оплакувати пророка, замість того, щоб призначити нового провідника. Він оголосив, що пізніше того дня, о 14:00, буде проводитися асамблея провідників і членів Церкви. Кілька членів Церкви пізніше свідчили, що коли Бригам Янг виступав, вони побачили, як змінилися його зовнішність та його голос---вони стали як у Джозефа Сміта.

Емілі Сміт Холт згадувала: “Манера викладення думок, вираз обличчя, звук голосу наповнювали радістю усю мою душу. ... Я знала, що Джозеф помер. Та я часто дивувалася і мимоволі поглядала на трибуну, щоб подивитися, чи це був не Джозеф. Та це був не він, це був Бригам Янг” (quoted in Lynne Watkins Jorgensen, “The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness”, *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–1997], 142).

Уілфорд Вудрафф писав: “Якби я не бачив його своїми власними очима, ніхто не зміг би переконати мене, що це був не Джозеф Сміт, і будь хто, знайомий з цими чоловіками, може свідчити про це” (in *History of the Church*, 7:236).

8 серпня 1844 року, 14:00.

О 14:00 тисячі святих зібралися на збори, які, як вони знали, будуть дуже важливими. Бригам Янг відкрито сказав про запропоноване Сідні Рігдоном опікунство і його відчуження від Джозефа Сміта протягом двох попередніх років, і потім сказав:

Якщо люди бажають, щоб президент Рігдон вів їх, хай так для них і буде; але я кажу вам, що Кворум дванадцятьох має ключі царства Бога у всьому світі.

Дванадцять призначені перстом Божим. Ось Бригам, чи його коліна колись хиталися? Чи його уста колись тремтіли? Ось Гебер [С. Кімбол] і решта Дванадцятьох, незалежне тіло, які мають ключі священства---ключі царства Бога, які слід донести до всього світу. Це істина, тому допоможи мені Боже. Вони стояли біля Джозефа і є Першим Президентством Церкви” (in *History of the Church*, 7:233).

Багато святих коментували, що коли Бригам Янг виступав того дня, він виглядав і звучав як Джозеф Сміт. На додаток до цього дива, багато святих також відчували, як Святий Дух свідчив

їм, що Бригам Янг і Кворум дванадцятьох були покликані Богом вести Церкву. На завершення цих зборів, святі в Наву однотайним голосуванням підтримали Кворум Дванадцятьох Апостолів на чолі з Бригамом Янгом в якості провідників Церкви. Та не всі члени Церкви в кінцевому підсумку вибрали слідувати за апостолами. Замість цього деякі люди вирішили піти за Сідні Рігдоном та Джеймсом Стренгом, які створили власні церкви.

УРОК 24

Вихід з Наву і шлях на Захід

Вступ

Під натхненням провідництвом Бригама Янга святі завершили побудову храму в Наву, де вони уклали священні завіти до початку своєї важкої подорожі у їхню нову домівку в Скелястих горах. Ці храмові завіти дали святим силу і натхнення долати труднощі, з якими вони

стикалися в путі. Як спадкоємці тих вірних святих, ми можемо навчатися з їхнього прикладу і готувати шлях іншим, щоб вони могли насолоджуватися благословеннями євангелії.

Ознайомлення з матеріалом

- Gordon B. Hinckley, "True to the Faith", *Ensign*, May 1997, 65–67.
- M. Russell Ballard, "You Have Nothing to Fear from the Journey", *Ensign*, May 1997, 59–61.
- *Історія Церкви в Повноті часів, Посібник для студента*, 2-ге видання, (Посібник ЦСО, 2003), сс. 322–336, 353–360.

Рекомендації для навчання

Завершення будівництва храму в Наву

Покажіть зображення першого храму в Наву, або скористайтесь фотографією нового храму в Наву, шт. Іллінойс (див. Альбом *“Євангелія в мистецтві”* [2009], № 118). Скажіть студентам, що після того, як святі останніх днів залишили Наву, побудований ними храм у 1848 році пошкодив вогонь, а потім його майже повністю зрівняв з землею смерч у 1850 році. Десь через 150 років було побудовано новий храм, який був дуже схожий на перший і який було освячено у 2002 році.

Поясніть, що після мученицької смерті Джозефа Сміта святі працювали під проводом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, щоб якомога швидше завершити будівництво першого храму в Наву. Покажіть наступні висловлювання і попросіть одного зі студентів уголос їх прочитати. Попросіть учнів класу звернути увагу на жертви, які принесли святі, аби побудувати храм у Наву:

“Більше тисячі чоловіків жертвували кожним десятим днем для роботи. Луїза Декер, молода дівчина, була вражена тим, що її мати продала свій китайський посуд і чудове покривало заради внеску в будівництво храму. Інші святі останніх днів віддавали коней, вози, корів, свинину, зерно, щоб допомогти у будівництві храму. Жінок Наву попросили жертвувати монетки по 10 центів і навіть по центу в фонд храму” (*Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* [2001], с. 59).

Елізабет Террі Кірбі Х'ювард віддала єдине, що у неї було, що можна було віддати---годинник її чоловіка, який незадовго до того помер. “Я віддала для допомоги храму в Наву його і все інше, що я лише могла вділити, й останні кілька доларів, з усіх, які у мене були взагалі, що разом склало суму майже 50 доларів” (quoted in Carol Cornwall Madsen, *In Their Own Words: Women and the Story of Nauvoo* [1994], 180).

Поясніть, що через зростання переслідування святих і погроз з боку ворогів Церкви, провідники Церкви оголосили 24 вересня 1845 року, що наступної весни святі полишать Наву. Запитайте студентів:

- Як, на вашу думку, рішення полишити Наву могло вплинути на зусилля святих завершити будівництво храму?

Поясніть студентам, що хоча святі знали, що їм треба буде залишити шт. Іллінойс, вони посилено працювали над тим, щоб завершити будівництво храму до свого від'їзду. Кімнати в храмі освячувалися по мірі їх завершення, щоб можна було якомога раніше виконувати обряди. Перед своєю смертю пророк Джозеф Сміт провів церемонію храмового ендаументу для маленької групи чоловіків і жінок. 10 грудня 1845 року ці чоловіки і жінки почали виконувати храмові обряди для інших членів Церкви в освячених кімнатах храму. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос два наступні абзаци, де описані зусилля святих та їх провідників, спрямовані на те, щоб якомога більша кількість людей отримала храмові обряди до того, як полишити Наву:

З 1844 по 1846 рік Президент Бригам Янг і Дванадцять Апостолів зробили завершення будівництва храму в Наву своїм нагальним пріоритетом. Ендаументи і запечатування виконувалися там навіть до завершення будівництва. Бригам Янг (1801–1877) записав: “Настільки сильним було виявлене святими палке бажання отримати обряди [храму], і настільки палким наше бажання виконати це для них, що я повністю віддавав себе роботі Господа у храмі як вдень так і вночі, витрачаючи на сон не більше ніж в середньому чотири години на добу і буваючи вдома лише раз на тиждень” (in *History of the Church*, 7:567).

На додаток до чоловіків, які працювали в храмі, “тридцять шість жінок стали обрядовими працівниками у храмі в Наву і цілодобово працювали зимою 1845--1846 рр., виконуючи обряди для якомога більшої кількості людей до відходу. “Я працювала в храмі щодня, не зупиняючись, до його закриття,---сказала Елізабет Енн Уїтні, одна з тих тридцяти шести.— Я присвятила себе, свій час і увагу цій місії”. Десятки інших жінок прали одяг і готували їжу, щоб фізично підтримати людей у цій дивовижній справі” (Carol

Cornwall Madsen, "Faith and Community: Women of Nauvoo", in *Joseph Smith: The Prophet, The Man*, ed. Susan Easton Black and Charles D. Tate Jr. [1993], 233–234).

Поясніть, що між 10 грудня 1845 року та 7 лютого 1846 року---датою початку подорожі святих на захід---приблизно 5615 святих отримали обряд ендаументу у храмі в Наву і там запечаталися багато сімей.

- Чого нас навчають жертви святих, принесені заради завершення будівництва храму, навіть коли вони знали, що скоро поїдуть з Наву? (Студенти можуть назвати багато принципів, наприклад, наступний: **Отримання храмових обрядів вартє усіх наших праведних зусиль і жертв.** Ви можете написати це на дошці, щоб наголосити на цьому).
- Як ви гадаєте, яким чином отримання храмових обрядів могло підготувати людей, які полишали Наву, до їхньої подорожі у тисячі миль заради прихистку в західній частині Сполучених Штатів?

Щоб допомогти відповісти на це запитання, покажіть наступні висловлювання сестри Сари Річ та старійшини Роберта Д. Хейлза, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть одного зі студентів уголос їх прочитати:

"Бо якби у нас не було віри і знання, якими ми були обдаровані у тому храмі під впливом Духа Господнього і за Його допомогою, наша подорож була б схожа на стрибок у темряву" (Сара Річ, процитована в *Дочки в Моєму Царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* [2011], с. 32).

"Наші предки, які були піонерами, запечатали свої сім'ї в Наву. Їхні завіти з Господом у храмі в Наву були їхнім захистом під час подорожі на захід, так само, як і для кожного з нас сьогодні та впродовж усього життя. ...

Для тих святих, які жили в ранній період існування Церкви, участь у храмових обрядах була важливою для їхніх свідчень, коли вони переживали труднощі, напади розлючених зловмисників, коли їх виганяли зі зручних домівок у Наву й під час довгого й важкого переходу, що лежав попереду. Їх було обдаровано силою в святому храмі. Чоловіки і дружини були запечатані одне до одного. Діти були запечатані до своїх батьків. Багато з них під час переходу втрачали членів сім'ї, але вони знали, що для них то був не кінець. Вони були запечатані у храмі на всю вічність" (Роберт Д. Хейлз, "Храмові благословення", *Ліягона*, лют. 2014, с. 52).

Запитайте студентів:

- Як отримання храмових обрядів вплинуло на перших святих останніх днів, які були змушені подолати довгий шлях на захід? (У міру того, як студенти відповідатимуть, допоможіть їм зрозуміти наступний принцип: **Храмові обряди можуть дати нам захист і силу у наші часи випробувань і труднощів**).

- Як храмове поклоніння захистило і зміцнило вас або ваших знайомих у часи випробувань?

Заохочуйте студентів обдумувати, що вони можуть зробити, аби знайти більший духовний захист і силу через поклоніння у домі Господа.

Учення і Завіти 136

Настанови Господа тим, хто подорожував на захід

Попросіть студентів звернутись до “Карти та покажчик географічних назв”, № 6, “Рух Церкви на захід”, і знайти Наву та Уінтер Квортерз. Поясніть, що через тривалі дощі і недостатнє забезпечення, святі, які пішли з Наву в лютому 1846 року, провели чотири місяці, долаючи 300 миль через шт. Айова. Протягом цього часу понад 500 чоловіків святих останніх днів---які стали відомі, як мормонський батальйон---виконали заклик президента Бригама Янга вступити до армії Сполучених Штатів, щоб служити під час війни Сполучених Штатів з Мексикою. До деяких чоловіків приєдналися їх дружини і діти. Їх служіння мало заробити гроші, щоб допомогти бідним членам Церкви завершити подорож на захід, але багато сімей залишилися без чоловіків і батьків протягом певної частини їх подорожі на захід. З цих причин провідники Церкви вирішили не продовжувати йти в західному напрямку до Скелястих гір до весни 1847 року. Святі оселилися в місці, яке вони назвали Уінтер Квортерз. Саме там Бригам Янг отримав одкровення, записане в Ученні і Завітах 136.

Попросіть кількох студентів по черзі прочитати вголос Учення і Завіти 136:1–5. Попросіть решту класу прослідкувати за текстом, і знайти, що Господь сказав робити святим, щоб підготуватися до своєї подорожі на захід.

- Яким чином мали бути організовані групи? Як ви гадаєте, як така організація мала допомогти святим в їхній подорожі?
- Яким чином така організація подібна до того, як Церква організована сьогодні? (Після того, як студенти дадуть свої відповіді, ви можете записати на дошці наступну істину: **Господь організовує Своїх святих у групи, щоб кожна людина отримувала скерування і про неї піклувалися**).
- Що у 4-му вірші сказано про те, як святі отримують силу у своїх намаганнях виконати волю Господа?

Доручіть студентам мовчки прочитати Учення і Завіти 136:6–11, і пошукати способи, як святі мали організуватися, щоб піклуватися про потреби одне одного і допомагати бідним та нужденним на шляху на захід. Коли пройде достатньо часу, ви можете поставити наступні запитання, щоб провести обговорення:

- Які слова чи фрази у віршах 6–11 пояснюють, як святі мали піклуватися одне про одного і про нужденних? (Ви можете підкреслити у віршах 6, 7 та 9 слова “підготувати, підготуватися, підготує”. Це приверне увагу до навички вивчення Писань, яка полягає в тому, щоб навчитися розпізнавати повторення).
- Згідно з віршем 11, що Господь обіцяв тим, хто прагне допомагати іншим і готувати для них путь? (У міру того, як студенти відповідатимуть, напишіть на дошці наступний принцип: **Господь благословить нас, коли ми будемо допомагати іншим і готуватимемо для них шлях**).
- Хто підготував для вас шлях, щоб ви могли насолоджуватися благословеннями євангелії? Що вони робили, аби підготувати для вас шлях?

Ви можете пояснити, що слово *піонер* можна витлумачити, як той, хто йде попереду, аби підготувати або відкрити іншим шлях для слідування, означаючи, що усі ми в чомусь можемо бути піонерами. Дайте студентам хвилинку подумати, що вони можуть зробити, аби допомогти іншим і підготувати для них можливість насолоджуватися благословеннями євангелії. Попросіть кількох студентів поділитися своїми думками. Принесіть свідчення, що Господь бажає, аби ми усе життя намагалися допомагати готувати шлях, щоб кожен з Його дітей міг прийняти євангелію і повернутися жити з Ним.

Поясніть, що святі послухалися заповідей Господа, допомагаючи одне одному і готуючи шлях тим, хто йшов за ними. Перша група піонерів вийшла з Уінтер Квотерза 5 квітня 1847 року. Вони пройшли понад 1600 кілометрів і прибули в Долину Солоного озера у другій половині липня 1847 року. 24 липня 1847 року Бригам Янг прийшов у долину й отримав підтвердження, що святі знайшли свою нову домівку.

Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Уільяма Р. Уолкера, колишнього сімдесятника, і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати.

“Незалежно від того, чи є ви нащадками піонерів, спадок віри і жертви мормонських піонерів є і вашим спадком. Це славетний спадок Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (“Жити згідно зі своєю вірою”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, с. 97).

- Чому для кожного члена Церкви важливо розуміти, що “спадок віри і жертви мормонських піонерів” ---це їх спадок, незалежно від того, хто є їхніми предками?

- У який спосіб вивчення подорожі мормонських піонерів надихає членів Церкви сьогодні в їхніх зусиллях служити іншим і допомагати їм на їхньому шляху назад до Небесного Батька.

Покажіть наступне висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі (1910-2008), і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати:

“Ми сьогодні отримуємо результати величних зусиль [піонерів]. Сподіваюся, що ми вдячні. Сподіваюся, що ми маємо в наших серцях глибоку вдячність за все, що вони зробили для нас. ...

Мої улюблені брати і сестри, які ж ми благословенні! Який у нас чудовий спадок! Він включає жертву, страждання, смерть, видіння, віру, знання і свідчення про Бога, Вічного Батька і Його Сина, воскреслого Ісуса Христа. ...

Найкращий спосіб вшанувати тих, хто пройшов до нас---це добре служити заради справи істини” (“True to the Faith”, *Ensign*, May 1997, 66–67).

Нагадайте студентам, що кожний член Церкви був благословенний іншими, які підготували для них можливість насолоджуватися благословеннями евангелії. Заохочуйте студентів подумати, що вони можуть зробити, аби підготувати інших, включаючи власне потомство, щоб жити у вірі і слухняності Небесному Батьку й Ісусу Христу.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 136.
- Gordon B. Hinckley, “True to the Faith”, *Ensign*, May 1997, 65–67.

УРОК 25

Війна в Юті та різанина в Маунтін-Медоуз

Вступ

Протягом 1850-х років напруження і недостовірна передача інформації між святими останніх днів та чиновниками уряду Сполучених Штатів призвели до війни в Юті 1857–1858 рр. У вересні 1857 року деякі святи останніх днів у південній частині Території Юта і люди з

обозу емігрантів на своєму шляху до Каліфорнії вступили у конфлікт. І святи останніх днів, вмотивовані гнівом і страхом, спланували і здійснили вбивство близько 120 емігрантів. Цей жорстокий вчинок зараз відомий як “Різанина в Маунтін-Медоуз”.

Ознайомлення з матеріалом

- Richard E. Turley Jr., “The Mountain Meadows Massacre”, *Ensign*, Sept. 2007, 17–21.
- “Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints” (Мир і жорстокість серед святих останніх днів 19-го століття), *Gospel Topics*, lds.org/topics.
- Henry B. Eyring, “150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre”, Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.

Рекомендації для навчання

Між урядом Сполучених Штатів і ранніми святими останніх днів зростає напруга

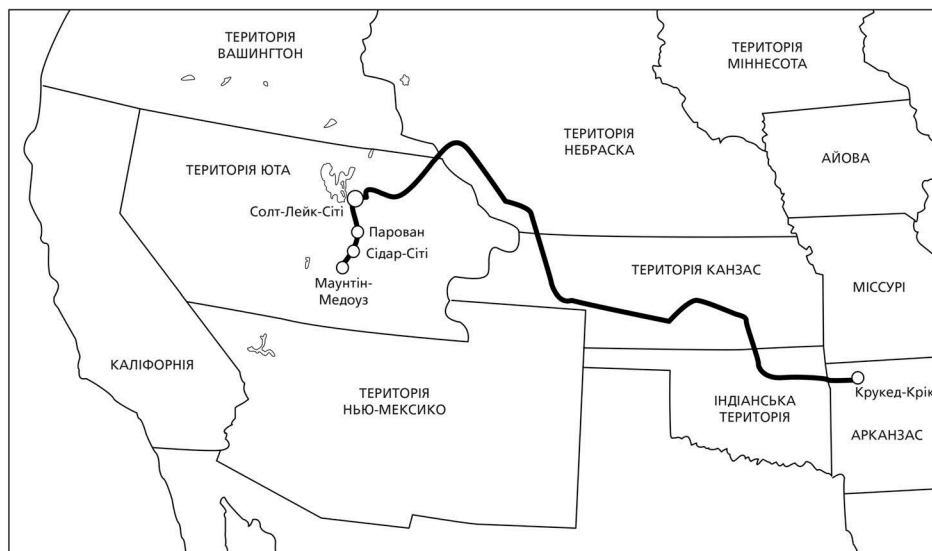

Надайте кожному студенту копію роздаткового матеріалу, розміщеного в кінці цього уроку. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Зростання напруги призвело до війни в Юті”.

- Якби ви були святим останніх днів у 1857 році і почули, що до вашого міста наближається велика армія, які занепокоєння могли б у вас виникнути? (Студенти можуть зазначити, що святих було жорстоко вигнано з Огайо, Міссурі та Іллінойсу; багато з них втратили цінності й землю; а декого було вбито чи вони померли під час цих переслідувань. Новини про армію, яка наближається, викликали у деяких святих занепокоєння, що те саме може статися також і в Юті).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Підготовка до захисту території”.

Виникає конфлікт між деякими святими останніх днів та емігрантами, які їхали в обозі

Покажіть карту, схожу на показану тут, або намалюйте її на дошці.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Конфлікт з обозом емігрантів”.

Попросіть студентів згадати випадки, коли у них був конфлікт з іншою людиною або групою людей. Попросіть когось із студентів прочитати вголос 3 Нефій 12:25. Попросіть клас прослідкувати і знайти принцип, якому навчав Ісус Христос і який може скеровувати нас, коли у нас виникають напружені стосунки з іншими.

- Що, як ви думаєте, означає “погодься з своїм супротивником швидко”?

Аби допомогти студентам зрозуміти цю фразу, ви можете попросити когось зі студентів прочитати наведене далі висловлювання старійшини Девіда Е. Соренсена, сімдесятника:

“Спаситель казав: “Зо своїм супротивником швидко мирися ...” цим заповідаючи нам розв’язувати розбіжності одразу, щоб миттєвий спалах не злетів до рівня фізичної чи моральної жорстокості і щоб ми не стали заручниками своєї злости” (“Прощення замінить гіркоту любов’ю”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2003, с. 11).

- Як би ви підсумували вчення Спасителя в 3 Нефій 12:25? (Коли студенти дадуть відповідь, напишіть на дошці принцип, подібний до наступного: **Якщо ми вирішуємо конфлікт з іншими у Господній спосіб, тоді ми можемо уникнути шкідливих наслідків суперечок**).

- Як ті, хто змовився заподіяти шкоду членам обозу, могли б застосувати цей принцип?

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Посилення конфронтації”.

- Що мали зробити провідники Церкви з Сідер-Сіті, коли Уільям Дейм порадив їм не звертатись до міліції? До якого вчинку призвело те, що вони відкинули пораду? (Коли студенти дадуть відповідь, напишіть на дошці наступний принцип: **Якщо ми ігноруємо пораду робити те, що правильно, тоді ми стаємо більш схильні зробити неправильний і навіть грішний вибір**). Ви також можете зазначити, що у системі рад, якою керується Церква, є велика мудрість).

Попросіть кількох студентів прочитати по черзі вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Напад на емігрантів”, і запросіть студентів звернути увагу на те, як керівники міста Сідер-Сіті продовжували робити грішний вибір, проігнорувавши отриману ними пораду.

- Які наслідки потягло за собою рішення керівників Сідер-Сіті не послухатися поради Уільяма Дейма, начальника міліції?
- Який вибір на цей момент мали ті, хто були відповідальні за напади? (Вони могли зізнатися у тому, що зробили, і прийняти наслідки, або ж вони могли спробувати приховати свої злочини й гріхи).

Запропонуйте студентам поміркувати над такими запитаннями:

- Що ви робите, коли чините щось неправильно? Чи зізнаєтеся ви у тому, що зробили неправильно, і приймаєте наслідки, або ж ви намагаєтеся приховати гріх брехнею?

Дехто зі святих останніх днів спланували і вчинили різанину в Маунтін-Медоуз

Поясніть, що члени Церкви, які брали участь в атаках проти емігрантів, вирішили спробувати приховати свої гріхи. Попросіть клас послухати, що сталося в результаті цього рішення, у той час як студенти по черзі читатимуть розділи з роздаткових матеріалів, які називаються “Різанина в Маунтін-Медоуз” і “Трагічні наслідки”.

Поясніть, що рішення деяких провідників святих останніх днів і поселенців південної частини Території Юта призвели до трагічної різанини в Маунтін-Медоуз. На відміну від того випадку, провідники Церкви і територіальні керівники в Солт-Лейк-Сіті вирішили цей конфлікт з урядом Сполучених Штатів завдяки мирним розмовам і переговорам у 1858 році. Під час цього конфлікту, який пізніше назвали війною в Юті, війська Сполучених Штатів і міліція Юти вдавалися до агресивних дій, однак ніколи до бойових дій.

- Як би ви підсумували рішення, які призвели до різанини в Маунтін-Медоуз?
- Які принципи ми можемо засвоїти з цієї трагедії? (Студенти можуть визначити різні принципи, серед яких можуть бути такі: **Якщо ми**

вирішуємо приховати наші гріхи, це може призвести до скоєння гріхів у майбутньому. Якщо ми вирішуємо приховати наші гріхи, це може призвести до жалю і страждань).

Запевніть студентів, що якщо вони почали йти шляхом помилок і гріха, вони можуть уникнути у майбутньому душевного болю і жалю, повернувшись до Господа і покаювшись у своїх гріхах.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос розділ роздаткового матеріалу, який називається “Провідники Церкви дізналися про різанину”.

Поясніть, що через те, що багато місцевих святих останніх днів були відповідальні за планування і здійснення різанини в Маунтін-Медоуз, ця подія негативно вплинула на сприйняття деякими людьми всієї Церкви.

- Чому важливо усвідомлювати, що невірні вчинки деяких членів Церкви не визначають істинність євангелії?

Попросіть студента прочитати висловлювання президента Генрі Б. Айрінга з Першого Президентства з розділу роздаткового матеріалу, який називається “150-та річниця різанини в Маунтін-Медоуз”.

- Як нам треба реагувати у випадках, коли ми дізнаємося, що члени Церкви не живуть за вченнями Ісуса Христа?

Попросіть когось зі студентів прочитати вголос Геламан 5:12. Попросіть клас простежити за текстом і знайти, що ми можемо робити, щоб розвивати і підтримувати наші свідчення, аби у важкі часи, коли, наприклад, ми дізнаємося про ситуації, в яких члени Церкви не живуть згідно з ученнями Ісуса Христа, наша віра не похитнулася.

- Що, згідно з Геламан 5:12, ми можемо робити, щоб розвивати і підтримувати наші свідчення? (Коли студенти дадуть відповіді, ви можете написати на дошці такий принцип: **Ми можемо розвивати сильні свідчення, будуючи нашу віру на фундаменті Ісуса Христа**).

Для того, щоб проілюструвати цей принцип, покажіть наступне висловлювання і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати:

“Джеймс Сендерс є правнуком ... однієї дитини, яка вижила у цій різанині [і також є членом Церкви]. ... Брат Сендерс ... сказав, що коли він дізнався про те, що його предка було вбито у цій різанині, це “не вплинуло на мою віру, бо вона основана на Ісусі Христі, а не на комусь із людей в Церкві” (Richard E. Turley Jr., “The Mountain Meadows Massacre”, *Ensign*, Sept. 2007, 21).

- Як наша віра в Ісуса Христа зміцнює нас, коли ми дізнаємося про випадки, в яких члени Церкви не жили згідно з ученнями Спасителя?
- Які дії допомагають вам будувати вашу віру на фундаменті Ісуса Христа?

Свідчіть про важливість того, щоб жити за вченнями Спасителя і будувати нашу віру на Ньому і на Його євангелії. Запросіть студентів подумати, як вони

можуть краще побудувати свою віру на фундаменті Ісуса Христа і поставити ціль зробити це.

Матеріали для прочитання студентами

- “Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints” (Мир і жорстокість серед святих останніх днів 19-го століття), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Війна в Юті та різанина в Маунтін-Медоуз

Зростання напруги призвело до війни в Юті

Через три роки після того, як перші піонери, святі останніх днів, дійшли до Долини Солоного озера, уряд Сполучених Штатів організував Територію Юта і призначив Бригама Янга бути першим губернатором цієї Території. В середині 1857 року до провідників святих останніх днів дійшли чутки про те, що Федеральний уряд може замінити Бригама Янга новим губернатором Території Юта за підтримки великої кількості федеральних військ. 24 липня 1857 року Президент Бригам Янг святкував з групою святих 10-ту річницю їхнього прибуття в Долину Солоного озера, коли він отримав підтвердження більш ранньої новини, що до Солт-Лейк-Сіті прямує армія.

У попередні роки непорозуміння і неправдива інформація призвели до зростаючої напруженості між святими останніх днів та чиновниками уряду Сполучених Штатів. Святі хотіли, щоб ними керували провідники, яких вони самі обрали, і відмовилися від федеральних призначенців, які не розділяли їхніх цінностей і дехто з яких були нечесні, корумповані та аморальні особи. Деякі федеральні чиновники вважали, що дії та ставлення святих свідчили про те, що вони повстали проти уряду Сполучених Штатів.

Президент Сполучених Штатів Джеймс Б'юкенен прислав до Солт-Лейк-Сіті військо з 2500 осіб для безпечного прибуття нового губернатора до Юти і придушення того, що він вважав повстанням серед святих. Це рішення було прийняте без точної інформації стосовно ситуації в Юті (див. *Історія Церкви у Повноті часів, Посібник для студента, 2-ге видання* [Посібник ЦСО, 2003], сс. 396–399).

Підготовка до захисту Території

У проповідях до святих Президент Янг та інші церковні провідники називали війська, що наближаються, ворогами. Вони боялися, що ці війська можуть вигнати святих з Юти, як їх раніше виганяли з Огайо, Міссурі та Іллінойсу. Президент Янг, який роками просив святих зберігати зерно, нагадав про свої настанови, щоб у святих була їжа, якщо їм потрібно буде рятуватися втечею від військ. Як губернатор Території Юта він також направив територіальну міліцію підготуватися до захисту території.

Конфлікт з обозом емігрантів

Обоз емігрантів, який прямував на захід з Арканзасу до Каліфорнії, увійшов до Юти, коли святі останніх днів готувалися захищати Територію проти військ Сполучених Штатів, які наближались. Серед деяких людей із обозу виникло невдоволення через те, що їм не вдалося купити дуже потрібного їм зерна у святих, яким було наказано зберігати своє зерно. У емігрантів також виник конфлікт зі святими, які не хотіли, щоб велика кількість обозних коней та худоби споживали істівні й водні ресурси, які потрібні були власним тваринам святих.

Напруження вибухнуло в Сідер-Сіті, останньому поселенні в Юті на шляху до Каліфорнії. Зіткнення сталися між деякими членами обозу і деякими святими останніх днів. Дехто з членів

обозу погрожував приєднатися до урядових військ, що йшли проти святих. Хоч капітан обозу і докоряв своїм товаришам за такі погрози, деякі керівники Сідер-Сіті та поселенці почали ставитися до емігрантів як до ворогів. Обоз залишив містечко лише через годину після прибуття туди, однак деякі поселенці та керівники з Сідер-Сіті хотіли наздогнати і покарати чоловіків, які образили їх.

Зростання конфронтації

Оскільки ці святи не вирішили свій конфлікт з емігрантами у Господній спосіб, ситуація стала набагато більш серйозною. Айзек Хейт, мер міста Сідер-Сіті, майор міліції і президент колу попросили дозвіл у начальника міліції, який жив у сусідньому поселенні Парован, викликати міліцію, щоб протистояти кривдникам з обозу. Начальник міліції, Уільям Дейм, член Церкви, порадив Айзеку Хейту проігнорувати погрози емігрантів. Замість того, щоб дослухатися до цієї поради, Айзек Хейт та інші керівники Сідер-Сіті вирішили переконати деяких місцевих індіанців напасти на обоз і викрасти їхню худобу, щоб у такий спосіб покарати емігрантів. Айзек Хейт попросив Джона Д. Лі, місцевого члена Церкви та майора міліції, очолити цей напад, і обоє вони планували перекласти провину за цей вчинок на індіанців.

Напад на емігрантів

Айзек Хейт представив план нападу на обоз на нараді місцевих керівників Церкви, громади і міліції. Деякі члени ради рішуче не погодилися з планом і спитали Хейта, чи радився він з Президентом Бригадом Янгом стосовно цієї справи. Відповівши, що він цього не зробив, Хейт погодився послати посильного, Джеймса Хеслама, до Солт-Лейк-Сіті з листом, в якому пояснювалася ситуація, і з запитанням щодо подальших дій. Однак, оскільки Солт-Лейк-Сіті знаходилося приблизно за 402 км від Сідер-Сіті, посильному знадобилося близько тижня швидкої їзди верхи, щоб доїхати до Солт-Лейк-Сіті і повернутися до Сідер-Сіті з настановами від Президента Янга.

Якраз перед тим, як Айзек Хейт послав свого листа з посильним, Джон Д. Лі і група індіанців напали на табір емігрантів у місці, яке називалося Маунтін-Медоуз. Лі керував нападом, але потаємно, щоб здавалося, що там були лише індіанці. Деякі емігранти були вбиті або поранені, а ті, хто залишився, відбили напад і змусили Лі та індіанців відступити. Емігранти швидко розвернули свої фургони, утворивши щільне коло або загін з обозних возів, щоб захищатися. Протягом п'ятиденної облоги обозу було здійснено ще два напади.

Сталося так, що міліція Сідер-Сіті дізналася про те, що двоє емігрантів-чоловіків вийшли за загін з обозних возів. Міліція поцілила в них і вбила одного. Інший чоловік втік і повідомив обозний табір, що на них нападали також і білі чоловіки. Тих, хто планували напади, тепер було впіймано на обмані. Якби емігрантам дозволили дістатися до Каліфорнії, то розповсюдилася б звістка про те, що за напад на обоз відповідальні святи останніх днів. Змовники боялися, що ця інформація призведе до негативних наслідків для них самих і їхніх людей.

Різанина в Маунтін-Медоуз

Намагаючись запобігти розповсюдженню звістки про участь святих останніх днів в нападах на обоз, Айзек Хейт, Джон Д. Лі та інші місцеві керівники Церкви та міліції склали план убити решту емігрантів, крім маленьких дітей. Здійснюючи цей план, Джон Д. Лі прийшов до емігрантів і сказав, що міліція захистить їх від подальших нападів, відвівши їх у безпеці до Сідер-Сіті. Коли емігранти йшли у напрямку Сідер-Сіті, міліціонери повернулися і розстріляли їх. Кілька найнятих поселенцями індіанців повибігали зі своїх схованок, щоб приєднатися до нападу. З близько 140 емігрантів, які були учасниками обозу, життя зберегли лише 17 маленьким дітям.

Через два дні після різанини Джеймс Хеслам приїхав у Сідер-Сіті з посланням-відповіддю Президента Янга, де був наказ місцевим провідникам дозволити обозу мирно пройти. "Коли

Хейт читав слова Янга, то схлипував як дитина, і міг вимовити лише слова: "Надто пізно, надто пізно" (Richard E. Turley Jr., "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, Sept. 2007, 20).

Трагічні наслідки

Наслідками різанини в Маунтін-Медоуз були не лише смерті близько 120 жертв, але й великі страждання дітей, які вижили, та інших родичів жертв. Деякі святі останніх днів забрали до себе дітей емігрантів, які вижили після різанини, і подбали про них. У 1859 році федеральні чиновники взяли опіку над цими дітьми і повернули їх родичам в Арканзасі. Індіанці-пайюти також зазнали страждань через те, що їх несправедливо звинуватили у цьому злочині.

Провідники Церкви дізналися про різанину

"Хоч Бригам Янг та інші церковні провідники в Солт-Лейк-Сіті і дізналися про різанину невдовзі після того, як вона відбулася, розуміння того, в якій мірі в ній брали участь поселенці, та жахливі подробиці злочину, розкривалися поступово з плином часу. У 1859 році вони звільнили від своїх покликань президента колу Айзека Хейта та інших видних провідників Церкви в Сідер-Сіті, причетних до різанини. У 1870 році вони відлучили Айзека Хейта і Джона Д. Лі від Церкви.

У 1874 році велика рада присяжних висунула обвинувачення дев'ятьом чоловікам за участь у різанині. Більшість з них зрештою були заарештовані, хоча лише Лі було засуджено і страчено за злочин. Ще один звинувачений чоловік дав свідчення на користь звинувачення [добровільно свідчив і давав показання проти інших підсудних], а інші багато років перебували від закону. Інші міліціонери, хто скоїв цю різанину, решту свого життя перебували під гнітом жахливого почуття провини і постійних кошмарів через те, що вони зробили і що бачили" (Richard E. Turley Jr., "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, Sept. 2007, 20).

150-та річниця різанини в Маунтін-Медоуз

Президент Генрі Б. Айрінг, з Першого Президентства, сказав:

"Відповідальність за цю різанину лежить на місцевих провідниках Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у регіонах поблизу Маунтін-Медоуз, які також займали цивільні і військові посади, і на членах Церкви, які діяли під їх керівництвом. ...

Євангелія Ісуса Христа, якої ми тримаємося, не сприймає холоднокривних вбивств чоловіків, жінок і дітей. Насправді вона захищає мир і прощення. Те, що колись давно вчинили члени Церкви [в Маунтін-Медоуз], є прикладом жахливого відходу від християнських учень і поведінки, яким немає виправдання. ... Безсумнівно, божественне правосуддя необхідним чином покарає людей, відповідальних за різанину. ...

Нехай же Бог Небес, чіїми синами і дочками ми є, благословить нас ушанувати тих, хто тут помер, щоб ми могли виявити одне до одного чисту любов і дух прощення, втіленням яких є Його Єдинонароджений Син" ("150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre", Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre).

УРОК 26

Одкровення про Священство

Вступ

У 20-му столітті, коли місіонерська робота набула великого поширення по землі, провідники Церкви молилися, щоб отримати провід стосовно обмежень на висвячення у священство членів Церкви африканського походження і отримання ними храмових благословень. Чітке одкровення прийшло Президенту Спенсеру В. Кімболу, його радникам у Першому Президентстві та

членам Кворуму Дванадцятьох Апостолів у Солт-Лейкському храмі 1 червня 1978 року. Беручи участь у цьому уроці, студенти краще зрозуміють, як підходити до вирішення євангельських питань з вірою, і також дізнаються про обставини та пізнають істини, які стосуються цього визначального одкровення.

Ознайомлення з матеріалом

- Gordon B. Hinckley, "Priesthood Restoration", *Ensign*, Oct. 1988, 69–72.
- "Race and the Priesthood" (Раса і священство), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- Ahmad Corbitt, "A Personal Essay on Race and the Priesthood," parts 1–4, Perspectives on Church History series, [history.lds.org/section/perspectives-on-church-history](https://www.history.lds.org/section/perspectives-on-church-history).

Рекомендації для навчання

Вступ до Офіційної декларації---2

Підходити з вірою до євангельських запитань

Представте класу наведений далі сценарій:

Одного дня після занять у школі до Скотта підійшов член Церкви, у якого недавно виникли певні запитання стосовно церковних учень. Скотт відчув, що зміг надати своєму другові певну допомогу, але потім він запитував себе, що б він міг зробити по-іншому, коли наступного разу до нього підійде член Церкви у подібній ситуації.

Запитайте студентів, що вони робили, аби допомогти членам Церкви, які підходили до них із щирими запитаннями стосовно Церкви чи її учень.

Покажіть і прочитайте наступне висловлювання президента Дітера Ф. Ухтдорфа, з Першого Президентства:

"Запитання---це місце народження свідчення. Хтось може відчувати себе збентеженим чи негідним, бо досліджує питання стосовно євангелії, але вони не повинні так себе відчувати. Висловлення запитань---це не вияв слабкості; це провісник зростання.

Бог наказав нам шукати відповіді на свої запитання і лише просить, щоб ми запитували "з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа"

[Мороній 10:4]. Коли ми робимо так, істина про все може бути явлена нам "силою Святого Духа" [Мороній 10:5].

Не бійтеся; ставте запитання. Будьте допитливими, але не сумнівайтеся! Завжди міцно тримайтеся за віру і світло, яке ви вже отримали" ("Відображення на воді", [Духовний вечір ЦСО для дорослої молоді, 1 лист. 2009], с. 7, ldschurchnewsarchive.com).

- Що, як навчав Президент Ухтдорф, може допомогти тому, хто має запитання про доктринальні, історичні чи соціальні питання, які стосуються Церкви? (Допоможіть студентам зрозуміти наступний принцип: **Якщо ми будемо застосовувати віру в Ісуса Христа, зрештою ми отримаємо відповіді від нашого Небесного Батька на наші щирі запитання**).

Поясніть, що одна з історичних проблем, стосовно якої у деяких членів Церкви є запитання, витікає з Церковної політики, яка діяла з середини 1800-х років до 1978 року і за якою темношкірі чоловіки африканського походження не могли бути висвячені у священство. Ця політика також забороняла темношкірим жінкам і чоловікам брати участь у храмових обрядах чи церемоніях запечатування. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос наступне висловлювання, яке міститься у Вступі до Офіційної декларації---2 (в Ученні і Завітах). Попросіть студентів подумати про те, як ця інформація може допомогти тим, хто непокоїться щодо цієї історичної теми.

"Книга Мормона навчає, що "всі є однаковими для Бога", включаючи "чорного і білого, зв'язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої" (2 Нефій 26:33). Протягом історії Церкви люди кожної раси й національності в багатьох країнах були хрищені і жили як віддані члени Церкви. За життя Джозефа Сміта кілька чорношкірих чоловіків, членів Церкви, були висвячені у священство. На початку історії Церкви її провідники припинили дарувати священство чорношкірим чоловікам африканського походження. У церковних записах немає чітких пояснень щодо причин появи цієї практики" (вступ до Офіційної декларації---2).

- Які важливі істини містять ці слова для тих, кому, можливо, важко прийняти це?

Приверніть увагу до рядка, де сказано: "У церковних записах немає чітких пояснень щодо причин появи цієї практики". Хоча деякі люди можуть називати ймовірні причини, чому чоловіки африканського походження не висвячувалися у священство певний час, ці причини можуть бути невірними. Попросіть когось зі студентів прочитати наведені далі слова старійшини Далліна Х. Оукса, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“Якщо ви читаєте Писання, тримаючи в розумі це запитання: “Чому Господь дав цю заповідь або чому Він наказав це”, ви побачите, що менше ніж для однієї зі ста заповідей були дані будь-які пояснення. Це не модель Господа---давати пояснення. Ми [смертні] можемо пояснювати одкровення. Ми можемо давати пояснення заповідям. Коли ми робимо це, то залишаємося на самоті. Деякі люди пояснюють причини того, про що ми тут говоримо [про расу і священство], але зрештою виявляється, що вони дуже помиляються. ...

Давайте не будемо робити помилку, зроблену в минулому, в цій і в інших областях, намагаючись пояснити одкровення. Названі причини виявляються великою мірою плодами людської уяви” (*Life’s Lessons Learned* [2011], 68–69).

- Чому мудро не вигадувати причини ненадання особам африканського походження священства чи доступу до храмових обрядів до 1978 року? (Людина говорить з обмеженої точки зору, а Бог причини нам не називав).

Наголосіть, що сьогодні Церква відмовляється від теорій, висловлених у минулому стосовно цього питання: що темна шкіра—це ознака божественної немилості чи прокляття, що темна шкіра відображає несправедні вчинки в передземному житті, шлюби осіб різних рас є гріхом чи що темношкірі особи чи люди інших рас або народів є у будь-якій мірі нижчими за будь-кого іншого. Провідники Церкви сьогодні недвозначно засуджують усі види расизму, колишні чи теперішні, у будь-якому вигляді. (Див. “Race and the Priesthood” (Раса і священство) Gospel Topics, lds.org/topics).

- Як віра людей в Ісуса Христа допомагає їм знайти відповіді на їхні запитання чи позбутися занепокоєнь стосовно обмежень у священстві, які існували до 1978 року?

Офіційна декларація—2

Благословення священства і храмові благословення надаються кожному гідному члену Церкви

Поясніть, що до 1978 року тисячі людей африканського походження серед різних народів пізнали істинність відновленої євангелії. Провідники Церкви у Солт-Лейк-Сіті отримали безліч листів від неоохрищених навернених в Нігерії та Гані з проханням послати до Африки місіонерів. Роками провідники Церкви з молитвою розглядали це питання, але відчували, що час ще не настав послати місіонерів до Африки. В Бразилії вірні темношкірі члени Церкви допомагали будувати храм у Сан-Пауло, будівництво якого було оголошене в 1975 році, хоча знали, що не зможуть туди увійти.

Скажіть студентам, що Офіційна декларація—2 містить офіційне оголошення одкровення, отриманого Президентом Спенсером У. Кімболом, його радниками у Першому Президентстві і десятьма членами Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Одкровення було отримане 1 червня 1978 року. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос перший абзац під словами “Дорогі брати!” Попросіть клас стежити за текстом і знайти, очевидцями чого, за словами провідників Церкви, вони стали.

- Що побачили провідники Церкви по всій землі?
- Яке натхнення отримали провідники Церкви, коли стали свідками поширення Господньої роботи?

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос наступний абзац, який починається словами “Знаючи про обіцяння”. Попросіть клас знайти, як провідники Церкви діяли за своїми натхненими бажаннями. Запитайте:

- Як Президент Спенсер В. Кімбол та інші провідники Церкви діяли відповідно до своїх натхнених бажань?
- Згідно з першими трьома рядками цього абзацу, що було відомо провідникам Церкви стосовно обмежень у священстві? (Вони знали, що в певний час всі гідні чоловіки матимуть можливість отримати священство).

Поясніть, що протягом багатьох років до 1978 року, знаючи, що для такої зміни потрібне буде одкровення, Перше Президентство і Кворум Дванадцятих Апостолів обговорювали питання обмежень у священстві і молилися про це. Покажіть наступне висловлювання Президента Спенсера В. Кімбола (1895–1985) і попросіть студента вголос його прочитати:

[2006], с. 254).

“День у день я сам, у великій урочистості та серйозності, ходив у верхні кімнати храму, і там всю душу, всі сили я прикладав для вирішення цього питання. Я хотів робити те, що Він хотів. Я розповідав Йому про це і сказав: “Господи, я хочу лишень того, що правильно. У нас немає наміру зробити щось ефектне. Ми лише хочемо того, що завгодно Тобі, і хочемо тоді, коли Тобі це завгодно, і не доти” (Учення Президентів Церкви: Спенсер У. Кімбол

- Чого навчають нас слова Президента Кімбола стосовно того, як пророки прагнуть отримати одкровення? (Коли студенти дадуть відповіді, ви можете написати на дошці наступну істину: **Пророки прагнуть пізнати Господню волю стосовно управління Церквою**).

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос наступні два абзаци в Офіційній декларації—2, які починаються словами: “Він почув наші молитви”. Попросіть клас пошукати відповідь Господа на молитви Президента Кімбола, його радників у Першому Президентстві та членів Кворуму Дванадцятих Апостолів.

- Якою була відповідь Господа на молитви Його пророка? (Наголосіть на посланні Господа, отриманому в цьому одкровенні: **Благословення євангелії доступні усім дітям Небесного Батька**).

Для того, щоб допомогти студентам зрозуміти, як було отримане одкровення, записане в Офіційній декларації—2, поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008), присутнього у храмі в той день, коли було отримане одкровення:

“В кімнаті панувала атмосфера святості й благоговіння. Я відчував, ніби між небесним тронем і пророком Бога, який стояв на колінах і молився разом зі своїми Братами, відкрився канал. Дух Бога був там. І силою Святого Духа до того пророка прийшло запевнення, що те, про що він молився, було правильним, що час прийшов, і що тепер дивовижні благословення священства мають поширитися на всіх гідних чоловіків повсюди, незалежно від їх походження. ...

Ми всі знали, що прийшов час змін, і що рішення прийшло з небес. Відповідь була чіткою. Серед нас у наших відчуттях і нашому розумінні була повна єдність” (“Priesthood Restoration”, *Ensign*, Oct. 1988, 70).

Поясніть, що невдовзі після того, як було отримане одкровення про припинення обмежень у священстві, в Африку були послані місіонери. З того часу на тому континенті були зведені храми, було організовано понад сотню колів і сотні тисяч людей там отримали обряди євангелії для себе та для своїх померлих предків. (Див., наприклад, “Mormons in Africa: A Bright Land of Hope” (Мормони в Африці: Яскрава земля надії), mormonnewsroom.org; “Emerging with Faith in Africa” (Зростаючи у вірі в Африці), parts 1–3, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world).

Покажіть наступне висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і попросіть одного зі студентів його прочитати:

“На кожному континенті і на островах моря вірних збирають у Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Відмінності у культурному походженні, мові, статі і рисах обличчя блідніють і втрачають свою важливість, коли члени Церкви гублять себе у служінні своєму улюбленому Спасителеві. Виконується проголошення Павла: “Бо ви всі, що в Христа охристілися, у Христа зодягнулися!

Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі!” [Галатам 3:27–28].

Лише усвідомлення істинного батьківства Бога може принести ширу вдячність за істинне братерство людей. Це розуміння надихає бажання будувати мости допомоги замість стін відокремлення” (“Teach Us Tolerance and Love”, *Ensign*, May 1994, 70).

- Як євангелія допомагає нам єднатися з людьми різного походження?
- Які ви бачили приклади того, як члени Церкви різного походження зростали разом у єдності і співпраці?

На завершення, попросіть студентів обдумати свою можливу відповідь на гіпотетичне запитання щодо того, чому Церква певний час не висвячувала людей африканського походження у священство. Запевніть, що це нормально---пояснювати іншим, що ми не знаємо, чому почалися обмеження щодо священства і що нам слід ділитися лише тими істинами і свідчити лише про ті істини, які ми дійсно знаємо.

Матеріали для прочитання студентами

- 2 Нефій 26:33; Офіційна декларація—2.
- “Race and the Priesthood” (Раса і священство), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

УРОК 27

Готувати світ до Другого пришествя Ісуса Христа

Вступ

Спаситель одного дня повернеться на землю у силі і великій славі. Щоб святі могли підготуватися до того величного дня, їх навчають вивчати ознаки Його пришествия і готуватися до цього, стоячи на святих місцях і

взявши “Святого Духа собі за провідника” (УЗ 45:57). Господь проголосив, що Церква та її члени мають відповідальність—готувати світ до Другого пришествия Спасителя.

Ознайомлення з матеріалом

- Ніл Л. Андерсен, “Готувати світ до Другого пришествия”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2011, сс. 49–52.
- Даллін Х. Оукс, “Підготовка до Другого пришествия”, *Ensign* та *Ліягона*, трав. 2004, сс. 7–10.
- “Готуючись до Другого пришествия Христа”, розділ 44 в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (1998), сс. 387–396.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 45:15–46, 56–57

Ознаки, які передуватимуть Другому пришествю

Поставте студентам таке запитання:

- Як ви можете визначити, що скоро буде дощ?

Поясніть, що так само, як є ознаки, які свідчать про наближення дощу, також є ознаки, які допомагають нам дізнатися про наближення Другого пришествия Ісуса Христа. Скажіть студентам, що, як записано в Матвії 24, Спаситель зустрівся з Його учнями на Оливній горі незадовго до Своєї смерті й описав ознаки Свого Другого пришествия. Він повторив деякі з цих учень Джозефу Сміту у наші дні, як це записано в Ученні і Завітах 45. Наголосіть студентам, що підготовка до Другого пришествия Ісуса Христа—це важлива тема в Ученні і Завітах. Попросіть студентів під час вивчення Учення і Завітів присвятити час і увагу пошуку учень про Друге пришествя і обдумати, як вони можуть до нього підготуватися.

Попросіть студентів прочитати Учення і Завіти 45:15–17, і пошукати, про що учні Спасителя Його запитували і як Він відповів.

- Про що учні запитували Ісуса?
- Яка була Його відповідь?

Для того, щоб допомогти студентам визначити ознаки наближення Другого пришествия, напишіть на дошці наступні посилання:

УЗ 45:25–27

УЗ 45:28–31, 33

УЗ 45:40–43

Поділіть студентів на пари і призначте кожній парі одне із написаних на дошці посилань. Попросіть їх прочитати разом вірші і пошукати ознаки, вказані у тих віршах. Вкажіть, що деякі з ознак уже здійснилися або у процесі здійснення. Ви можете поділитися наступною інформацією у зв'язку з віршем 30: “Період, в який іновірці матимуть перевагу в отриманні євангелії, називається *часи Іновірців*. У цей період не юдеї ... мають можливість прийняти євангелію і отримати спасіння до того, як це право має бути передане, принаймні будь-якою значною мірою, юдеям” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 721–722).

Виділивши на це достатньо часу, запросіть пари поділитися знайденим з рештою класу. Ви можете порадити їм підкреслити ознаки в своїх Писаннях.

Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 45:34 у той час, як решта класу слідкуватиме за текстом. Потім запитайте:

- Коли ви читаєте або чуєте про події чи ознаки, які передуватимуть Другому пришествю, чи буває так, що ви непокоїтеся? Чому так або ні?
- Як вивчення ознак Другого пришествия Спасителя допомагає нам долати страх і занепокоєння у нашому житті?

Попросіть студентів мовчки прочитати Учення і Завіти 45:35–38, щоб дізнатися, чому Спаситель відкрив ознаки, які передуватимуть Його Другому пришествю.

- Чому важливо розпізнавати здійснення ознак приходу Спасителя?

Попросіть студентів пошукати способи підготовки до Другого пришествия Христа, коли вони читатимуть Учення і Завіти 45:32, 39, 56–57. Потім обговоріть наступне:

- Що ви дізналися з цих віршів стосовно підготовки до Другого пришествия? (Коли студенти ділитимуться своїми ідеями, наголосіть наступний принцип: **Стояти на святих місцях, і мати Святого Духа собі за провідника---є суттєво важливим для нашої підготовки до Другого пришествия Ісуса Христа**).
- Що ми мусимо робити, щоб Святий Дух був нам за провідника?
- Як, на вашу думку, послідовник Ісуса Христа може “стояти на святих місцях”? (Святі місця включають храми, приходи і домівки. Дім можна зробити святим місцем через постійну особисту і сімейну молитву, вивчення Писань, служіння і домашній сімейний вечір. Стояння на святих місцях також стосується того, як ми живемо. Якщо ми гідні постійного супроводу Святого Духа, тоді ми стоїмо на святому місці. Ви можете

запропонувати студентам записати деякі з цих ідей на полях їх Писань біля Учення і Завіти 45:32).

- Як вам вдалося стояти на святих місцях попри те, що ви живете у нечестивому світі?
- Назвіть кілька причин того, чому ви з нетерпінням чекаєте на Друге пришествя Спасителя? Чому ви вдячні за те, що Спаситель прийде знову?

Учення і Завіти 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23

Готувати світ до Другого пришествия

Нагадайте студентам, що назва цього курсу—*Основи Відновлення*. Запитайте студентів:

- Який ви бачите зв'язок чи залежність між Відновленням євангелії і Другим пришествям Ісуса Христа?

Напишіть на дошці наступні посилання. Попросіть студентів опрацювати їх і пошукати спільну тему:

Учення і Завіти 29:7–9

Учення і Завіти 34:5–7

Учення і Завіти 39:19–23

Виділивши на це достатньо часу, попросіть студентів повернутися до особи, яка сидить біля них, і обговорити, що є спільного між цими уривками з Писань. Запитайте кількох студентів, як би вони підсумували послання цих уривків з Писань. (Коли студенти ділитимуться своїми ідеями, допоможіть їм виявити і зрозуміти цей принцип: **Коли ми проповідуємо євангелію іншим, ми допомагаємо готувати світ до Другого пришествия Ісуса Христа**).

Попросіть студентів знову переглянути в Ученні і Завітах розділи 29, 34 та 39 і звернути увагу на дати надання одкровенень. Запитайте:

- Скільки часу пройшло з тих пір, як було організовано Церкву, до того, як Господь почав навчати щойно визначеному принципу?

Попросіть одного зі студентів прочитати наступне висловлювання старійшини Ніла Л. Андерсена, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

“З перших днів відновлення брати дуже серйозно ставилися до свого обов’язку проповідувати євангелію. У 1837, лише через сім років після того, як Церква була організована, у часи бідності і переслідування, місіонерів послали навчати євангелії в Англії. Проминуло небагато років і місіонери вже проповідували в таких різноманітних місцях, як Австрія, Французька Полінезія, Індія, Барбадос, Чилі та Китай.

Господь благословив цю роботу і Церква була встановлена по всьому світу. ... Над праведними місіонерами, які свідчать про Спасителя, ніколи не заходить сонце. Подумайте про духовну силу 52 тисяч місіонерів, обдарованих Духом Господа, які сміливо проголошують, що “не буде дано ніяке інше ім’я або іншу путь, чи засіб, якими спасіння може прийти до дітей людських, тільки в імені Христа” [Мосія 3:17]. ... Підготовка цього світу до Другого пришестя Спасителя значною мірою виконується завдяки роботі Господа через Своїх місіонерів” (“Готувати світ до Другого пришестя”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2011, с. 51).

Обговоріть наступне:

- Як послання, якому навчають місіонери Церкви, готують людей до Другого пришестя Ісуса Христа?
- Чому було необхідно здійснити Відновлення євангелії до повторного приходу Спасителя на землю?

Покажіть наступні висловлювання Президента Джозефа Ф. Сміта (1838-1918), і попросіть студентів уголос їх прочитати:

“Євангелія навчає людину бути скромною, вірною, чесною й праведною перед Господом і ближнім. Наскільки цих принципів будуть дотримуватися, настільки мир і праведність поширяться й укореняться на землі; гріх, суперечки, кровопролиття й корупція всіх видів зникнуть; земля стане очищеною й придатною для проживання небесних істот і для нашого Господа Бога, який зійде на неї й житиме на ній упродовж Тисячоліття”

(*Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* [1999] с. 392).

“Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів ... вважає частиною своєї місії підготовку шляху для реального й славетного пришестя Сина Божого на землю, коли Він царюватиме над своїм народом і житиме з ним” (*Учення: Джозеф Ф. Сміт*, с. 392–393).

Поставте такі запитання:

- Які думки чи духовні враження ви отримали під час цього уроку стосовно відповідальності Церкви та її членів--допомагати готувати світ до Другого пришестя?
- Як, на вашу думку, ваша допомога іншим у підготовці до Другого пришестя допоможе і вам також?

Для того, щоб завершити урок, попросіть студентів поділитися тим, що вони зробили, аби поділитися посланням Відновлення з людьми, які не належать до нашої віри.

Матеріали для прочитання студентами

- Учення і Завіти 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23; 45:15–46, 56–57; 88:81–87.
- Ніл Л. Андерсен, “Готувати світ до Другого пришествя”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2011, сс. 49–52.

УРОК 28

Прискорення роботи зі спасіння

Вступ

Останнім часом провідники Церкви наголошували на пророцтві Господа, що Він "прискорить Свою роботу" (див. УЗ 88:73). Робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви,

храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії. Цей урок допоможе студентам краще зрозуміти свій обов'язок, як членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, брати участь у цій роботі.

Ознайомлення з матеріалом

- Дітер Ф. Ухтдорф, "А чи не проспите ви Відновлення?" *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 58--62.
- "Прискорення роботи зі спасіння", *Ліягона*, жовт. 2013, сс. 36--39.

Рекомендації для навчання

Учення і Завіти 138:53–56

Господь прискорює Свою роботу

Скажіть студентам, що незадовго до своєї смерті Президент Джозеф Ф. Сміт мав видіння духовного світу, записане зараз як Учення і Завіти 138. Він дізнався, що провідники останнього розподілу разом з "багатьма іншими" були підготовлені у доземному світі до виконання своїх земних обов'язків. Попросіть одного зі студентів прочитати вголос Учення і Завіти 138:53–56 у той час як решта класу шукатиме обов'язки, дані цим провідникам у доземному світі.

- Які обов'язки були дані цим провідникам у доземному світі? Яку підготовку вони отримали там?
- Які обов'язки могли бути покладені на вас у доземному світі? Яку підготовку ви могли отримати? (Коли студенти ділитимуться своїми ідеями, допоможіть їм визначити наступний принцип: **Ми були підготовлені у доземному світі прийти на землю у повноту часів, щоб працювати заради спасіння душ людей**).

Покажіть наступне висловлювання Президента Томаса С. Монсона і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати:

“Чи знаєте ви, що відновленій Церкві було 98 років, коли з’явився 100-й кіл? Але менш ніж через 30 років у Церкві було організовано другу сотню колів. І всього через вісім років у Церкві вже було понад 300 колів. Сьогодні [2014] у нас більше 3000 колів.

Чому це зростання відбувається все швидшими темпами? Чи це тому, що нас краще знають? А може тому, що у нас гарні каплиці?

Все це важливо, однак причина зростання Церкви в наш час полягає в тому, що Господь це обіцяв. В Ученні і Завітах Він сказав: “Ось, Я прискорю Свою роботу в належний час” [УЗ 88:73].

Ми—духовні діти нашого Небесного Батька—були послані на землю в цей час для участі у прискоренні цієї величної роботи” (“Прискорення роботи”, *Ліягона*, черв. 2014, с. 4).

- За словами Президента Монсона, чому нас послали на землю в цей час? (Коли студенти відповідатимуть, допоможіть їм зрозуміти цей принцип: **На нас лежить відповідальність брати участь у прискоренні роботи Небесного Батька**).
- Які ви бачили способи “прискорення” роботи Бога? (На це запитання багато відповідей, включаючи зміну віку початку місіонерського служіння, зростання кількості місіонерів, зростання кількості храмів і збільшення засобів, які полегшують виконання сімейно-історичної роботи).

Вкажіть, що ці відповіді служать доказами, що Господь пришвидшує Свою роботу з обох боків зависи. Поясніть, що провідники Церкви сьогодні наголошували на п’яти областях роботи зі спасіння і просили кожного з нас брати участь у цих областях, щоб прискорити роботу Бога у ці останні дні. Покажіть наведене далі висловлювання старійшини Л. Уїтні Клейтона, з президентства сімдесятників, і попросіть одного зі студентів уголос його прочитати. Нехай клас визначить п’ять областей роботи зі спасіння:

“Сучасні пророки і апостоли навчають нас, що “членів Церкви Ісуса Христа послано “трудитися в Його винограднику для спасіння душ людських” (УЗ 138:56). Ця робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії [Довідник 2: Керування Церквою (2010), 5.0]” (“Робота зі спасіння: Тоді й тепер”,

Ліягона, вер. 2014, с. 63).

Поки студенти визначатимуть п’ять областей, записуйте на дошці наступне:

Місіонерська робота членів Церкви

Утримання навернених

Активізація малоактивних членів Церкви

Храмова і сімейно-історична робота

Навчання євангелії

Учення і Завіти 88:73

Ми всі можемо зробити свій внесок у прискорення Господньої роботи

Попросіть одного зі студентів прочитати Учення і Завіти 88:73 у той час як інші студенти слідкуватимуть за текстом. Потім поясніть студентам, що кожен з нас має намагатися збільшити наш вклад у прискорення роботи Господа. Під кінець уроку розподіліть між студентами роздатковий матеріал і поясніть, що ці матеріали допоможуть їм подумати, як вони можуть збільшити свій внесок. Попросіть студентів вибрати і тихо прочитати одну чи кілька цитат з роздаткового матеріалу і підготуйтеся відповісти на запитання з цього роздаткового матеріалу.

Після того, як студенти матимуть достатньо часу на читання і підготовку, ви можете запросити одного зі студентів прочитати першу цитату. Потім попросіть кількох студентів відповісти на три запитання з роздаткового матеріалу, зосереджуючись на місіонерській роботі. Повторіть цей процес з кожною з п'яти цитат.

Допоможіть студентам відчувати істину і важливість участі у роботі спасіння, поставивши наступні запитання:

- Які благословення ви отримали, коли брали участь в одній чи в кількох з цих областей роботи зі спасіння? Який досвід ви отримали, коли брали участь в одній з цих областей, яка мала для вас особливе значення?

Покажіть наступне висловлювання президента Дітера Ф. Ухтдорфа, з Першого Президентства, і попросіть студента вголос його прочитати:

“Коли час нашого земного існування завершиться, що ми зможемо розповісти про свій внесок у цей дуже важливий період нашого життя і в просування Господньої роботи? Чи зможемо ми сказати, що, засукавши рукави, трудилися з усім своїм серцем, міццю, розумом і силою? Чи ж ми повинні будемо визнати, що здебільшого були у ролі спостерігачів?” (“А чи не проспите ви Відновлення?” *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, с. 59).

Попросіть студентів запланувати дії, які допоможуть їм активніше брати участь у роботі спасіння, запитавши їх:

- Які ви бачили приклади того, як інші допомагали прискорювати Господню роботу?
- Якими способами ви плануєте зробити свій внесок в прискорення Господньої роботи?
- Як наше знання і свідчення про Відновлення мотивують нас до повнішої участі у роботі спасіння?

Попросіть кількох студентів поділитися тим, що вони дізналися про Відновлення євангелії, вивчаючи цей курс, і свідчити про це. Завершіть своїм свідченням про істинність Відновлення євангелії через пророка Джозефа Сміта.

Матеріали для прочитання студентами

- Дітер Ф. Ухтдорф, “А чи не проспите ви Відновлення?” *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 58--62.

Прискорення роботи зі спасіння

Обдумайте наступні запитання, пов'язані з п'ятьма областями, які входять до роботи спасіння:

- Як можуть ваші зусилля у цій області Божої роботи привести інших ближче до благословень спасіння?
- Як ви отримали досвід і благословення, коли брали участь у цій області Господньої роботи зі спасіння?
- Що ви можете робити, незалежно від вашого нинішнього церковного покликання, щоб зробити внесок в цій області роботи зі спасіння?

Місіонерська робота членів Церкви

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав:

“Брати і сестри, так само певно, як те, що Господь надихнув більшу кількість місіонерів до служіння, Він так само пробуджує розум і відкриває серця більшій кількості хороших і чесних людей, щоб вони прийняли Його місіонерів. Ви вже знаєте їх або ще познайомитеся з ними. Вони є у вашій сім'ї і живуть по сусідству. Вони проходять повз вас на вулиці, сидять біля вас у школі і спілкуються з вами он-лайн. Ви також є важливою складовою цього дива, що починає розгортатися.

Якщо ви не є місіонером повного дня з табличкою на пальто, то зараз настав час написати її на вашому серці—написати, як казав Павло, “не чорнилом, але Духом Бога Живого” [2 Коринтянам 3:3]. ... Є той внесок, який усі ми маємо зробити заради здійснення цього дива” (“Це---диво”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, с. 78).

Утримання навернених

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, проголосив:

“Ви і я маємо робити усе можливе, щоб переконатися, що кожний член Церкви має повну дружню підтримку і насолоджується всіма благословеннями, які може запропонувати євангелія.

Президент Гордон Б. Хінклі нагадував і вам, і мені про нашу відповідальність співпрацювати з Господом для здійснення його планів щодо Церкви. Під час супутникової трансляції Президент Хінклі сказав:

“Господь поклав на нас відповідальність навчати євангелії кожне створіння. Це вимагатиме найкращих зусиль кожного місіонера—місіонера повного дня і місіонера колу. Це вимагатиме найкращих зусиль кожного єпископа, кожного радника єпископа, кожного члена ради приходу ... ” (“Шукайте ягнят, годуйте овець”, *Ліягона*, лип. 1999, с. 118). Це вимагатиме найкращих зусиль кожного члена Церкви” (“Members Are the Key”, *Ensign*, Sept. 2000, 10).

Активізація малоактивних членів Церкви

“Наша роль полягає в тому, щоб більше часу та уваги приділяти любові та служінню тим, хто оточує нас—утішати нужденних колег, запрошувати наших друзів на хрищення, допомагати літньому сусідові прибрати у дворі, запрошувати малоактивного члена Церкви на обід або допомагати ближньому з сімейною історією. Це все є природними, радісними способами для запрошення малоактивних членів Церкви і людей, які не належать до нашої віри, у наше життя і, відповідно, до світла євангелії. Ділитися з ними цікавою і священною частиною нашого життя насправді може бути найбільш ефективним способом, завдяки якому будь-хто з нас може “трудитися у винограднику [Ісуса Христа] для спасіння душ людських” (УЗ 138:56)” (“Прискорення роботи зі спасіння”, *Ліягона*, жовт. 2013, с. 36).

Храмова і сімейно-історична робота

Старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів

“Провідництво Церкви чітко закликала підростаюче покоління йти попереду у використанні технологій, щоб відчувати дух Іллі, шукати своїх предків і виконувати за них храмові обряди. Більшість важкої праці в прискоренні роботи зі спасіння, як за живих, так і за померлих, буде виконано вами, молоді люди” (“Коріння й віти”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, с. 46).

Навчання євангелії

“Обов’язок навчати євангелії покладено не тільки на тих, хто має офіційне покликання вчителя. Як член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, ви маєте відповідальність навчати євангелії. Ви маєте нагоду навчати, будучи батьком, матір’ю, сином, дочкою, чоловіком, дружиною, братом, сестрою, Церковним провідником, учителем в класі, домашнім вчителем, візитною вчителькою, співробітником, сусідом чи другом. Іноді ви можете навчати відкрито й прямо завдяки тому, що кажете, а також свідченню, яке складаєте. Але завжди ви навчаєте прикладом” (*Навчати—немає покликання величнішого: Посібник для навчання євангелії* [2000], с. 3).

Роздаткові матеріали

Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії

“Ключовий камінь нашого свідчення про Христа”

Книга Мормона—це ключовий камінь нашого свідчення про Ісуса Христа, Який Сам є наріжним каменем усього, що ми робимо. Вона свідчить про Його реальність. ... Її свідчення про Господаря є ясним, цільним і сповненим сили. ... Багато хто в сучасному християнському світі відкидає божественність Спасителя. Вони піддають сумнівам Його чудесне народження, Його досконале життя і реальність Його славетного воскресіння. Книга Мормона навчає про істинність всього цього ясно і безпомилково. Вона також надає найвичерпніше пояснення вчення про Спокуту” (Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 5).

Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії

“Ключовий камінь нашого вчення”

“У Книзі Мормона ми знайдемо повноту ученя, необхідних для нашого спасіння. І їх викладено настільки просто і зрозуміло, що навіть діти можуть навчитися шляхам, що ведуть до спасіння і піднесення. Книга Мормона пропонує так багато всього, що розширює наше розуміння вчення про спасіння. Без неї більшість ученя, які містяться в інших Писаннях, не були б настільки простими і цінними” (Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 6).

Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії

“Ключовий камінь свідчення”

“Книга Мормона є ключовим каменем свідчення. Так само, як арка розпадеться, якщо забрати ключовий камінь, так само вся Церква буде стояти або впаде, в залежності від істинності Книги Мормона. ... Якщо Книга Мормона істинна, ... тоді людина повинна прийняти твердження стосовно Відновлення і всього, що його супроводжує” (Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 6).

Баланс при вивченні історії Церкви

Старійшина Стівен Е. Сноу, сімдесятник, сказав:

“В Інтернеті є багато легкодоступної інформації—хорошої, поганої, правдивої, неправдивої—включаючи інформацію про історію Церкви. Ви можете багато прочитати про нашу історію, але важливо читати про неї і розуміти її в контексті. Проблема з деякою інформацією он-лайн полягає в тому, що вона вирвана з контексту і ви насправді не бачите усієї картини.

Інформація, за допомогою якої намагаються принизити Церкву, як правило, дуже суб’єктивна і несправедлива. Нам треба шукати джерела, які більш об’єктивно описують наші вірування і нашу історію. Деякі веб-сайти є дуже агресивними і можуть використовувати сенсаційність у представленні інформації. Шукайте джерела від істориків, які є визнаними і викликають повагу, незалежно від того, є вони членами Церкви, чи ні.

Деякі молоді люди здивовані і шоковані антимормонськими матеріалами в Інтернеті, оскільки вони не загартовані проти них. Можливо вони не провели достатньо часу над духовною стороною підготовки, щоб зміцнитися проти усього того, що може прийти. Коли події життя приходять і вибивають з-під їхніх ніг ґрунт, важливо, щоб вони виконували те основне, про що ми завжди говоримо: продовжували вивчати Писання і вдумливо молитися нашому Небесному Батькові. Ті основи готують людей до усіх видів випробувань, включаючи антимормонські статті, з якими вони зустрічатимуться он-лайн” (“Balancing Church History”, *New Era*, June 2013, 21–22).

Баланс при вивченні історії Церкви

Старійшина Стівен Е. Сноу, сімдесятник, сказав:

“В Інтернеті є багато легкодоступної інформації—хорошої, поганої, правдивої, неправдивої—включаючи інформацію про історію Церкви. Ви можете багато прочитати про нашу історію, але важливо читати про неї і розуміти її в контексті. Проблема з деякою інформацією он-лайн полягає в тому, що вона вирвана з контексту і ви насправді не бачите усієї картини.

Інформація, за допомогою якої намагаються принизити Церкву, як правило, дуже суб’єктивна і несправедлива. Нам треба шукати джерела, які більш об’єктивно описують наші вірування і нашу історію. Деякі веб-сайти є дуже агресивними і можуть використовувати сенсаційність у представленні інформації. Шукайте джерела від істориків, які є визнаними і викликають повагу, незалежно від того, є вони членами Церкви, чи ні.

Деякі молоді люди здивовані і шоковані антимормонськими матеріалами в Інтернеті, оскільки вони не загартовані проти них. Можливо вони не провели достатньо часу над духовною стороною підготовки, щоб зміцнитися проти усього того, що може прийти. Коли події життя приходять і вибивають з-під їхніх ніг ґрунт, важливо, щоб вони виконували те основне, про що ми завжди говоримо: продовжували вивчати Писання і вдумливо молитися нашому Небесному Батькові. Ті основи готують людей до усіх видів випробувань, включаючи антимормонські статті, з якими вони зустрічатимуться он-лайн” (“Balancing Church History”, *New Era*, June 2013, 21–22).

Відрізнити істину від помилки

У всіх розподілах євангелії сили зла протистояли Богу і Його роботі. Але роботу Бога не зупинити. У ці останні дні камінь було відсічено від гори, і він “покотиться, доки він не наповнить усю землю” (УЗ 65:2). Але оскільки окремих членів Церкви можна обманути, кожен з нас має “пильнувати і молитися завжди” (3 Нефій 18:18).

“Ні вам, ні мені у цю епоху просвіти, коли повноту євангелії вже відновлено, не потрібно плисти невідомими морями або подорожувати невідомими дорогами, щоб знайти істину. Люблячий Небесний Батько склав план нашої подорожі і дав надійного провідника, яким є *послух*. Знання про істину й відповіді на наші найважливіші запитання надходять до нас, коли ми послухні заповідям Божим” (Томас С. Монсон, “Послух приносить благословення”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, с. 89).

“Мої дорогі друзі, будь ласка: відразу ж ставте під сумнів свої сумніви, перш ніж сумніватися у своїй вірі. Ми ніколи не повинні дозволяти сумнівам взяти нас в полон і утримувати від Божественної любові, миру і дорогоцінних дарів, які приходять завдяки вірі в Господа Ісуса Христа” (Дітер Ф. Ухтдорф, “Приєднуйтеся до нас”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2013, с. 23).

“Сатана є великим обманщиком, “хто братів наших скаржив” [Об’явлення 12:10], батько неправди [див. Іван 8:44], який постійно прагне ошукати нас, щоб він міг скинути нас [див. УЗ 50:3]. ...

Для тих, хто вже пізнав істину, його головна стратегія—посягти насіння сумнівів. Наприклад, він змусив багатьох членів Церкви спіткнутися, коли ті знаходили інформацію про Церкву, яка, на їхній погляд, суперечила тому, що вони пізнали раніше.

Якщо з вами відбувається щось подібне, пам’ятайте, що у цей вік інформації існує багато людей, які піддають сумнівам будь-що і все, у будь-який час і всюди. ...

І завжди доречно пам’ятати, що коли якусь інформацію надруковано на папері, розміщено в Інтернеті, вона часто повторюється або має впливову групу послідовників,—все це ще не робить її істиною.

Іноді неправдиві заяви або інформацію подають у такий спосіб, що вони здаються доволі правдоподібними. ...

Те, що може здаватися суперечливим зараз, може стати абсолютно зрозумілим, коли ми шукатимемо і отри-

маємо більш надійну інформацію” (Дітер Ф. Ухтдорф, “Що таке істина?” [Духовний вечір ЦСО, 13 січня, 2013], lds.org/broadcasts).

“Коли ми починаємо порівнювати сучасні практики й те, що пропонує світ, з тим, що нам відомо про Божий план і з положеннями, представленими у слові Бога і вченнях Його сучасних пророків, ... ми знаємо, що це принесе нам вічну безпеку” (Даллін Х. Оукс, “Як у душі своїй він обраховує” [вечір зі старійшиною Далліном Х. Оуксом, 8 лют. 2013 р.], lds.org/broadcasts).

“У миті страху чи сумніву, чи тривоги, тримайтеся віри, якої ви вже набули, навіть якщо вона й обмежена. ... Коли ці моменти настають і з’являються проблеми, які відразу не усунути, *міцно тримайтеся за те, що ви вже знаєте, і твердо стійте доти, доки не прийде додаткове знання*” (Джеффері Р. Холланд, “Вірую, Господи”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, сс. 93–94).

“Ми можемо нагадати щирою досліднику, що для інформації в Інтернеті немає опції “фільтрувати за істинністю”. Деяка інформація, якою б переконливою вона не здавалася, є просто неправдивою” (Ніл Л. Андерсен, “Джозеф Сміт”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2014, с. 29).

“Відповіді на духовні питання даються тим людям, які не кам’яніють серцем, які запитують з вірою, вірячи, що отримають, і які старанно дотримуються заповідей” (Пол В. Джонсон, “Модель вивчення духовних істин” [Супутникова трансляція для семінарій та інститутів релігії, 7 серпня 2012 року], si.lds.org).

“Вивчати Церкву ... зі слів її відступників—[це] як проводити інтерв’ю з Юдою, щоб зрозуміти Ісуса” (Neal A. Maxwell, “All Hell Is Moved” [Brigham Young University devotional, Nov. 8, 1977], 3, speeches.byu.edu).

Залишатися сильними під час протидії

Відступництво у Кертленді: необхідність з вірою йти за провідниками Церкви

У 1837 році святі у Кертленді, шт. Огайо, зустрілися з певними фінансовими проблемами. Для того, щоб допомогти святим стати більш незалежними фінансово, Джозеф Сміт з іншими провідниками Церкви відкрили компанію, схожу на банк і назвали її Кертлендське товариство безпеки. Через розповсюджену в ті часи економічну депресію, багато банків у Сполучених Штатах банкрутували. Кертлендське товариство безпеки також збанкрутувало восени 1837 року. Двісті інвесторів банку втратили майже все, а Джозеф Сміт зазнав найбільших збитків. Хоча Кертлендське товариство безпеки не було спонсороване Церквою, деякі святі вважали, що це банк Церкви чи банк пророка, і звинувачували Джозефа Сміта у своїх фінансових проблемах. Дехто навіть почав називати його занепалим пророком. Але попри збанкрутування банку багато з тих, хто втратили кошти, залишалися у вірі і були вірними пророку.

Дух відступництва і критиканства почав охоплювати багатьох святих. На червень 1838 року приблизно 200 чи 300 відступників відійшли від Церкви, серед них чотири апостоли, три свідки Книги Мормона і член Першого Президентства. Але більшість святих реагували на цей період випробувань з вірою, як це робив Бригам Янг. Їх зміцнював Господь і вони залишалися вірними своїм свідченням. Кілька людей, які залишили Церкву протягом цього періоду відступництва, пізніше повернулися і попросилися знову приєднатися до Церкви Господа. Серед них були Олівер Каудері, Мартін Харріс, Люк Джонсон та Фредерік Г. Уільямс.

Під час цієї боротьби в Кертленді, кілька відступників прагнули вбити Джозефа Сміта. Попереджені Духом, він та Сідні Рігдон вночі на 12 січня 1838 року поїхали звідти. Їхні вороги багато днів переслідували їх, але Господь їх захищав. Вони прибули зі своїми сім'ями до Фар-Уесту, шт. Міссурі, 14 березня 1838 року.

Обговоріть групою наступні запитання:

- Які принципи ми можемо засвоїти з цих подій стосовно того, як реагувати на протидію у нашому житті? Що ми можемо дізнатися з цих подій стосовно того, як реагувати на опозицію проти Церкви?

- Що ми можемо робити, щоб залишатися вірними провідникам Церкви, хоча ми можемо чути, як інші люди їх критикують?

- Як ви були благословенні тим, що йшли за пророком?

Конфлікт у північній частині штату Міссурі: Учитися витерплювати протидію з розумінням

У 1837 та 1838 роках деякі ображені члени Церкви і ті, кого з неї виключили, і які жили серед святих у Фар-Уесті, почали судитися проти Церкви та її провідників і докучати їй. У червні 1838 року Сідні Рігдон гаряче виступив з промовою, яка пізніше стала називатися "Проповідь про сіль". Він згадував Матвія 5:13 і сказав, що якщо сіль втратить свою силу, вона ні на що не годиться, і її можна лише викинути, маючи на увазі, що ті, хто пішов з Церкви, мають бути вигнані з-посеред святих. Через два тижні, 4 липня, Сідні Рігдон виступив з промовою, в якій пообіцяв, що святі будуть захищатися, навіть якщо почнеться "війна на знищення". Хоча обидва ці виступи, здавалося, суперечили настанові Господа "пропонувати мир" (див. УЗ 105:38), обидві проповіді були опубліковані і викликали велике занепокоєння серед тих, хто не був святими останніх днів.

У ці часи навернений на імення Семпсон Евард давав священні клятви тим, хто приєднувався до сформованої ним банди мародерів, яка називалася Даніти. Евард наставляв їх грабувати й обкрадати жителів Міссурі, кажучи, що це допоможе їм будувати царство Бога. Евард переконав своїх послідовників, що його інструкції приходили від Першого Президентства. Пізніше істина вийшла на поверхню і Еварда було виключено з Церкви. Вчинки Еварда дуже нашкодили репутації Церкви і призвели до того, що пророк потрапив до в'язниці Ліберті.

У жовтні 1838 року між деякими членами Церкви і міліцією штату Міссурі відбувся бій, який призвів до кількох смертей з кожної сторони. Перебільшені розповіді про бій дійшли до губернатора штату Міссурі, Лілбурна У. Боггса, який потім видав те, що стало відомим, як наказ про винищення: "До мормонів слід ставитися як до ворогів і їх необхідно винищити або вигнати зі штату, якщо необхідно, заради загальної користі" (процитовано в *History of the Church*, 3:175). Невдовзі місто Фар-Уест було оточене міліцією, яка за кількістю у п'ять разів перевищувала кількість мобілізованих святих. Джозеф Сміт і інші провідники

Церкви перебували у в'язниці Ліберті, де вони залишалися всю зиму. Решту святих змусили поїхати зі штату.

Обговоріть у групі наступні запитання:

- Які принципи, засвоєні нами з цих подій, допоможуть нам краще перенести протидію?
- Чому для кожного з нас важливо наслідувати приклад Спасителя у часи кризи або протидії? Що сталося у північній частині штату Міссурі через те, що святі цього не робили?
- Коли ви бачили, як слова або вчинки якоїсь людини викликали у когось позитивне сприйняття Церкви?

Уривки з Промови на похорону Кінга Фоллетта

Пророк Джозеф Сміт (1805–1844) навчав:

“Якщо людина нічого не вчиться, окрім як їсти, пити і спати, і не розуміє жодних задумів Бога, то й тварина розуміє все теж саме. Вона їсть, п’є, спить і нічого не знає про Бога. І при цьому знає стільки ж,

скільки ми, якщо ми не зможемо зрозуміти натхнення Всемогутнього Бога. Якщо люди не розуміють характер Бога, вони не розуміють себе. ...

Моя найперша мета—пізнати характер єдиного мудрого й істинного Бога, що Він за істота. ...

Сам Бог колись був таким, якими ми є зараз, і Він є піднесеною людиною, і сидить на престолі там, на небесах! Це є великою таємницею. Якби зараз було розірвано завісу і великий Бог, Який тримає цей світ на своїй орбіті і Який підтримує всі світи і все Своєю силою, зробив Себе

видимим, я кажу вам, якби ви побачили Його сьогодні, ви б побачили Його у людській подобі, схожого на вас зовнішньо, на образ і в самій подобі людини. Бо Адам був створений у такий же спосіб, на образ і за подобою Бога, і отримав настанови від Нього і ходив з Ним, розмовляв і спілкувався з Ним, як одна людина розмовляє і спілкується з іншою” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], сс. 42–43*).

“Отже у цьому полягає вічне життя—пізнати єдиного мудрого і правдивого Бога, і ви самі повинні навчитися бути богами, царями і священниками Богові, ... просувачись від одного малого ступеня до іншого, від малої здатності до великої, від благодаті, до благодаті, від піднесення до піднесення, доки ви не отримаєте воскресіння померлих і не зможете жити у вічному паланні, і посісти у славі, як і ті, хто отримав престол вічної сили і слави” (*Учення: Джозеф Сміт, с. 222*).

Уривки з Промови на похорону Кінга Фоллетта

Пророк Джозеф Сміт (1805–1844) навчав:

“Якщо людина нічого не вчиться, окрім як їсти, пити і спати, і не розуміє жодних задумів Бога, то й тварина розуміє все теж саме. Вона їсть, п’є, спить і нічого не знає про Бога. І при цьому знає стільки ж,

скільки ми, якщо ми не зможемо зрозуміти натхнення Всемогутнього Бога. Якщо люди не розуміють характер Бога, вони не розуміють себе. ...

Моя найперша мета—пізнати характер єдиного мудрого й істинного Бога, що Він за істота. ...

Сам Бог колись був таким, якими ми є зараз, і Він є піднесеною людиною, і сидить на престолі там, на небесах! Це є великою таємницею. Якби зараз було розірвано завісу і великий Бог, Який тримає цей світ на своїй орбіті і Який підтримує всі світи і все Своєю силою, зробив Себе

видимим, я кажу вам, якби ви побачили Його сьогодні, ви б побачили Його у людській подобі, схожого на вас зовнішньо, на образ і в самій подобі людини. Бо Адам був створений у такий же спосіб, на образ і за подобою Бога, і отримав настанови від Нього і ходив з Ним, розмовляв і спілкувався з Ним, як одна людина розмовляє і спілкується з іншою” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], сс. 42–43*).

“Отже у цьому полягає вічне життя—пізнати єдиного мудрого і правдивого Бога, і ви самі повинні навчитися бути богами, царями і священниками Богові, ... просувачись від одного малого ступеня до іншого, від малої здатності до великої, від благодаті, до благодаті, від піднесення до піднесення, доки ви не отримаєте воскресіння померлих і не зможете жити у вічному паланні, і посісти у славі, як і ті, хто отримав престол вічної сили і слави” (*Учення: Джозеф Сміт, с. 222*).

Жінки і священство

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав:

“У зверненні до Товариства допомоги Президент Джозеф Філдінг Сміт, на той час президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав наступне: “Хоча сестрам не дано священство, його не було ввірено їм, це не означає, що Господь не дав їм повноважень.

... Чоловік може мати повноваження, дане йому, або сестра може мати дане їй повноваження виконувати певну роботу в Церкві, яка є обов’язковою і абсолютно необхідною для нашого спасіння, зокрема, як робота, яку наші сестри виконують в Домі Господа. Вони мають повноваження, дане їм для здійснення величного і прекрасного, того, що є священним перед Господом, і зв’язування є настільки ж сильним, як і благословення, дані чоловіками, які мають священство” [“Relief Society—An Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4].

У тому видатному зверненні Президент Сміт знову й знову повторював, що жінкам були дані повноваження. Самим жінками він сказав: “Ви можете говорити з повноваженням, тому що Господь дав вам це повноваження”. Він також сказав, що Товариству допомоги “були дані сила і

повноваження робити багато чудових справ. Робота, яку вони виконують, здійснюється божественним повноваженням”. І, звичайно, церковна робота, яка здійснюється жінками або чоловіками, чи то в храмі, чи в приходах або філіях, виконується під керівництвом тих, хто має ключі священства. Таким чином, говорячи про Товариство допомоги, Президент Сміт пояснив: “[Господь] дав їм цю величну організацію, в якій вони мають повноваження служити під керівництвом єпископів приходів ..., намагаючись задовольнити як духовні, так і матеріальні потреби наших людей” [“Relief Society—An Aid to the Priesthood”, 4–5]. ...

Ми не звикли говорити про те, що жінки мають повноваження священства у своїх церковних покликаннях, але яке ще повноваження це може бути? Коли жінка—молода або літня—рукопокладається, щоб проповідувати євангелію як місіонер повного дня, їй дається повноваження священства виконувати функції священства. Те ж саме дійсне, коли жінку рукопокладають служити провідником або вчителем у церковній організації під керівництвом особи, яка тримає ключі священства. Кожен, хто діє в чині або покликанні, отриманому від людини, яка тримає ключі священства, використовує повноваження священства для виконання покладених на нього обов’язків” (“Ключі і повноваження священства”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 50–51).

Жінки і священство

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав:

“У зверненні до Товариства допомоги Президент Джозеф Філдінг Сміт, на той час президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав наступне: “Хоча сестрам не дано священство, його не було ввірено їм, це не означає, що Господь не дав їм повноважень.

... Чоловік може мати повноваження, дане йому, або сестра може мати дане їй повноваження виконувати певну роботу в Церкві, яка є обов’язковою і абсолютно необхідною для нашого спасіння, зокрема, як робота, яку наші сестри виконують в Домі Господа. Вони мають повноваження, дане їм для здійснення величного і прекрасного, того, що є священним перед Господом, і зв’язування є настільки ж сильним, як і благословення, дані чоловіками, які мають священство” [“Relief Society—An Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4].

У тому видатному зверненні Президент Сміт знову й знову повторював, що жінкам були дані повноваження. Самим жінками він сказав: “Ви можете говорити з повноваженням, тому що Господь дав вам це повноваження”. Він також сказав, що Товариству допомоги “були дані сила і

повноваження робити багато чудових справ. Робота, яку вони виконують, здійснюється божественним повноваженням”. І, звичайно, церковна робота, яка здійснюється жінками або чоловіками, чи то в храмі, чи в приходах або філіях, виконується під керівництвом тих, хто має ключі священства. Таким чином, говорячи про Товариство допомоги, Президент Сміт пояснив: “[Господь] дав їм цю величну організацію, в якій вони мають повноваження служити під керівництвом єпископів приходів ..., намагаючись задовольнити як духовні, так і матеріальні потреби наших людей” [“Relief Society—An Aid to the Priesthood”, 4–5]. ...

Ми не звикли говорити про те, що жінки мають повноваження священства у своїх церковних покликаннях, але яке ще повноваження це може бути? Коли жінка—молода або літня—рукопокладається, щоб проповідувати євангелію як місіонер повного дня, їй дається повноваження священства виконувати функції священства. Те ж саме дійсне, коли жінку рукопокладають служити провідником або вчителем у церковній організації під керівництвом особи, яка тримає ключі священства. Кожен, хто діє в чині або покликанні, отриманому від людини, яка тримає ключі священства, використовує повноваження священства для виконання покладених на нього обов’язків” (“Ключі і повноваження священства”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, сс. 50–51).

Розуміння того, що таке множинний шлюб

Множинний шлюб

“Святі останніх днів вірять, що шлюб одного чоловіка з однією жінкою є існуючим законом Господа стосовно шлюбу. У біблійні часи Господь заповідавав декому практикувати множинний шлюб—шлюб одного чоловіка з більше ніж однією жінкою. Через одкровення Господь наказав Джозефу Сміту встановити практику множинного шлюбу серед членів Церкви на початку 1840-х років. Понад півстоліття множинний шлюб практикувався деякими святими останніх днів під проводом Президента Церкви (“Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” (Множинний шлюб у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Складна заповідь

Елайза Р. Сноу (1804–1887), другий генеральний президент Товариства допомоги, була запечатана до пророка Джозефа Сміта. Вона записала наступний випадок, коли пророк Джозеф Сміт навчав принципу множинного шлюбу її брата Лоренцо Сноу.

“Пророк Джозеф відкрив своє серце [Лоренцо Сноу] і описав важкі муки розуму, які він відчував, долаючи протиріччя у своїх почуттях, природні наслідки впливу освіти та соціальних звичаїв щодо впровадження множинного шлюбу. Він знав голос Бога—він знав, що Всемогутній наказав йому виконати цю заповідь—показати приклад і встановити цільовий множинний шлюб. Він знав, що йому доведеться боротися не лише зі своїми упередженнями й схильностями та долати їх, а і з упередженнями й схильностями всього християнського світу, спрямованими проти нього; але Бог, Який стоїть над усім, дав заповідь, і Його треба слухатися. Однак пророк вагався і певний час відкладав виконання цієї заповіді, поки ангел Божий не став перед ним з витягнутим мечем і не сказав йому, що якщо він не буде діяти і не впровадить множинний шлюб, його священство буде узятє від нього і його має бути знищено! Це свідчення він склав не лише моєму братові, але й іншим—свідчення, яке не можна заперечити [спростувати]” (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 69–70).

Випробування віри

Багато з тих, кому було важко прийняти принцип множинного шлюбу, були благословенні духовним підтвердженням істинності цього принципу.

“За словами Хелен Мар Кімбол, Джозеф Сміт сказав, що “практикування цього принципу буде найважчим випробу-

ванням з усіх, через які святі повинні будуть випробовувати свою віру”. Хоча це було одним із “найважчих” випробувань її життя, вона свідчила, що воно було “одним із найбільших благословень”. ...

Люсі Уокер згадувала свої внутрішні переживання, коли Джозеф Сміт попросив її стати його дружиною. “Кожне почуття моєї душі повстало проти цього”,—писала вона. Але після кількох безсонних ночей, проведених на колінах в молитві, вона відчула полегшення, коли її кімната була “сповнена святим випромінюванням”, схожим на “діамантові сонячні промені”. Вона сказала: “Моя душа була сповнена спокійним, приємним миром, якого я раніше ніколи не відчувала” і “надзвичайне щастя сповнило усе моє єство” (“Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo” (Множинний шлюб у Кертленді і Наву), Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Джозеф Сміт і множинний шлюб

Багато жінок були запечатані до Джозефа Сміта, але їх точна кількість невідома.

“В часи, коли практикувався множинний шлюб, для святих останніх днів запечатування на час і вічність відрізнялися від запечатувань лише на вічність. Запечатування на час і вічність включали зобов’язання і стосунки протягом цього життя, і, як правило, включали можливість сексуальних стосунків. Запечатування лише на вічність означали стосунки лише у наступному житті.

... Деякі жінки, запечатані до Джозефа Сміта, пізніше свідчили, що їх шлюби були на час і на вічність, у той час як інші вказували, що їхні стосунки були тільки на вічність.

Більшості жінок, запечатаним до Джозефа Сміта, було від 20 до 40 років під час їх запечатування до нього. Найстаршої, Фанні Янг, було 56 років. Наймолодшою була Хелен Мар Кімбол, ... яка була запечатана до Джозефа за кілька місяців до її 15-річчя. Шлюб у такому віці, неприйнятний за нинішніми стандартами, був легальний у ті часи, і деякі жінки уклали шлюб у середньому підлітковому віці. Хелен Мар Кімбол говорила, що її запечатування до Джозефа було лише на вічність, вказуючи, що ці стосунки не передбачали сексуальних стосунків. ...

Джозеф Сміт був запечатаний до кількох жінок, які вже перебували в шлюбі. Жодна з цих жінок і Джозеф не дали багато пояснень щодо цих запечатувань, хоча кілька жінок сказали, що були запечатані лише на вічність. Інші жінки не залишили ніяких записів, і тому не повідомили, чи були їхні шлюби на час і вічність, чи лише на вічність.

Є кілька пояснень цієї практики. Ці запечатуння могли підготувати спосіб створити вічні узи чи зв'язки між сім'єю Джозефа та іншими сім'ями в Церкві. Ці узи поширювалися як вертикально, від батьків до дітей, так і горизонтально, від однієї сім'ї до іншої. Сьогодні вічність таких уз досягається через храмові шлюби осіб, які також запечатані до своїх сімей, в яких народилися, і таким чином сім'ї поєднуються" ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" (Множинний шлюб у Кертленді і в Наву), Gospel Topics, lds.org/topics).

Після смерті пророка багато жінок були запечатані до нього, не маючи з ним ніяких стосунків у смертному житті.

Протидія множинному шлюбу

Багато релігійних та політичних лідерів у Сполучених Штатах були проти системи множинних шлюбів, яку вони вважала аморальною і нецивілізованою. Святих останніх днів висміювали в публічних промовах, книгах, журналах та газетах. Конгрес Сполучених Штатів ввів закони, які обмежували свободу членів Церкви і шкодили Церкві економічно, обмежуючи кількість майна, яким могла володіти Церква. "Згідно з цим законом влада повинна була арештовувати й ув'язнювати чоловіків, які мали більше однієї дружини, та позбавляти їх права голосу, права приватності в їхніх домах і можливості насолоджуватися іншими громадянськими свободами" (*Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* [2001], с. 97). На 1890 рік сотні вірних святих останніх днів відсиділи у в'язниці. Інші переховувалися, щоб уникнути арешту й ув'язнення. За цих умов багато сімей страждали від стресу, горя, бідності і голоду.

Хоча світ висміював їх за практику множинного шлюбу, багато вірних святих останніх днів захищали цю практику і свідчили про своє знання того, що вона була відкрита Богом через пророка Джозефа Сміта.

Ці складні обставини змусили Президента Уілфорда Вудраффа з молитвою прагнути проводу Господа стосовно практикування святими множинного шлюбу. У 1889 році Президент Вудрафф настановив провідників Церкви припинити навчати принципу множинного шлюбу. На 1890 рік укладалося дуже мало множинних шлюбів і це робилося всупереч настановам Президента Вудраффа. Однак дехто з людей опублікував повідомлення, що Церква досі пропагувала практику множинного шлюбу. Ці повідомлення посилювали протистояння проти Церкви. У вересні 1890 року Президент Вудрафф видав Маніфест, відомий зараз як Офіційна декларація—1 в Ученні і Завітах.

Другий Маніфест

"Маніфест [Офіційна декларація—1] проголосив намір Президента Вудраффа підкоритися законам Сполучених Штатів. Там нічого не було сказано про закони інших країн. З самого відкриття колоній у Мексиці і Канаді провідники Церкви виконували шлюбні церемонії для множинних шлюбів у цих країнах, і після жовтня 1890 року там продовжували тихо укладатися множинні шлюби. ... За виняткових обставин невелика кількість нових множинних шлюбів була виконана у Сполучених Штатах між 1890 та 1904 роками, хоча невідомо, чи ці шлюби було законно укладати в межах штатів" ("The Manifesto and the End of Plural Marriage" (Маніфест і кінець практики множинних шлюбів), Gospel Topics, lds.org/topics).

"Під час квітневої генеральної конференції 1904 року, Президент [Джозеф Ф.] Сміт видав переконливу заяву, відому як Другий Маніфест, згідно з якою укладання нових множинних шлюбів каралося виключенням з Церкви" ("Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints" (Множинні шлюби у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів), Gospel Topics, lds.org/topics).

Мученицька смерть пророка Джозефа Сміта

Протистояння пророку і Церкви

На червень 1844 року ворожість щодо Церкви значно посилилася. Деякі жителі Іллінойсу обговорювали можливість вигнати святих зі штату, в той час як інші планували вбити пророка. Деякі учасники змови проти пророка і Церкви були колишніми членами Церкви, які відступили. 7 червня 1844 року Уільям Лоу, який служив другим радником у Першому Президентстві, та інші відступники надрукували перше видання газети, яка називалася *Nauvoo Expositor*. У спробі налаштувати громадян проти Пророка і Церкви, ці чоловіки використали цю газету, щоб лихословити про Джозефа Сміта й інших провідників Церкви. Джозеф Сміт, який був мером Наву, і більшість членів міської влади Наву побачили, що ця підбурююча газета могла підштовхнути натовп до жорстоких дій проти міста. Вони оголосили цю газету порушувачем публічного спокою і видали наказ зруйнувати друкарський верстат газети *Nauvoo Expositor*.

Джозеф і Гайрум безпідставно звинувачені

“Внаслідок дій мера та міської ради, які призвели до знищення *Nauvoo Expositor*,] чиновники Іллінойсу висунули пророку, його брату Гайруму та іншим представникам міської влади Наву необґрунтоване звинувачення в порушенні громадського спокою. Губернатор Іллінойсу Томас Форд наказав чоловікам прибути на суд до Картеджа, шт. Іллінойс, в окружний адміністративний центр, і пообіцяв їм захист. Джозеф знав, що якщо поїде до Картеджа, його життя буде у великій небезпеці через погромників, що погрожували йому.

Вважаючи, що лише вони були потрібні зловмисникам, Джозеф і Гайрум вирішили поїхати на Захід, щоб врятувати своє життя. 23 червня вони перетнули р. Міссісіпі, але того ж дня брати з Наву знайшли пророка і сказали, що в місто увійдуть регулярні війська, якщо він не здасться владі в Картеджі. Пророк погодився на це, розраховуючи заспокоїти і владу, і погромників. 24 червня Джозеф і Гайрум Сміти попрощалися зі своїми сім'ями і виїхали з іншими представниками муніципальної влади Наву до Картеджа, добровільно здавшись окружній владі наступного дня. Коли братів на поруки звільнили від першого звинувачення, їх безпідставно звинуватили в державній зраді щодо штату Іллінойсу, заарештували і відвезли до в'язниці Картеджа на слухання. Старійшини Джон Тейлор і Уїллард Річардс, єдині члени Дванадцятьох, які тоді не служили на

місії, добровільно приєдналися до них” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], сс. 535–536).

Мученицька смерть у Картеджській в'язниці

Протягом дня 27 червня 1844 року відвідувач дав Джозефу револьвер. Коли юрба намагалася увійти до кімнати, де утримувався пророк та інші чоловіки, вони застрелили Гайрума, який хотів захистити усіх в кімнаті. Джозеф підбіг до дверей і намагався крізь дверну раму вистрелити з пістолета в коридор. Вистрелили лише три патрони з шести, поранивши кількох погромників. Потім погромники просунули свої рушниці крізь напівзачинені двері, а Джон Тейлор намагався збити назад дула їхніх рушниць ціпком.

У міру того, як конфлікт у дверному прорізі посилювався, Джон Тейлор намагався втекти з кімнати через вікно. У той час, як він намагався вистрибнути у вікно, йому з дверей поцілили у стегно, а також хтось вистрелив у нього з вулиці. Він впав на підлогу, і під час спроб залізти під ліжко, яке стояло біля вікна, його було серйозно поранено трьома іншими пострілами. У той час як рушниці почали просовувати через проріз дверей, Уїллард Річардс почав бити їх ціпком.

Потім Джозеф Сміт вирішив утекти через те саме вікно. Поки Уїллард Річардс намагався зупинити юрбу в дверях, пророк стрибнув до відкритого вікна. Коли він це зробив, у нього влучили кулі як зсередини, так і з-поза меж в'язниці. Він випав з вікна, вигукнувши, “О Господи, Боже мій!” і впав на землю. Люди з юрби, які були всередині в'язниці, побігли на вулицю, аби переконатися, що Джозеф був мертвий. Хоча ніхто з членів Церкви до Картеджу не їхав, хтось закричав: “Мормони йдуть!”—і вся юрба розбіглася.

Вшанування пророка Джозефа Сміта

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав:

“Чоловіки, які знали Джозефа найкраще і в керівництві Церквою стояли до нього найближче, любили і підтримували його як пророка. Його брат Гайрум помер біля нього. Джон Тейлор, який також був з ним, коли його було вбито, сказав: “Я свідчу перед Богом, ангелами і людьми, що він був хорошим, шанованим і добродішним чоловіком ... —що його особиста і суспільна репутація була бездоганною—і що він

жив і помер, як людина Бога" (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; див. також УЗ 135:3). Бригам Янг проголосив: "Я не думаю, що на землі живе людина, яка знала [Джозефа Сміта] краще мене; і я сміливо можу заявити, що окрім

Ісуса Христа на світі не жив і не живе кращий чоловік" [*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 459]" ("Joseph, the Man and the Prophet", *Ensign*, May 1996, 73).

Наступництво у Президентстві Церкви

Збори з Дванадцятьма Апостолами, березень 1844 року

Президент Уїлфорд Вудрафф (1807–1898) згадує:

“Я пам’ятаю останню промову, яку виголосив [Джозеф Сміт] незадовго до своєї смерті. ... Він був на ногах десь три години. Кімната була наче наповнена поглинаючим вогнем. Його обличчя було ясным, наче бурштин, і він був убраний в силу Бога. Він виклав нам наш обов’язок. Він розгорнув перед нами повноту цієї величної Божої роботи; і звертаючись до нас, він сказав: “Брати, на моїй голові було запечатано кожний ключ, кожну силу, кожний принцип життя і спасіння, які Бог будь-коли давав будь-якій людині, що будь-коли жила на лиці землі. І ці принципи, це священство і сила належать цьому великому й останньому розподілу, який Бог Небесний Своєю рукою встановив на землі. Нині,—сказав він, звертаючись до Дванадцятьох,—я запечатаю на ваших головах кожний ключ, кожну силу і кожний принцип, які Господь запечатав на моїй голові”. ...

Сказавши нам це, він додав: “Я кажу вам: тягар цього царства тепер лежить на ваших плечах; ви маєте нести його по всьому світу, і якщо ви не робитимете це, то будете прокляті” (процитовано в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 538).

Заява Сідні Рігдона

Сідні Рігдон, перший радник у Першому Президентстві, прибув до Наву з Піттсбурга, шт. Пенсільванія, 3 серпня 1844 року. Він призначив особливі збори на вівторок, 6 серпня, щоб члени Церкви могли обрати главу Церкви. Здавалося, наче Сідні Рігдон намагався провести ці збори, щоб члени Церкви могли схвалити його положення як глави Церкви до того, як повернуться усі Дванадцять Апостолів з їхніх місій до східних частин Сполучених Штатів. На щастя, зусиллями старійшини Уїлларда Річардса і старійшини Парлі П. Пратта, збори були перенесені на четвер, 8 серпня 1844 року, коли більшість апостолів повернулися до Наву.

Сідні Рігдон заявив, що оскільки раніше він покликався і висвячувався бути промовцем для Джозефа Сміта (див. УЗ 100:9), на ньому лежала відповідальність “наглядати, щоб Церква скеровувалася правильним чином” (в *History of the Church*, 7:229).

Заява Джеймса Стренга

Після смерті Джозефа Сміта Джеймс Стренг, який христився у лютому 1844 року, заявляв, що отримав листа від

Джозефа Сміта, де було сказано, що Джозеф призначив Стренга бути його наступником. Лист був підробкою, але здавалося, що там був підпис Джозефа Сміта, і це ввело в оману деяких членів Церкви, коли Стренг їм його показав. Стренг також сказав, що його відвідав ангел, який дав йому ключі.

7 серпня 1844 року

Старійшини Джон Тейлор, Уїллард Річардс, Парлі П. Пратт і Джордж А. Сміт вже були в Наву, коли прибув Сідні Рігдон. Більшість решти апостолів, включаючи Бригама Янга, повернулися до Наву ввечері 6 серпня 1844 року. Наступного дня, 7 серпня, апостоли зустрілися під час наради вдома у Джона Тейлора. Пізніше того дня Дванадцять Апостолів, вища рада і первосвященники зустрілися разом. Президент Янг попросив Сідні Рігдона передати своє послання святим. Сідні Рігдон сміливо проголосив, що він бачив видіння і що жодна людина не могла бути наступником Джозефа Сміта в якості Президента Церкви. Потім він запропонував, щоб його призначили бути опікуном людей.

Після того, як Сідні Рігдон завершив свій виступ, Бригам Янг (1801–1877) сказав:

“Мені неважливо, хто на чолі церкви, ... але я маю знати одну річ, і це те, що про це каже Бог. У мене є ключі і засоби пізнати думку Бога на цю тему. ...

Джозеф поклав на наші голови усі ключі і сили, які належать Апостольству, які він мав сам до того, як його було забрано, і жоден чоловік чи група чоловіків не може постати між Джозефом і Дванадцятьма у цьому світі й у світі прийдешньому.

Як часто Джозеф казав Дванадцятьом: “Я заклав основу, на якій вам слід будувати, бо на ваших плечах лежить царство” (в *History of the Church*, 7:230).

8 серпня 1844 року, 10:00 ранку.

8 серпня 1844 року, о 10:00 ранку святі зібралися в Наву, щоб почути заяву Сідні Рігдона щодо його права бути главою Церкви. Він виступав перед тисячею святих протягом десь півтори години, пояснюючи, чому він має бути главою Церкви. Кілька людей описали його виступ як ненатхненний.

Президент Бригам Янг коротко виступив і сказав, що він би волів краще повернутися до Наву, щоб оплакувати пророка, замість того, щоб призначати нового провідника. Він оголосив, що пізніше того дня, о 14:00, буде проводитися асамблея провідників і членів Церкви. Кілька членів Церкви пізніше свідчили, що коли Бригам Янг виступав, вони поба-

чили, як змінилися його зовнішність та його голос—вони стали як у Джозефа Сміта.

Емілі Сміт Холт згадувала: “Манера викладення думок, вираз обличчя, звук голосу наповнювали радістю усю мою душу. ... Я знала, що Джозеф помер. Та я часто дивувалася і мимоволі поглядала на трибуну, щоб подивитися, чи це був не Джозеф. Та це був не він, це був Бригам Янг” (quoted in Lynne Watkins Jorgensen, “The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness”, *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–1997], 142).

Уілфорд Вудраф писав: “Якби я не бачив його своїми власними очима, ніхто не зміг би переконати мене, що це був не Джозеф Сміт, і будь хто, знайомий з цими чоловіками, може свідчити про це” (in *History of the Church*, 7:236).

8 серпня 1844 року, 14:00.

О 14:00 тисячі святих зібралися на збори, які, як вони знали, будуть дуже важливими. Бригам Янг відкрито сказав про запропоноване Сідні Рігдоном опікунство і його відчуження від Джозефа Сміта протягом двох попередніх років, і потім сказав:

Якщо люди бажають, щоб президент Рігдон вів їх, хай так для них і буде; але я кажу вам, що Кворум дванадцятьох має ключі царства Бога у всьому світі.

Дванадцять призначені перстом Божим. Ось Бригам, чи його коліна колись хиталися? Чи його вуста колись тремтіли? Ось Гебер [С. Кімбол] і решта Дванадцятьох, незалежне тіло, які мають ключі священства—ключі царства Бога, які слід донести до всього світу. Це істина, тому допоможи мені Боже. Вони стояли біля Джозефа і є Першим Президентством Церкви” (in *History of the Church*, 7:233).

Багато святих коментували, що коли Бригам Янг виступав того дня, він виглядав і звучав як Джозеф Сміт. На додаток до цього дива, багато святих також відчували, як Святий Дух свідчив їм, що Бригам Янг і Кворум дванадцятьох були покликані Богом вести Церкву. На завершення цих зборів, святі в Наву одностайним голосуванням підтримали Кворум Дванадцятьох Апостолів на чолі з Бригамом Янгом в якості провідників Церкви. Та не всі члени Церкви в кінцевому підсумку вибрали слідувати за апостолами. Замість цього деякі люди вирішили піти за Сідні Рігдоном та Джеймсом Стренгом, які створили власні церкви.

Війна в Юті та різанина в Маунтін-Медоуз

Зростання напруги призвело до війни в Юті

Через три роки після того, як перші піонери, святі останніх днів, дійшли до Долини Солоного озера, уряд Сполучених Штатів організував Територію Юта і призначив Бригама Янга бути першим губернатором цієї Території. В середині 1857 року до провідників святих останніх днів дійшли чутки про те, що Федеральний уряд може замінити Бригама Янга новим губернатором Території Юта за підтримки великої кількості федеральних військ. 24 липня 1857 року Президент Бригам Янг святкував з групою святих 10-ту річницю їхнього прибуття в Долину Солоного озера, коли він отримав підтвердження більш ранньої новини, що до Солт-Лейк-Сіті прямує армія.

У попередні роки непорозуміння і неправдива інформація призвели до зростаючої напруженості між святими останніх днів та чиновниками уряду Сполучених Штатів. Святі хотіли, щоб ними керували провідники, яких вони самі обрали, і відмовилися від федеральних призначенців, які не розділяли їхніх цінностей і дехто з яких були нечесні, корумповані та аморальні особи. Деякі федеральні чиновники вважали, що дії та ставлення святих свідчили про те, що вони повстали проти уряду Сполучених Штатів.

Президент Сполучених Штатів Джеймс Б'юкенен прислав до Солт-Лейк-Сіті військо з 2500 осіб для безпечного прибуття нового губернатора до Юти і придушення того, що він вважав повстанням серед святих. Це рішення було прийняте без точної інформації стосовно ситуації в Юті (див. *Історія Церкви у Повноті часів, Посібник для студента*, 2-ге видання [Посібник ЦСО, 2003], сс. 396–399).

Підготовка до захисту Території

У проповідях до святих Президент Янг та інші церковні провідники називали війська, що наближаються, ворогами. Вони боялися, що ці війська можуть вигнати святих з Юти, як їх раніше виганяли з Огайо, Міссурі та Іллінойсу. Президент Янг, який роками просив святих зберігати зерно, нагадав про свої настанови, щоб у святих була їжа, якщо їм потрібно буде рятуватися втечею від військ. Як губернатор Території Юта він також направив територіальну міліцію підготуватися до захисту території.

Конфлікт з обозом емігрантів

Обоз емігрантів, який прямував на захід з Арканзасу до Каліфорнії, увійшов до Юти, коли святі останніх днів готувалися захищати Територію проти військ Сполучених Штатів, які наближалися. Серед деяких людей із обозу

виникло невдоволення через те, що їм не вдавалося купити дуже потрібного їм зерна у святих, яким було наказано зберігати своє зерно. У емігрантів також виник конфлікт зі святими, які не хотіли, щоб велика кількість обозних коней та худоби споживали їстівні й водні ресурси, які потрібні були власним тваринам святих.

Напруження вибухнуло в Сідер-Сіті, останньому поселенні в Юті на шляху до Каліфорнії. Зіткнення сталися між деякими членами обозу і деякими святими останніх днів. Дехто з членів обозу погрожував приєднатися до урядових військ, що йшли проти святих. Хоч капітан обозу і докоряв своїм товаришам за такі погрози, деякі керівники Сідер-Сіті та поселенці почали ставитися до емігрантів як до ворогів. Обоз залишив містечко лише через годину після прибуття туди, однак деякі поселенці та керівники з Сідер-Сіті хотіли наздогнати і покарати чоловіків, які образили їх.

Зростання конфронтації

Оскільки ці святі не вирішили свій конфлікт з емігрантами у Господній спосіб, ситуація стала набагато більш серйозною. Айзек Хейт, мер міста Сідер-Сіті, майор міліції і президент колу попросили дозвіл у начальника міліції, який жив у сусідньому поселенні Парован, викликати міліцію, щоб протистояти кривдникам з обозу. Начальник міліції, Уільям Дейм, член Церкви, порадив Айзеку Хейту проігнорувати погрози емігрантів. Замість того, щоб дослухатися до цієї поради, Айзек Хейт та інші керівники Сідер-Сіті вирішили переконати деяких місцевих індіанців напасти на обоз і викрасти їхню худобу, щоб у такий спосіб покарати емігрантів. Айзек Хейт попросив Джона Д. Лі, місцевого члена Церкви та майора міліції, очолити цей напад, і обое вони планували перекласти провину за цей вчинок на індіанців.

Напад на емігрантів

Айзек Хейт представив план нападу на обоз на нараді місцевих керівників Церкви, громади і міліції. Деякі члени ради рішуче не погодилися з планом і спитали Хейта, чи радився він з Президентом Бригамом Янгом стосовно цієї справи. Відповівши, що він цього не зробив, Хейт погодився послати посильного, Джеймса Хеслама, до Солт-Лейк-Сіті з листом, в якому пояснювалася ситуація, і з запитанням щодо подальших дій. Однак, оскільки Солт-Лейк-Сіті знаходилося приблизно за 402 км від Сідер-Сіті, посильному знадобилося близько тижня швидкої їзди верхи, щоб доїхати до Солт-Лейк-Сіті і повернутися до Сідер-Сіті з настановами від Президента Янга.

Якраз перед тим, як Айзек Хейт послав свого листа з посильним, Джон Д. Лі і група індіанців напали на табір емігрантів у місці, яке називалося Маунтін-Медоуз. Лі керував нападом, але потаємно, щоб здавалося, що там були лише індіанці. Деякі емігранти були вбиті або поранені, а ті, хто залишився, відбили напад і змусили Лі та індіанців відступити. Емігранти швидко розвернули свої фургони, утворивши щільне коло або загін з обозних возів, щоб захищатися. Протягом п'ятиденної облоги обозу було здійснено ще два напади.

Сталося так, що міліція Сідер-Сіті дізналася про те, що двоє емігрантів-чоловіків вийшли за загін з обозних возів. Міліція поцілила в них і вбила одного. Інший чоловік втік і повідомив обозний табір, що на них нападали також і білі чоловіки. Тих, хто планували напади, тепер було ввіймано на обмані. Якби емігрантам дозволили дістатися до Каліфорнії, то розповсюдилася б звістка про те, що за напад на обоз відповідальні святі останніх днів. Змовники боялися, що ця інформація призведе до негативних наслідків для них самих і їхніх людей.

Різанина в Маунтін-Медоуз

Намагаючись запобігти розповсюдженню звістки про участь святих останніх днів в нападах на обоз, Айзек Хейт, Джон Д. Лі та інші місцеві керівники Церкви та міліції склали план убити решту емігрантів, крім маленьких дітей. Здійснюючи цей план, Джон Д. Лі прийшов до емігрантів і сказав, що міліція захистить їх від подальших нападів, відвівши їх у безпеці до Сідер-Сіті. Коли емігранти йшли у напрямку Сідер-Сіті, міліціонери повернулися і розстріляли їх. Кілька найнятих поселенцями індіанців повибігали зі своїх схованок, щоб приєднатися до нападу. З близько 140 емігрантів, які були учасниками обозу, життя зберегли лише 17 маленьким дітям.

Через два дні після різанини Джеймс Хеслем приїхав у Сідер-Сіті з посланням-відповіддю Президента Янга, де був наказ місцевим провідникам дозволити обозу мирно пройти. "Коли Хейт читав слова Янга, то схлипував як дитина, і міг вимовити лише слова: "Надто пізно, надто пізно" (Richard E. Turley Jr., "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, Sept. 2007, 20).

Трагічні наслідки

Наслідками різанини в Маунтін-Медоуз були не лише смерті близько 120 жертв, але й великі страждання дітей, які вижили, та інших родичів жертв. Деякі святі останніх днів забрали до себе дітей емігрантів, які вижили після різанини, і подбали про них. У 1859 році федеральні чиновники взяли опіку над цими дітьми і повернули їх родичам в

Арканзасі. Індіанці-пайюти також зазнали страждань через те, що їх несправедливо звинуватили у цьому злочині.

Провідники Церкви дізналися про різанину

"Хоч Бригам Янг та інші церковні провідники в Солт-Лейк-Сіті і дізналися про різанину невдовзі після того, як вона відбулася, розуміння того, в якій мірі в ній брали участь поселенці, та жхливі подробиці злочину, розкривалися поступово з плином часу. У 1859 році вони звільнили від своїх покликань президента колу Айзека Хейта та інших видних провідників Церкви в Сідер-Сіті, причетних до різанини. У 1870 році вони відлучили Айзека Хейта і Джона Д. Лі від Церкви.

У 1874 році велика рада присяжних висунула обвинувачення дев'ятьом чоловікам за участь у різанині. Більшість з них зрештою були заарештовані, хоча лише Лі було засуджено і страчено за злочин. Ще один звинувачений чоловік дав свідчення на користь звинувачення [добровільно свідчив і давав показання проти інших підсудних], а інші багато років переховувалися від закону. Інші міліціонери, хто скоїв цю різанину, решту свого життя перебували під гнітом жхливого почуття провини і постійних кошмарів через те, що вони зробили і що бачили" (Richard E. Turley Jr., "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, Sept. 2007, 20).

150-та річниця різанини в Маунтін-Медоуз

Президент Генрі Б. Айрінг, з Першого Президентства, сказав:

"Відповідальність за цю різанину лежить на місцевих провідниках Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у регіонах поблизу Маунтін-Медоуз, які також займали цивільні і військові посади, і на членах Церкви, які діяли під їх керівництвом. ...

Євангелія Ісуса Христа, якої ми тримаємося, не сприймає холоднокровних вбивств чоловіків, жінок і дітей. Насправді вона захищає мир і прощення. Те, що колись давно вчинили члени Церкви [в Маунтін-Медоуз], є прикладом жхливого відходу від християнських учень і поведінки, яким немає виправдання. ... Безсумнівно, божественне правосуддя необхідним чином покарає людей, відповідальних за різанину. ...

Нехай же Бог Небес, чіїми синами і дочками ми є, благословить нас ушанувати тих, хто тут помер, щоб ми могли виявити одне до одного чисту любов і дух прощення, втіленням яких є Його Єдинонароджений Син" ("150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre", Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre).

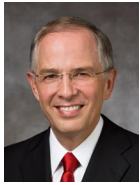
Прискорення роботи зі спасіння

Обдумайте наступні запитання, пов'язані з п'ятьма областями, які входять до роботи спасіння:

- Як можуть ваші зусилля у цій області Божої роботи привести інших ближче до благословень спасіння?
- Як ви отримали досвід і благословення, коли брали участь у цій області Господньої роботи зі спасіння?
- Що ви можете робити, незалежно від вашого нинішнього церковного покликання, щоб зробити внесок в цій області роботи зі спасіння?

Місіонерська робота членів Церкви

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав:

“Брати і сестри, так само певно, як те, що Господь надихнув більшу кількість місіонерів до служіння, Він так само пробуджує розум і відкриває серця більшої кількості хороших і чесних людей, щоб вони прийняли Його місіонерів. Ви вже знаєте їх або ще познайомитесь з ними. Вони є у вашій сім'ї і живуть по сусідству. Вони проходять повз вас на вулиці, сидять біля вас у школі і спілкуються з вами он-лайн. Ви також є важливою складовою цього дива, що починає розгортатися.

Якщо ви не є місіонером повного дня з табличкою на пальто, то зараз настав час написати її на вашому серці—написати, як казав Павло, “не чорнилом, але Духом Бога Живого” [2 Коринтянам 3:3]. ... Є той внесок, який усі ми маємо зробити заради здійснення цього дива” (“Це—диво”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, с. 78).

Утримання навернених

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, проголосив:

“Ви і я маємо робити усе можливе, щоб переконатися, що кожний член Церкви має повну дружню підтримку і насолоджується всіма благословеннями, які може запропонувати євангелія.

Президент Гордон Б. Хінклі нагадував і вам, і мені про нашу відповідальність співпрацювати з Господом для здійснення його планів щодо Церкви. Під час супутникової трансляції Президент Хінклі сказав:

“Господь поклав на нас відповідальність навчати євангелії кожне створіння. Це вимагатиме найкращих зусиль кожного місіонера місіонера повного дня і місіонера колу. Це вимагатиме найкращих зусиль кожного єпископа, кожного радника єпископа, кожного члена ради приходу ...” (“Шукайте ягнят, годуйте овець”, *Ліягона*, лип. 1999, с. 118). Це вимагатиме найкращих зусиль кожного члена Церкви” (“Members Are the Key”, *Ensign*, Sept. 2000, 10).

Активізація малоактивних членів Церкви

“Наша роль полягає в тому, щоб більше часу та уваги приділяти любові та служінню тим, хто оточує нас—утішати нужденних колег, запрошувати наших друзів на хрищення, допомагати літньому сусідові прибрати у дворі, запрошувати малоактивного члена Церкви на обід або допомагати ближньому з сімейною історією. Це все є природними, радісними способами для запрошення малоактивних членів Церкви і людей, які не належать до нашої віри, у наше життя і, відповідно, до світла євангелії. Ділитися з ними цікавою і священною частиною нашого життя насправді може бути найбільш ефективним способом, завдяки якому будь-хто з нас може “трудитися у винограднику [Ісуса Христа] для спасіння душ людських” (УЗ 138:56)” (“Прискорення роботи зі спасіння”, *Ліягона*, жовт. 2013, с. 36).

Храмова і сімейно-історична робота

Старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів

“Провідництво Церкви чітко закликала підростаюче покоління йти попереду у використанні технологій, щоб відчувати дух Іллі, шукати своїх предків і виконувати за них храмові обряди. Більшість важкої праці в прискоренні роботи зі спасіння, як за живих, так і за померлих, буде виконано вами, молоді люди” (“Коріння й віти”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2014, с. 46).

Навчання євангелії

“Обов'язок навчати євангелії покладено не тільки на тих, хто має офіційне покликання вчителя. Як член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, ви маєте відповідальність навчати євангелії. Ви маєте нагоду навчати, будучи батьком, матір'ю, сином, дочкою, чоловіком, дружиною, братом, сестрою, Церковним провідником, учителем в класі, домашнім вчителем, візитною вчителькою, співробітником, сусідом чи другом. Іноді ви можете навчати відкрито й прямо завдяки тому, що кажете, а також свідченню, яке складаєте. Але завжди ви навчаєте прикладом” (*Навчати—немає покликання величнішого: Посібник для навчання євангелії* [2000], с. 3).

СЕМІНАРІЇ ТА
ІНСТИТУТИ РЕЛІГІЇ

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

